

**Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ
ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΜΟΡΦΩΤΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ
(Α΄ Τμήμα)**

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Ο

Στην Αθήνα σήμερα, 3 Σεπτεμβρίου 2005, ημέρα Σάββατο και ώρα 09.00', στην Αίθουσα Γερουσίας του Μεγάρου της Βουλής, συνεδρίασε η Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων (Α΄ Τμήμα) της Βουλής των Εφήβων, υπό την Προεδρία της Βουλευτού Σερρών, κυρίας Μαρίας Κόλλια – Τσαρουχά, με αντικείμενο την εξέταση των θεμάτων: «Αξιολόγηση - Επιμόρφωση των Εκπαιδευτικών, Βιβλία - Βιβλιοθήκες, Γλώσσα (Γλωσσική Πενία - Ιδιόλεκτοι των Νέων), Δυσλεξία, Εκπαιδευτικό Σύστημα – Εξετάσεις (ΤΕΕ, Μουσικά Σχολεία, Εσπερινά και Νυχτερινά Σχολεία), Παιδεία – Εκπαιδευτικά Προβλήματα, Ελληνική Παράδοση, Παραπαιδεία, Κλήρος – Ορθόδοξη Εκκλησία, Επαγγελματικός Προσανατολισμός, Αναλφαβητισμός, Σχολική Ζωή (Ψυχαγωγία, Ελεύθερος Χρόνος, Θέατρο, Χορός, Εορτές), Εκπαίδευση Ελληνοπαίδων Εξωτερικού, Πολιτισμός – Πολιτιστική Κληρονομιά – Πολιτιστική Ανάπτυξη – Τέχνη – Μουσική – Χορός κ.λπ., Βουλή των Εφήβων», που περιλαμβάνονται στη Σύνοψη Κειμένων των μαθητών της Β΄ Τάξης των Λυκείων (Ενιαίων, Δημοσίων, Ιδιωτικών, Ημερησίων, Εσπερινών, Ειδικών, Μουσικών και Γυμνασίων με λυκειακές τάξεις) της Ελλάδας, της Κύπρου και της αντίστοιχης τάξης των Ελληνικών Σχολείων του Εξωτερικού και των μαθητών της τελευταίας τάξης του Α΄ Κύκλου των Τ.Ε.Ε. (Δημοσίων, Ιδιωτικών, Ημερησίων, Απογευματινών, Εσπερινών, Ειδικών) της Ελλάδας, καθώς και της Β΄ Τάξης των Τεχνικών Σχολών της Κύπρου, που συμμετείχαν στο εκπαιδευτικό πρόγραμμα «Βουλή των Εφήβων», Ι' Σύνοδος 2004 – 2005.

Στη συνεδρίαση της Επιτροπής συμμετείχαν οι Έφηβοι Βουλευτές: Αγορίτσης Σταύρος (Ν. Μαγνησίας), Αλέποβ Κώστας (Ρωσία), Αλμπάνη Χρυσούλα (Α΄ Θεσσαλονίκης), Βλάχου Μαρία (Α΄ Αθήνας), Βούκια Δήμητρα (Ν. Τρικάλων), Γάκη Πολυξένη (Ν. Καβάλας), Γάτσος Σωτήριος (Ν. Ημαθίας), Γεωργίου Μαρία-Μαλβίνα (Ν. Θεσπρωτίας), Γιαννακίδης Βασίλειος (Α΄ Θεσσαλονίκης), Γκασνάκη Άννα (Ν. Ημαθίας), Γλυκού Χριστίνα (Ν. Αττικής), Γρηγορόπουλος Αθανάσιος (Ν. Ευβοίας), Δημόπουλος Λεωνίδας (Ν. Αρκαδίας), Ζαμπούνη Παναγιώτα (Αυστραλία), Ζάχου Μαριάννα (Ν. Λαρίσης), Ζώτου Ευφροσύνη (Ν. Πρεβέζης), Ιακωβίδου Αμάντα

(Κύπρος), Καζάκου Εύα (Ν. Αργολίδας), Καπερώνη Μαρία (Β΄ Αθήνας), Καπετανάκη Αντιόπη (Ν. Δωδεκανήσου), Καπετανάκη Στεφανία (Ν. Ρεθύμνου), Καραδενισλής Δημήτριος (Ν. Λάρισας), Καρδούτσου Βασιλική (Α΄ Αθήνας), Καρόζου Αργυρώ (Ν. Καρδίτσας), Κατσάνου Γεωργία (Ν. Τρικάλων), Κατσιμίχα Μαρία-Άννα (Α΄ Αθήνας), Κιοσσέ Γαρυφαλλιά (Ν. Πιερίας), Κιού Βασιλική (Ν. Μαγνησίας), Κιούλογλου Αικατερίνη (Ν. Μαγνησίας), Κοτσολάκου Μαρία (Β΄ Αθήνας), Κυρτάτα Κλεοπάτρα (Β΄ Αθήνας), Κωνσταντινίδης Ελευθέριος (Επικρατείας), Κώστογλου Μαργαρίτα (Β΄ Αθήνας), Λεβεντάκης Θεόδωρος (Ν. Χανίων), Λιάγκουρας Γεώργιος-Ανδρέας (Ν. Ηλείας), Λυμπέρη Σοφία (Ν. Αχαΐας), Μαϊστράλη Νεφέλη (Α΄ Αθήνας), Μαργιώλας Χρήστος (Ν. Αργολίδας), Μαυράκη Μαρία (Β΄ Πειραιά), Μαυρονάσιου Κωνσταντίνα (Ν. Κορινθίας), Μαυροπούλου Αναστασία (Ν. Ξάνθης), Μηλίδου Μαρίνα (Ν. Ευβοίας) και Μιχελουδάκη Καλλιόπη (Ν. Αφρική).

Επίσης, στη συνεδρίαση παρέστησαν ο Πρόεδρος του Εκπαιδευτικού Προγράμματος «Βουλή των Εφήβων», κ. Ιάκωβος Καμπανέλλης και το μέλος αυτού πατέρας Γεώργιος Μεταλληνός, Καθηγητής Πανεπιστημίου.

Από τις συνεδριάσεις των Επιτροπών της «Βουλής των Εφήβων»

Στην αρχή της συνεδρίασης η Προεδρεύουσα της Επιτροπής, Βουλευτής, κ. Μαρία Κόλλια – Τσαρουχά παρακάλεσε τον πατέρα Γεώργιο Μεταλληνό να αρχίσει η συνεδρίαση με προσευχή.

Μετά την προσευχή πήρε το λόγο η Προεδρεύουσα της Επιτροπής.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Κυρίες και κύριοι Έφηβοι Βουλευτές, καλώς ήρθατε στην Ελληνική Βουλή.

Λέγομαι Μαρία Κόλλια- Τσαρουχά. Εκλέγομαι στην εκλογική περιφέρεια του νομού Σερρών. Είναι η δεύτερη τετραετία μου και είμαι μητέρα δυο παιδιών. Έχω μια κόρη η οποία πέρασε στο πανεπιστήμιο φέτος και ένα φοιτητή γιο ο οποίος σπουδάζει στη Θεσσαλονίκη.

Θα καλωσορίσω κατ' αρχήν τον Πρόεδρο της Επιτροπής του εκπαιδευτικού προγράμματος «Βουλή των Εφήβων» κ. Ιάκωβο Καμπανέλλη και τα μέλη αυτής, τον πατέρα Γεώργιο Μεταλληνό, Καθηγητή Πανεπιστημίου και την κ. Φανή Πετραλιά, Δημοσιογράφο και να τους ευχαριστήσουμε για τη συνδρομή τους σ' αυτό το πραγματικά σπουδαίο έργο.

Θεωρώ υψίστη τιμή, αγαπητά μου παιδιά, δεσποινίδες και κύριοι, να προεδρεύσω μιας τέτοιας Επιτροπής, στην οποία μετέχουν έφηβοι, νέοι και νέες από όλα τα μέρη της χώρας μας, από τις εσχατιές του Απόδημου Ελληνισμού, από την αγαπημένη μας Κύπρο και από τους παλινοστούντες.

Σας καλωσορίζω, λοιπόν, και εύχομαι οι εργασίες αυτής της Επιτροπής να έχουν επιτυχία -που πιστεύω ότι θα την έχουν- οι προτάσεις να τύχουν της προσοχής και της επεξεργασίας από τους αρμόδιους φορείς -κοινωνικούς, πολιτικούς- και βέβαια από την Επιτροπή του συγκεκριμένου Προγράμματος.

Θεωρώ, επίσης, τιμή μου ότι η Πρόεδρος της Βουλής των Ελλήνων, κα Άννα Μπενάκη-Ψαρούδα, η πρώτη γυναίκα Πρόεδρος της Βουλής σε όλη την κοινοβουλευτική μας ιστορία –και το θεωρούμε τιμή μας και εμείς οι γυναίκες, που η κυρία Πρόεδρος αντιπροσωπεύει επάξια και το φύλο μας, δεν υπήρχε άλλωστε περίπτωση να μην μπορεί να το κάνει- επέλεξε και εμένα ανάμεσα σε άλλες και άλλους συναδέλφους να προεδρεύσω αυτής της Επιτροπής.

Εγώ πρέπει να σας πω ότι μετέχω της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων στη Βουλή. Γνωρίζετε πολύ καλά ότι η Επιτροπή αυτή ασχολείται με θέματα αρμοδιότητας των Υπουργείων Παιδείας και Θρησκευμάτων, βασικά, Πολιτισμού και Αθλητισμού. Τα νομοσχέδια, δηλαδή, πριν έρθουν προς συζήτηση στην Ολομέλεια, τα επεξεργαζόμαστε εμείς στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων.

Πιστεύω, λοιπόν, ότι για να είστε εδώ, αγαπητές δεσποινίδες και κύριοι, είστε από εκείνα τα παιδιά –εγώ θα έλεγα από τα τυχερά παιδιά- που γνωρίζετε την αξία αυτού του εκπαιδευτικού προγράμματος «Βουλής των Εφήβων».

Συγχαίρω, λοιπόν, όλους σας που βρίσκεστε εδώ, αλλά και όλους όσους μετείχαν στο πρόγραμμα.

Και λέω ότι είστε τυχεροί, γιατί εσείς με τις τοποθετήσεις σας, με τις εισηγήσεις σας κριθήκατε από τους αρμόδιους αυτού του προγράμματος για να αντιπροσωπεύσετε τη νέα γενιά των Ελλήνων, τη νέα γενιά στην οποία εμείς ευελπιστούμε, όσο κι αν κάποιες φορές σας πληγώνουμε και σας πικραίνουμε.

Πιστεύω ότι θα είναι –και θα το θυμηθείτε αυτό, αγαπητά μου παιδιά- μία σημαντική εμπειρία στη ζωή σας αυτή η συμμετοχή, έστω και σε αυτές τις λίγες και μικρές συνεδριάσεις και πως παίρνετε μια ιδέα για το τι συμβαίνει εδώ. Θα μείνει ανεξίτηλο, πιστεύω, αυτό που ζείτε αυτές τις ημέρες. Και εύχομαι ειλικρινά να μείνει στην ψυχή σας για πάντα και να είναι το έναυσμα, το εναρκτήριο λάκτισμα –για τους ποδοσφαιρόφιλους- το κίνητρο για την απαρχή μιας πραγματικής ενασχόλησης με τα δημόσια πράγματα. Οι αρχαίοι πρόγονοι έθεσαν πρώτοι με τη σοφία τους ότι είναι σπουδαίοι άνθρωποι εκείνοι, απ’ όποια κοινωνική τάξη κι αν προέρχονται, που ασχολούνται με τα κοινά, όσο κι αν αυτό τη σημερινή εποχή το έχουμε απαξιώσει κάμποιοι.

Η προσφορά, λοιπόν, όλων σε κάθε βαθμίδα του δημόσιου βίου πιστεύω ότι είναι σημαντική και δεν έχει να κάνει με τα αξιώματα που κάθε φορά κατέχουμε ο καθένας μας, η καθεμιά μας, αλλά κυρίως με την προσφορά μας στο κοινωνικό σύνολο.

Σήμερα στη συνεδρίασή μας θα πρέπει να καλωσορίσω και το μικρό Θανάση Αρτοποιό, από το 10^ο Σχολείο Κερατσινίου, ο οποίος κλήθηκε να παραστεί στη συνεδρίαση και ο οποίος βραβεύτηκε, ως μικρός λιλιπούτειος δημοσιογράφος, από την εφημερίδα «ΤΑ ΝΕΑ», για την εφημερίδα του σχολείου του «ΚΑΛΥΤΕΡΕΣ ΗΜΕΡΕΣ». Χαιρόμαστε που είναι ανάμεσά μας. Αγαπητέ Θανάση, καλώς μας ήρθες.

Εγώ ως Προεδρεύουσα θα συντονίσω τις εργασίες αυτής της Επιτροπής. Η σημερινή μας συνεδρίαση θα κρατήσει περίπου τέσσερις ώρες.

Σας έχει διανεμηθεί, η Σύνθεση Κειμένων και θα επεξεργαστούμε τα θέματα, αρμοδιότητας της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων.

Σύμφωνα με τον Κανονισμό πρώτη θα μιλήσει η Εισηγήτρια, η κα Εύα Καζάκου από το Νομό Αργολίδας. Εσείς, κατά τη διάρκεια της εισήγησής της, όσοι θέλετε να

μιλήσετε, θα πρέπει να φέρνετε εδώ στο Προεδρείο ένα μικρό ευανάγνωστο σημείωμα με πεζά γράμματα με το όνομά σας.

Θα δείτε ότι είναι πάρα πολύ απλό. Δεν έχουμε τίποτα να φοβηθούμε για να εκφράσουμε τις απόψεις μας.

Θα πρέπει κλείνοντας να σας πω αυτό που γνωρίζετε όλοι, ότι δηλαδή η Ελληνική Βουλή είναι ένας χώρος ιερός, ένας χώρος ιδεών. Εδώ υπάρχει σύνθεση ιδεών, αντικρούονται σκέψεις και προτάσεις και δεν είναι χώρος προσωπικής προβολής ούτε χώρος προσωπικών αντεγκλήσεων, όσο και αν κάποιες φορές από τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης βλέπετε κάτι τέτοιο. Είναι το πάθος των Ελλήνων αυτό, να εκφραζόμαστε δηλαδή κάποιες φορές έντονα, αλλά αυτό είναι και η χάρη της φυλής μας, όταν γίνεται βέβαια μέσα σε πλαίσια εννοείται θεμιτά.

Ασχολούμαστε, λοιπόν, με τα δημόσια πράγματα και επομένως πρέπει να πούμε δημοσίως αυτά που αφορούν το γενικότερο σύνολο. Εκφράζουμε πάντα, βέβαια, προσωπικές και κομματικές απόψεις, αλλά σήμερα από σας περιμένουμε να μιλήσετε για τα όνειρά σας, τα οράματά σας, τους προβληματισμούς σας, γι' αυτά που ζείτε σε αυτή την τρυφερή και όμορφη ηλικία της εφηβείας σας.

Ελεύθερα, λοιπόν, και ανεμπόδιστα και όσο γίνεται με πιο θετικό τρόπο, θα πρέπει να εκθέσετε αυτές τις απόψεις από το Βήμα αυτής της Επιτροπής. Εύχομαι να νιώσετε την ιερότητα αυτού του χώρου, να συναισθανθείτε και το βάρος αυτής της ευθύνης που έχετε.

Θα ήθελα να πω ότι χάρηκα ιδιαίτερα που κάναμε την προσευχή μας σήμερα πάτερ Μεταλληνέ. Εγώ, όταν μπήκα στο Κοινοβούλιο, είχα αυτή τη θέση ότι θα μπορούσαμε να κάνουμε μια προσευχή οι Έλληνες, εμείς που πιστεύουμε στην Ορθοδοξία. Υπάρχουν βέβαια και κάποιοι συνάδελφοι Βουλευτές που πιστεύουν σε άλλα δόγματα, είναι και μωαμεθανοί που προέρχονται από τη Θράκη. Εμένα θα ήταν η ευχή μου κάποτε να μπορέσει το Κοινοβούλιο, πριν αρχίσει τη συνεδρίασή του, να λέει και το «Βασιλεύ Ουράνιε» ή το «Πάτερ Ημών». Το χάρηκα ειλικρινά σήμερα.

Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Εύα Καζάκου.

ΕΥΑ ΚΑΖΑΚΟΥ – ΕΙΣΗΓΗΤΡΙΑ - (Νομός Αργολίδος): Αξιότιμη κυρία Πρόεδρε, αξιότιμα μέλη της Επιτροπής, αγαπητέ μας κύριε Καμπανέλη, φίλοι και φίλες Έφηβοι Βουλευτές, είμαι ιδιαίτερα χαρούμενη, που θα διαπραγματευτούμε όλοι μαζί θέματα κυρίως εκπαιδευτικά, μιας και μας αφορούν άμεσα.

Βέβαια, οφείλω να ομολογήσω τη δυσκολία που συνάντησα προσπαθώντας να συνοψίσω τις θεματικές ενότητες της Επιτροπής μας στον ελάχιστο δυνατό χρόνο.

Κάτι άλλο, όμως, με απασχολεί περισσότερο. Παρότι είμαι ιδιαίτερα ευχαριστημένη, που μου δίνεται η ευκαιρία να εκφραστώ πάνω σε θέματα της μόρφωσης που μας παρέχεται, αυτής της μόρφωσης που βιώνουμε καθημερινά, έχω ένα πρόβλημα συνειδησιακό. Θα αξιολογηθούν άραγε οι προτάσεις μας από τα θεσμικά όργανα; Θα πάρουν οι ιδέες μας σάρκα και οστά;

Θα ήθελα να ξεκινήσω με μια φράση του Πάολο Κοέλιο, που θεωρώ ότι αποδεικνύει την τεράστια σημασία της παιδείας, τη δυσκολία μετάδοσής της, αλλά και τη δύναμη αυτού, που την κατέχει να γνωρίσει καλύτερα τον κόσμο, άρα και τον εαυτό του. Λέει λοιπόν: «Το να διδάσκεις είναι να δείχνεις αυτό, που είναι δυνατό. Το να μαθαίνεις είναι να το κάνεις δυνατό για τον εαυτό σου».

Παρά το γεγονός ότι η παιδεία είναι ένα άκρως σημαντικό ζήτημα, φαίνεται πως παραμελήθηκε από την Πολιτεία. Το εκπαιδευτικό έργο των καθηγητών δεν αξιολογείται, ενώ ορισμένα μαθήματα δεν διδάσκονται από τον καθηγητή της αντίστοιχης ειδικότητας.

Μήπως, επίσης, θα έπρεπε να γινόταν μια καλύτερη αξιοποίηση των κονδυλίων για την παιδεία;

Ένα άλλο αγκάθι του εκπαιδευτικού συστήματος αποτελούν τα κακογραμμένα βιβλία και η έλλειψη βιβλιοθηκών. Ίσως θα έπρεπε να γίνεται αναθεώρηση των σχολικών βιβλίων κάθε πέντε χρόνια από ανθρώπους, που έχουν, ήδη, εκπαιδευτική πείρα.

Δεν νομίζετε, επίσης, πως θα ήταν σκόπιμο να υπάρχει σε κάθε σχολείο μια ηλεκτρονική βιβλιοθήκη, τη λειτουργία της οποίας να αναλαμβάνει ένας βιβλιοθηκονόμος και όχι κάποιος άπειρος καθηγητής;

Πολλοί προβληματισμοί εκφράζονται και για τη γλωσσική πενία. Γιατί η ελληνική γλώσσα, η πιο πλούσια γλώσσα στον κόσμο, να υφίσταται μία τόσο μεγάλη κακομεταχείριση από τα Μέσα Ενημέρωσης, τους «ξύλινους» λόγους των πολιτικών και τη χρήση αρκτικόλεξων; Ένα μεγάλο ποσοστό ευθύνης ανήκει σε μας τους ίδιους, που δεν διαβάζουμε, παρά μόνο τη σχολική ύλη, λόγω του επιβαρημένου προγράμματός μας.

Καθοριστική, επίσης, είναι και η κυριαρχία της αγγλικής γλώσσας σε διεθνές επίπεδο, που υποκινείται από τον πολιτισμικό ιμπεριαλισμό της Αγγλίας και των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής, καθώς και το φαινόμενο της παγκοσμιοποίησης, που έχει λάβει ανεξέλεγκτες διαστάσεις. Οι τάσεις ξενομανίας, που μαστίζουν τον

Έλληνα, απόρροια των συμπλεγμάτων κατωτερότητας απέναντι στο ξένο, λειτουργούν διαβρωτικά για το γλωσσικό του αισθητήριο.

Θα ήταν, λοιπόν, σωστό η εκμάθηση της γλώσσας να αποτελεί προτεραιότητα από τα πρώτα σκαλοπάτια της εκπαιδευτικής μας πορείας. Με αυτόν τον τρόπο, θα λύναμε και το πρόβλημα του λειτουργικού αναλφαβητισμού, που πλήττει τις μειονεκτούσες κοινωνικά ομάδες.

Τα παράπονά μας, όμως, δεν σταματούν εδώ. Πώς άλλωστε να σταματήσουν, όταν τα εκπαιδευτικά προβλήματα ολοένα αυξάνονται; Η έλλειψη σχολικών υποδομών, οι αυξημένες τιμές στα κυλικεία, η αδυναμία σύνδεσης των νέων τεχνολογικών μέσων με την εκπαιδευτική διαδικασία, επιβαρύνουν το κλίμα στα σχολεία. Γιατί να μη γίνεται η παράδοση του μαθήματος, με τη χρήση εποπτικών μέσων και ηλεκτρονικών συσκευών; Γιατί ο αριθμός των μαθητών στην τάξη πρέπει να ξεπερνά, πολλές φορές, τα τριάντα άτομα;

Και οι Καθηγητές; Μήπως, τελικά, φταίνει αυτοί, που επαναπαύονται στην απλή ολοκλήρωση της ύλης; Και γιατί όχι, αφού το σχολείο από χώρος μάθησης έχει μετατραπεί σε χώρο εξέτασης; Όταν, μάλιστα, οι καθηγητές γνωρίζουν εκ των προτέρων ότι οι μαθητές τους καταφεύγουν στους φροντιστές για τη βαθύτερη ανάλυση του μαθήματος, νιώθουν πως εμείς οι ίδιοι θέτουμε κάποια όρια στη δουλειά τους.

Σημαντικό πρόβλημα είναι και ο ελλιπής σχολικός επαγγελματικός προσανατολισμός, ακόμα ένα αίτιο της ανεργίας. Και το σχολείο, που μόνο στην πνευματική ολοκλήρωση των μαθητών δεν στοχεύει, μοιράζει κάθε χρονιά απολυτήρια στους μελλοντικούς ανέργους, σε μας.

Όσο για την καλλιέργεια της ψυχής και του σώματος, τί θα μπορούσα να πω; Οι καλλιτεχνικές και αθλητικές δραστηριότητες των μαθητών είναι σχεδόν ανύπαρκτες. Δεν υπάρχουν ούτε ειδικές αίθουσες μουσικής και θεάτρου, ούτε αρκετές αθλητικές εγκαταστάσεις.

Στο επίκεντρο του ενδιαφέροντος βρίσκεται ο τρόπος εξέτασης των μαθητών της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης. Πράγματι, το εκπαιδευτικό σύστημα είναι μία μεγάλη παγίδα. Στο γυμνασιακό κύκλο, ο βαθμός είναι αποτέλεσμα, κυρίως, προφορικών εξετάσεων. Ο μαθητής δεν ασκείται στο γραπτό είδος εξέτασης και, συχνά, έχει την αίσθηση ότι αδικείται. Αντίθετα, στο Λύκειο η γραπτή εξέταση έχει μεγαλύτερη σημασία, αλλά συχνά υποβαθμίζεται, γιατί έχει ως μοναδικό σκοπό τη βαθμολογία.

Και η βαθμολόγηση, με τη σειρά της, έχει βαρειές ψυχολογικές επιπτώσεις σε μας. Όλοι, νομίζω, πως θα νιώσαμε, πριν από κάποιο διαγώνισμα, να μας κυριεύει ένα άγχος, αρρωστημένο και όχι δημιουργικό. Γιατί θα πρέπει η δωδεκάχρονη εκπαιδευτική μας πορεία να κρίνεται σε μία σειρά τριώρων εξετάσεων; Δεν είναι άδικο; Πρέπει να το αλλάξουμε. Τον τελευταίο καιρό, συζητείται μία προσπάθεια μετατροπής του Λυκείου σε αυτόνομη εκπαιδευτική βαθμίδα, μία προσπάθεια «απόσυρσης» των πανελλαδικών εξετάσεων. Για να δούμε. Θα μειωθεί άραγε το κόστος της υποτιθέμενης δωρεάν παιδείας;

Θα καταλήξω σε θέματα του κλήρου, που μας πίκραναν φέτος και κλόνισαν, αδικώς βέβαια, την πίστη του λαού. Η αξιοποίηση της εκκλησιαστικής περιουσίας θα πρέπει να έχει ως σκοπό την ενίσχυση όσων έχουν ανάγκη. Η ανεξιθρησκία πρέπει, επιτέλους, να κατοχυρωθεί στα σχολεία. Και ο ρόλος των Θρησκευτικών; Προσπάθεια κατήχησης ή απλός λόγος για τις διάφορες θρησκείες, ώστε να καταλάβουμε ότι κάθε άνθρωπος προσεγγίζει το Θεό με ένα διαφορετικό τρόπο;

Κάπου εδώ, όμως, πρέπει να σταματήσω. Μαζεύτηκαν, ήδη, πολλά παράπονα. Νομίζω πως πρέπει να ευχαριστήσουμε, από τα βάθη της καρδιάς μας, τους συντελεστές του προγράμματος της «Βουλής των Εφήβων», που μας δίνουν το δικαίωμα να ακουστούν οι φωνές μας, να μεταδώσουμε τη δική μας αλήθεια.

Θα ήθελα, μόνο, να πω τί περιμένω, σε τί ελπίζω. Ελπίζω, λοιπόν, να βρεθεί για τον καθένα από εμάς ένας καθηγητής, ένα βιβλίο, μια σχολική εμπειρία, μέσω της οποίας θα ανακαλύψει το χάρισμά του. Ο καθένας από εμάς έχει και από ένα χάρισμα. Δεν υπάρχει άνθρωπος χωρίς χάρισμα. Και η μαγεία είναι ότι, όταν το ανακαλύψει και αρχίσει να το καλλιεργεί, θα νιώσει εντελώς περίεργα, πως ξεχνάει το χρόνο. Θα καταλάβει πως τη ροή του χρόνου εμείς οι ίδιοι την καθορίζουμε.

Με άλλα λόγια, θα νιώσει τη σχετικότητα του χρόνου. Μπορεί κάποιος να ξεχνάει το χρόνο παίζοντας θέατρο, λύνοντας ασκήσεις μαθηματικών ή προσπαθώντας να μεταμορφώσει τις ιδέες του σε σκέψεις, γράφοντας ποιήματα.

Πάντως, όπως και να 'χει, είναι σημαντικό να ξεχνάς το χρόνο. Νιώθεις πως μένεις, για λίγα λεπτά, το ίδιο νέος. Σαν να σταμάτησε να γυρίζει η γη και να αρχίσεις να γυρίζεις εσύ γύρω από αυτή. Η διαφορά είναι ότι στην πρώτη περίπτωση σε κινεί κάτι άλλο, κάτι ξένο, ενώ στη δεύτερη η κινητήρια δύναμη πηγάζει από εσένα τον ίδιο. Νιώθεις, πλέον, ικανός να κατακτήσεις ό,τι επιθυμείς, ό,τι χρειάζεσαι, διότι έχεις γνωρίσει καλύτερα τον εαυτό σου, άρα και τον κόσμο, αφού εσύ τον αποτερείς. Βαδίζεις στο μονοπάτι της γνώσης, επομένως, μαθαίνεις. Μόνο έτσι θεωρώ ότι το

σχολείο μπορεί να κάνει τους μαθητές του να μάθουν, ανακαλύπτοντας το προσωπικό τους χάρισμα.

Ευχαριστώ για την προσοχή σας.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Ευχαριστούμε και εμείς, κυρία Καζάκου.

Αρχίζει ο κατάλογος των ομιλητών.

Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Κλεοπάτρα Κυρτάτα από τη Β' Αθήνας.

ΚΛΕΟΠΑΤΡΑ ΚΥΡΤΑΤΑ (Β' Αθήνας): Αγαπητοί φίλοι Έφηβοι Βουλευτές, το θέμα το οποίο θα σας μιλήσω και είναι αυτό της ιδιαίτερα υποβαθμισμένης θέσης της τέχνης στη σχολική εκπαίδευση.

Από προσωπική πείρα γνωρίζω ότι είναι κάτι που απασχολεί σε μεγάλο βαθμό την πλειονότητα των μαθητών. Από την άλλη πλευρά, όμως, κυριαρχεί η άποψη ότι η προτεραιότητα οφείλει να δοθεί σε περισσότερο σοβαρά και ουσιώδη ζητήματα. Είναι αλήθεια ότι αυτό πέρασε πολλές φορές και από το δικό μου μυαλό. Εν τέλει, ωστόσο, αποφάσισα να μιλήσω για το θέμα αυτό επειδή με εκφράζει και επειδή θα ήθελα να τονίσω μια διαφορετική του διάσταση.

Δεν αισθάνομαι την ανάγκη να επαναλάβω την αίτηση για περισσότερη και αξιολογότερη διδασκαλία της τέχνης στα σχολεία, διότι πιστεύω ότι οι περισσότεροι τουλάχιστον είναι εξοικειωμένοι με την ιδέα αυτή και την προωθούν. Θα ήθελα να τονίσω δύο πράγματα.

Πρώτον, η τέχνη οφείλει να βρεθεί ενεργή στα σχολεία όχι μόνο ως αντικείμενο διδασκαλίας, αλλά και ως μέσο έκφρασης και δημιουργίας, ενισχύοντας τις πρωτοβουλίες των μαθητών. Ιδιαίτερα όσον αφορά στο γραπτό λόγο, οι μαθητές έχουν το δικαίωμα να δέχονται από το σχολείο την κατάλληλη προτροπή ώστε να εκφράζονται ελεύθερα και βρισκόμενοι έστω και λίγο στη θέση του δημιουργού να μπορέσουν να εκτιμήσουν με διαφορετικό μάτι τα έργα τέχνης και την ίδια την έννοια της τέχνης που δίνει χρώμα και ποιότητα στη ζωή μας.

Δεύτερον, αν πραγματικά ενδιαφερόμαστε για το θέμα και πιστεύουμε ότι η ενασχόληση με την τέχνη μπορεί να δώσει νόημα ακόμα και στην καθημερινότητά μας, οφείλουμε πρώτοι εμείς οι ίδιοι να εκμεταλλευόμαστε τις όποιες ευκαιρίες μας παρέχει το σχολείο και το εκπαιδευτικό μας σύστημα, όσο περιορισμένες και αν είναι, διότι, αξιοποιώντας στο έπακρο τις δυνατότητες αυτές και αποδεικνύοντας το ενδιαφέρον μας, έχουμε το ισχυρότερο επιχείρημα, ώστε να ζητάμε τη διερεύνησή τους.

Σε κάθε περίπτωση βγαίνουμε οι ίδιοι κερδισμένοι στην προσπάθειά μας να γίνουμε ολοκληρωμένοι άνθρωποι. Πιστεύω ότι όλοι εδώ είναι σε θέση να το συναισθανθούν αυτό, από τη στιγμή μάλιστα που αξιοποίησαν τη δυνατότητα που μας παρέχει ο θεσμός της «Βουλής των Εφήβων» να εκφράσουμε ελεύθερα τις απόψεις και τις ανησυχίες μας.

Ευχαριστώ πολύ.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Μαρία Μαυράκη από τη Β' Πειραιά.

ΜΑΡΙΑ ΜΑΥΡΑΚΗ (Β' Πειραιά): Αξιότιμη κυρία Πρόεδρε, σεβαστά μέλη, αγαπητοί συμμαθητές και συμμαθήτριες, Έφηβοι Βουλευτές.

Βρισκόμαστε εδώ, για την 10η Σύνοδο του εκπαιδευτικού προγράμματος «Βουλή των Εφήβων». Διαφέρουμε μόνο φυσιολογικά από τους προγενέστερους, αλλά έχουμε τον ίδιο εφηβικό οίστρο. Υπηρετούμε το όραμα της Βουλής των Εφήβων με φερέφωνο την αλήθεια και τη γνησιότητα της σκέψης μας. Υπερασπιζόμαστε τα όνειρά μας που φρενάρουν στην πεζή λογική των μεγάλων, που συνήθως μας κοιτούν με ύφος διδακτικό. Καλώ σε ανοικτή και επείγουσα γραμμή επικοινωνίας το Υπουργείο Παιδείας. Επιβεβαιώνω και εγώ με τη σειρά μου ότι το εκπαιδευτικό σύστημα νοσεί. Η κατάσταση είναι άκρως επείγουσα.

Όλοι συμφωνούν ότι η παιδεία αποτελεί το σημαντικότερο θεμέλιο και αναπόσπαστο κομμάτι μιας συγκροτημένης και συνεχώς αναπτυσσόμενης κοινωνίας. Ωστόσο στη χώρα μας το εκπαιδευτικό σύστημα δεν είναι τίποτα παραπάνω από εξετασοκεντρικό και το Λύκειο χάνει την αυτοτέλειά του.

Οι αυριανοί πολίτες λίγο πριν πάρουν τις θέσεις και τους ρόλους τους, πριν την πλήρη ένταξή τους στο κοινωνικό σύνολο, βρίσκονται σε ένα ευαίσθητο με καθοριστικό ρόλο στάδιο, βρίσκονται στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση και τους εφαρμόζεται ένα μεταβλητό και εξαρτώμενο εκπαιδευτικό σύστημα από τις εκάστοτε κυβερνήσεις και τις προσωπικές προσδοκίες των προσωρινά αρμοδίων. Η διαμόρφωσή του ολοκληρώνεται, ύστερα από τη σύνοψη των τροποποιήσεων και των ρυθμίσεων από τα πολιτικά πρόσωπα.

Κατ' αυτόν τον τρόπο προκύπτει το φαινόμενο που σχετίζει τα εκλογικά αποτελέσματα με την εφαρμογή του εκπαιδευτικού συστήματος. Αμφισβητείται η ποιότητά του, αφού επηρεάζεται από πρόσωπα και καταστάσεις. Φυσικά αναγνωρίζεται η προσπάθεια βελτίωσης με το βαθμό ειλικρίνειας και με το ρυθμό που γίνεται. Έχουμε πολλή δουλειά ακόμα, ώστε να φτάσουμε σε ευρωπαϊκό επίπεδο.

Είναι γεγονός ότι οι μαθήτριες και οι μαθητές έχουν οραματισμούς για το εκπαιδευτικό σύστημα στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση. Οι μαθητές ενώνουμε τις φωνές μας και τις σκέψεις μας, δημιουργώντας μια δύναμη, με στόχο τη βελτίωση της παρούσας κατάστασης. Οραματιζόμαστε ιδανικά σχολεία, γυμνάσια και λύκεια που θα διαμορφώνουν σκεπτόμενους, υπεύθυνους, δημιουργικούς, ενεργούς πολίτες με αυτοπεποίθηση και κριτική ικανότητα σε μεγάλο βαθμό.

Θέτουμε ως στόχο της μαθητικής εκπαίδευσης, τόσο την ατομική ανάπτυξη, όσο και την κοινωνική ανάπτυξη, ώστε να οδηγηθούμε σε ένα αναβαθμισμένο επίπεδο ζωής. Η δωρεάν παιδεία πέθανε και η παραπαιδεία άνθισε.

Απευθύνομαι σε εσάς, στους εκπροσώπους της κοινωνίας των μεγάλων και σας ρωτώ: Τι θα γίνει με τους γονείς μας, τους Έλληνες φορολογούμενους που καλούνται να καταβάλουν δυσβάσταχτα ποσά σε φροντιστήρια και καθηγητές που κάνουν ιδιαίτερα, το λεγόμενο «μαύρο» χρήμα μηνιαίως, προκειμένου να αποκτήσουμε μια θέση στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, ένα εισιτήριο σε ένα ταξίδι με αβέβαιο προορισμό; Τελικά, φίλες και φίλοι μου, εμείς οι μαθητές είμαστε οι πιο σκληρά εργαζόμενοι και όχι πάντοτε αμειβόμενοι.

Συνοψίζοντας, νιώθω την ανάγκη να μοιραστώ μια προτροπή, μια συμβουλή και μια ευχή. Η προτροπή μου. Ας κάνουμε εμείς τη διαφορά, μεγαλώνοντας να γίνουμε καλύτεροι από αυτούς που σήμερα κρίνουμε και η συμβουλή μου. Να μη γυρίσουμε τις πλάτες στο μέλλον. Με όπλα τη γνώση, την αλήθεια και την ελεύθερη έκφραση να παλέψουμε για τα όνειρά μας, ακόμα και όταν οι μεγάλοι μας χαρακτηρίζουν ονειροβάτες και η ευχή μου. Δύναμη για την ερχόμενη σχολική χρονιά, για όλους εμάς που το μέλλον μας θα καθοριστεί από το πρωτοεφάρμοστο εκπαιδευτικό σύστημα.

Κρατώ τις καλύτερες εντυπώσεις από το ταξίδι μας στην εξουσία με εισιτήριο τη φαντασία. Κρατώ, όμως και την αδικαιολόγητη απουσία της Υπουργού Παιδείας χθες και σήμερα από την Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Ο Έφηβος Βουλευτής Λεωνίδας Δημόπουλος από το Νομό Αρκαδίας έχει το λόγο.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ (Νομός Αρκαδίας): Αξιότιμη κυρία Πρόεδρε, σεβαστοί Έφηβοι Βουλευτές, η εισήγησή μου αφορά στο ζήτημα της απαξίωσης των νέων προς το εκπαιδευτικό σύστημα του Λυκείου.

Χρόνος: 10 Μαρτίου 2005, 12.00' το μεσημέρι. Τόπος: Ένα λύκειο της Τρίπολης. Χώρος: Η πίσω πλευρά προς το δρόμο. Πρόσωπα: Επτά μαθητές της Β' Λυκείου. Δράση: Ανύπαρκτη. Κάθονται και απολαμβάνουν τον ήλιο και μερικοί καπνίζουν. Το

μάθημα βέβαια στην τάξη συνεχίζεται. Η εικόνα είναι ερεθιστική και πολύ περισσότερο προκλητική για τον οικοδόμο στο απέναντι εργοτάξιο που δούλευε μάλλον σκληρά για το μεροκάματο. Λέτε μήπως να ευχόταν να ξεκουράζονταν και τα δικά του παιδιά σε μια γωνιά του σχολείου τους για να πιάνουν τόπο τα χρήματά του το απόγευμα στα φροντιστήρια; Το παραπάνω περιστατικό είναι δυστυχώς αληθινό και δείχνει σε κάποιο βαθμό την αποτυχία του συστήματος της παιδείας μας σήμερα, το πόσο κουραστική και αδιέξοδη είναι η κατάσταση για τους χιλιάδες μαθητές του Λυκείου. Μπορούμε να μιλήσουμε για ένα μείζον πρόβλημα της παιδείας στην Ελλάδα που χρήζει άμεσης αντιμετώπισης. Η αδιαφορία για ό,τι γίνεται στο σχολείο χαρακτηρίζει μια σημαντική μερίδα μαθητών και ακόμη χειρότερα των δασκάλων.

*Στο σημείο αυτό προσέρχεται στην Αίθουσα η Πρόεδρος της Βουλής κα **ANNA ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ** για να παρακολουθήσει τη συνεδρίαση.*

(Χειροκροτήματα στην Αίθουσα)

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Καλώς ήλθατε, κυρία Πρόεδρε.

Παρακαλώ να συνεχίσει την ομιλία του ο Έφηβος Βουλευτής Λεωνίδας Δημόπουλος.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ (Νομός Αρκαδίας): Η αδιαφορία για ό,τι γίνεται στο σχολείο χαρακτηρίζει μια σημαντική μερίδα μαθητών και ακόμη χειρότερα των δασκάλων τους. Αναρωτήθηκε άραγε κανείς τι πρέπει να διδάσκεται στους νέους, ποιες γνώσεις πρέπει να μεταβιβάζει ο σχολικός θεσμός; Η εκπαίδευση δυσκολεύεται όλο και περισσότερο να δώσει ένα γενικό προσανατολισμό και έναν κοινό μορφωτικό ορίζοντα και αποβλέπει μόνο στην αντιμετώπιση θεμάτων εξετάσεων για την εισαγωγή στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. Δεν είναι τυχαίο το γεγονός ότι μία μεγάλη μερίδα μαθητών μετά το τέλος των εξετάσεων δεν θυμούνται τίποτα απ' όσα έχουν διαβάσει ξενυχτώντας για ώρες.

Ένα άλλο ζήτημα που έχει κουράσει και προβληματίσει πολλούς είναι οι συνεχείς αλλαγές στο σύστημα των εισαγωγικών εξετάσεων. Έχω αρχίσει πια να πιστεύω πως υπάρχει κάποιο αξίωμα που να συμβουλεύει τους εκάστοτε Υπουργούς στα εξής: Ποτέ μην εφαρμόζετε ό,τι νομοθέτησε ο προκάτοχός σας.

Από το 1963 έως και σήμερα το εκπαιδευτικό σύστημα έχει υποστεί πέντε μεγάλες αλλαγές που το έχουν αναδιοργανώσει ή μάλλον αποδιοργανώσει για να συμπεριλάβουμε και τα αποτελέσματα αυτών. Κανένα, όμως, σύστημα δεν στηρίχθηκε

στις δύο βασικές αρχές που θα εξασφάλιζε την επιτυχία του: Ολοκληρωμένη εκπαιδευτική πολιτική και συναίνεση.

Τα εξεταζόμενα μαθήματα αυξάνονταν ή μειώνονταν, οι διδακτικές ομάδες και οι επιστημονικές κατευθύνσεις άλλαζαν ονόματα, αλλά το αποτέλεσμα έμενε κάθε καλοκαίρι το ίδιο: Αύξηση των φροντιστηρίων και διαμαρτυρίες.

Οι καθηγητές χωρίς να έχουν την απαραίτητη ενημέρωση προσπαθούν να προσαρμοστούν στις νέες αλλαγές πειραματιζόμενοι στους μαθητές, οι οποίοι τελικώς λόγω της ανήσυχης φύσης τους και μη αντέχοντας τη δυσανάλογη με τις αντοχές τους πίεση, τα παρατούν και στρέφονται στις δικές τους αναρρωτικές άδειες.

Το πρόβλημα της παιδείας είναι ένα από τα βασικότερα της Ελλάδας, αφού αφορά στο μέλλον χιλιάδων νέων. Γι' αυτό οι προτάσεις λύσεων πρέπει να είναι άμεσες και ουσιαστικές. Βέβαια, δεν πρέπει να έχουμε την ψευδαίσθηση ότι με λίγες λύσεις θα καθαριστούν οι στάβλοι του Αυγεία από τη συσσωρευμένη λάσπη που κατατρέχει την παιδεία μας.

Μπορώ να καταθέσω λίγα από την εμπειρία και την αγωνία μου. Κατ' εμέ καθοριστικό ρόλο θα παίξει ο εκσυγχρονισμός της παρεχόμενης γνώσης, καθώς και η συγγραφή νέων βιβλίων. Οι μαθητές θα πρέπει να βαδίζουν σύμφωνα με το πρότυπο του σφαιρικού ανθρώπου που πληροφορείται για τα πάντα, ώστε να είναι ελεύθερος, ολοκληρωμένος και δημοκρατικά σκεπτόμενος πολίτης. Επιπλέον, τα σχολεία οφείλουν να αξιοποιήσουν την τεχνολογία και τους εξοπλισμούς που έχουν προμηθευτεί, ώστε να γίνονται πειράματα στα μαθήματα ή στα μαθητικά σεμινάρια και όχι να χρησιμοποιούνται μόνο στο επιλεγόμενο μάθημα της πληροφορικής. Φαντάζομαι να γίνεται σε ανοιχτή γραμμή, μέσω υπολογιστή, το ίδιο πείραμα σε ένα εργαστήριο του Λονδίνου και της Τρίπολης. Και η παιδεία μας να φαίνεται τουλάχιστον έτσι ευρωπαϊκή, αν μη τι άλλο με νέες ιδέες θα είναι πιο ελκυστική.

Είναι αναγκαίο κάποτε να καθιερωθεί ένα πάγιο σύστημα εισαγωγικών εξετάσεων που να λειτουργεί αξιοκρατικά και να βαδίζει σε λογικά πλαίσια με προϋπόθεση βέβαια το Λύκειο να μετατραπεί σε χώρο ελεύθερης μαθησιακής δράσης, με δραστηριότητες αυτενέργειας. Δεν είναι δυνατόν οι μαθητές να υποχρεώνονται να διακόπτουν το σχολείο δύο μήνες πριν τις εξετάσεις, για να κάνουν μια ολοκληρωμένη επανάληψη. Η ύλη των μαθημάτων, αλλά και τα θέματα των εξετάσεων θα πρέπει να είναι τέτοια, ώστε να ανταποκρίνονται και στις δυνατότητες των μαθητών, αλλά και στον προβλεπόμενο χρόνο.

Ακόμη, είναι απαραίτητη η αξιολόγηση όλων των παραγόντων της εκπαίδευσης, μεθόδων διδασκαλίας, μαθητών, εκπαιδευτικών, σχολικών βιβλίων, ώστε να ελέγχονται τυχόν ανεπάρκειες και αποτυχίες. Τίποτε δεν πρέπει να γίνεται στις πλάτες των εφήβων, των γονιών και των δασκάλων που τρέχουν κάθε φορά να συμπορευτούν με τη διάθεση των εκάστοτε Υπουργών. Άγχος, ένταση, αγωνία και τα παιδιά στην πίσω αυλή του σχολείου και όχι στην τάξη.

Το εκπαιδευτικό σύστημα της Ελλάδας πρέπει να λειτουργήσει πια με ευρωπαϊκή συνείδηση. Το όραμα όλων είναι μια ευρωπαϊκού τύπου παιδεία με ένα σχολείο ανταγωνιστικό, δημόσιο, όπου δεν θα χρειάζονται φροντιστήρια, ιδιαίτερα μαθήματα και όπου οι εξετάσεις θα γίνουν μια αποδεκτή, αξιολογική, δίκαιη διαδικασία και όχι ο Μινώταυρος για χάρη του οποίου θυσιάζονται κάθε χρόνο χιλιάδες νέοι, όπως έγραψε ένας φωτισμένος διανοητής. Δεν χωράει περαιτέρω επισκόπηση του προβλήματος.

Ευχαριστώ για την προσοχή σας.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής):

Ευχαριστούμε, κύριε Δημόπουλε.

Στο σημείο αυτό η Πρόεδρος της Βουλής κ. Άννα Μπενάκη – Ψαρούδα χαιρέτησε δια χειραψίας ένα – ένα τα παιδιά, λέγοντάς τους ότι θα παρακολουθήσει από το εσωτερικό κύκλωμα της Βουλής τις εργασίες και θα επανέλθει στην αυριανή συνεδρίαση.

Επίσης τους ευχήθηκε καλή υπομονή, καλή δουλειά και να περάσουν καλά και αποχώρησε.

(Χειροκροτήματα στην Αίθουσα)

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Συνεχίζουμε, κυρίες και κύριοι.

Η Έφηβος Βουλευτής Νεφέλη Μαϊστράλη έχει το λόγο.

ΝΕΦΕΛΗ ΜΑΪΣΤΡΑΛΗ (Α' Αθήνας): Αξιότιμη κυρία Πρόεδρε της Επιτροπής, αξιότιμα μέλη, αγαπητοί νέοι και νέες Έφηβοι Βουλευτές, ύστερα από την ανάγνωση των επισημάνσεων και των προτάσεων που διατυπώθηκαν από συνομηλίκους μου, οι οποίοι διαπραγματεύθηκαν θέματα παιδείας και θρησκείας, συνειδητοποίησα ότι μεγάλο μέρος των προβλημάτων αυτών ανάγεται στην ίδια την ψυχοσύνθεση των μαθητών και το λανθασμένο προσανατολισμό τους.

Είναι ευρέως διαπιστωμένο από επιστημονικές έρευνες ότι η περίοδος της εφηβείας είναι μια περίοδος τεράστιων αλλαγών και ανακατατάξεων. Συγκεκριμένα,

για τον έφηβο τα τελευταία χρόνια της σχολικής φοίτησης εγκυμονούν τεράστιους κινδύνους που σχετίζονται με την προσωπικότητα και τη συναισθηματική του ισορροπία. Συχνά η σοβαρότητα, η ωριμότητα και η ψυχραιμία που απαιτείται από το εκπαιδευτικό σύστημα δεν προσιδιάζει στην ανησυχία, την απερίσκεψία και τον παιδισμό του μαθητή. Αποτέλεσμα αυτής της ανακολουθίας είναι το μεγάλο ποσοστό των παιδιών που αποστρέφονται το σχολείο και δη τη μόρφωση, αρνούνται συστηματικά να πειθαρχήσουν έστω και στους στοιχειώδεις κανόνες και αποτυγχάνουν στη σχολική τους ζωή.

Σε συνάφεια με αυτά είναι απαραίτητο να επισημανθούν και τα προβλήματα που αντιμετωπίζει συχνά ο έφηβος μέσα στο οικογενειακό και το κοινωνικό του περιβάλλον. Αλληπάλληλες προστριβές με τους γονείς, αδιαφορία, απουσία, λανθασμένα πρότυπα επηρεάζουν ασυνείδητα την εύπλαστη ψυχή του νέου που έχει την τάση να εξωτερικεύει τα βαθύτερα συναισθήματά του σε παράπλευρους τομείς. Συνηθέστερο εξιλαστήριο θύμα είναι κατά κόρον η σχολική τάξη.

Επίσης, οι σύγχρονοι ρυθμοί της ζωής, η έντονη εμπορευματοποίηση, η κρίση αρχών και αξιών, ο καταναλωτισμός, η ξενομανία, η απροκάλυπτη βία σε όλες τις μορφές της, επηρεάζουν ριζικά την καθημερινότητα του νέου. Αποπροσανατολίζεται από την αλήθεια και την ουσία, προβάλλει στην συνείδησή του τη βία και την ανηθικότητα, απομακρύνεται από την ανθρωπιστική παιδεία και καθίσταται θύμα επιτηδίων. Δεν είναι τυχαίο ότι εθίζεται σε βλαβερές για τον εαυτό του συνήθειες που συχνά αποδεικνύονται καταστροφικές, όπως τα ναρκωτικά και χάνει την ήβη και τη διάθεση για αγώνα.

Σε αυτή τη νέα πραγματικότητα που μονοπωλεί το ενδιαφέρον των παιδαγωγών, το σχολείο δηλώνει συστηματικά «απόν». Η απουσία ψυχολογικής και ψυχοθεραπευτικής στήριξης από την εκπαίδευση διαιωνίζει τη σύγχυση του εφήβου και συχνά αποβαίνει καταστροφική για τη μετέπειτα εξέλιξή του. Επίσης, ακόμα και σε περιπτώσεις που ο ίδιος ο νέος συνειδητοποιήσει την ανάγκη καθοδήγησής του από κάποιον ειδικό, η αμοιβή του τελευταίου είναι απαγορευτική για το εισόδημα της μέσης ελληνικής οικογένειας. Ενδεικτικά αναφέρω ότι η κάθε εβδομαδιαία συνεδρία με κάποιον εξειδικευμένο επιστήμονα μπορεί να ανέρχεται στα 70 με 80 ευρώ.

Συνεπώς, παρακαλώ θερμά τους αρμοδίους να εισάγουν το θεσμό της ψυχολογικής στήριξης σε κάθε βαθμίδα της εκπαίδευσης, δίνοντας έτσι την ευκαιρία σε κάθε μαθητή ανεξαρτήτως οικονομικής κατάστασης να λάβει τις σωστές κατευθύνσεις που συχνά σχετίζονται ακόμα και με την επαγγελματική του εξέλιξη.

Θα ήθελα να ολοκληρώσω, τονίζοντας ότι σε καμία περίπτωση δεν θα πρέπει να παραγνωριστεί η ευθύνη του κάθε ατόμου ως αυτεξούσια προσωπικότητα να καθορίζει τις επιλογές του και κατ' επέκταση να ρυθμίζει το μέλλον του, όπως εκείνος επιθυμεί. Φανός του δύσκολου αυτού δρόμου δεν είναι παρά οι πεποιθήσεις και οι ιδεολογίες με τις οποίες έχει γαλουχηθεί. Αυτές τον συντροφεύουν στον αγώνα του να αλλάξει τον εαυτό του και κατά συνέπεια τον κόσμο.

Ευχαριστώ πολύ.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Χρυσούλα Αλμπάνη.

ΧΡΥΣΟΥΛΑ ΑΛΜΠΑΝΗ (Α΄ Θεσσαλονίκης): Αξιότιμα μέλη, αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές, λίγο-πολύ έχουμε συνειδητοποιήσει όλοι ότι ο πλανήτης μας οδεύει σταθερά προς την παγκοσμιοποίηση. Πολλοί τοποθετούνται ενάντια σε αυτήν την προοπτική, πιστεύοντας ότι είναι αλληλένδετη με το ξεθώριασμα της πολιτιστικής μας ταυτότητας. Ωστόσο ο κίνδυνος αυτός δεν θα υπάρξει, εάν φροντίσουμε να μπούμε σε αυτό που λένε «παγκόσμιο χωριό», έχοντας επίγνωση της εθνικής μας ταυτότητας και της παρακαταθήκης μας, ώστε να νιώσουμε υπεύθυνοι απέναντί τους, χωρίς αυτό να σημαίνει ότι παραμένουμε προγονόπληκτα δεμένοι. Αναμφίβολα ο πολιτισμός είναι ικανός να προωθηθεί κυρίως μέσα από την εκπαίδευση. Το μάθημα της ιστορίας πρέπει να πάψει να αποτελεί στείρα απομνημόνευση ανιαρών και δυσκολονόητων σελίδων για τις αποκλειστικές ανάγκες των εξετάσεων. Πρέπει να ζωντανέψει και να κερδίσει τους μαθητές. Τα σύγχρονα τεχνολογικά μέσα και η εικονική πραγματικότητα μπορούν να ξεπεράσουν τα γεωγραφικά όρια και να χαρίσουν στους μαθητές, ακόμα και της πιο δυσπρόσιτης περιοχής, την ευκαιρία να γνωρίσουν τους σημαντικότερους αρχαιολογικούς χώρους της πατρίδας μας, αλλά και θησαυρούς που βρίσκονται εκτός αυτής μέσω τρισδιάστατων περιηγήσεων. Έτσι, γίνεται εφικτό για κάθε μαθητή να θαυμάσει την Αφροδίτη της Μήλου, χωρίς να χρειαστεί να φθάσει στο Λούβρο ή για έναν μαθητή της Κρήτης, για παράδειγμα, να επισκεφθεί τη Βεργίνα μέσα σε μία μόνο ώρα για να θαυμάσει το μεγαλείο της εποχής του Μεγάλου Αλεξάνδρου.

Για το σκοπό αυτό, είναι απαραίτητο να προβλεφθεί από το κράτος η συνεχής επιμόρφωση των εκπαιδευτικών σε θέματα μουσειολογίας, όπως επίσης και ίδρυση τμήματος μουσειολογίας στην τριτοβάθμια εκπαίδευση.

Βέβαια, πολιτισμός δεν είναι μόνο η επαφή με τα ιστορικά μνημεία του παρελθόντος, αλλά και η τέχνη η οποία ουσιαστικά απουσιάζει από τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση. Η τέχνη αναμφισβήτητα έχει τη δύναμη να λυτρώσει τον άνθρωπο από τα

προβλήματα, το άγχος και τις δύσκολες καταστάσεις της καθημερινότητας, να τον σπλίσει με αισιοδοξία να διεγείρει τη φαντασία και τα συναισθήματά του, να του δώσει κίνητρα για δημιουργία, να νιώσει ελεύθερος και ολοκληρωμένος.

Προς την κατεύθυνση αυτή, το κράτος θα μπορούσε να βοηθήσει με την αφιέρωση μίας ώρας του ωρολόγιου σχολικού προγράμματος στον πολιτισμό και την τέχνη, στην οποία οι μαθητές θα έχουν την ευκαιρία να ανακαλύψουν κλίσεις και ταλέντα τους, να συνεργαστούν για να δημιουργήσουν, να καλλιεργήσουν, πέρα από το πνεύμα, την ψυχή και να πάρουν μία ανάσα από το καταπιεστικό τεχνοκρατικό εκπαιδευτικό πρόγραμμα. Η παραμέληση της τέχνης είναι αισθητή σε όλους τους τομείς, χορό, θέατρο, ζωγραφική, μουσική. Ωστόσο, έχοντας ασχοληθεί προσωπικά με το χορό, έχω να επισημάνω τις ελλείψεις που παρατηρούνται στο χώρο αυτό, προτείνοντας την ίδρυση κρατικών σχολών χορού, που θα επιφέρει μείωση των διδάκτρων, αλλά και την ίδρυση τμήματος χορού στην ανώτατη εκπαίδευση.

Ακόμη, θεωρώ άδικο τη στιγμή που πριμοδοτούνται με 10% οι μαθητές που έχουν βραβευθεί –και καλώς φυσικά– σε πανελλήνιο διαγωνισμό αθλητικών δραστηριοτήτων ή πνευματικών παιγνιδιών, όπως είναι το σκάκι, να μην ισχύει το ίδιο στους μαθητές που έχουν διακριθεί σε πανελλήνιο διαγωνισμό θεάτρου, μουσικής ή χορού.

Στην εποχή που κυριαρχεί η σκιά του BIG BROTHER και του BIG MOTHER, η τέχνη έρχεται να χαρίσει όραμα και εμείς οι Έλληνες έχουμε ανάγκη να οραματιζόμαστε, γιατί είναι γραμμένα στο DNA μας και όσοι αγώνες έχουν γίνει στο παρελθόν, έγιναν για υψηλές αξίες και ιδανικά.

Στην υλιστική εποχή που ζούμε όλοι διαπιστώνουν την ανυπαρξία πνευματικών ηγετών, ανθρώπων που θα μας βοηθήσουν να ονειρευτούμε και να χτίσουμε ένα καλύτερο αύριο.

Ωστόσο η νέα γενιά είναι αποφασισμένη να προσπαθήσει και να συνεχίσει την παράδοση. Ζητάμε όραμα.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Αργυρώ Καρόζου.

ΑΡΓΥΡΩ ΚΑΡΟΖΟΥ (Νομός Καρδίτσας): Αξιότιμη, κυρία Πρόεδρε της Επιτροπής, σεβαστά αξιότιμα μέλη, αγαπητοί φίλοι Έφηβοι Βουλευτές, κατόπιν επεξεργασίας της Σύνθεσης Κειμένων που μας έχουν αποσταλεί από το Ίδρυμα της Βουλής των Ελλήνων, μοιραία διαπιστώνουμε πως οι απόψεις χιλιάδων τετραδίων, όσον αφορά το βαρυσήμαντο θέμα της παιδείας ταυτίζονται και καταλήγουν στο

συμπέρασμα, πως σήμερα η παιδεία στη χώρα μας είναι διχασμένη. Άλλη είναι, άλλη δείχνει ότι είναι και άλλη θα ήθελε να είναι, αλλά δεν ξέρει τι θα ήθελε να είναι. Δεν περνά απλώς κρίση. Αποτελεί η ίδια κρίση.

Αναρωτηθήκατε άραγε, γιατί τα παιδιά, εμείς, η σημερινή κατηγορημένη νεολαία χλευάζει αξίες, θεσμούς, υπάρχουν κάποιες στιγμές που γελοιοποιεί την παράδοση, περιφρονεί τα ιδανικά, αδιαφορεί για την εθνική πολιτική και ενδιαφέρεται μόνο για την Εθνική Μπάσκετ; Αναρωτηθήκατε γιατί για το σημερινό ελληνόπουλο εθνική γιορτή σημαίνει μόνο αργία, γιατί οικογένεια σημαίνει ασυνεννοησία, γιατί πατρίδα σημαίνει ό,τι μαθαίνεις στη Γεωγραφία στο σχολείο για τα ελληνικά βουνά, τα ποτάμια και τις λίμνες; Αναμφισβήτητα όλα αυτά είναι απόρροια ενός άρρωστου εκπαιδευτικού συστήματος, οι διάφορων μορφών ασθένειες του οποίου προκαλούνται από την όλη φιλοσοφία του, η οποία καλλιεργείται και από τις ίδιες ενέργειες της πολιτείας και εδώ θα ήθελα να σταθώ.

Ο ιερός χώρος του σχολείου έχει γίνει χώρος πειραματισμού με πειραματόζωα εμάς, τους μαθητές. Η διαδικασία εισαγωγής στα ΑΕΙ, όσα ονόματα και αν αλλάξει, δεν θα πάψει να μοιάζει με ένα χωνί που έχει τοποθετηθεί ανάποδα. Όμως, αυτό το χωνί είναι ικανό να αποπροσανατολίσει το διδασκόμενο, που δεν προλαβαίνει να μπει σε μια σειρά, να συντονιστεί και αμέσως αποσυντονίζεται. Βέβαια, όλη η φιλοσοφία της παιδείας δεν παύει να στρέφεται γύρω από το άψυχο χαρτί που περνά μέσα από τις ιδρωμένες από το άγχος παλάμες μιας τρίωρης εξέτασης και μάλιστα χωρίς να λαμβάνεται υπόψη η δωδεκάχρονη εκπαιδευτική πορεία του μαθητή. Και όλα αυτά, γιατί το φλερτ των Κομμάτων με τη νεολαία δεν σταμάτησε ούτε μέσα στον ιερό χώρο του σχολείου. Οι κομματικές διαφορές ή καλύτερα οι κομματικές αλαζονείες -θα έλεγα- δεσπόζουν στην εκπαίδευση. Δεν υπάρχει μια μέση κοινή συμπορευτική οδός στο θέμα της παιδείας, γιατί ο κομματισμός τη διχάζει. Πότε πρόλαβε δηλαδή να δοκιμαστεί το παλιό πλέον σύστημα, που -αν δεν απατώμαι- εφαρμόστηκε το 1998 και τώρα εμφανίζεται νέο με την εκλογή της νέας Κυβέρνησης; Έλεος!

Πολλά είναι τα ψεγάδια του εκπαιδευτικού μας συστήματος, που, βέβαια, ο περιορισμένος χρόνος δεν μου επιτρέπει να τα αναλύσω όλα. Πάντως, όλοι αισθανόμαστε ότι κάτι πρέπει να αλλάξει στο θέμα της παιδείας. Βέβαια, δεν μπορούν να γίνουν όλα με μιας. Ας ξεκινήσουμε πρώτα από τα πιο απλά, τα πιο βασικά.

Αντί, λοιπόν, η Πολιτεία να μας ζητάει κάθε τρεις και λίγο νέους τρόπους εισαγωγής στα ΑΕΙ, ας κοιτάξει λιγάκι πίσω της. Σήμερα η Πολιτεία διορίζει απλούς πτυχιούχους και τους βαπτίζει εκπαιδευτικούς. Όμως, ένας εκπαιδευτικός, ένας απλός

πτυχιούχος εκπαιδευτικός, έστω και με «άριστα» να πήρε το πτυχίο, δεν σημαίνει ότι είναι ικανός για εκπαιδευτικός. Πρέπει να περνά από ψυχολογικές εξετάσεις, πριν του δοθεί το δικαίωμα διδασκαλίας, γιατί εδώ πρόκειται να κάνει με ψυχές και πρέπει να βρει τρόπο να μεταλαμπαδεύσει βαθιά τις γνώσεις και όχι ένα ξερό υλικό, για να καταφύγει στη στείρα απομνημόνευση.

Όμως, ας ελπίσουμε ότι ποτέ δεν είναι αργά. Δεν νομίζω πως είναι τόσο τραγικά τα πράγματα, ώστε τίποτα να μην μπορεί να αλλάξει και να αποκαταστήσει τα πεσμένα θεμέλια της παιδείας μας. Η στιγμή για μια νέα πολιτική μπορεί να έρθει, αρκεί, βέβαια, τα Κόμματα να αφήσουν απερίσπαστη την παιδεία στο έργο της. Γιατί η παιδεία τελικά είναι η μεγαλύτερη πολιτική και πρέπει να υπερβαίνει κάθε κομματική αντιπαλότητα.

Χρειάζεται, λοιπόν, συμπαράταξη όλων: πολιτείας –πάνω απ’ όλα- Κομμάτων, γονέων, παιδιών, ώστε όλοι μαζί να κατορθώσουμε να ανατείλουμε τον «καυτερό» ήλιο της παιδείας που καρτερικά μας περιμένει.

Ευχαριστώ για την προσοχή σας.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής):

Ευχαριστούμε.

Ο Έφηβος Βουλευτής Αθανάσιος Γρηγορόπουλος έχει το λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΓΡΗΓΟΡΟΠΟΥΛΟΣ: (Νομός Εύβοιας): Αξιότιμη κυρία Πρόεδρε, αγαπητοί συμμαθητές, Έφηβοι Βουλευτές. Είναι αλήθεια ότι το σημερινό εκπαιδευτικό σύστημα μπορεί να δεχθεί αρνητική κριτική σε ό,τι αφορά το έργο του, το οποίο κάτω από ορισμένες προϋποθέσεις θα ήταν επιτυχέστερο.

Η εκπαίδευση πρέπει να παρακολουθεί τις πολιτισμικές εξελίξεις και να προσαρμόζεται ανάλογα. Σήμερα με τα τεχνικά επιτεύγματα του τεχνικού πολιτισμού παρίσταται ανάγκη εκσυγχρονισμού των προγραμμάτων και των μεθόδων διδασκαλίας, ώστε να ανταποκρίνονται στα δεδομένα της σύγχρονης κοινωνίας. Αυτό δε σημαίνει ότι πρέπει να παραμεληθεί η ανθρωπιστική παιδεία. Αντιθέτως πρέπει να δοθεί ιδιαίτερη έμφαση και σε αυτήν, αφού είναι γεγονός ότι περνάει κρίση. Η ποιότητα της παιδείας πρέπει να αναβαθμιστεί και ο τρόπος διδασκαλίας να αναπροσαρμοστεί, ώστε να λαμβάνεται υπόψη η μοναδικότητα και η ιδιαιτερότητα του κάθε μαθητή, οι κλήσεις και τα ταλέντα του. Πρέπει να καταργηθεί η στείρα απομνημόνευση και να τονιστεί η καλλιέργεια της κριτικής ικανότητας, η οποία σε συνάρτηση με το ομαδικό πνεύμα, αποτελούν προσόντα πολυσήμαντα για τη μελλοντική ζωή και την

επαγγελματική μας αποκατάσταση, η οποία πλέον είναι γεμάτη ερωτηματικά και αβεβαιότητα.

Άλλος τομέας που χωλαίνει στην εκπαίδευση είναι η υλικοτεχνική υποδομή, που είναι αρκετά φτωχή. Η διδακτική διαδικασία, όμως, δεν περιλαμβάνει μόνο τη θεωρία, αλλά και την πράξη. Η έλλειψη, λοιπόν, άρτια εξοπλισμένων εργαστηρίων καθιστά λειψή ή και αδύνατη τη διδασκαλία ειδικών μαθημάτων. Επιπρόσθετα η ανεπάρκεια αιθουσών στα σχολεία, τα ακατάλληλα κτιριακά συγκροτήματα και η έλλειψη προαύλιων χώρων επιδεινώνουν την κατάσταση για την οποία η Πολιτεία δείχνει να αδιαφορεί. Προβλήματα υπάρχουν και με το διδακτικό προσωπικό, το οποίο άλλες φορές δεν επαρκεί και άλλες φορές στελεχώνεται από ανειδίκευτους καθηγητές. Υπάρχουν εκπαιδευτικοί που αδιαφορούν για το μάθημα στην τάξη είτε επειδή διδάσκουν κάτι διαφορετικό από την ειδικότητά τους είτε επειδή είναι σίγουροι για τη μονιμότητά τους, επιζητούν μεγαλύτερα κέρδη μέσα από την παράδοση ιδιαίτερων μαθημάτων στους μαθητές τους. Άρα, η αχίλλειος πτέρνα του εκπαιδευτικού συστήματος είναι η επιμόρφωση των διδασκόντων, γιατί όσα μέτρα και να θεσπίζονται δεν μπορούν να έχουν το επιθυμητό αποτέλεσμα, χωρίς την ανάλογη βοήθεια και συμβολή τους, οπότε η Πολιτεία υποχρεούται να δίνει ευκαιρίες εκσυγχρονισμού των γνώσεων και των μεθόδων του διδακτικού προσωπικού μέσα από σεμινάρια και έκδοση βιβλίων, αλλά και να ελέγχει συνεχώς το έργο τους με συνεχείς ελέγχους στα σχολεία, ενώ απαραίτητες κρίνονται και ορισμένες γνώσεις ψυχολογίας, για τη σωστότερη αντιμετώπιση των μαθητών.

Προβληματικό εμφανίζεται και το εξεταστικό σύστημα, αφού οδηγεί στη στείρα απομνημόνευση και μόνο των πανελλαδικά εξεταζόμενων μαθημάτων. Έτσι, όμως, το σχολείο χάνει την ουσία του, αναιρείται ο κοινωνικοπολιτικός του ρόλος και φθείρονται οι σχέσεις μαθητών - καθηγητών.

Ακόμα η κατάργηση των εξετάσεων στη Β' Λυκείου, αποτελεί μεγάλο εκπαιδευτικό λάθος αφού μέσω αυτών προετοιμαζόμασταν μαθησιακά και ψυχολογικά για τη Γ' Λυκείου, στην οποία πλέον άδικα κρίνεται ολόκληρη η εκπαιδευτική μας πορεία μέσα σε μία τρίωρη εξέταση. Άρα, η Πολιτεία οφείλει να επαναπροσδιορίσει το ρόλο του Λυκείου και να οργανώσει εξετάσεις με πανελλαδικά εξεταζόμενα μαθήματα και στις τρεις τάξεις του Λυκείου και να λαμβάνεται υπόψη η συνολική πορεία του μαθητή για την εισαγωγή σε κάποια σχολή.

Όλη αυτή η κατάσταση οδηγεί στην έξαρση της παραπαιδείας. Πληθώρα μαθητών οι οποίοι δεν εμπιστεύονται πλέον το σχολείο καταφεύγουν στα

φροντιστήρια, στα οποία εναποθέτουν τις ελπίδες τους για επιτυχία στις εξετάσεις. Αυτό συμβαίνει, επειδή έχει επικρατήσει η αντίληψη ότι ο ρόλος του Λυκείου είναι η εισαγωγή σε μία καλή σχολή των ΑΕΙ ή ΤΕΙ, με αποτέλεσμα να μην υπάρχει ουσιαστική παιδεία, μόνο επιδερμική, η οποία έχει ως στόχο το κυνήγι των μεγάλων βαθμών. Έτσι εμείς οι μαθητές πέφτουμε στην παγίδα του ανταγωνισμού και της βαθμοθηρίας και αποπροσανατολιζόμαστε από την απόκτηση πραγματικής γνώσης. Επιπλέον, λόγω του πλήθους των φροντιστηρίων, επιβαρύνεται ο οικογενειακός προϋπολογισμός, ενώ στις περισσότερες των περιπτώσεων αποδεικνύεται ότι ζημιωνόμαστε και εμείς, αφού δε γίνεται ουσιαστική δουλειά στα φροντιστήρια, χάνουμε πολύτιμο χρόνο, αποκτώντας μονάχα άγχος και στρες. Το κράτος πρέπει να λάβει δραστικά μέτρα που θα έχουν ως στόχο τη βελτίωση της ποιότητας της παιδείας που παρέχει το σχολείο και την αρτιότερη λειτουργία των τμημάτων πρόσθετης διδακτικής στήριξης, ώστε οι μαθητές να μην καταφεύγουν στα φροντιστήρια.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Μαργαρίτα Κώστογλου.

ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ ΚΩΣΤΟΓΛΟΥ (Β΄ Αθήνας): Κύριοι Βουλευτές, θέλω να μιλήσω για το θέμα του χορού και ιδιαίτερα για το μπαλέτο, το οποίο είναι εξαιρετικά αδικημένο στην Ελλάδα και δεν έχει καμία σχέση με την κατάσταση που επικρατεί στην Αγγλία και στις άλλες χώρες. Σίγουρα δεν έχει ενδιαφερθεί κανένας για τη δημιουργία Ακαδημίας χορού, όπως έχει γίνει στην Αγγλία, τη Γαλλία και σίγουρα δεν έχουμε ενδιαφερθεί για διάφορες υποτροφίες και διαγωνισμούς που πρέπει να γίνονται.

Η κακή οργάνωση της Κρατικής Σχολής, της μοναδικής σχολής χορού που υπάρχει σε πανεπιστημιακό επίπεδο, είναι χαρακτηριστική. Υπάρχουν, βέβαια, αρκετές ιδιωτικές σχολές, οι οποίες απαρτίζονται από αδιάφορους καθηγητές, που δεν ενδιαφέρονται ιδιαίτερα για το χορό, αλλά το κάνουν μόνο για να έχουν κάποια εισοδήματα. Ακόμη, πολλά παιδιά αναγκάζονται να δώσουν πάρα πολλά λεφτά, για να πάνε στο εξωτερικό και να σπουδάσουν και στο τέλος αναγκάζονται κάποια στιγμή να τα παρατήσουν, γιατί οι γονείς τους δεν έχουν άλλα έσοδα και εγκαταλείπουν αυτό που αγαπούν και για το οποίο νιώθουν τόσα πολλά. Το κάνουν μια ζωή και στο τέλος αναγκάζονται να ακολουθήσουν το πανεπιστήμιο, που δεν τους ενδιαφέρει ουσιαστικά καθόλου και είναι δυστυχισμένοι για μια ζωή.

Καλούμαστε στην ηλικία των 15-16 ετών να αποφασίσουμε τι θα κάνουμε στο μέλλον μας και αυτό είναι κάτι εξαιρετικά δύσκολο. Ας κάνουμε, λοιπόν, κάτι για τα

επόμενα 35-40 χρόνια, το οποίο θα μας εκφράζει και θα μας αρέσει πραγματικά, αλλά ας δημιουργηθούν επιτέλους και οι κατάλληλες υποδομές για ό,τι πραγματικά θέλουμε, ιδιαίτερα για την τέχνη, η οποία έχει αδικηθεί τόσο πολύ, και κυρίως για το μπαλέτο.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Ο Έφηβος Βουλευτής Βασίλειος Γιαννακίδης από την Α΄ Θεσσαλονίκης έχει το λόγο.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΓΙΑΝΝΑΚΙΔΗΣ (Α΄ Θεσσαλονίκης): Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, φίλες και φίλοι Βουλευτές, το θέμα που απασχόλησε εμένα, καθώς και πολλούς συνομηλίκους μας, είναι ο ρόλος της θρησκείας γενικότερα μέσα στην εκπαίδευση. Η αφορμή για τη συγγραφή αυτού του θέματος δεν άργησε να έρθει μέσα από το σχολικό μου περιβάλλον. Φράσεις καθηγητών, όπως ότι το πρόσφατο τσουνάμι του Δεκεμβρίου το προκάλεσε ο Θεός, διότι στην ανατολική Ασία υπάρχουν πολλοί αμαρτωλοί, επιπλέον αδικαιολόγητες αναφορές σε θρησκευτικές πεποιθήσεις σε μαθήματα, όπως αυτά της φιλοσοφίας και της έκθεσης. Ακόμη η αναγκαστική τέλεση προσευχής στην έναρξη του σχολικού ωραρίου, που πολλές φορές δημιουργεί δυσφορία στους μαθητές. Επιπρόσθετα, οι επισκέψεις σε ναούς, που συνήθως είναι αναγκαστικές υπό την απειλή των απουσιών, ακόμη η απαράδεκτη συγγραφή των θρησκευτικών της Β΄ Λυκείου, όπου φυσικά εξυμνείται το θρήσκευμα του Χριστιανισμού, ενώ εξευτελίζονται τα άλλα θρησκείματα, όπως φαίνεται από φράσεις όπως «το Opus Dei είναι απαράδεκτο», αλλά και το γεγονός ότι ο Χριστιανισμός αναλύεται στα δύο τρίτα του ίδιου βιβλίου, ενώ τα υπόλοιπα ελάχιστα και κυριότερα, δυστυχώς, θρησκείματα, παρουσιάζονται σε λιγοστές σελίδες. Ακόμη, η ρατσιστική αντιμετώπιση αλλόθρησκων μαθητών και καταληκτικά η παρουσία θρησκευτικών στο Δημοτικό, όταν τα παιδιά δεν έχουν διαμορφώσει καν την προσωπικότητα, αλλά και κριτική ικανότητα, όλα αυτά μου δημιούργησαν το ερώτημα: έχει παραγωγικό ρόλο η παρουσία των θρησκευτικών στο σχολικό περιβάλλον; Προφανώς όχι, τουλάχιστον με την παρούσα μορφή τους.

Η σύγχρονη ελληνική κοινωνία, εάν θέλει να αποκαλείται δημοκρατική, τότε πρέπει να έχει ως θεμέλια την ελευθερία και την ισότητα, την ελευθερία της άποψης και της σκέψης, αλλά και την ισότητα σε κάθε τομέα, από τη σχέση των δύο φύλων έως την αντιμετώπιση εκ μέρους της πολιτείας των θρησκευτικών πεποιθήσεων.

Είναι απαράδεκτο το σχολείο να κατευθύνει τους μαθητές του προς μια συγκεκριμένη θρησκεία, επειδή οι κοινωνικές συμβάσεις, η ιστορία και η πλειοψηφία το επιβάλλει. Το σχολείο υποχρεούται να διδάξει στους μαθητές την ανεξιθρησκία,

προκειμένου να τους καταστήσει ολοκληρωμένες προσωπικότητες, κατάλληλους να αντιμετωπίσουν τα σύγχρονα προβλήματα του κοινωνικού μας βίου.

Φαντάζομαι, λοιπόν, μια κοινωνία, ένα σχολείο που θα προωθεί την ελευθερία των απόψεων, που δεν θα επιβάλλει ιδέες και πεποιθήσεις, αλλά θα επιτρέπει να παρουσιαστούν όλες οι αντιλήψεις. Ονειρεύομαι ένα σχολείο, το οποίο θα προβάλλει την ανεξιθρησκία και όπου θα διδάσκονται στοιχεία θρησκευολογίας, ενώ τη θρησκευτική διαπαιδαγώγηση θα αναλάβει το οικογενειακό περιβάλλον.

Η συγκεκριμένη κοινωνία, αυτό το σχολείο ευτυχώς μπορεί να υπάρξει μέσα από μια σειρά μέτρων, που πρέπει να λάβει η Πολιτεία και συγκεκριμένα το Υπουργείο Παιδείας και Θρησκευμάτων. Προτεινόμενα μέτρα, προκειμένου η εκπαίδευση να επιτελέσει σε αυτό τον τομέα τον ιερό σκοπό της, είναι τα εξής: αρχικά το μάθημα των θρησκευτικών πρέπει να αλλάξει δομή και περιεχόμενο. Είναι αναγκαίο, πιο συγκεκριμένα, να είναι πιο αμερόληπτη η παρουσίαση των θρησκειών του κόσμου. Η περιγραφή κάθε θρησκείας θα πρέπει να περιλαμβάνει τα κύρια χαρακτηριστικά της, τις πεποιθήσεις, καθώς και τις λατρευτικές εκδηλώσεις τους. Δεν θα πρέπει να εκφράζονται από τους συγγραφείς θετικές ή αρνητικές κρίσεις για οποιαδήποτε θρησκεία.

Έτσι, λοιπόν, δεν χρειάζεται να καταργηθούν τα θρησκευτικά, αλλά να διδάσκονται στοιχεία θρησκευολογίας με διδακτικό μέσο ένα εγχειρίδιο που θα περιγράφει εξίσου όλες τις θρησκείες. Δεύτερον, αποβολή των θρησκευτικών συμβόλων από το σχολικό περιβάλλον και πιο συγκεκριμένα από τις σχολικές αίθουσες, προκειμένου να προβάλλεται η ανεξιθρησκία και να μην καλλιεργούνται ρατσιστικές απόψεις και αντιλήψεις για αλλόθρησκα άτομα που βρίσκονται εντός του εκπαιδευτικού χώρου. Τρίτον, παύση πραγματοποίησης προσευχών κατά τη διάρκεια του σχολικού ωραρίου και αυτό διότι δημιουργούνται συναισθήματα δυσφορίας σε αλλόθρησκους και μη μαθητές. Μέσω αυτής της οδού, το σχολείο θα αποβάλει τον ατυχή ανεπίσημο ρόλο του ως καλλιεργητή χριστιανικών αποκλειστικά πεποιθήσεων. Τέταρτον, πραγματοποίηση δραστηριοτήτων που θα βοηθούν τους μαθητές να επιλέξουν εκείνοι το θρήσκευμα που τους αντιπροσωπεύει. Πιο αναλυτικά θα πρέπει να πραγματοποιηθούν προαιρετικές επισκέψεις σε λατρευτικά μέρη όλων των θρησκειών υπό τη συνοδεία καθηγητών, οι οποίοι θα πρέπει με τη σειρά τους να παρακολουθήσουν κατάλληλα συνέδρια και εκδηλώσεις, αλλά και να προβάλλουν ντοκιμαντέρ στους μαθητές, προκειμένου να συμβάλλουν και αυτοί, σύμφωνα με τις δυνατότητές τους στη διεύρυνση της ανεξιθρησκίας και της ελευθερίας.

Στο σημείο αυτό θα πρέπει να τονίσω πως σε καμία περίπτωση δεν είμαι πολέμιος του χριστιανισμού. Αντίθετα, οι ιδέες του, όπως για παράδειγμα η αγάπη για τον πλησίον, με αντιπροσωπεύουν απόλυτα ως άνθρωπο και ως προσωπικότητα. Ωστόσο η παρουσία του στην παιδεία με την παρούσα μορφή περισσότερο αρνητικά παρά θετικά αποτελέσματα έχει. Είναι, λοιπόν, φανερό πως στη χώρα που γέννησε τη δημοκρατία, όπως φυσικά και κάθε χώρα, δεν επιτρέπεται η παιδεία να προβάλλει απόψεις, πεποιθήσεις και θρησκείες. Η παιδεία πρέπει να προβάλλει την ανεξιθρησκία. Οφείλει να είναι πεδίο δημιουργικής ελευθερίας, χώρος προβολής όλων των απόψεων, όλων των «πιστεύω».

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Η Έφηβος Βουλευτής Μαυρονάσιου Κωνσταντίνα, από το Νομό Κορινθίας, έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ ΜΑΥΡΟΝΑΣΙΟΥ (Νομός Κορινθίας): Αξιότιμη κυρία Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι Έφηβοι Βουλευτές, το θέμα στο οποίο θα ήθελα να αναφερθώ είναι στην αξία της εκπαίδευσης στην κοινωνία και οι στόχοι που πρέπει να έχει.

Η παιδεία που παρέχει μία χώρα στα παιδιά της καθορίζει και το πόσο αναπτυγμένη είναι. Ένα σοβαρό και σκεπτόμενο κράτος έχει ως πρώτο του σκοπό να παρέχει στους νέους δωρεάν και σωστή παιδεία. Γιατί, ας μην ξεχνάμε ότι οι νέοι είναι οι πολίτες του αύριο, οι οποίοι θα κληθούν να λύσουν τα προβλήματα της γενιάς τους. Άρα, το κράτος πρέπει να έχει ως στόχο του, μέσω της εκπαίδευσης να καλλιεργήσει στους νέους την κριτική ικανότητα, την ικανότητα να διαλέγονται, να εκφράζουν ελεύθερα τις απόψεις τους και να ακούνε τις απόψεις των άλλων, χωρίς προκαταλήψεις και στερεότυπα.

Εκτός όμως απ' αυτό, το σχολείο θα πρέπει να έχει και ως στόχο του να οπλίσει τους νέους με τις ικανότητες εκείνες που απαιτούνται, ώστε να μπορούν να εισέλθουν στην αγορά εργασίας. Αναγκαίο κακό της εποχής μας αποτελεί η εξειδίκευση. Εξειδίκευση είναι η διαρκής και επίπονη προσπάθεια του ατόμου να γνωρίσει τα πάντα γύρω από ένα συγκεκριμένο τομέα, με σκοπό να βελτιώσει την απόδοσή του. Οι λόγοι που την καθιστούν αναγκαία είναι πολλοί. Θα αναφέρω μερικούς εκ των οποίων είναι η τεράστια ανάπτυξη της τεχνολογίας, η ακρίβεια μαζί με την αύξηση των ανθρώπινων αναγκών, η παγκοσμιοποίηση της οικονομίας, όπως και ο διεθνής ανταγωνισμός. Η εξειδίκευση, όμως, όσο αθώα και αν φαίνεται, εγκυμονεί και ένα μεγάλο κίνδυνο. Ο άνθρωπος ενασχολούμενος αποκλειστικά και μόνο με ένα αντικείμενο, διατρέχει τον κίνδυνο να γίνει μονομερής και να αποσυνδεθεί από την

κοινωνική πραγματικότητα, φαινόμενο πολύ συχνό στις μέρες μας. Θα ήταν, όμως, ποτέ δυνατόν μία κοινωνία να προοδεύσει, όταν ο καθένας από εμάς θα ασχολείτο μόνο με την εργασία του και αδιαφορούσε παντελώς για όλα τα άλλα; Η δημοκρατία τότε θα έπαυε προφανώς να ισχύει, γιατί δεν θα υπήρχαν άνθρωποι να την υποστηρίξουν. Σαν αντίβαρο της εξειδίκευσης έρχεται η ανθρωπιστική παιδεία, οι πολύπλευρες δηλαδή γνώσεις που έχουν ως στόχο τη δημιουργία μιας υγιούς και ολοκληρωμένης προσωπικότητας, απαλλαγμένη από κάθε είδους συντηρητισμούς, έτοιμη να συνδιαλεχθεί, να ανταλλάξει απόψεις, να ενημερωθεί και να προβληματιστεί για τα διάφορα θέματα που απασχολούν τον κόσμο μας.

Δυστυχώς, σήμερα το εκπαιδευτικό μας σύστημα έχει χάσει τον παιδαγωγικό του χαρακτήρα και περιορίζεται στην παροχή στείρων και εξειδικευμένων γνώσεων. Είναι επιτακτική η ανάγκη του επαναπροσδιορισμού των στόχων του εκπαιδευτικού συστήματος. Αυτό που θα πρέπει να επιτευχθεί είναι οι νέοι να έχουν μεν τις εξειδικευμένες γνώσεις που θα τους χρειαστούν για την πρόσβασή τους στο χώρο εργασίας, αλλά να διαθέτουν και καθολικές γνώσεις, οι οποίες θα τους βοηθήσουν στην πρόσβασή τους στην κοινωνία. Σήμερα, περισσότερο από ποτέ έχουμε ανάγκη από τέτοιους ανθρώπους να ορθώσουν το ανάστημά τους ανάμεσα στα πλήθη των αδίκων και των εκμεταλλευτών και να δώσουμε ελπίδα σε αυτόν εδώ τον τόπο.

Το χρέος του σύγχρονου ανθρώπου είναι να παραμείνει άνθρωπος, όσο δύσκολο και αν ακούγεται αυτό σήμερα. Μόνο έτσι θα καταφέρει η κοινωνία μας να ανθίσει.

(Στο σημείο αυτό προσέρχεται στην Αίθουσα ο πρώην Πρόεδρος της Βουλής κ. Απόστολος Κακλαμάνης, για να παρακολουθήσει τη συνεδρίαση.)

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Θα ήθελα να καλωσορίσω τον κύριο Κακλαμάνη, τον πρώην Πρόεδρο της Βουλής, ο οποίος είναι συνδεδεμένος και με αυτό το εκπαιδευτικό πρόγραμμα «Βουλή των Εφήβων».

Καλώς ήλθατε, κύριε Κακλαμάνη.

(Χειροκροτήματα)

Η Έφηβος Βουλευτής Μαριάννα Ζάχου από το Νομό Λαρίσης, έχει το λόγο.

ΜΑΡΙΑΝΝΑ ΖΑΧΟΥ (Νομός Λάρισας): Αγαπητή κυρία Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι, θα ήθελα να εκφράσω και εγώ στη συνεδρίαση αυτή τις απόψεις μου σχετικά με το θεσμό της δημόσιας εκπαίδευσης σε αντιπαραβολή με την ιδιωτική εκπαίδευση.

Πολλοί θεωρούν πως, χάρη στη δημόσια εκπαίδευση, όλοι οι μαθητές λαμβάνουν γνώσεις και παιδεία στο ίδιο επίπεδο με αποτέλεσμα να τυγχάνουν ισάξιων ευκαιριών στην αγορά εργασίας, αφού συμπληρώσουν τις σπουδές τους. Υπάρχει ακόμα η άποψη ότι η δημόσια εκπαίδευση που παρέχεται στα σχολεία είναι επαρκής, ώστε να καταρτίζει νέους έτοιμους να ενεργοποιηθούν επαγγελματικά κατέχοντας γνώσεις ευρέου φάσματος καθώς επίσης και τεχνικές δεξιότητες.

Αποτελεί ωστόσο πράγματι η δημόσια εκπαίδευση μοχλό ηθικής, πνευματικής και λειτουργικής ολοκλήρωσης του ατόμου; Την άποψη αυτή έρχεται να ανατρέψει μία εκ διαμέτρου αντίθετη, υποστηριζόμενη από πολλούς, που πιστεύουν ότι με τα σημερινά δεδομένα και τη μεγάλη δυσκολία ανεύρεσης εργασίας, η δημόσια εκπαίδευση δεν αποδεικνύεται επαρκής. Τα προσόντα που απαιτούνται πλέον είναι περισσότερα από αυτά που ένα δημόσιο σχολείο μπορεί να παράσχει. Για το λόγο αυτό και αρκετοί γονείς επιλέγουν τα ιδιωτικά σχολεία για τη μόρφωση των παιδιών τους, ενώ όλοι πλέον, αναλόγως και με την οικονομική τους δυνατότητα, παρέχουν άλλοι σε μεγαλύτερο και άλλοι σε μικρότερο βαθμό επί πλέον βοήθεια και ενίσχυση στα παιδιά τους με φροντιστηριακά μαθήματα. Κάτι τέτοιο βεβαίως είναι φυσικό να συμβαίνει. Ο περιορισμένος αριθμός θέσεων εργασίας και ο κορεσμός των επαγγελματιών στην αγορά έχουν ανεβάσει τον πήχη σε υψηλά επίπεδα. Οι απαιτήσεις των εργοδοτών είναι αυξημένες και φυσικά για κάθε θέση προτιμάται εκείνος με τα περισσότερα διπλώματα ξένων γλωσσών, με τις περισσότερες δεξιότητες, πτυχία και μεταπτυχιακές σπουδές. Βλέποντας φυσικά την κατάσταση αυτή, οι γονείς, καθώς επιθυμούν να παράσχουν στα παιδιά τους, όσο το δυνατόν αρτιότερη εκπαίδευση, αρχίζουν να διαφοροποιούνται στις επιλογές τους, όσον αφορά το σχολείο.

Εγώ φοιτώ σε ένα ιδιωτικό σχολείο στο οποίο βρίσκομαι από την ηλικία των τριών ετών. Ομολογώ πως είμαι απολύτως ικανοποιημένη. Αφενός ο έλεγχος από τη διοίκηση του ιδιωτικού σχολείου ευνοεί την αποτελεσματικότερη και συστηματικότερη δουλειά, αφετέρου οι μαθητές δέχονται καθοδήγηση πνευματική από το σχολείο, αποκτούν μεθοδολογία, θέτουν ισχυρές βάσεις ήδη από το δημοτικό, ώστε να μπορούν να συνεχίσουν στις ανώτερες βαθμίδες με περισσότερη άνεση. Διακρίνω ακόμα μια αυστηρή συγκρότηση, όπως επίσης και την προσοχή με την οποία εργάζονται οι καθηγητές. Εξίσου σημαντική είναι η συμβολή του σχολείου στην ενίσχυση του θρησκευτικού μας φρονήματος, στη γνώση της παράδοσης, των ηθών και των ιδεωδών του Ελληνικού Έθνους.

Κάνοντας μια σύγκριση με παιδιά της ηλικίας μου, όπου φοιτούν σε δημόσια σχολεία, τολμώ να πω πως υπάρχει σημαντική διαφορά σε πολλά επίπεδα και σε αυτό το σημείο θα ήθελα να εκφράσω τη δυσαρέσκειά μου και συνάμα την ανησυχία μου επί του θέματος.

Θεωρώ πως ο θεσμός της δημόσιας εκπαίδευσης υπολειτουργεί, έχοντας ως αποτέλεσμα την ανεπαρκή και ελλιπή κατάρτιση των μαθητών. Κατ' αρχάς παρατηρείται απουσία σωστού ελέγχου. Πολλοί είναι οι καθηγητές που διορίζονται και από εκεί και πέρα αδιαφορούν για το εάν ο μαθητής εκπαιδεύεται ή όχι. Πώς ο μαθητής, διακρίνοντας από τη μεριά του ίδιου του καθηγητού αδιαφορία, θα μπορέσει μετά να ενδιαφερθεί; Ο ζήλος του και το ενδιαφέρον του για το μάθημα χάνονται απευθείας από τη στιγμή που δεν του δίνεται έρεισμα για να εργαστεί.

Οι νέοι, δυστυχώς, εξαιτίας αυτής της κατάστασης, αντιμετωπίζουν την παιδεία μονάχα σαν ένα μέσο επαγγελματικής αποκατάστασης, γι' αυτό και καταφεύγουν σε δευτερεύουσες επιλογές εκπαίδευσης. Στην πραγματικότητα όμως αποτελεί, ή τουλάχιστον πρέπει να αποτελεί, η εκπαίδευση διαδικασία πνευματικής καλλιέργειας και ηθικής ολοκλήρωσης, η οποία οφείλει να εξασφαλίζει ίσες εκπαιδευτικές δυνατότητες για τους νέους της κοινωνίας μας. Αναγκαία καθίσταται και η πνευματική καλλιέργεια των νέων ως απαραίτητη προϋπόθεση της κοινωνικής προόδου.

Το σχολείο πρέπει να δίνει τη δυνατότητα στους νέους, να διευρύνει τους πνευματικούς τους ορίζοντες, να αναπτύξουν τον κριτικό στοχασμό άρα και να ελέγχουν γόνιμα τα μηνύματα που δέχονται από το περιβάλλον τους.

Το κράτος οφείλει, μέσω του θεσμού της δημόσιας εκπαίδευσης, να δίνει στους νέους κίνητρα για δημιουργική απασχόληση και έρευνα, διοργανώνοντας διαγωνισμούς και εκπαιδευτικές εκδρομές. Να καλλιεργήσει σ' αυτούς το ενδιαφέρον για τη φύση, την άθληση την παράδοση και το βιβλίο. Το κράτος επομένως έχει την ανάγκη από μια δημόσια εκπαίδευση προσαρμοσμένη στις σύγχρονες απαιτήσεις που να στοχεύει στην διάπλαση ισχυρών και συγκροτημένων προσωπικοτήτων που διαπνέονται από τη συνείδηση αριστοτελικής μεσότητας και από τη συνείδηση του καθήκοντος που καλλιεργούν την ετοιμότητα και την ειλικρίνεια, που έχουν οράματα και υψηλούς στόχους για να αναβαθμίσουν την τελματωμένη κοινωνία μας, που σε μια εποχή ηθικού σχετικισμού δεν έχει σταθερές αξίες και σταθερά σημεία αναφοράς. Μια εκπαίδευση που να προωθεί την κοινωνική και δημιουργική συνείδηση, που να δίνει σωστή επαγγελματική προοπτική, αισθητική αγωγή στους νέους, να αναδεικνύει και να αξιοποιεί τις κλίσεις και τις ικανότητές τους.

Τέλος, χρειαζόμαστε ένα σχολείο που να θεμελιώνει την πίστη σε υψηλές αξίες και ιδανικά, την πίστη στην παράδοση και τη θρησκεία που συναποτελούν ένα πόλο της ιστορικής συνέχειας.

Η Πρόεδρος της Βουλής κ. Άννα Μπενάκη – Ψαρούδα και ο τέως Πρόεδρος της Βουλής κ. Απόστολος Κακλαμάνης παρακολουθούν συνεδρίαση των Επιτροπών της «Βουλής των Εφήβων»

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Σωτήριος Γάτσος.

ΣΩΤΗΡΙΟΣ ΓΑΤΣΟΣ (Νομός Ημαθίας): Αξιότιμη κυρία Πρόεδρε, αγαπητοί Βουλευτές, θα μιλήσω για την έρευνα ως παράγοντα εξέλιξης και οικονομικής ανάπτυξης ενός τόπου και την υστέρηση που παρουσιάζει η πατρίδα μας στον τομέα αυτό. Μερίδιο ευθύνης για το ζήτημα φέρει το εκπαιδευτικό μας σύστημα. Το είδος της μάθησης που προσφέρεται και η βαθμοθηρική και όχι γνωσιοθηρική προσέγγιση του σχολείου στην οποία οδηγούνται οι μαθητές εξαιτίας της, επηρεάζουν καταλυτικά το ενδιαφέρον τους για τον ερευνητικό τομέα. Επίσης, σημαντικό ρόλο διαδραματίζει η κρατική μέριμνα της εκάστοτε κυβέρνησης.

Όπως είναι γνωστό, οι επιστήμες και συνεπώς η έρευνα βασίζονται στην τεχνολογία για την περαιτέρω ανάπτυξή τους. Επιπλέον, καθώς στις μέρες μας οι τυχαίες ανακαλύψεις είναι μάλλον απίθανες, απαιτείται πέρα από την συνεργασία επιστήμης - τεχνολογίας και συνεργασία πολλών επιστημόνων. Επομένως, η επένδυση σε εξοπλισμό, όπως και σε έμπυχο δυναμικό, κρίνεται απαραίτητη, παρά το γεγονός πως είναι ελλιπής.

Το πρόβλημα της υποχρηματοδότησης με στοιχεία και αριθμούς μας έφερε στην τελευταία θέση στην Ευρωπαϊκή Ένωση των δέκα πέντε χωρών πριν τη διεύρυνση. Στο σύνολό της η Ευρωπαϊκή Ένωση δαπανά το 1,9% κατά μέσο όρο του Ακαθάριστου Εθνικού Προϊόντος όταν η Ελλάδα δαπανά μόλις το 0,67%. Τα παραπάνω στοιχεία προέρχονται από τον ημερήσιο Τύπο. Τέλος η μη ανάπτυξη της έρευνας οφείλεται και σε ποικίλες αντικειμενικές δυσχέρειες, όπως ο μικρός πληθυσμός της χώρας, η έλλειψη υποδομών και η μικρή συμβολή του ιδιωτικού τομέα για τον οποίο η επένδυση στην Ελλάδα θα ήταν ασύμφορη.

Οι συνέπειες του προβλήματος είναι εξαιρετικά σημαντικές. Κατ' αρχάς ένα από τα επακόλουθα είναι η ανεργία, η οποία με τη σειρά της επιβαρύνει το έργο των επιστημόνων, αλλά και απομακρύνει τους επίδοξους ερευνητές, γεγονός που αποτέλεσε και το έναυσμα για τη συμμετοχή μου στο θεσμό της Βουλής των Εφήβων. Έτσι, παρόλο που πολλοί μαθητές ενδιαφέρονται για τις ερευνητικές επιστήμες, κατά πάσα πιθανότητα δεν θα αποτελέσουν την μελλοντική εργασιακή τους επιλογή, αφού ο φόβος της ανεργίας υποσκελίζει το ενδιαφέρον τους. Ως αποτέλεσμα πολλά λαμπρά μυαλά μένουν αναξιοποίητα, ενώ πολλοί άλλοι επιλέγουν να σταδιοδρομήσουν στο εξωτερικό με την πορεία της έρευνας στην Ελλάδα να πλήττεται εντονότερα.

Η θέση του ουραγού στο κυνήγι των ανακαλύψεων επιφέρει δυσάρεστα αποτελέσματα σε πολλούς τομείς του κράτους. Ένας απ' αυτούς είναι η οικονομία μας αφού, όταν πλέον εισαχθούν οι ανακαλύψεις στη χώρα μας, είναι πλέον πεπαλαιωμένες, χωρίς να αποφέρουν τα κέρδη των καινούργιων, που αποκομίζουν οι χώρες που τις ανακάλυψαν. Θα φέρω ένα παράδειγμα από τον αγροτικό τομέα, καθώς κατοικώ στην αγροτική περιοχή της Νάουσας, Ημαθίας. Αυτό που παρατηρείται είναι πως, ακολουθώντας κυρίως την Ιταλία και τη Γαλλία στην τεχνολογία των μηχανημάτων και στις νέες ποικιλίες φρούτων, υστερούμε στον ανταγωνισμό. Όμοια, η Ελλάδα υστερεί στην υγεία με την καθυστερημένη είσοδο μηχανημάτων και θεραπειών, αλλά και σε όλους τους τομείς που συνδέονται με την έρευνα.

Τέλος, με την ενεργοποίησή μας θα μπορούσαμε να προσθέσουμε ένα λιθαράκι στο παγκόσμιο οικοδόμημα του ανθρώπινου πολιτισμού, αλλά και στην προσπάθεια επίλυσης προβλημάτων που προάγουν την ευημερία της παγκόσμιας κοινότητας. Οι συνέπειες του προβλήματος καθιστούν επιτακτική την ανάγκη για ανατροπή της κατάστασης. Αρχικά η παιδεία θα πρέπει εν μέρει να αλλάξει προσανατολισμό, κατευθύνοντας περισσότερο τους μαθητές προς την αναζήτηση της γνώσης και συνεπώς στην έρευνα. Αυτό μπορεί να επιτευχθεί με τη χρήση παραστατικότερων μορφών εκμάθησης, όπως τα πειράματα και η παρακολούθηση εκπαιδευτικών προγραμμάτων.

Επίσης, θα πρέπει να εμπλουτιστούν ποιοτικά και ποσοτικά οι συμμετοχές των σχολείων σε διαγωνισμούς και διοργανώσεις. Ακόμα θα πρέπει να αναγνωριστεί η βαρύτητα του θέματος και να αυξηθούν τα κονδύλια για την απόκτηση υποδομών και τη δημιουργία κινήτρων για τους ερευνητές και τους ξένους ιδιώτες.

Ωστόσο, η δημιουργία κατάλληλων συνθηκών για μία παραγωγικότερη και ανταγωνιστικότερη ερευνητική πορεία, είναι διαδικασία που απαιτεί χρόνο και πόρους. Συνεπώς, θα είναι δύσκολο να φτάσουμε στο εγγύς μέλλον τα επίπεδα ορισμένων ξένων χωρών. Άρα, η διακρατική συνεργασία κρίνεται απαραίτητη.

Τέλος, ο γεωφυσικός πλούτος της χώρας μάς δίνει προβάδισμα σε κάποιους ερευνητικούς τομείς, στους οποίους και θα πρέπει να δώσουμε έμφαση.

Κλείνοντας θέλω να πω το εξής: Η έρευνα μπορεί να αποδώσει αναρίθμητα οφέλη. Η σημασία του ρόλου της στην αναπτυξιακή πορεία ενός κράτους διαφαίνεται από την ευεργετική επίδρασή της σε πολλούς τομείς του. Έτσι, η ανάγκη αναπροσδιορισμού της προτεραιότητάς της είναι ένα ζήτημα που αφορά άμεσα τη χώρα μας.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Η Έφηβος Βουλευτής Μαρία - Μαλβίνα Γεωργίου από το Νομό Θεσπρωτίας.

ΜΑΡΙΑ - ΜΑΛΒΙΝΑ ΓΕΩΡΓΙΟΥ (Νομός Θεσπρωτίας): Αξιότιμη κυρία Πρόεδρε, φίλοι Έφηβοι Βουλευτές, στην Ε' τάξη του Δημοτικού επισκέφτηκα με το σχολείο μου για πρώτη φορά το Σούλι. Ακουμπούσα την ιστορία. Έβλεπα απέναντί μου το Κούγκι, την Κιάφα και το Ζάλογγο. Τα λόγια του κυρίου διευθυντή: «εκαθόταν στα όρη ο Σουλιώτης ξακουστός, να τον διώξει δεν ημπορεί πείνα, δίψα ή αριθμός» και η εικόνα γράφτηκαν στη λευκή κασέτα του μυαλού μου και δεν θα σβήσουν ποτέ. Αυτά ήταν η αιτία να αγαπήσω τους αρχαιολογικούς χώρους και την εθνική μας ιστορία.

Ας βάλω, όμως, τα πράγματα σε μία σειρά. Η ιστορία είναι το σύνολο των γεγονότων της ανθρώπινης ζωής στο παρελθόν και η διαδικασία της έρευνας που οδηγεί στη γνώση του παρελθόντος. Η λέξη παράγεται από το ουσιαστικό «ίστωρ» που σημαίνει γνώστης και προέρχεται από το αρχαίο ρήμα «οίδα» που θα πει γνωρίζω. Οι πρωτόγονοι άνθρωποι μετέδιδαν στους απογόνους τους προφορικά την ιστορία της φυλής τους. Τις βάσεις της ιστορίας πρώτοι θέτουν οι Έλληνες λογογράφοι, γράφοντας σε πεζό λόγο ηρωικές πράξεις των προγόνων και συναρπαστικές περιπέτειες για την ψυχαγωγία των αναγνωστών. Ο Ηρόδοτος υπήρξε πατέρας της Ιστορίας. Ο Θουκυδίδης υπήρξε πατέρας της επιστημονικής ιστορικής μεθόδου. Ήταν ο πρώτος αντικειμενικός ιστορικός. Μολονότι η ιστορία είναι αρχαιότατη, η διδασκαλία της αρχίζει από τα ευρωπαϊκά πανεπιστήμια της Αναγέννησης. Οι ιστορικές έρευνες του 17ου αιώνα καθιερώνουν την παγκόσμια ιστορία.

Στα δημοτικά σχολεία εισάγεται το μάθημα ως Εθνική Ιστορία. Στην Ελλάδα μπαίνει στα σχολεία το 1869. Σήμερα η διδασκαλία της μάλλον περνάει κρίση. Μέχρι σήμερα έχουν βγει πολλά ιστορικά διδάγματα. Να μερικά εξ αυτών: Οι νεκροί κυβερνούν τους ζωντανούς. Η ιστορική παράδοση δείχνει το χαρακτήρα του Έθνους. Το μεγαλείο του παρελθόντος γεννά το χρέος του παρόντος. Η ιστορία είναι μάρτυρας του παρελθόντος, σύμβουλος του παρόντος και καθοδηγητής του μέλλοντος. Ενδυναμώνει την ιστορική συνείδηση των εθνών, συγκρίνει λαούς και πολιτισμούς, καλλιεργεί ανθρωπιστικά ιδανικά και γίνεται κίνητρο μεγάλων και ενδόξων έργων. Ο Γάλλος ποιητής Βαλερί γράφει: Η ιστορία κάνει τους λαούς να ονειρεύονται, να θυμούνται τα περασμένα μεγαλεία, να μεθούν με το ένδοξο παρελθόν της πατρίδος τους. Το μάθημα της Ιστορίας είναι ίσως το πιο ωφέλιμο μάθημα του σχολικού προγράμματος, γιατί καλλιεργεί το αίσθημα της φιλοπατρίας, καταπολεμά τον εγωισμό και την υπερβολική αισιοδοξία, προάγει τον πολιτισμό και συμβουλεύει τους νέους για να μπορούν να κατανοήσουν καλύτερα το παρόν και να γνωρίζουν το μέλλον. Διδάσκει τις αξίες της ζωής, που είναι η ελευθερία, η αλήθεια, το θάρρος, η δικαιοσύνη και η αρετή. Μαθαίνει τους μαθητές ότι οι ανάγκες οδηγούν τον άνθρωπο σε τεχνολογικές επινοήσεις και εφευρέσεις.

Το σχολικό μάθημα της Ιστορίας σήμερα δεν διδάσκεται σωστά, γιατί κουράζει τους μαθητές με τις πολλές χρονολογίες και περιττές λεπτομέρειες. Ωθεί σε απλή αποστήθιση, δεν ερμηνεύει σε βάθος τα ιστορικά γεγονότα, καταντάει μάθημα μνήμης, ενώ πρέπει να είναι κρίσης. Δεν βοηθάει τους μαθητές να αναζητούν τα αίτια των

ιστορικών γεγονότων και τις συνθήκες κάτω από τις οποίες έγιναν. Δεν εξετάζει την αλληλεπίδραση των πολιτισμών.

Για την καλύτερη διδασκαλία της πιστεύω πως πρέπει να αλλάξει το αναλυτικό σχολικό πρόγραμμα, να γίνεται η διδασκαλία της από ειδικευμένους καθηγητές. Κατά τη διδασκαλία της να χρησιμοποιούνται εποπτικά μέσα, να γίνεται συζήτηση μεταξύ μαθητών και καθηγητών, να γίνεται σύγκριση ιστορικών γεγονότων με άλλα γεγονότα, να αναζητούνται τα βαθύτερα αίτια, να μη δεσμεύεται η διδασκαλία της από τα σχολικά εγχειρίδια.

Η εποχή μας είναι μία εποχή ραγδαίων μεταβολών, λόγω της τεχνολογικής ανάπτυξης. Μέσα σε αυτή την εποχή της ρευστότητας ο άνθρωπος που ανησυχεί και προβληματίζεται, στρέφεται προς τις εθνικές του ρίζες για να βρει στήριγμα και να εδραιώσει το αίσθημα της αυτοβεβαίωσης. Η στήριξη των εθνικών ριζών χρειάζεται και ιστορικές γνώσεις, για να απαντάμε σε μελλοντικούς Φαλμεράιερ και υπεύθυνα, αλλά και με χαριτωμένα αξιώματα, σαν αυτό των Αθηναίων λογίων που καταγράφει η Ράνια Δώρου.

«Οι Αθηναίοι, πολλάκις υποδουλωθέντες και εκπατρισθέντες, ουδέποτε εξεφυλίσθησαν, αλλά επειδή δεν ήσαν Ικτίνοι, έπεται ότι ήσαν κτήνη»;

Κυρία Πρόεδρε, θα μου επιτρέψετε να κλείσω με μία πρόταση. Να σταλεί εγκύκλιος προς τις Νομαρχιακές Διευθύνσεις πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης που να αναφέρει ότι οι μαθητές είναι υποχρεωμένοι να επισκέπτονται τους αρχαιολογικούς θησαυρούς του νομού τους.

Από το ηρωικό Σούλι, καλή σας μέρα.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Άννα Γκασνάκη από το Νομό Ημαθίας.

ΑΝΝΑ ΓΚΑΣΝΑΚΗ (Νομός Ημαθίας): Αξιότιμη κυρία Πρόεδρε, Έφηβοι Βουλευτές, ανεβαίνοντας σ' αυτό το Βήμα θα μπορούσα να θίξω πολλά ζητήματα διότι, όπου και αν στρέψω το βλέμμα μου, αντικρύζω προβλήματα. Δεν υπερβάλλω. Ζούμε σε μία χώρα που στην προσπάθειά της να δείξει το μεγαλείο της, το πνίγει ολοένα περισσότερο. Δυστυχώς, ο καθένας κοιτά το συμφέρον του και το μέλλον είναι διαρκώς αβέβαιο.

Η παιδεία αντιμετωπίζεται από απόσταση, επιπόλαια, εγωιστικά θα έλεγα. Οι νέοι, οι αγωνιστές του σήμερα, οι οραματιστές του αύριο, είναι παγιδευμένοι σε μία πραγματικότητα που δεν τους επιτρέπει να καλλιεργήσουν τα ιδιαίτερα ταλέντα τους, να αναπτύξουν μία ελεύθερη προσωπικότητα, να δημιουργήσουν. Το σχολείο έχει

γίνει εργοστάσιο μετάδοσης στείρων και υπερβολικών γνώσεων που σε μεγάλο βαθμό είναι άχρηστες και σε ακόμα μεγαλύτερο, χρησιμεύει μόνο στην ένταξή μας στα Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα. Μοναδικός στόχος καθηγητών και παιδιών είναι να ανταπεξέλθουν στη διδακτέα ύλη που ορίζει το Υπουργείο. Οι μαθητές μεταμορφώνονται σε ρομποτάκια καλά κουρδισμένα. Σχολείο, διάβασμα, φροντιστήριο, διάβασμα. Αυτή είναι η ζωή τους σε μία ηλικία που η δημιουργία έπρεπε να έχει τον πρώτο λόγο. Και ρωτάω: Γιατί να υπάρχουν τα φροντιστήρια; Η παραπαιδεία επιβαρύνει οικονομικά τους γονείς και οξύνει τις διαφορές, καθώς όλα τα παιδιά δεν μπορούν να παρακολουθήσουν φροντιστηριακά μαθήματα. Γιατί να μη βασίζεται ο καθένας στις ικανότητές του; Διότι πλέον όλα γίνονται για τις πανελλήνιες και εκεί –λυπάμαι που θα το πω- αλλά σε μαθήματα όπως τα Κείμενα και η Έκθεση, όπου έχουμε τη δυνατότητα να εκφραστούμε ελεύθερα, αυτό δεν συμβαίνει. Στην Έκθεση βαθμολογούνται απόψεις στερεότυπες που ο μαθητής, από φόβο αποτυχίας, επέλεξε να διαβάσει, να αποστηθίσει, αντί να διατυπώσει τα δικά του πιστεύω.

Επίσης, στα Κείμενα, η ανάλυση ποιημάτων οδηγεί στην αλλοτρίωσή τους, στην καταστροφή ό,τι ωραίου μπορεί να βιώσει κάποιος διαβάζοντας ποίηση, γιατί η ποίηση πάνω απ' όλα είναι προσωπική, πάνω απ' όλα συναίσθημα. Όπως νιώθει την ερμηνεύει ο καθένας.

Στη χώρα μας, φίλοι μου, αρέσει το ψέμα, αρέσει το κοινότυπο. Η επανάσταση, η διαφορετικότητα φοβίζει. Δεν μπορούμε να απαιτούμε σεβασμό, επειδή είχαμε ένδοξους προγόνους. Για να κερδίσουμε το σεβασμό των άλλων, πρέπει πρώτα εμείς οι ίδιοι να σεβόμαστε το παρελθόν μας, τον εαυτό μας. Παρελθόν δίχως παρόν και μέλλον, δεν έχει αξία. Πρέπει να επιδιώκουμε το καλύτερο, να αγωνιζόμαστε για την εκπλήρωση των ονείρων μας. Άλλωστε, για ένα όνειρο ζούμε όλοι.

Αφήστε τους νέους να δημιουργήσουν. Ας δοθεί έμφαση σε πνευματικές δραστηριότητες. Ας έχει ο καθένας την ευκαιρία να αναπτύξει το ταλέντο του, να μιλήσει ελεύθερα, να αγωνιστεί για το μέλλον.

Δημοκρατία δεν είναι μόνο η ψήφος, το πολίτευμα. Δημοκρατία πρέπει να υπάρχει σε κάθε πτυχή της ζωής μας. Ξέρω πως οι απόψεις που εκφράζονται εδώ σήμερα, δύσκολα θα μελετηθούν από αρμοδίους. Ο θεσμός αυτός της Βουλής των Εφήβων δεν έχει άμεσα οφέλη. Ίσως είναι μία ικανοποίηση, μία τιμή για όσους επελέγησαν. Πέρα από αυτό, είναι μόνο λεφτά που ξοδεύονται, ενώ θα μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν σε άλλους τομείς, όπως να δοθεί ένας αριθμός υποτροφιών.

Πριν από ένα χρόνο, αναβίωσε στην Ελλάδα το πνεύμα των Ολυμπιακών Αγώνων. Δαπανήθηκαν τεράστια ποσά για τη δημιουργία νέων αθλητικών εγκαταστάσεων που κατά γενική ομολογία είναι στολίδια για τη χώρα μας. Παρ' όλα αυτά, υπάρχουν νέοι που δεν έχουν χώρο να παίξουν μπάλα, να αθληθούν, να καλλιεργήσουν το ομαδικό πνεύμα που υμνούν οι Ολυμπιακοί Αγώνες. Έτσι, υπάρχουν ταλέντα που «πνίγονται» στην ανυπαρξία της πραγματικότητας που ζούμε. Αντί να λαμβάνονται αποφάσεις για να γίνει ένα βήμα μπροστά, η καθημερινότητα για τους περισσότερους ανθρώπους γίνεται ολοένα και πιο ανυπόφορη. Αν όσα ακούγονταν τόσα χρόνια από τα στόματα των νέων γίνονταν σε ένα βαθμό πράξη, ο κόσμος μας θα ήταν πολύ διαφορετικός, πολύ καλύτερος. Και αυτό γιατί στη σκέψη και τα λόγια των νέων ανθρώπων δεν υπάρχει υστεροβουλία.

Όσο υπάρχει ο άνθρωπος, θα αγωνίζεται. Γι' αυτό μη με εμποδίζεις να αγωνιστώ. Όσο έχει φωνή, θα υπερασπίζεται τα πιστεύω του. Γι' αυτό, άσε με να ονειρεύομαι. Όσο πονάει, θα γίνεται ακόμα πιο δυνατός. Γι' αυτό εγώ θα ελπίζω.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Ο Έφηβος Βουλευτής Γεώργιος-Ανδρέας Λιάγκουρας έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ-ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΙΑΓΚΟΥΡΑΣ (Νομός Ηλείας): Αξιότιμη κυρία Πρόεδρε, αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές, η παιδεία σε κάθε κράτος αποτελεί υπέρτατο αγαθό. Ένα κράτος που βασίζεται στη δημοκρατία, οφείλει να εξασφαλίζει στους πολίτες του ισότητα, ισονομία, ασφάλεια και παιδεία. Τα τελευταία χρόνια γινόμαστε μάρτυρες μιας φθίνουσας πορείας του ελληνικού εκπαιδευτικού συστήματος της ελληνικής παιδείας. Αποτέλεσμα αυτής της πορείας ήταν να κάνει την εμφάνισή του το φαινόμενο της παραπαιδείας, που σαν ιός εξαπλώθηκε ταχύτατα και έχει γίνει πια μέρος της καθημερινότητας του Έλληνα έφηβου μαθητή.

Κατά τη διάρκεια της σχολικής χρονιάς παρακολουθούμε μαθήματα, με σκοπό να βελτιώσουμε την επίδοσή μας και να καλύψουμε τα κενά μας, αφού το ελληνικό σχολείο αδυνατεί πλέον να πραγματοποιήσει το σκοπό αυτό. Αμέτρητα χρήματα δαπανώνται από τις ελληνικές οικογένειες σε φροντιστήρια, ενώ το κράτος την ίδια στιγμή δηλώνει πως υπάρχει δωρεάν παιδεία.

Τα αίτια ύπαρξης και διαιώνισης του προβλήματος είναι ποικίλα και πολύπλοκα. Θα αναφέρω αυτά, που σύμφωνα με την προσωπική μου άποψη, είναι τα πιο σημαντικά.

Πρώτον, οι εκπαιδευτικοί. Πολλοί από τους υπάρχοντες καθηγητές στα σχολεία είναι ακατάλληλοι για το χώρο της εκπαίδευσης. Αυτό συμβαίνει είτε γιατί αδυνατούν

να ανταποκριθούν στο έργο τους είτε γιατί αδιαφορούν πλέον, αφού έχουν εξασφαλίσει μόνιμη εργασία και μισθό. Οι μαθητές καθημερινά βιώνουν αυτή την κατάσταση, με αποτέλεσμα το εκπαιδευτικό μας σύστημα να έχει χάσει την αξιοπιστία του. Έτσι, επιλέγουν το δρόμο της παραπαιδείας, που θα τους δώσει τα εφόδια για την μετέπειτα εξέλιξή τους. Δεύτερον, τα μειωμένα κονδύλια που δίνονται για την παιδεία αποτελούν τροχοπέδη για τη βελτίωση του εκπαιδευτικού μας συστήματος. Δεν υπάρχουν πόροι, ώστε να προσληφθεί επαρκές προσωπικό σε αρκετά σχολεία της χώρας. Επίσης, η ακαταλληλότητα των καθηγητών είναι εμφανής, αφού τα σεμινάρια που γίνονται, δεν επαρκούν για την πληροφόρηση και επιπλέον μόρφωση των εκπαιδευτικών. Ακόμα, οι χαμηλοί μισθοί ωθούν τους ίδιους τους καθηγητές να προσφέρουν τις υπηρεσίες τους εκτός σχολείου –με το αζημίωτο βέβαια- κάτι που φυσικά είναι παράνομο. Επίσης, τα αυξημένα όρια συνταξιοδότησης είναι η αιτία της ύπαρξης πολλών καθηγητών μεγάλης ηλικίας, που δεν μπορούν να έρθουν σε επικοινωνία με τα παιδιά. Η διαφορά ηλικίας αποδεικνύεται αγεφύρωτο χάσμα. Τρίτον και τελευταίο, το υπάρχον εκπαιδευτικό σύστημα νοσεί, αφού έχει σκοπό να δημιουργήσει επιστήμονες και όχι να καλλιεργήσει τις δυνατότητες του κάθε μαθητή. Οι απαιτήσεις είναι πολλές, ενώ οι υπηρεσίες που μας δίνονται, είναι λίγες. Είναι γνωστό πλέον ότι σε πολλά μαθήματα, όπως τα Μαθηματικά, το επίπεδο δυσκολίας είναι από τα υψηλότερα στην Ευρώπη. Είναι, επίσης, γνωστό πως οι Έλληνες μαθητές είναι οι σκληρότερα εργαζόμενοι της Ευρώπης. Αυτό είναι ενδεικτικό στοιχείο για το μέγεθος του προβλήματος.

Για να αντιμετωπιστεί το πρόβλημα, πρέπει το κράτος να καταλάβει τη σοβαρότητα της κατάστασης και να μη θεωρεί την παιδεία θέμα δευτερεύουσας σημασίας. Έτσι, πιστεύω ότι πρέπει να γίνουν μια σειρά από ενέργειες, όπως: αύξηση των κονδυλίων για την παιδεία, αυξημένος μισθός στους καθηγητές και μείωση των ορίων συνταξιοδότησης, άρση της μονιμότητας στους καθηγητές δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, ώστε να πάψουν πια να θεωρούν το επάγγελμά τους αγγαρεία. Επίσης, πρέπει να εφαρμοστεί ένα σύστημα αξιολόγησης των εκπαιδευτικών, όπου θα κρίνεται η καταλληλότητά τους και όσοι θα απορρίπτονται, θα παρακολουθούν επιμορφωτικά σεμινάρια με στόχο την επανένταξή τους.

Η παιδεία είναι πρωτεύον θέμα της κάθε χώρας και έχει ηθικό χρέος το κράτος να τη στηρίζει και να την ενισχύει. Γι' αυτό το φαινόμενο της παραπαιδείας χρειάζεται άμεση αντιμετώπιση και το κράτος πρέπει να το πατάξει, πάση θυσία, καθώς

δημιουργεί προβλήματα στους κόλπους της εκπαίδευσης, εκεί όπου εκκολάπτονται οι μελλοντικοί πολίτες, το μέλλον της χώρας.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Ο Έφηβος Βουλευτής Κώστας Αλέποβ από τη Σταυρούπολη έχει το λόγο.

ΚΩΣΤΑΣ ΑΛΕΠΟΒ (Ρωσία): Έφηβοι Βουλευτές, θα ήθελα να σας μεταφέρω τους θερμούς χαιρετισμούς των Ελλήνων της Ρωσίας και ιδιαίτερα της πόλης μου της Σταυρούπολης και να ευχηθώ καλή επιτυχία σε όλους μας.

Θα ήθελα σήμερα να σας δώσω με λίγα λόγια την πραγματική εικόνα για την εκπαιδευτική κατάσταση της Ρωσίας, μα πρώτα θέλω να σας πω λίγα πράγματα για την ιστορία. Οι πρώτες μετανάστες από τον Πόντο ήρθαν στη Ρωσία περίπου το 18^ο αιώνα με το διάταγμα της Αυτοκράτειρας Αικατερίνης Β΄.

Το 1918 ιδρύθηκαν τα πρώτα ελληνικά σχολεία, τα οποία λειτούργησαν με τη βοήθεια των ελληνικών τυπογραφείων μέχρι το 1937. Από το 1937 η ελληνική γλώσσα μεταδιδόταν μόνο από τον παππού στο γιο και από το γιο στον εγγονό. Ακόμα, διατηρούνταν τα ήθη και τα έθιμα, τα τραγούδια και οι χοροί. Ακόμα, υπήρχαν τα ποντιακά χωριά, όπου οι κάτοικοι μιλούσαν μόνο ποντιακά.

Στο χρονικό διάστημα από το 1970 μέχρι το 1980 περίπου άρχισαν να λειτουργούν τα Τμήματα Ελληνικής Γλώσσας στα πανεπιστήμια της Μόσχας, της Πετρούπολης, του Κρασναντάρ, της Τιφλίδας κ.λπ. Μετά, άρχισαν να λειτουργούν τα ελληνικά σχολεία, τα οποία στην αρχή ήταν κυριακάτικα και απογευματινά. Πολλές δυσκολίες υπήρχαν τότε, γιατί εμείς δεν είχαμε ούτε βιβλία ούτε χάρτες της Ελλάδας και οι δάσκαλοι ζωγράφιζαν μόνοι τους τα ελληνικά αλφαβητάρια.

Σήμερα υπάρχουν δεκάδες σχολικές μονάδες ελληνικής γλώσσας σε όλη τη Ρωσία. Όμως, παρά την ισχυρή θέληση που έχουμε, δεν θα έχουμε σπουδαία αποτελέσματα χωρίς βοήθεια από την Ελλάδα, γιατί η οικονομική κατάσταση της Ρωσίας σήμερα δεν μας αφήνει πολλά περιθώρια. Γι' αυτό θέλω να ακούσετε τις κυριότερες προτάσεις μου.

Πρώτον, να γίνει πρόσκληση από το Υπουργείο Παιδείας σε δασκάλους από τη Ρωσία να εκπαιδευτούν στην Ελλάδα και γυρνώντας πίσω να διδάξουν όσα έμαθαν στους τοπικούς δασκάλους. Δεύτερον, να υπάρχει πρόγραμμα που θα δίνει τα κατάλληλα βιβλία και διδακτικά μέσα. Τρίτον, να έρχονται πιο συχνά παιδιά από τη Ρωσία στην Ελλάδα, να γίνονται αδελφοποιήσεις σχολείων και να γίνουν περισσότερα προγράμματα φιλοξενίας από τους δήμους και τις κοινότητες. Τέταρτον, να δίνονται χρήματα βάσει προγράμματος του Υπουργείου Παιδείας στους δασκάλους και να

καλύπτονται και τα έξοδα λειτουργίας των τάξεων της ελληνικής γλώσσας. Πέμπτον, να ιδρυθούν δίγλωσσα διαπολιτισμικά σχολεία που στην αρχή θα είναι πιλοτικά. Τα σχολεία αυτά θα γίνουν σιγά-σιγά μορφωτικά κέντρα που θα αναδείξουν τις δύο γλώσσες και τους δύο πολιτισμούς, της Ελλάδας και της Ρωσίας. Έκτον, να ιδρυθεί ένα Κέντρο Ποντιακού Πολιτισμού όπου κανείς θα μπορεί να βρει πληροφορίες για τα ήθη και τα έθιμα, την ιστορία, τα τραγούδια και τους χορούς των προγόνων μας.

Τέλος, να γίνει διακρατική συμφωνία ανάμεσα στη Ρωσία, τη Γεωργία, την Τουρκία και την Ελλάδα, ώστε να ιδρυθεί μια επιτροπή που θα κάνει έρευνα στα αρχεία για να βρει πληροφορίες για το παρελθόν και την ιστορία των οικογενειών μας.

Αυτά τα αιτήματα πιστεύω ειλικρινά ότι δεν θα είναι δύσκολο να ικανοποιηθούν, γιατί εμείς στη Ρωσία έχουμε πολλούς πατριώτες που αγαπάνε την Ελλάδα, την ιστορία της, τον πολιτισμό και τη γλώσσα. Γι' αυτό πιστεύω ότι αυτά τα αιτήματα θα ικανοποιηθούν.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ (Πρώην Πρόεδρος της Βουλής): Κυρία Πρόεδρε, μπορώ να έχω το λόγο;

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Ορίστε, κύριε Πρόεδρε, έχετε το λόγο.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Θέλω να μου επιτρέψετε -και οι φίλοι μας, οι νέες και οι νέοι Έφηβοι Βουλευτές- να κάνω ένα μικρό σχόλιο.

Αυτός ο θεσμός ξεκίνησε πριν από δέκα χρόνια και πιστεύω ότι έχει προσφέρει ήδη μια ελπίδα, όπως είπε κάποια από εσάς, στους νέους αυτής της ηλικίας να μπορούν να προβληματιστούν και να εκφράσουν τους προβληματισμούς τους εδώ που είναι η έδρα της δημοκρατίας.

Το Κοινοβούλιο αποτελεί την πρώτη, όπως ξέρετε, εξουσία της κοινοβουλευτικής μας δημοκρατίας.

Δεν είναι βέβαιο ότι όλα όσα διατυπώνετε είναι πραγματοποιήσιμα ή είναι και σωστά. Πρέπει να συζητούνται. Θέλω να σας διαβεβαιώσω ότι συζητούνται απ' αυτούς που αισθάνονται το χρέος, αλλά και την ανάγκη για τους ίδιους να ξέρουν, πώς σκέπτονται οι νέοι άνθρωποι.

Από εκεί και πέρα -να το ξέρετε αυτό και για τώρα, αλλά και μέχρι το τέρμα της ζωής- είναι θετικό να κινείται κανείς και ιδιαίτερα να συμμετέχει στα κοινά. Και αυτό κάνετε εσείς. Είναι το πρώτο σας βήμα για να βγείτε από τον εαυτό σας και να ασχοληθείτε με το εκπαιδευτικό σύστημα, με τη νεολαία, με την ίδια την κοινωνία, της

οποίας -θα επαναλάβω το στερεότυπο- αυτή η νεολαία κάποια στιγμή θα είναι η ηγεσία της, η πρωτοπόρα της δύναμη.

Όταν, λοιπόν, κανείς δίνει μια μάχη, συμμετέχει σε μια προσπάθεια. Αυτό έχει πολλές φορές μεγαλύτερη αξία και από το αποτέλεσμα της μάχης και του αγώνα. Θυμηθείτε εδώ την «Ιθάκη», το γνωστό ποίημα του Καβάφη.

Άκουγα πάντοτε από τους Έφηβους Βουλευτές, αλλά και από τα παιδιά των σχολείων που επισκέπτονται εδώ και δέκα χρόνια τη Βουλή το ερώτημα: «Κύριε Πρόεδρε, τι βγαίνει από όλα αυτά; Αυτά που λέμε ακούγονται; Θα γίνουν δεκτά;»

Πιστεύω ότι αυτό πρέπει να σας ενδιαφέρει πολύ, αλλά τίποτα δεν πρέπει να σας κάνει να κάνετε πίσω απ' ό,τι νομίζετε, απ' ό,τι σκέπτεστε, απ' ό,τι ελπίζετε για εσάς - όχι μόνον ατομικά, αλλά ως νέα γενιά- και για τον τόπο σας.

Και κάτι ακόμη, με αφορμή τα όσα άκουσα από τον Πόντιο Έφηβο Βουλευτή. Προσπαθήστε και όσοι θα μιλήσετε στην Ολομέλεια, να μιλήσετε χωρίς κείμενα. Άλλωστε ο Κανονισμός της Βουλής και για εμάς τους Βουλευτές ορίζει ότι πρέπει να μιλάμε από στήθους και μόνο, όταν θέλουμε κάποια στοιχεία, κάτι συγκεκριμένο να τονίσουμε, όπως μια πρόταση, μπορούμε να χρησιμοποιούμε σημειώσεις.

Έτσι θα κατοχυρώνετε την αυτονομία της σκέψης σας και των προβληματισμών σας από την καλή ή κακή διάθεση του οποιουδήποτε θα ήθελε να παρεμβάλει τις δικές του απόψεις μέσω υμών, ανάμεσα σε εσάς και την κοινωνία, η οποία πρέπει να γνωρίζει ότι είναι ο δικός σας λόγος, οι δικές σας σκέψεις που διατυπώνονται εδώ. Όποια κριτική γίνεται, συνήθως κακόπιστη, σ' αυτόν το θεσμό, εκμεταλλεύεται και αυτό το στοιχείο.

Σας εύχομαι μέχρι το τέλος του προγράμματος να είστε απολύτως ικανοποιημένοι και να έχετε μια εμπειρία που να τη μεταδώσετε στους συμμαθητές σας, όπως το κάνουν χιλιάδες παιδιά που ήρθαν εδώ στο διάστημα αυτό των δέκα ετών και πάρα πολλά από αυτά τα παιδιά πήραν, αν θέλετε και ως αφετηρία την παρουσία τους εδώ για να αναπτύξουν δραστηριότητες, ομαδικές πια, σε ζητήματα του πολιτισμού, γενικότερα της κοινωνίας και άρχισαν να νιώθουν ότι μπορούν να αισθάνονται κάπου παραπάνω από εκεί που δικαιολογημένα η πλειονότητα των νέων νομίζει ότι οι γενιές οι προηγούμενες την έχουν καθηλώσει. Να είστε καλά.

(Χειροκροτήματα)

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Ευχαριστούμε πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Ο Έφηβος Βουλευτής Χρήστος Μαργιώλας από το Νομό Αργολίδας έχει το λόγο.

(Στο σημείο αυτό αποχωρεί ο πρώην Πρόεδρος της Βουλής, κ. Απόστολος Κακλαμάνης)

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΡΓΙΩΛΑΣ (Νομός Αργολίδας): Αγαπητοί συνάδελφοι, έχοντας σήμερα την τιμή και την ευκαιρία να απευθύνω το λόγο σε αυτόν τον ιερό χώρο για τη δημοκρατία, θα ήθελα να σας παρουσιάσω τις παρατηρήσεις μου για τον κοινωνικοπολιτικό και οικονομικό ρόλο που επιτελεί η Εκκλησία στη χώρα μας.

Αρχικά θα ήθελα να διευκρινίσω ότι, όταν χρησιμοποιώ τη λέξη Εκκλησία, αναφέρομαι στους ανώτατους ιερείς και στα ηγετικά στελέχη της. σε καμία περίπτωση δεν αναφέρομαι στους απλούς ιερείς, οι οποίοι προσπαθούν, μέσω της θρησκείας, να βελτιώσουν τη ζωή και την καθημερινότητα των ανθρώπων.

Έχουμε παρατηρήσει πολλές φορές ότι η Εκκλησία στην προσπάθειά της να κερδίσει κοινωνική και οικονομική δύναμη δεν διστάζει να εκμεταλλεύεται και να δημαγωγεί τους πιστούς είτε αποσπώντας τους χρηματικά ποσά και περιουσίες είτε στρέφοντάς τους εναντίον πολιτικών προσώπων και κομμάτων.

Όταν αποφασίστηκε πριν από μερικά χρόνια από την τότε κυβέρνηση η μη αναγραφή του θρησκειώματος στις αστυνομικές ταυτότητες, η Εκκλησία αντέδρασε λες και η απόφαση αυτή παραβίαζε τους θεσμούς και τα δικαιώματά της. Τότε είδαμε τον κ. Χριστόδουλο να παίρνει καθαρά πολιτικό ρόλο και να καλεί τους πολίτες σε δημοψήφισμα, το οποίο καταδίκασε την κυβερνητική απόφαση με σκοπό δήθεν την προστασία της Ορθοδοξίας και του Χριστιανισμού ευρύτερα. Από ότι αποδείχθηκε όμως το δημοψήφισμα αυτό εξυπηρετούσε πολιτικές σκοπιμότητες. Δεν είναι τυχαίο ότι τα κορυφαία πολιτικά στελέχη της τότε Αξιωματικής Αντιπολίτευσης και άλλων συντηρητικών κομμάτων υπέγραψαν στο δημοψήφισμα σε μία κίνηση λαϊκισμού και δήθεν ευσέβειας στο χώρο της θρησκείας.

Η εποχή στην οποία βρισκόμαστε πρέπει να διακρίνεται από ελευθερία επιλογών και ισότητα. Γι' αυτό και είναι απαράδεκτη η αναγραφή του θρησκειώματος στις ταυτότητες. Με την ίδια λογική θα έπρεπε να αναγράφονται στην ταυτότητα οι πολιτικές πεποιθήσεις και η αγαπημένη ποδοσφαιρική ομάδα του κάθε ατόμου.

Η Εκκλησία παρουσιάζει τις ακροδεξιές και ρατσιστικές της τάσεις όχι μόνο με την επίσημη άποψή της για την αναγραφή του θρησκειώματος στις ταυτότητες, αλλά και από κείμενα που προέρχονται από τους κόλπους της, τα οποία βλέπουν κατά καιρούς το φως της δημοσιότητας. Τα κείμενα αυτά θέλουν την Ελλάδα ως ένα απόλυτα εθνικιστικό κράτος και παρουσιάζουν τους γειτονικούς μας λαούς ως

προδότες και εχθρούς του ελληνισμού. Αν αυτό δεν είναι άσκηση εξωτερικής πολιτικής από την Εκκλησία, τότε τι είναι; Ας μην κοροϊδευόμαστε.

Επίσης, όταν τα ΜΜΕ ή η πολιτεία κατηγορούν κάποιον ανώτατο κληρικό για οικονομικές ατασθαλίες ή κάποιο αδίκημα, βλέπουμε ότι αυτός επικαλείται επίθεση κατά της Εκκλησίας και του Χριστιανισμού, δηλαδή πολύ αδίστακτοι άνθρωποι της Εκκλησίας δεν διστάζουν να χρησιμοποιούν τη θρησκεία και τους πιστούς ως ασπίδα για τα παραπτώματα και τις παράνομες δραστηριότητές τους.

Πριν λίγο καιρό πολλοί κληρικοί κατηγορήθηκαν για ομοφυλοφιλία. Θεωρώ ότι είναι απαράδεκτο να ασχολούμαστε με κάτι τέτοιο. Η σεξουαλική ζωή του καθενός είναι προσωπικό δεδομένο και βέβαια από τη στιγμή που ισχυριζόμαστε ότι έχουμε δημοκρατία ο κάθε άνθρωπος μπορεί να έχει οποιαδήποτε σεξουαλική προτίμηση επιθυμεί.

Όλα τα παραπάνω οδηγούν στο συμπέρασμα ότι ο διαχωρισμός Εκκλησίας και πολιτείας δεν είναι απλά κάτι ωφέλιμο αλλά αναγκαίο, δηλαδή είναι απαραίτητο να διαχωριστούν οι αρμοδιότητες της Εκκλησίας από αυτές του κράτους. Για να γίνει κάτι τέτοιο εφικτό, θα πρέπει κατ' αρχήν κάθε άνθρωπος να κατανοήσει ότι η Εκκλησία και η θρησκεία όχι μόνο δεν ταυτίζονται, αλλά είναι δύο πράγματα διαφορετικά, τα οποία από ότι φαίνεται έχουν διαφορετικές αρχές αξίες και στόχους. Ακόμη, για να γίνει πραγματικότητα ο διαχωρισμός θα πρέπει να συνεργαστούν όλα τα κόμματα ανεξάρτητα από την ιδεολογική τους ταυτότητα. Αυτό γιατί, όταν χρησιμοποιείς την Εκκλησία και συνεργάζεσαι με αυτήν με απώτερο σκοπό καλύτερα εκλογικά αποτελέσματα και προώθηση συμφερόντων, κάθε άλλο παρά την επίτευξη ενός διαχωρισμού υποκινείς. Ας καταλάβει επιτέλους ο κάθε Αντρεότι ότι τα χρόνια της χριστιανοδημοκρατίας δεν αρμόζουν στην εποχή μας.

Τέλος, θα ήθελα να διευκρινίσω ότι στόχος αυτής της ομιλίας μου δεν είναι επίθεση στο Χριστιανισμό ή σε οποιαδήποτε άλλη θρησκεία, αλλά ο καυτηριασμός ατόμων τα οποία κρύβονται πίσω από τα ράσα ή τα πολιτικά κόμματα και χρησιμοποιώντας το χριστιανισμό και τη θρησκεία ευρύτερα προωθούν τα δικά τους συμφέροντα.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Στο σημείο αυτό θα γίνει ένα διάλειμμα για μισή ώρα.

(ΔΙΑΚΟΠΗ)

(ΜΕΤΑ ΤΗ ΔΙΑΚΟΠΗ)

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής):

Επαναλαμβάνεται η διακοπείσα συνεδρίαση. Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Αναστασία Μαυροπούλου, από το Νομό Ξάνθης.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΜΑΥΡΟΠΟΥΛΟΥ (Νομός Ξάνθης): Αξιότιμη κυρία Πρόεδρε, σεβαστά μέλη, αγαπητοί συνάδελφοι Έφηβοι Βουλευτές, αισθάνομαι εξαιρετική χαρά και τιμή που μου δίνεται αυτή η ευκαιρία από αυτό εδώ το Βήμα να εκφράσω τις σκέψεις μου, τις ανησυχίες μου, αλλά και τις προτάσεις μου.

Το θέμα που θα ήθελα να θίξω αφορά την εκπαίδευση όλων των μειονοτήτων, ειδικότερα όμως της μουσουλμανικής μειονότητας της Θράκης, όπου και κατοικώ. Βέβαια θα σας κάνει μεγάλη εντύπωση το γεγονός ότι η Ξάνθη σχεδόν κάθε χρόνο αναφέρεται σε αυτό εδώ το Βήμα σαν θέμα, αλλά η απάντηση είναι αυτονόητη, καθώς κάθε χρόνο λέμε τα ίδια και κάθε χρόνο ανακαλύπτουμε απλώς και μόνο ότι τα λόγια μας καταγράφονται στα πρακτικά.

Στην Ευρώπη του 21^{ου} αιώνα όλοι οι γονείς και τα παιδιά τους επιθυμούν να αποκτήσουν τις σύγχρονες αξίες, επαγγελματική διέξοδο, καθώς και ανώτατη εκπαίδευση.

Το ίδιο επιθυμούν και οι γονείς και τα παιδιά της μειονότητας. Από τα μειονοτικά σχολεία, όμως, στα οποία φοιτούν αυτά τα παιδιά λείπει βασική και αναγκαία υποδομή. Ξυλόσομπα αντί καλοριφέρ, σπασμένα τζάμια, υγρές αίθουσας, ανύπαρκτα εποπτικά μέσα, έλλειψη βιβλίων, κυρίως για μαθήματα θετικής κατεύθυνσης, για τις τελευταίες τάξεις του Λυκείου. Χρήση βιβλίων τόσο παλιών που στην εποχή μας θεωρούνται ξεπερασμένα. Και σαν να μην έφταναν όλα αυτά, υπάρχει ανεξέλεγκτη διαρροή μαθητών προς και από το Γυμνάσιο κυρίως τα κορίτσια, λόγω των παραδοσιακών αντιλήψεων για το ρόλο των φύλων που προτιμούσαν τη γυναίκα να μένει κλεισμένη στο σπίτι. Όλα αυτά δείχνουν ότι ο όρος «μειονοτικά σχολεία» σήμερα πια δεν ανταποκρίνεται στο περιεχόμενό του. Προσωπικά πιστεύω πως πρέπει να υπάρχει ενιαία βασική παιδεία για όλους του Έλληνες υπηκόους. Μια παιδεία που θα σέβεται τους πολίτες της. Μία παιδεία χωρίς προνόμια για τους αδύναμους και άρνηση και προκατάληψη από τους ισχυρούς.

Ειδικότερα, για την περιοχή μου η ενημέρωση των γονέων όσον αφορά την εκπαίδευση των παιδιών, ανεξάρτητα από το φύλο τους, πρέπει να απασχολήσει τις τοπικές αρχές και την Πολιτεία.

Επιπλέον, η Πολιτεία οφείλει να βρει κατάλληλους μηχανισμούς για να ωθήσει τα παιδιά από πολύ μικρή ηλικία σε ομαδικές δραστηριότητες που βοηθούν στην ένταξή τους στην κοινωνία και όχι στον αποκλεισμό και την απομόνωση.

Τέλος, θεωρώ ότι θα συνέβαλε θετικά στην όλη διαδικασία η δημιουργία νηπιαγωγείων και γιατί όχι και παιδικών σταθμών. Στους οικισμούς, όπου είναι εγκατεστημένη η μειονότητα, η βελτίωση της υλικοτεχνικής υποδομής και η υποχρεωτική εννιάχρονη εκπαίδευση είναι αυτονόητες, αλλά δεν αρκούν. Χρειάζονται κατάλληλα βιβλία και γλωσσική διδασκαλία με σύγχρονες παιδαγωγικές μεθόδους, μείωση των διπλών αργιών και δημιουργία ενός κλίματος εμπιστοσύνης των γονέων για την εκπαίδευση.

Επειδή, λοιπόν, η παιδεία αποτελούσε από την αρχαιότητα την κινητήρια δύναμη για την πρόοδο των κοινωνιών και η σύγχρονη ευρωπαϊκή Ελλάδα είναι κοινωνία προόδου, η μόρφωση όλων των πολιτών της ας γίνει υπόθεση όλων μας.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Πολυξένη Γάκη από την Καβάλα.

ΠΟΛΥΞΕΝΗ ΓΑΚΗ (Νομός Καβάλας): Αξιότιμη κυρία Πρόεδρε, σεβαστά μέλη, φίλοι Έφηβοι Βουλευτές, πιστεύω ότι για να προτείνεις κάποια λύση σε ένα πρόβλημα, θα πρέπει πρώτα να το βιώσεις και συ ο ίδιος απ' όλες τις πλευρές του. Έτσι κι εγώ, λοιπόν, θα αναφερθώ σε ένα θέμα που φαντάζει φλέγον στα μάτια μου και σίγουρα στα μάτια των συνομηλίκων μου και αυτό δεν είναι άλλο από τις δυσκολίες που μου προκαλεί το καθημερινό άγχος του σχολείου, των εξετάσεων, του ανταγωνισμού, του αβέβαιου μέλλοντός μου και της αποτυχίας.

Πολλοί υποστηρίζουν ότι η εφηβεία είναι το άνθος της ηλικίας του ανθρώπου, η ηλικία στην οποία θα σχηματίσει το χαρακτήρα του και θα ζήσει εμπειρίες που δεν μπορούσε να ζήσει ως παιδί, χωρίς βέβαια να χάσει τη ζωντάνια και τον αυθορμητισμό του. Φαίνεται, όμως, ότι όλα αυτά χάνονται μέσα στο λαβύρινθο του εκπαιδευτικού συστήματος.

Σίγουρα, όμως, ως Έφηβος, εγώ σήμερα θα περιέγραφα διαφορετικά την εφηβεία. Ήδη από το Γυμνάσιο ο νέος υποβάλλεται σε τριβή με τη μαθησιακή ύλη των σχολείων και γρήγορα συνειδητοποιεί ότι το σύστημα δεν ευνοεί την ουσιαστική γνώση, αλλά τη χρηστική αποστήθιση της ύλης που αποτελεί το διαβατήριο για την επόμενη τάξη. Επιπλέον στο Λύκειο μαθητές και γονείς ήδη από το πρώτο έτος προκαταβάλλονται από το άγχος του ανταγωνισμού και τη σκληρή επιδίωξη υψηλών ποσοστών επιτυχίας στις πανελλαδικές εξετάσεις της Γ' Λυκείου. Δηλαδή ένας νέος

της ηλικίας δεκαπέντε με δεκαοχτώ ετών αναγκάζεται να ενηλικιωθεί, πριν καν το θελήσει, γιατί οι συνθήκες ζωής το επιβάλλουν. Ο σημερινός έφηβος ζει για να γίνει ακαδημαϊκός πολίτης, ζει για να γίνει φοιτητής. Η εφηβεία γι' αυτόν είναι μία περίοδος άγχους και καταπίεσης και όχι ξεγνοιασιάς και δημιουργίας, όπως θα έπρεπε.

Και για να μην μιλώ αυθαίρετα, προσθέτοντας ακόμη ένα πρόβλημα προς λύση σε άλλους, θα προτείνω κάτι που ίσως να μην μπορέσει ποτέ να υλοποιηθεί, αλλά θα ήταν καλό να ακουστεί. Η πρότασή μου είναι, λοιπόν, να αλλάξει εντελώς η νοοτροπία του συστήματος. Θα μπορούσε να υπάρξει ένα νέο σύστημα βασισμένο στη συνεχόμενη μόρφωση από το Δημοτικό μέχρι τη Γ' Λυκείου χωρίς καθόλου ενδιάμεσες εξετάσεις με στόχο τον εφοδιασμό των παιδιών, με γνώσεις χρήσιμες και απαραίτητες για την ωρίμανση και τη μετέπειτα ζωή τους. Και έπειτα, όταν απλά θα έχουν τελειώσει αυτή τη δωδεκάχρονη πορεία τους, θα είναι γεμάτοι εφόδια, γνώσεις και αυτοπεποίθηση, ώστε να προσδιορίσουν σωστά το αντικείμενο του επαγγελματικού προσανατολισμού που τους ενδιαφέρει. Και τότε στα δεκαοχτώ τους πλέον θα μπορέσουν να παρακολουθήσουν μια τάξη με αντικείμενο μαθήματα της σχολής που τους ενδιαφέρει και να εξετάζονται σ' αυτά για την πρόσβασή τους στο πανεπιστήμιο. Έτσι, δηλαδή, θα κέρδιζαν και γνώσεις γενικού περιεχομένου, αποφεύγοντας το άγχος και την ψυχολογική ταλαιπωρία και θα έρχονταν αντιμέτωποι με κάποιο αξιοκρατικό κριτήριο για την πρόσβασή τους στα Πανεπιστήμια. Επιπλέον, με αυτόν τον τρόπο θα ανέβαινε και το μορφωτικό επίπεδο των φοιτητών των πανεπιστημίων, καθώς θα εξειδικεύονταν περισσότερο και θα αυξανόταν έτσι και το ενδεχόμενο ανέλιξης των ελληνικών πανεπιστημίων, τα οποία μάλιστα βρίσκονται σε τριτοκοσμικό θα έλεγα επίπεδο σε σχέση με αυτά του εξωτερικού.

Καλό θα ήταν, λοιπόν, κάποτε να γίνει το μεγάλο βήμα της αλλαγής με όσες συνέπειες και αν αυτό επιφέρει. Γιατί, αν δεν ρισκάρεις, δεν θα κερδίσεις κιόλας.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Η Έφηβος Βουλευτής Βούκια Δήμητρα, από το Νομό Τρικάλων, έχει το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΑ ΒΟΥΚΙΑ (Νομός Τρικάλων): Αξιότιμη, κυρία Πρόεδρε, αγαπητοί συμμαθητές, έχοντας φτάσει στο τέλος της Β' Λυκείου και κάνοντας έναν απολογισμό της μέχρι τώρα σχολικής μου ζωής, συνειδητοποιώ ότι πάντα ήμουν συνεπής στο διάβασμα. Δεν διέκρινα τα μαθήματα σε κύρια και δευτερεύοντα, ενώ πάντα είχα την απαιτούμενη αρωγή από τους καθηγητές. Εν τούτοις, διαπιστώνω ότι, ενώ κατέχω πληθώρα λεπτομερειακών γνώσεων σε πολλά μαθήματα, κυρίως των θετικών επιστημών, γνωρίζω τύπους και εξισώσεις, λύνω πολύπλοκα προβλήματα, νιώθω

πως αγνωώ την ουσία αυτών που μου διδάσκονται και πως ελάχιστα απ' όσα μαθαίνω θα με βοηθήσουν στη μετέπειτα ζωή μου.

Μετά από τόσα χρόνια διαπιστώνω ότι το σχολείο ουσιαστικά δεν μορφώνει, πληροφορεί. Δεν δίνει την ουσία, το γιατί. Προσφέρει απλόχερα τη φόρμα και την επιφάνεια.

Αντί να μας εξηγήσει τον κόσμο, τον αποκρύπτει, εμπλέκοντάς μας στη δυσκολία της λεπτομέρειας εις βάρος της ουσίας. Μας παρέχονται πολλές γνώσεις, όμως πάντα έτοιμες, τυποποιημένες. Υποχρέωσή μας είναι να τις απομνημονεύσουμε, χωρίς πάντα να καταλαβαίνουμε τι ή γιατί το μαθαίνουμε. Κυριαρχεί η νοοτροπία του «αποστηθίζω αυτό που μου λένε, χωρίς πάντα να το κατανοώ, το γράφω όταν μου ζητηθεί, παίρνω το βαθμό και το ξεχνώ».

Έχουμε μετατραπεί εμείς, οι σύγχρονοι μαθητές, σε άριστους λύτες, αλάνθαστους εκτελεστές μαθηματικών πράξεων, ικανοί να εφαρμόζουμε κάθε μεθοδολογία και να παπαγαλίζουμε κάθε κομμάτι θεωρίας των βιβλίων. Αυτό που πρέπει να κάνουμε είναι να μάθουμε γρήγορα ό,τι μόνο μπορεί να μας ζητηθεί στις εξετάσεις, τέλεια, με κάθε λεπτομέρεια. Οτιδήποτε άλλο είναι άχρηστο, περιττό, αδιάφορο. Δεν έχει πια σημασία να κατανοήσουμε αυτό που μαθαίνουμε. Σημασία έχει να μπορούμε να το εφαρμόσουμε σε μία άσκηση. Αυτή είναι η τραγική μας κατάσταση. Διαβάζουμε από το πρωί έως το βράδυ. Καταβροχθίζουμε αδιάκοπα ιδιότητες, θεωρήματα. Φορτωνόμαστε με αξιώματα της τυπικής λογικής. Το μόνο που καλλιεργούμε είναι η μνημονική ικανότητα και η στατική λογική. Τι γίνεται όμως με την κρίση, τη φαντασία, τη δημιουργικότητα; Δυστυχώς η πίεση των εξετάσεων δεν αφήνει χρόνο γι' αυτά. Εκτός όμως από εξειδικευμένες και τεχνοκρατικές, πολλές φορές οι γνώσεις μας είναι αποσπασματικές, με πολλά χάσματα που αφορούν σημαντικά θέματα. Κραυγαλέο παράδειγμα είναι το μάθημα της ιστορίας, που από τάξη σε τάξη δεν υπάρχει συνέχεια στην ύλη όσον αφορά τα γεγονότα, ενώ την κατάσταση επιδεινώνει το γεγονός ότι ο χρόνος ποτέ δεν επαρκεί ώστε να ολοκληρωθεί η ύλη κάθε σχολικής χρονιάς. Πώς, λοιπόν, μας φαίνεται παράξενο και φαντάζει ανήκουστο; Γιατί άραγε εκπλησσόμαστε, όταν πολλοί μαθητές απαντούν λανθασμένα σε θεωρητικά απλές ερωτήσεις του τύπου «τι γιορτάζουμε την 28η Οκτωβρίου;», όταν αυτές γίνονται από τους δημοσιογράφους των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης τις παραμονές της εθνικής μας εορτής;

Επιβάλλεται λοιπόν, η αναζήτηση εφικτών τρόπων για την εξυγίανση του εκπαιδευτικού μας συστήματος. Αρχικά θεωρώ πως για την αφομοίωση και τη

βαθύτερη κατανόηση είναι αναγκαία η σύνδεση της θεωρητικής γνώσης με την πράξη. Ένα σημαντικό βήμα προς την επίτευξη του στόχου αυτού είναι η εξύψωση του ρόλου των εργαστηρίων στα σχολεία.

Πόσοι από εμάς και πόσο συχνά μπαίνουμε στα εργαστήρια; Ελάχιστοι και σπάνια. Πόσοι από εμάς και πότε είδαμε πειράματα στην πράξη; Κανείς και ποτέ. Όλοι το ξέρουμε. Φανταστείτε όμως πόσο πιο εποικοδομητικό θα ήταν το μάθημα. Έτσι θα χρησιμοποιούνταν επιτέλους και τα εργαστηριακά τετράδια, που στην αρχή του κάθε χρόνου μας μοιράζονται. Στο τέλος αυτού καταλήγουν ανέγγιχτα στον κάδο ανακύκλωσης, αν καταλήγουν βέβαια και εκεί, αλλά αυτό είναι ένα άλλο θέμα.

Ακόμη επιβάλλεται η πιο υπεύθυνη θεώρηση της ύλης που διδάσκεται, ενώ και εμείς οι ίδιοι οι μαθητές θα μπορούσαμε στο τέλος κάθε χρονιάς να συγκεντρώνουμε και να παρουσιάζουμε, πιθανότατα μέσω ερωτηματολογίων τις προτάσεις και τις διορθώσεις μας πάνω στην ύλη που διδαχθήκαμε.

Καταλήγοντας, νιώθω την έντονη ανάγκη να πω αυτό που όλοι οι σύγχρονοι μαθητές αισθανόμαστε και που, όσες φορές και αν ειπωθεί, πρέπει να ακούγεται, ώσπου να γίνει επιτέλους συνείδηση: Έχουμε χορτάσει από λεπτομέρειες, θεωρία, έτοιμες, μασημένες γνώσεις. Διψούμε για ουσία, για νόημα ζωής, γιατί οι γνώσεις και οι εξειδικευμένες λεπτομέρειες θα ξεχαστούν σύντομα, θα σβήσουν από τη μνήμη μας αποκαλύπτοντας το τεράστιο κενό. Η καλλιέργεια όμως και η παιδεία θα μας συνοδεύουν για πάντα. Αυτό είναι το σχολείο που φανταζόμαστε. Αυτό είναι το σχολείο που θέλουμε, που απαιτούμε, που μας αξίζει. Γι' αυτό θα πρέπει να συνεχίσουμε να ελπίζουμε, να αγωνιζόμαστε και να προσπαθούμε.

Ευχαριστώ για την προσοχή σας.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής):

Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Καρδούτσου Βασιλική από την Α' Αθηνών.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΑΡΔΟΥΤΣΟΥ (Α' Αθήνας): Αξιότιμε κυρία Πρόεδρε, αγαπητά μέλη της Επιτροπής και Έφηβοι Βουλευτές, θα ήθελα να αρχίσω την εισήγησή μου, γυρνώντας λίγο πίσω, λίγο στο παρελθόν, στις 26 Δεκεμβρίου.

Φέτος, λοιπόν, στις 26 Δεκεμβρίου 2004 στην Ασία ένας πολύ δυνατός σεισμός δημιουργεί ένα παλιρροιακό κύμα, το οποίο εισβάλλει στην ξηρά και παίρνει μαζί του χιλιάδες ζωές. Από εκείνη, λοιπόν, τη στιγμή αρχίζει να διαδραματίζεται ένα ανεπανάληπτο παγκόσμιο γεγονός, καθώς όλοι οι λαοί, ενωμένοι σαν μια γροθιά, προσφέρουν ό,τι μπορούν ακόμη και από το υστέρημά τους σε αυτούς που κατάφεραν να επιζήσουν από τη μανία της φύσης.

Και ενώ, λοιπόν, βλέπουμε αυτήν την πρωτοφανή έκρηξη ευαισθησίας και συμπόνιας για το συνάνθρωπο, η καθημερινότητα του σύγχρονου πολίτη μαρτυρεί μια άλλη εικόνα και μια διαφορετική νοοτροπία.

Ας θυμηθούμε, λοιπόν, πως ο τρόπος ζωής στις σύγχρονες κοινωνίες βασίζεται στο τρίπτυχο «νοιάζομαι, παλεύω και κερδίζω μόνο για μένα, αδιαφορώ για ό,τι συμβαίνει στους τρίτους», ενώ βρισκόμαστε μπροστά σε μια τραγική διαπίστωση, που μας παραπέμπει σε έννοιες, όπως ο ωχαδελφισμός, η αδιαφορία και η απομόνωση.

Ο σύγχρονος άνθρωπος νοιάζεται μόνο να κερδίσει χρήματα, να συμβάλει στην αύξηση του ανταγωνισμού, που χαρακτηρίζεται συνήθως ως αθέμιτος, και παλεύει για έναν αγώνα επιβολής και επιβίωσης του ισχυρότερου, αυτού που θα δουλέψει σκληρότερα και καλύτερα ή που θα βρει τον καλύτερο και όχι πάντα θεμιτό τρόπο, για να κατακτήσει αυτό που θέλει, τη δόξα και τον πλούτο. Σταδιακά γεννιέται, λοιπόν, στην ψυχή του ανθρώπου το αίσθημα του εγωισμού, το οποίο τον οδηγεί στην ολοκληρωτική απομόνωση. Δημιουργούνται αντικοινωνικές συμπεριφορές και οι διαπροσωπικές σχέσεις μας είναι πλέον ανύπαρκτες. Δεν νοιαζόμαστε για τα προβλήματα των άλλων και δεν θα αφιερώσουμε τον πολύτιμο, όπως θεωρούμε, χρόνο μας, για να βοηθήσουμε κάποιον που έχει την ανάγκη μας. Αντίθετα, αναπτύσσουμε επιθετικές συμπεριφορές, οι οποίες αντανακλώνται στην καθημερινότητά μας. Αυτή η πνευματική, όμως, και κοινωνική παρακμή επιφέρει στις σύγχρονες κοινωνίες ολέθριες συνέπειες. Πρέπει, λοιπόν, να αναζητήσουμε αυτούς, οι οποίοι έχουν ένα μεγάλο μερίδιο ευθύνης στην κατάσταση που επικρατεί σήμερα.

Πιστεύω ότι μεγάλο μερίδιο ευθύνης έχει το ελληνικό εκπαιδευτικό σύστημα, καθώς τα σύγχρονα εκπαιδευτικά συστήματα, αν και έχουν σκοπό μια δημιουργική αγωγή, ξεχνάνε το βασικό στόχο της παιδείας, δηλαδή τη μετάδοση της βαθιάς γνώσης. Αντίθετα, μας εμπνέουν μόνο το άγχος των εξετάσεων και μακροπρόθεσμα το άγχος για την επαγγελματική μας αποκατάσταση. Δεσπόζουν χαρακτηριστικά, όπως η μηχανική απομνημόνευση και αναπτύσσεται η ανταγωνιστικότητα μέσω της βαθμοθηρίας. Οι καθηγητές δεν έχουν ως σκοπό την αγωγή της δικής μας εφηβικής ψυχής, η οποία έχει πολλά να δώσει.

Η δική μας εφηβική ψυχή έχει πολλά να δώσει και το ξεχνάνε οι καθηγητές αυτό. Έχουμε, λοιπόν, ανάγκη από τους καθηγητές, από εκείνους τους πνευματικούς ηγέτες, οι οποίοι θα αφυπνίσουν την ανθρώπινη συνείδησή μας, η οποία κρύβει ανθρωπιά και συμπόνια για το συνάνθρωπο, και θα μας παρέχουν τα σωστά πρότυπα προς μίμηση, θα καλύψουν την ανάγκη μας και την ορμή μας για ιδεολογικές

αναζητήσεις και θα μας μεταβάλουν ψυχικά και κοινωνικά, έτσι ώστε να μας διδάξουν μια αποδεκτή στάση, η οποία θα είναι απαλλαγμένη από προκαταλήψεις και λανθασμένα ιδανικά.

Δεν θα πρέπει, όμως, να ξεχνάμε και τον ενεργό ρόλο του καθενός μας. Οφείλουμε όλοι να συμμετέχουμε, να ενημερωνόμαστε και να εκφράζουμε άποψη και στάση ζωής. Ας ξεχάσουμε νοοτροπίες που μας θέλουν αποκομμένους και απομονωμένους από τη δικιά μας ανθρώπινη φύση, από τη φύση, η οποία έχει σαν κύριο γνώμονα την αγάπη.

Το τραγικό αυτό γεγονός που έγινε στις 26 Δεκεμβρίου στην Ασία ευτυχώς ήρθε να μας θυμίσει ότι η ανθρώπινη φύση δεν έχει αλλοτριωθεί, παρά μόνο έχει αποκοιμηθεί μέσα μας, μέσα από το χείμαρρο των εξελίξεων. Μπορούμε, λοιπόν, όλοι μας, μόνοι μας να συμμετέχουμε και να ξαναφέρουμε στην επιφάνεια την ανθρώπινη φύση, η οποία δεν διαστρεβλώθηκε ουσιαστικά και βαθιά, παρά μόνο αποκοιμήθηκε, λόγω των σύγχρονων πολιτικών ιδεολογιών, δίνοντας νόημα για ζωή και ελπίδα σε χιλιάδες ανθρώπους. Άρα, μπορούμε να ελπίζουμε ακόμα.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής):

Η Έφηβος Βουλευτής Αικατερίνη Κιούλογλου από το Νομό Μαγνησίας έχει το λόγο.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΚΙΟΥΛΟΓΛΟΥ (Νομός Μαγνησίας): Αξιότιμη κυρία Πρόεδρε της Επιτροπής, αγαπητοί Βουλευτές, όλοι έχουμε συνειδητοποιήσει την αξία της Τέχνης στο εκπαιδευτικό σύστημα, σε όποια μορφή και αν είναι αυτή: μουσική, χορός, θέατρο, ζωγραφική. Η Τέχνη αγκαλιάζει όλους τους τομείς του κοινωνικού βίου και έχει συναισθηματική επενέργεια στον άνθρωπο. Πρώτα απ' όλα τον εξανθρωπίζει, δηλαδή εμπλουτίζει και εξευγενίζει τη συναισθηματική του ζωή, ευαισθητοποιεί την ψυχή του, τον οδηγεί στην ανακάλυψη του εαυτού του. Επιπλέον, του χαρίζει ψυχική πληρότητα, τον ξυπνάει από το λήθαργο και την αδράνεια, οξύνει το κριτικό και ερευνητικό του πνεύμα και τέλος συμβάλλει καθοριστικά στη διάπλαση της προσωπικότητάς του. Με λίγα λόγια, ο άνθρωπος, μέσω της Τέχνης προσλαμβάνει και κατανοεί την πραγματικότητα. Γιατί, όμως, δεν παρατηρούνται όλα αυτά τα θετικά αποτελέσματα που έχει η μελέτη της Τέχνης στα σχολεία; Και γιατί μας φαίνονται όλα σαν ένα άπιαστο και ακατόρθωτο όνειρο;

Γιατί το ελληνικό σχολείο παραγκωνίζει σχεδόν την τέχνη, κάτι που φυσικά επιδεινώνεται στο χώρο του λυκείου, υποχρεώνοντας όλους εμάς να ενδιαφερόμαστε μόνον για την εισαγωγή μας σε Α.Ε.Ι. και Τ.Ε.Ι.; Με ποιο δικαίωμα το ισχύον

εκπαιδευτικό μας σύστημα στερεί από τα ελληνόπουλα τις ψυχικές διεξόδους που χαρίζει η επικοινωνία με την τέχνη; Γιατί, γιατί, γιατί;

Σήμερα στα ελληνικά γυμνάσια οι ώρες διδασκαλίας των μαθημάτων αισθητικής αγωγής περιορίζεται σε μια και δύο ώρες. Παρατηρείται επίσης έλλειψη καθηγητών μουσικής και καλλιτεχνικών στα σχολεία απομακρυσμένων περιοχών. Ακόμη, στο μάθημα της ιστορίας παραγκωνίζεται για ακόμη μια φορά η τέχνη, αφού είτε αφαιρούνται τα σχετικά κεφάλαια, είτε διδάσκονται περιληπτικά.

Τέλος, οι σχολικές εκδρομές έχουν χάσει τον εκπαιδευτικό τους χαρακτήρα, αφού οι επισκέψεις σε μουσεία, αρχαιολογικούς χώρους και χώρους τέχνης και πολιτισμού, γίνονται χωρίς συστηματική προετοιμασία και οργάνωση και συνεπώς θεωρούνται αγγαρεία για τους μαθητές.

Δεν θέλουμε πια τέτοια σχολεία. Θέλουμε σχολεία ανοικτά στη ζωή και την κοινωνία. Θέλουμε σχολεία που είναι φορείς τεχνολογικής μα και ανθρωπιστικής γνώσης. Θέλουμε σχολεία που να είναι φυτώρια μελλοντικών ανθρώπων με οξυμένο κριτικό πνεύμα, με ανθρωπιστικές αξίες, με ευαισθητοποίηση και οράματα για μια καλύτερη ζωή. Έτσι και η τέχνη με τον ιαματικό της ρόλο στα σχολεία θα συμβάλλει στη Γνώση του ατόμου. Και το «Γνώση» με το «Γ» κεφαλαίο, γιατί όπως είπε και ο μεγάλος δάσκαλος και πνευματικός άνθρωπος του τόπου μας Ευάγγελος Παπανούτσος η τεχνολογική γνώση δίνει στον άνθρωπο τη διάσταση του πλάτους, ενώ η ανθρωπιστική και κοινωνική γνώση προσθέτει και μια άλλη διάσταση, αυτή του βάθους.

Σήμερα, εποχή κηρυγμένων και ακήρυχτων πολέμων, εποχή βίας και σύνθλιψης ανθρώπων, λαών και αξιών, δεν πρέπει να μένουμε συνεχώς βουβοί θεατές σε μια παγκόσμια θεατρική σκηνή όπου διαδραματίζεται δυστυχώς ένα έργο παραλόγου. Πρέπει να δηλώσουμε παρόντες με τα όπλα της τέχνης και της γνώσης, της ευαισθησίας και της συμμετοχής και γιατί όχι και με τα όπλα της γόνιμης αμφισβήτησης. Το σχολείο μας δώσει επιτέλους αυτά τα όπλα, γιατί όταν οι άλλοι οργανώνουν πολέμους ή τρομοκρατικές επιθέσεις και «μαγειρεύουν» την αδικία, εμείς έχουμε υποχρέωση να παράγουμε πολιτισμό, εμείς οι νέοι, το πιο ευαίσθητο και αγνό τμήμα της κοινωνίας.

Από το βουλευτικό έδρανό μου, για το οποίο λυπάμαι που θα είναι δικό μου μόνο για λίγες μέρες, αισιοδοξώ ότι τα μηνύματα και οι προτάσεις όλων μας δεν θα μείνουν εδώ, σε αυτόν εδώ τον τόπο, αλλά ελπίζω να φτάσουν σε ολόκληρο τον ελληνικό λαό.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Ο κ. Αγορίτσης Σταύρος, από το Νομό Μαγνησίας επίσης, έχει το λόγο.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΑΓΟΡΙΤΣΗΣ (Νομός Μαγνησίας): Αξιότιμη κυρία Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι, θα μιλήσω γενικά για τους προβληματισμούς μας για τα προβλήματα της ελληνικής παιδείας. Για να γίνω πιο συγκεκριμένος, θα ήθελα να μιλήσω για την απόφαση του Υπουργείου Παιδείας να βάλει επιπλέον μια ώρα Αρχαία στην Τρίτη λυκείου, διότι η κυρία Υπουργός πιστεύει ότι εκεί οφείλεται η λεξιπενία της νεολαίας. Δεν θα συμφωνήσω. Η λεξιπενία δεν οφείλεται στις λίγες ώρες Αρχαίων Ελληνικών. Σαφώς, βέβαια, συμβάλλουν τα Αρχαία Ελληνικά στην αποφυγή της λεξιπενίας, καθώς μεταδίδουν έναν τρόπο σκέψης μιας άλλης εποχής και μας δείχνουν τις ρίζες της τόσο πλούσιας γλώσσας μας. Δυστυχώς, όμως, τα Αρχαία δεν διδάσκονται –κατά τη γνώμη μου– όπως θα έπρεπε, έτσι ώστε να πετύχουν το στόχο τους.

Επίσης, κατά τη γνώμη μου, η λεξιπενία οφείλεται στη γενικότερη γλωσσική ένδεια του τρόπου διδασκαλίας, είτε μιλάμε για τη διδασκαλία των Μαθηματικών, είτε των Κειμένων, είτε του Δικαίου ή του οποιοδήποτε άλλου μαθήματος. Πολλές φορές καθηγητές και μάλιστα φιλόλογοι κάνουν λάθη στην έκφρασή τους. Τα βιβλία έχουν τετριμμένες φράσεις και λέξεις.

Το πρώτο που ανέφερα, ο στόχος των Αρχαίων μπορεί να διορθωθεί με νέα βιβλία και με νέο τρόπο διδασκαλίας. Ως προς το δεύτερο, όσον αφορά στους καθηγητές δηλαδή, μπορούν να γίνουν κάποια σεμινάρια ορθοφωνίας έτσι ώστε να διορθωθούν τα προβλήματα στην έκφρασή τους και να μας μεταδώσουν σωστά τη γλώσσα. Επίσης, η λεξιπενία οφείλεται στο γεγονός ότι εμείς οι νέοι δεν διαβάζουμε, όσο θα έπρεπε άρθρα, βιβλία κλπ. Αυτό είναι δική μας ευθύνη. Εμείς θα αποφασίσουμε, αν θα διαβάσουμε ή όχι.

Αυτά είχα να πω απ' αυτή τη θέση, αυτά ήθελα να ακούσει η Υπουργός Παιδείας για την απόφαση του Υπουργείου Παιδείας.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Μηλίδου Μαρίνα από την Εύβοια.

ΜΑΡΙΝΑ ΜΗΛΙΔΟΥ (Νομός Εύβοιας): Αξιότιμη κυρία Πρόεδρε, αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές και συμμαθητές, μ' αυτά που άκουσα σήμερα, ήθελα να απαντήσω και ίσως και να συμφωνήσω μ' αυτά που είπατε. Συγχωρήστε μου, όμως, τον προφορικό μου λόγο.

Λέτε ότι είναι δώδεκα χρόνια άχρηστης εκπαίδευσης, επειδή το δωδέκατο μόνο κρινόμαστε. Εγώ δεν το βρίσκω κακό αυτό, γιατί έτσι μπορούμε έντεκα χρόνια να καθόμαστε και ένα χρόνο να διαβάζουμε και να περνάμε, όπου θέλουμε.

Επίσης παραπονεθήκατε ότι δεν διδάσκεται τέχνη στο σχολείο και γενικά δεν δίνεται τόσο βάση. Έτσι ο καθένας με ό,τι καθόταν και ζωγράφιζε τα υπόλοιπα έντεκα χρόνια στο σχολείο που καθόταν και άκουγε την παράδοση νωχελικά, μπορεί να τα πουλήσει ως αριστουργήματα μετά.

Ακόμα, παραπονεθήκατε για την παραπαιδεία και τα φροντιστήρια. Εγώ δεν παραπονιέμαι. Ο μπαμπάς μου είναι πλούσιος και μπορεί να πληρώνει τα φροντιστήρια, ώστε να έχω ένα καλύτερο μέλλον από τους υπόλοιπους. Ούτε αυτό λοιπόν με προβληματίζει.

Ως προς το θέμα της θρησκείας να πω ότι δεν συμφωνώ ότι τα 2/3 της ύλης των θρησκευτικών αφιερώνονται στον χριστιανισμό και το άλλο 1/3 στις υπόλοιπες θρησκείες και ότι αυτό είναι άδικο, γιατί αυτά τα 2/3 είναι τόσο κακογραμμένα που ειλικρινά δεν καταλαβαίνεις τι εκπροσωπεί ο χριστιανισμός. Περισσότερα κατάλαβα για τις άλλες θρησκείες, παρά για τον χριστιανισμό. Είναι ανούσια αυτά που μας γράφουν. Καθόμαστε στο Γυμνάσιο που είμαστε ακόμα πιο μικροί και μαθαίνουμε για την ιστορία, πότε έγινε κάθε Σύνοδος. Θρησκευτικά κάνουμε, όχι Ιστορία. Οπότε με το να μη διδάσκεται ούτε η θρησκεία σωστά, απαλλασσόμαστε επίσης από το βάρος της συνείδησής μας και αυτό είναι επίσης πολύ ωραίο για μένα.

Όλα ουσιαστικά θέλουν διόρθωση. Η Αργυρώ Καρόζου είπε ότι δεν αναρωτιόμαστε. Για όλα αναρωτιόμαστε. Αλλά εγώ, κυρίως, αναρωτιέμαι γιατί, ενώ εμείς που είμαστε μόνο 17 χρονών, τα καταλαβαίνουμε αυτά και μάλιστα εντοπίζουμε και λύσεις, ενώ οι Βουλευτές που έχουμε εκλέξει και που έχουν προσόντα και πολύ περισσότερη πείρα από μένα και προβληματισμούς σαφώς πιο βαθυστόχαστους, δεν έχουν καταφέρει να υλοποιήσουν ούτε μια λύση απ' αυτά.

Το πρόβλημα έγκειται στη γενικότερη νοοτροπία μας, στη νοοτροπία της ευκολίας και του κέρδους, του ωφελιμισμού. Άρα, πρέπει να αλλάξει η νοοτροπία μας. Και εκεί το συνδέω με τον πολιτισμό. Ο πολιτισμός είναι γενικότερη νοοτροπία. Δεν μπορούμε να τον συνδέουμε με τα αγάλματα και με τα κτίρια. Είναι πώς σκεφτόμαστε. Οι αρχαίοι σκέφτονταν αλλιώς και γι' αυτό έκαναν και τέτοια αριστουργήματα. Εμείς τώρα παραπονιόμαστε για το ένα και το άλλο, συνεχώς διαμαρτυρόμαστε ή πάντα προσπαθούμε να βρούμε κάποιον αποδιοπομπαίο τράγο. Αυτό δεν είναι η λύση.

Χρειαζόμαστε πολιτισμό, δηλαδή να ερευνούμε τα προβλήματα, να ψάχνουμε την ουσία των πραγμάτων και να αναζητούμε τη λύση.

Μάλιστα, γι' αυτό θα ήθελα να ευχαριστήσω και τον πρώην Πρόεδρο της Βουλής, κ. Κακλαμάνη -αν και δεν είναι εδώ- διότι νομίζω ότι ο πιο δημιουργικός, ο πιο πρωτοπόρος και ουσιαστικός, κυρίως, θεσμός που σκέφτηκαν οι πολιτικοί μας είναι αυτός της Βουλής των Εφήβων. Διότι πολλοί ή λίγοι από εμάς –δεν ξέρω ποιος έχει πολιτικές βλέψεις- θα μπορέσουν να ανέβουν στο Βήμα και να εκφράσουν απόψεις, που δεν θα φοβούνται ότι μπορούν να κάνουν κακό στην καριέρα τους, στην πολιτική τους ιδεολογία κλπ.

Ευχαριστώ, λοιπόν, ιδιαίτερω τον κ. Κακλαμάνη που μας έδωσε αυτή τη δυνατότητα, μας εμφυτεύει από αυτή τη νεαρή ηλικία το μικρόβιο της ενασχόλησης με τα κοινά, μας δείχνει ότι ίσως δεν ανεβαίνουν στο έδρανο μόνο όσοι αποζητούν το κέρδος, αλλά ίσως και όσοι πράγματι ενδιαφέρονται για τη διακυβέρνηση της χώρας μας.

Τέλος, θα ήθελα να πω και κάτι αρνητικό, που επίσης παρατήρησα σήμερα. Βρίσκω λίγο ματαιόδοξο να θεωρούμε τιμή μας που η κα Ψαρούδα-Μπενάκη ήρθε, μας χαιρέτισε και βγάλαμε φωτογραφία. Εγώ θα θεωρούσα πολύ πιο τιμητικό να βγάλω φωτογραφία με τον κ. Κακλαμάνη, που ήρθε, κάθισε και άκουσε τι είπαμε και μάλλον δεν του επέτρεπε ο χρόνος του να καθίσει και άλλη ώρα. Εγώ συγκινήθηκα πάρα πολύ και τον ευχαριστώ.

Ευχαριστώ κι εσάς για την προσοχή σας.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΜΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής):

Η Έφηβος Βουλευτής Ιακωβίδου Αμάντα από την Κύπρο έχει το λόγο.

ΑΜΑΝΤΑ ΙΑΚΩΒΙΔΟΥ (Κύπρος): Αξιότιμη κυρία Πρόεδρε, αγαπητοί φίλοι Έφηβοι Βουλευτές, εμένα το θέμα που με απασχόλησε είναι η καταστροφή της πολιτιστικής κληρονομιάς της Ελλάδας και της Κύπρου και πώς η Παιδεία μπορεί να βοηθήσει στη διατήρηση και διαφύλαξη της πολιτιστικής κληρονομιάς της Κύπρου και της Ελλάδας.

Πιστεύω πως η συμμετοχή της Παιδείας στον πολιτισμό είναι ένα από τα σημαντικότερα μέσα -ίσως και το δυνατότερο- για την αποφυγή περαιτέρω ζημιών στα μνημεία μας και την κοινή μας ιστορία.

Ένα από τα μεγαλύτερα προβλήματα –όπως όλοι γνωρίζουμε- που αντιμετωπίζει σήμερα ο Ελληνισμός, είναι η καταστροφή της πολιτιστικής κληρονομιάς. Αυτό είναι ιδιαίτερα αισθητό στην Κύπρο μας και κυρίως στο Βόρειο κατεχόμενο τμήμα του

Νησιού. Οι αρχαιολογικοί θησαυροί της κατέχουν πολυσήμαντη θέση ανάμεσα στα μουσεία και τα μνημεία του ελληνικού χώρου, γιατί μαρτυρούν μια ιστορία οκτώ χιλιετηρίδων.

Η συνεχής υποδούλωση του Νησιού από ξένους κατακτητές, λόγω της στρατηγικής της θέσης στο άκρο της Ανατολικής Μεσογείου, δεν σταμάτησε τη δημιουργική επίδοση στα έργα της τέχνης και του πνεύματος. Κράτησε ακέραιη την ελληνικότητά της. Και σε αυτά τα έργα του λαού της εκφράζεται η ψυχή της. Ασυνείδητοι τυμβωρύχοι και αρχαιοκάπηλοι, όχι μόνο Τουρκοκύπριοι, αλλά και Ελληνοκύπριοι, ξεπουλούν τους θησαυρούς της πατρίδας τους στο βωμό του χρήματος. Επίσης, πολλά μνημεία καταστρέφονται αφού αφήνονται στο έλεος της φύσης χωρίς στοιχειώδη φροντίδα.

Στις σύγχρονες κοινωνίες μας συνεπαίρνει συνήθως η τεχνολογική και οικονομική πρόοδος, υποβαθμίζοντας την πολιτιστική διάσταση της ζωής. Δεν είναι αρκετό να μπορέσουμε μόνο να διατηρήσουμε την ταυτότητα της πατρίδας μας. Πρέπει να μπορούμε να την αποδείξουμε, ώστε το Νησί μας να αποκτήσει κάποια μέρα το κύρος και τη λαμπρότητα που κάποτε είχε.

Το όραμά μου είναι να συμβάλλω στη δημιουργία μιας σύγχρονης κυπριακής κοινωνίας που να βασίζεται στις ξεχασμένες αξίες και ιδανικά, διατηρώντας αυτές τις παραδόσεις, τα έθιμα και τις αποδείξεις του αξιολογού μας πολιτισμού. Ως πρώτο βήμα ξεκινώντας από τα παιδιά, αφού σε εμάς ανήκει το μέλλον, ενισχύοντας το μάθημα της Ιστορίας στα σχολεία, με επισκέψεις σε αρχαιολογικούς χώρους, μουσεία ή εκκλησίες, θα αναπτυχθεί το αίσθημα του σεβασμού και η επιθυμία για διαφύλαξη. Κατά δεύτερον, με τη συνεργασία των Υπουργείων Παιδείας Κύπρου και Ελλάδας και την ανταλλαγή Κυπρίων με Ελλαδίτες μαθητές, θα χτίσουμε συνείδηση για τα κοινά. Μια άλλη πρόταση είναι να καθιερώσουμε μια εβδομάδα κάθε χρόνο, την εβδομάδα πολιτιστικής κληρονομιάς, στην οποία θα οργανώνονται εκθέσεις, συνέδρια ή και συναυλίες, με καλεσμένους τους γνώστες της τέχνης απ' όλο τον κόσμο, για να ενημερώνονται για τα αρχαία μνημεία μας. Αναμνηστικά αντίγραφα χαρτών, καθώς και cd με πληροφορίες και εικόνες, θα μπορούν να διανέμονται στο τέλος.

Πολύ σημαντικό για μία καλύτερη πορεία της Κύπρου στο μέλλον θα ήταν μια καλή συνεργασία Ελληνοκύπριων και Τουρκοκύπριων εκπαιδευτικών, σπουδαστών και μαθητών. Στήνοντας μια γέφυρα επικοινωνίας μεταξύ μας θα μπορούσε να συμβάλει στη διαφύλαξη της αρχαιολογικής κληρονομιάς, είτε αυτά είναι χριστιανικές εκκλησίες, είτε μουσουλμανικά τζαμιά. Καλό θα ήταν να ξεκινήσει και μια εκστρατεία

καταγραφής πολλών μνημείων της Κύπρου, ένας πολιτιστικός χάρτης που θα είναι πολυδάπανο εγχείρημα. Θα μπορέσουμε να απευθυνθούμε στο Διεθνή Οργανισμό «Αναστήλωση και Συντήρηση Μνημείων» που υπάγεται στην UNESCO και διαθέτει σημαντικά κονδύλια για τέτοιους σκοπούς. Η πολιτιστική μας κουλτούρα πρέπει να είναι συνυφασμένη με τη δική μας προσωπικότητα, με τον ίδιο μας τον εαυτό. Εάν δεν διαφυλάξουμε και δεν υπερασπιστούμε τα μνημεία που μας αντιπροσωπεύουν, είναι σαν να αφήνουμε τον εαυτό μας να εκφυλίζεται σιγά-σιγά και να ενδίδει στις προσκλήσεις μιας άσκοπης ζωής, η οποία σήμερα βασίζεται μόνο σε υλικές, πρόσκαιρες απολαύσεις. Γι' αυτό και πρέπει να ενωθούμε όλοι μαζί για να υπερασπίσουμε τον ένδοξο πολιτισμό της Κύπρου και του απανταχού Ελληνισμού που αποτελεί το υπόβαθρο για ένα αξιόλογο μέλλον. Εμείς έχουμε το χρέος να μεταλαμπαδεύσουμε τον πολιτισμό μας και στις επόμενες γενιές.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Η Έφηβος Βουλευτής Στεφανία Καπετανάκη από το Νομό Ρεθύμνης έχει το λόγο.

ΣΤΕΦΑΝΙΑ ΚΑΠΕΤΑΝΑΚΗ (Νομός Ρεθύμνης): Αξιότιμη, κυρία Πρόεδρε, αξιότιμα μέλη της Επιτροπής, αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές, το σχολείο ως ζωντανός οργανισμός αποτελεί θεσμό που προετοιμάζει τα παιδιά με τη μάθηση και την αγωγή για μια σωστή και αποδοτική ζωή. Τα προετοιμάζει και τα διαπαιδαγωγεί για την απρόσκοπτη ένταξή τους σε μία ελεύθερη και δημοκρατική κοινωνία μετά την αποφοίτησή τους από το σχολείο. Μ' αυτά τα λόγια ξεκινάει ο Κανονισμός των μαθητικών κοινοτήτων που στόχος τους είναι η δημιουργία ενός σχολείου που θα ανταποκρίνεται στις ανάγκες της νεολαίας, της ζωής και του τόπου. Σε ποιο βαθμό, όμως, αυτά ανταποκρίνονται στη σύγχρονη πραγματικότητα; Σε ποιο βαθμό ο λόγος συμβαδίζει με την πράξη; Στην προκειμένη περίπτωση, ο λόγος απέχει κατά πολύ από την πράξη. Στο σύγχρονο σχολικό περιβάλλον, η εφαρμογή του θεσμού των μαθητικών κοινοτήτων είναι υποτυπώδης και επιφανειακή. Είναι μια προσπάθεια από πλευράς μαθητών και εκπαιδευτικών για να τηρηθούν τα προσχήματα. Έτσι, η δραστηριότητα των μαθητικών κοινοτήτων περιορίζεται απλώς στην ανάδειξη των πενταμελών και δεκαπενταμελών συμβουλίων. Σε αντίθεση με την πρακτική πλευρά του θεσμού, η θεωρητική προβλέπει πλήθος εποικοδομητικών δραστηριοτήτων. Άλλωστε, όπως αναφέρεται στο σχετικό Κανονισμό, το σχολείο πέρα από χώρος παιδείας μπορεί και πρέπει να γίνει χώρος πολιτιστικής δημιουργίας και ανάπτυξης, καθώς και καλλιέργειας του αθλητικού πνεύματος και της άθλησης. Με βάση την παραπάνω πρόταση, το Υφυπουργείο Νέας Γενιάς προτείνει στα πλαίσια των

μαθητικών κοινοτήτων τη διοργάνωση μουσικών βραδιών, τη δημιουργία θεατρικής ομάδας, την οργάνωση λογοτεχνικών βραδιών και εκθέσεων βιβλίου. Επίσης, ενθαρρύνεται η ίδρυση χορευτικών ομίλων, η διοργάνωση αθλητικών εκδηλώσεων και η έκδοση μαθητικών εντύπων. Η εφαρμογή όλων των παραπάνω αποτελεί ουτοπία στο σύγχρονο εκπαιδευτικό περιβάλλον, παρ' όλο που τα οφέλη της θα ήταν ανεκτίμητος πλούτος τόσο για τα άτομα, όσο και για την κοινωνία. Μέσα από το θεσμό των μαθητικών κοινοτήτων, οι νέοι οπλίζονται με ισχυρή και ηθική βούληση. Αναλαμβάνοντας πρωτοβουλίες αποκτούν θάρρος και αυτοπεποίθηση, ενώ ταυτόχρονα προωθείται η υπευθυνότητα και η συνέπειά τους.

Άλλωστε, η συνεργασία με τους συνομήλικους, αλλά και με γονείς και καθηγητές εξυψώνει στα μάτια των μαθητών την αξία του διαλόγου και ενισχύει το σεβασμό απέναντί τους. Παράλληλα, μέσα από τη συζήτηση ενισχύεται η δηκτικότητα, η κριτική ικανότητα και η διαλλακτικότητα του ατόμου. Επιπλέον, μέσα από τις καλλιτεχνικές και αθλητικές δραστηριότητες παρέχεται η δυνατότητα στους μαθητές να απελευθερώσουν τις ικανότητες τους και να ανακαλύψουν τυχόν ταλέντα και κλίσεις, που ως τότε έμεναν στην αφάνεια. Με αυτόν τον τρόπο οδηγούνται από μικρή ηλικία στην ωριμότητα και στην αυτογνωσία, πράγμα που συμβάλλει στον επαγγελματικό τους προσανατολισμό. Με άλλα λόγια, θα μπορούσαν, εάν έβρισκαν πλήρη εφαρμογή οι μαθητικές κοινότητες, να συμβάλλουν στην αβίαστη προσαρμογή της προσωπικότητας του ατόμου.

Όλα αυτά αποδεικνύουν ότι με την ένταξή του στις μαθητικές κοινότητες το άτομο κοινωνικοποιείται και αποκτά ατομική και συλλογική συνείδηση. Ζει στο εγώ, χωρίς όμως να ξεχνά ότι δρα και ενυπάρχει στο εμείς. Πετυχαίνει να εντάξει τον εαυτό του στο σύνολο και να ενδιαφέρεται για το κοινό καλό. Εάν σκεφτεί μάλιστα κανείς ότι το σύνολο αποτελεί το κύτταρο της κοινωνίας, αντιλαμβάνεται ότι ένας τέλειος νέος εξελίσσεται σε τέλειο πολίτη, που επιδιώκει το προσωπικό του συμφέρον, πάντοτε σε συνδυασμό με το κοινό συμφέρον. Με αυτό τον τρόπο ενισχύεται η δημοκρατία και η ηθική της κοινωνίας και εξασφαλίζεται η γενικότερη πρόοδος σε όλους τους τομείς του πολιτισμού.

Τι είναι, όμως, αυτό που καθιστά το θεσμό των μαθητικών κοινοτήτων τόσο αδύναμο, παρά το θησαυρό των πλεονεκτημάτων που προσφέρει σε ατομική και συλλογική κλίμακα; Τις πταίει; Εάν ερωτούνταν ένας μαθητής, σίγουρα θα απαντούσε ότι ευθύνονται οι καθηγητές, που περιορίζονται στη στείρα μετάδοση γνώσεων. Από την άλλη, εάν η ερώτηση απευθυνόταν σε ένα καθηγητή, τότε ο μαθητής θα

κατηγορούνταν για το γενικότερο πνεύμα αδιαφορίας, αντιδραστικότητας, απαξίας και αφασίας που τους διακρίνει. Όλα αυτά, όμως, αποτελούν μια εύκολη και επιφανειακή προσέγγιση του θέματος. Μήπως θα πρέπει να αναζητηθεί η ρίζα του; Το εξαρτησιοκεντρικό σύστημα που χαρακτηρίζει το εκπαιδευτικό σύστημα, εντάσσει τους μαθητές από το Γυμνάσιο στο πνεύμα των πανελλήνιων εξετάσεων. Έτσι, οι νέοι από τα πρώτα εφηβικά τους χρόνια μαθαίνουν να ζουν στο άγχος και στην αγωνία για την εισαγωγή στα Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα. Σαν να μη φτάνουν όλα αυτά, οι έντονοι ρυθμοί ζωής υπαγορεύονται και λόγω της παραπαιδείας, που ταλανίζει σχεδόν όλους τους μαθητές, περιορίζοντας τον ελεύθερο χρόνο τους. Αλλά και οι καθηγητές από την πλευρά τους αγωνιούν και υποχρεώνονται να βγάλουν την ύλη, ώστε να είναι άψογοι στις υποχρεώσεις τους. Πώς, λοιπόν, να βρουν μαθητές και εκπαιδευτικοί διάθεση για άλλες δραστηριότητες μέσα στο άγχος της καθημερινότητας;

Το φάρμακο για την αντιμετώπιση του προβλήματος είναι η ενημέρωση των μαθητών σχετικά με τα οφέλη των μαθητικών κοινοτήτων. Για την επίτευξη αυτού του συγγραφικού σας στόχου σωστή θεωρείται η έκδοση του Κανονισμού Σχολικών Κοινοτήτων μαζί με τα σχολικά βιβλία, καθώς επίσης και η συζήτηση με ψυχολόγους, ειδικευμένους σε ζητήματα σχολικής ζωής.

Επιπρόσθετα, προτείνεται η παροχή κονδυλίων για την κατασκευή επιπλέον αιθουσών, που θα στεγάσουν τις εκδηλώσεις και τις εκθέσεις των μαθητικών κοινοτήτων και μαζί τους τα νεοελληνικά όνειρα. Ακόμα, το θέμα των μαθητικών κοινοτήτων θα πρέπει να θίγεται με την έναρξη της σχολικής χρονιάς και όχι τρεις μήνες, αργότερα όπως συνήθως. Τέλος, εποικοδομητική θεωρείται η ενίσχυση του ολοήμερου σχολείου με στόχο την πάταξη της παραπαιδείας.

Υπάρχουν, λοιπόν, περιθώρια για την ενδυνάμωση του θεσμού των μαθητικών κοινοτήτων, έτσι ώστε να ελευθερωθούν οι ευαισθησίες που κρύβει ο κάθε άνθρωπος μέσα του. Άλλωστε, εάν δεν υπήρχαν άνθρωποι με ευαισθησίες, δεν θα υπήρχε δημοκρατία, δεν θα υπήρχε «Βουλή των Εφήβων».

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Η Έφηβος Βουλευτής Βασιλική Κίου από το Νομό Μαγνησίας έχει το λόγο.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΙΟΥ (Νομός Μαγνησίας): Αξιότιμη κυρία Πρόεδρε, αξιότιμα μέλη, Έφηβοι Βουλευτές, ήθελα να μιλήσω για τα σχολικά κτίρια, αλλά οι ομιλίες, με κάλυψαν σε μεγάλο μέρος, γι' αυτό και αποφάσισα να πραγματευτώ το μεγάλης οξύτητας πρόβλημα του αναλφαριθμητισμού, λαμβάνοντας υπόψη αφετηριακά το

μέγεθος του φαινομένου και ακολούθως τις επιπτώσεις που επιφέρει τόσο σε ατομικό όσο και σε κοινωνικό επίπεδο.

Φαίνεται παράδοξο και όμως στην εποχή μας υπάρχουν αναλφάβητοι, αν και σε όλες τις ηπείρους τα προϊόντα και τα εργαλεία του μηχανικού πολιτισμού διαδίδονται ραγδαία, γεγονός που δημιουργεί μια παγκόσμια ανισορροπία και αποκαλύπτει την ύπαρξη μιας εκτυφλωτικής αντίθεσης μεταξύ της ηθικής και της υλικής προόδου του ανθρώπου. Στην Ελλάδα τα στοιχεία από την απογραφή του 1991 παρουσιάζουν μείωση του οργανικού αναλφαβητισμού, ο οποίος σύμφωνα με την απογραφή του 1981 κυμαινόταν στο 8,6% και θεαματική αύξηση του λειτουργικού, ο οποίος κυμαινόταν στο 15,6%. Η τελευταία απογραφή δεν εμφανίζει αξιόλογες αποκλίσεις από τα παραπάνω.

Με κριτήριο λοιπόν την εννιάχρονη υποχρεωτική εκπαίδευση, περισσότεροι από τους μισούς Έλληνες είναι λειτουργικά αναλφάβητοι. Πρόκειται, κυρίως, για οικονομικά εξαθλιωμένες τάξεις, κατώτερα κοινωνικά στρώματα, μετανάστες, μειονότητες, γυναίκες. Ο αναλφαβητισμός ταλανίζει τον άνθρωπο, αφού δυσχεραίνει την εξεύρεση εργασίας, οδηγεί σε πρωτόγονους τρόπους διαβίωσης, ενώ παράλληλα υποβαθμίζει το βιοτικό του επίπεδο. Καθιστά το άτομο ανελεύθερο και το μετατρέπει σε άβουλο ενεργούμενο με συμπλέγματα κατωτερότητας, ανασφάλειες και αδυναμία ανάληψης πρωτοβουλιών. Σε κοινωνικό επίπεδο αναστέλλει την οικονομική ανάπτυξη, τροχοπεδεί τις δημοκρατικές διαδικασίες, ενώ συγχρονικά ευνοεί την ανάπτυξη παθογενών φαινομένων και ενισχύει εκδηλώσεις κοινωνικού ρατσισμού. Μοιραία, συνειδητοποιούμε πόσο επιτακτική είναι η καταπολέμησή του με ορθούς χειρισμούς που θα τελεσφορήσουν.

Προτείνω λοιπόν, πρώτον, την κατοχύρωση του δικαιώματος της παιδείας για όλα τα άτομα, ανεξαρτήτως φυλής, οικονομικής κατάστασης, κοινωνικής καταγωγής, θρησκείας. Δεύτερον, τον προγραμματισμό ειδικών μορφωτικών προγραμμάτων και την ίδρυση σχολείων και κινητών μονάδων Λαϊκής Επιμόρφωσης. Τρίτον, τη χορήγηση επιδομάτων προς βοήθεια των αναλφάβητων. Τέταρτον, την ίδρυση και ενίσχυση σχολείων σε υποβαθμισμένες και ακριτικές περιοχές. Επιλογικά, την επιβολή αυστηρότατων κυρώσεων σε περιπτώσεις παραβίασης του νόμου περί υποχρεωτικής εννιαετούς εκπαίδευσης και καταπάτησης του ανθρώπινου δικαιώματος στη μόρφωση.

Θα ολοκληρώσω την ομιλία μου αναφέροντας ένα φαινόμενο που δηλώνει πως οι άνθρωποι στις πιο μελανές σελίδες της ιστορίας της ανθρωπότητας αγωνίστηκαν

για το δικαίωμα στην εκπαίδευση, αφήνοντας να διαφανεί η αξία των γραμμάτων για την πορεία του ανθρώπου. Μέσα στην άγρια βία της επανάστασης του 1789 ο λαός διακήρυξε πως ανάμεσα στα δικαιώματα του ανθρώπου θα έπρεπε να είναι και η απόκτηση της γραπτής γλώσσας, της αληθινής γλώσσας. Δεν είχε καμία σχέση με την αντίδραση εναντίον των δυνάμεων καταπίεσης που φτώχαιναν το λαό. Δεν απαίτησε μόνο ψωμί και δουλειά, αλλά διεκδίκησε και το δικαίωμα στη μόρφωση, δίνοντας κυριολεκτικά το αίμα του. Εμείς μπορούμε να αποφύγουμε κάτι τέτοιο.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ – ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Ο Έφηβος Βουλευτής Ελευθέριος Κωνσταντινίδης, Βουλευτής Επικρατείας, έχει το λόγο.

Από ποια περιοχή κατάγεστε;

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ (Βουλευτής Επικρατείας): Από το Αιγάλεω.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Ωραία, έχετε το λόγο.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ (Βουλευτής Επικρατείας): Αξιότιμα μέλη της Επιτροπής, ήθελα να μιλήσω αύριο, αλλά είπα καλύτερα να το κάνουμε σήμερα, γιατί ποιος ξέρει τι ξημερώνει αύριο! Έγραψα σκόρπιες τις σκέψεις μου και οι φίλοι μου αναρωτιόντουσαν αν θα μπορώ να βρω μια σειρά. Θα ξεκινήσω από το τέλος, όπως διαβάζω εγώ τα βιβλία, λίγο ανάποδα.

Είμαστε προνομιούχοι. Είμαστε προνομιούχοι που είμαστε ακόμη μέσα στη σχολική κοινότητα. Είμαστε προνομιούχοι, γιατί πηγαίνουμε ακόμη σχολείο. Όπως, βλέπετε, είμαι λίγο μεγαλύτερος από εσάς και είμαι ακόμη στη σχολική κοινότητα. Δηλαδή είμαι στη διαδικασία της εκπαίδευσης γιατί διέκοψα. Πραγματικά αυτό είναι πολύ βίαιο και ψυχοφθόρο. Η διακοπή από το σχολείο, όπως και η επανένταξη μέσα στη Σχολική Κοινότητα είναι κάτι κουραστικό, ψυχοφθόρο και χρειάζονται πολλά ψυχικά αποθέματα για να το κάνει κάποιος. Γι' αυτό η δική μου πρόταση είναι να ενισχύονται οι θεσμοί επανένταξης -όπως είναι τα «Σχολεία Δεύτερης Ευκαιρίας»- μαθητών που έχουν διακόψει το σχολείο.

Ντρέπομαι που δεν έχω προετοιμαστεί, γιατί αυτός ο θεσμός αξίζει την προετοιμασία και εσείς όλοι αξίζετε την προετοιμασία για να πει κάποιος κάποια πράγματα ουσιώδη, αλλά παράλληλα χαίρομαι γιατί αυτά που θα πω είναι πραγματικά αυτά που είναι πιο πάνω στην ψυχή μου και αυτά που νιώθω.

Η Υποχρεωτική Εκπαίδευση μέχρι το Γυμνάσιο είναι κάτι που πρέπει να εφαρμοστεί από το νόμο. Δυστυχώς, όπως είπατε και προηγουμένως, υπάρχουν

πάρα πολλοί αναλφάβητοι και πάρα πολλοί που δεν τελειώνουν την υποχρεωτική εκπαίδευση. Στην Ελλάδα, το 98% του ποσοστού των τσιγγάνων σήμερα είναι αναλφάβητοι. Στην εποχή δηλαδή που λέμε ότι, αν κάποιος δεν ξέρει υπολογιστή, θεωρείται λειτουργικά αναλφάβητος, το 98% του ποσοστού των τσιγγάνων είναι αναλφάβητοι. Εγώ θεωρώ ανάπηρο στην κοινωνία κάποιον που δεν ξέρει γράμματα. Γεννιούνται παιδιά, είναι υγιή, έχουν πόδια, έχουν χέρια, έχουν μάτια, αλλά αν δεν ξέρουν γράμματα, δεν μπορούν να αντιμετωπίσουν τις δύσκολες συνθήκες της εποχής μας. Θα σας πω λίγα πράγματα για τη δουλειά μου. Εργάζομαι σε ένα φορέα που παρέχει κοινωνική υποστήριξη σε ευπαθείς κοινωνικά ομάδες. Είμαι ο ίδιος τσιγγάνος και έτσι προσλήφθηκα σε αυτόν το φορέα. Όταν πρωτοξεκίνησα σ' αυτήν την εργασία άκουγα τους δημάρχους, τους πολιτικούς και πάρα πολλούς που ασχολούνται με τα κοινά -επιστήμονες, κοινωνικούς λειτουργούς, ψυχολόγους- να βγαίνουν και να λένε πόσα θα κάνουν για τους τσιγγάνους, πόσα θα κάνουν για άλλες κοινωνικές ομάδες, τι πρέπει να κάνουν και όταν πηγαίναμε μετά να φάμε –γιατί εργαζόμαστε σε αυτούς τους φορείς- στα τραπέζια που λένε, έβλεπα ότι δεν είχαν καμία σχέση αυτά που έλεγαν με αυτά που πίστευαν πραγματικά. Ήταν δηλαδή άκρως αντίθετα. Πολλές φορές μάλιστα, επειδή δεν καταλάβαιναν ότι εγώ είμαι τσιγγάνος, έλεγαν: «Μωρέ, τους γύφτους θα φτιάξουμε τώρα, τους γύφτους θα αποκαταστήσουμε; Έχουμε άλλες προτεραιότητες». Τέλος πάντων, αυτοί οι άνθρωποι σήμερα δουλεύουν χάρη στους γύφτους ή έχουν εκλεγεί από τους γύφτους. Τους αποκαλώ γύφτους, γιατί εγώ έχω εξοικειωθεί με τον όρο.

Ξεκίνησα, λοιπόν, με σκοπό να βοηθήσω την ίδια την κοινότητά μου και να δημιουργήσω πρότυπα, όπως και εγώ είχα κάποια πρότυπα για να προχωρήσω. Προσπάθησα να κρατήσω αυτή τη φλόγα, αυτή τη θερμότητα μέσα μου και κατέληξα στο εξής συμπέρασμα που θέλω να σας το μεταφέρω. Πρέπει να σκεφτόμαστε ρομαντικά, αλλά δυστυχώς πρέπει να διεκδικούμε ρεαλιστικά. Είδα τον προβληματισμό που έχετε όλοι σας, αν αυτά που λέτε θα ακουστούν, αν θα μπορέσουν να μεταφερθούν στην πολιτεία, στην Κυβέρνηση, αν η Κυβέρνηση θα υιοθετήσει κάποια από αυτά που λέμε μέσα στο πρόγραμμά της.

Να ξέρετε, όπως είπε και ο κ. Κακλαμάνης, ότι πολλά από αυτά ή δεν είναι πραγματοποιήσιμα ή δεν φτάνουν παραπάνω. Εμείς, όμως, επαναλαμβάνω, πρέπει να διεκδικούμε ρεαλιστικά, αλλά να σκεφτόμαστε ρομαντικά.

Θέλω να μοιραστώ μαζί σας το ότι με κάνατε πολύ χαρούμενο και ένιωσα πάρα πολύ όμορφα, γιατί είδα μέσα σας τη νεανική φλόγα, αυτή που δυστυχώς, επειδή

δουλεύω από τα δέκα μου χρόνια, έχει αρχίσει να σβήνει για μένα. Αλλά μαζί με τη φλόγα είδα και την ωριμότητα να καταθέτετε προβληματισμούς, ανησυχίες και προτάσεις για το πώς θα λυθούν αυτά που σας ανησυχούν. Άντλησα δύναμη να συνεχίσω και θα ήθελα να σας ευχηθώ κάποια στιγμή να είμαστε εμείς εδώ και να διαμορφώσουμε όλοι μαζί ένα καλύτερο αύριο για τα παιδιά μας, όσοι θέλουμε να κάνουμε οικογένεια.

Αυτά. Αύριο, άμα προετοιμαστώ, θα σας πω και άλλα. Γεια σας και ευχαριστώ.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής):
Ευχαριστούμε πάρα πολύ, κύριε Κωνσταντινίδη.

Θεωρώ σημαντική την παρέμβασή σας, όπως και όλων των άλλων Εφήβων Βουλευτών. Καταγράφονται οι αγωνίες σας, οι προβληματισμοί σας. Είστε πολύ κοντά στο «πρόβλημα», πολύ κοντά στο θέμα της εκπαίδευσης-παιδείας. Θα μπορούσαμε να ανοίξουμε μια πολύ μεγάλη συζήτηση για τα θέματα αυτά και από τη δική μου εμπειρία ως Βουλευτή -πρέπει να σας πω ότι είμαι Τομεάρχης Παιδείας της Νέας Δημοκρατίας- και από τα θέματα που διαπραγματευόμαστε στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων, αλλά και ως μητέρα, η οποία αντιμετωπίζει τα ίδια προβλήματα με τους γονείς σας και με τα παιδιά τα οποία χρειάζονται και αυτά να λειτουργήσουν μέσα στους γνωστούς χώρους της εκπαίδευσης.

Ο Έφηβος Βουλευτής Σωτήριος Γάτσος έχει το λόγο για μια μικρή τοποθέτηση.

ΣΩΤΗΡΙΟΣ ΓΑΤΣΟΣ (Νομός Ημαθίας): Αναφορικά με τη συνάδελφο που προηγουμένως ανέφερε πως ο πατέρας της είναι πλούσιος και άρα ικανός να πληρώσει τα φροντιστήρια και ότι το πρόβλημα των χρημάτων που δαπανώνται για τα φροντιστήρια δεν υφίσταται, να πω ότι αυτό που επιδιώκουμε είναι η ισότητα στην εκπαίδευση και στις ευκαιρίες που μας δίνονται, για να διαμορφώσουμε το μέλλον μας και όχι το μέλλον μας να κρίνεται από τη φορολογική δήλωση των γονέων μας, οι οποίοι πολύ πιθανόν να μην είναι και ικανοί να αντέξουν το κόστος των φροντιστηρίων.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Η Έφηβος Βουλευτής Μαρίνα Μηλίδου έχει το λόγο.

ΜΑΡΙΝΑ ΜΗΛΙΔΟΥ (Νομός Εύβοιας): Ακριβώς ειρωνικά μιλούσα, γιατί η παιδεία πλέον δεν χορηγείται, αλλά πληρώνεται. Αυτό κορόιδευα. Εμένα μπορεί να με βολεύει αυτό το σύστημα, όμως άλλους δεν τους βολεύει. Γι' αυτό ήμουν ειρωνική.

Επίσης, να πω στο συνάδελφο Κωνσταντινίδη ότι δε νομίζω πως έχει χάσει τη νεανική φλόγα, γιατί ακριβώς αυτό που τώρα υπηρετεί, είναι εντελώς αλτρουιστικό. Μπράβο σου!

Τέλος, να εκφράσω ένα παράπονο, γιατί αυτά που είπα προηγουμένως καυτηρίαζαν κάποια θέματα. Έχω υπάρξει μέλος και του 5μελούς και του 15μελούς. Είχαμε στείλει επιστολή στο Νομόρχη Ευβοίας, ώστε το Σεπτέμβριο που είναι η καλύτερη εποχή για αναδάσωση, να πηγαίνουν τα τμήματα, αντί να πηγαίνουν για εκδρομές σε παραλίες ή σε τοπικά γήπεδα.

Η Εύβοια αλλά και πολλές άλλες περιοχές της Ελλάδας έχουν ανάγκη αναδάσωσης και από χέρια που δεν χρειάζεται να πληρώσει κάποιος. Μάλιστα έχω ακούσει στις ειδήσεις ότι αν αυτό το οργανώναμε και το εφαρμόζαμε, το 50% των καμένων εκτάσεων της Ελλάδας σε έξι χρόνια θα είχε αναδασωθεί.

Ο κύριος νομάρχης μας παρέπεμψε στον κύριο δήμαρχο. Στείλαμε και στον κύριο δήμαρχο και ο κύριος δήμαρχος μας παρέπεμψε στον κύριο νομόρχη. Καταλαβαίνετε ότι έτσι βαλτώνουν όλα τα συστήματα και έτσι απογοητεύονται οι νέοι όση φλόγα και αν έχουμε, γιατί βλέπουμε ότι είτε δραστηριοποιηθούμε είτε όχι, πάντα το σύστημά μας είναι να ρίχνουμε τις ευθύνες σε κάποιον άλλον. Και δεν είναι πάντα τα πολιτικά πρόσωπα που ευθύνονται, είναι, όπως είπα, η νοοτροπία.

Επίσης, θα ήθελα να κάνω μια παράκληση για τα βιβλία των Θρησκευτικών. Θα ήθελα αυτά να εμμένουν περισσότερο στην ουσία. Είναι φυσικό κάποιος να μην έχουν καταλάβει για το Χριστιανισμό κάποια πράγματα, άρα τον περιφρονούν. Ο Χριστιανισμός είναι η επίσημη θρησκεία της Ελλάδας και δεν γίνεται να κόψουμε την πρωινή προσευχή. Υποτίθεται ότι αν κάποιος έχει καταλάβει το Χριστιανισμό, θεωρεί τιμή του να προσεύχεται. Όμως για να τον καταλάβουν όλοι και να μη δυσανασχετούν, είναι ανάγκη να αλλάξει ο τρόπος διαπαιδαγώγησης. Δεν μπορώ να μην περιμένω από το σχολείο να με κατηχήσει κατά κάποιο τρόπο, πάντως όχι με δογματικό τρόπο. Αυτή είναι η δική σας δουλειά, να βρείτε εκείνον τον τρόπο που θα μας κάνει να καταλάβουμε καλύτερα την ουσία. Όμως εγώ επιμένω ότι στην Ελλάδα τουλάχιστον στο μάθημα των Θρησκευτικών πρέπει να κοιτούν την ουσία, ίσως να παίρναμε και αποσπάσματα από την Παλαιά και από την Καινή Διαθήκη και να τα βλέπαμε και σε μετάφραση. Παράλληλα, όχι να πηγαίνουμε στην εκκλησία και όποτε πηγαίνουν τα σχολεία, η λειτουργία να γίνεται σε μεταφρασμένο κείμενο μήπως και καταλάβουν τα παιδιά. Χάνεται η ομορφιά της γλώσσας, χάνεται η ιερότητα, χάνεται όλη η μαγεία. Είναι εντελώς διαφορετικά.

Στο σπίτι οι γονείς δεν έχουν χρόνο και στο σχολείο περιμένουμε να μάθουμε κάτι για τη θρησκεία. Όσοι έχουν ανήσυχο πνεύμα, όσοι προσπαθούν να μάθουν κάτι περισσότερο για να λύσουν τα υπαρξιακά τους προβλήματα, γι' αυτό ακριβώς το λόγο καταφεύγουν σε άλλες μεθόδους και κυρίως στον αθεϊσμό. Γι' αυτό ακριβώς και νομίζω ότι έχουν χρέος, κυρίως, οι άνθρωποι της θρησκείας αντί να εμμένουν σε λεπτομέρειες του τύπου «φορέστε φούστα στην εκκλησία και όχι παντελόνια», να πιέσουν το σύστημα να γίνεται καλύτερη κατήχηση και όχι δογματική –επιμένω- στα σχολεία.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Χρήστος Μαργιώλας.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΡΓΙΩΛΑΣ (Νομός Αργολίδας): Θα ήθελα να πω ότι δεν μπορούμε να θεωρούμε μία θρησκεία ως επίσημη και κάποια άλλη όχι. Παράλληλα πρέπει να σεβόμαστε κάποιον μουσουλμάνο έστω και αν είναι ένας μέσα στο σχολείο ή κάποιον άλλον ο οποίος ανήκει σε οποιαδήποτε άλλη θρησκεία.

Πιστεύω επίσης ότι όλα αυτά, προσευχές στα σχολεία κλπ –ακόμα και στη Βουλή, αν υποθετικά γινόταν- είναι περισσότερο κάτι για τα μάτια του κόσμου, όπως λέμε. Δεν το πιστεύει κανείς πραγματικά. Όποιος θέλει να κάνει για παράδειγμα την προσευχή του, μπορεί να την κάνει το πρωί σπίτι του ή οποιαδήποτε στιγμή της ημέρας.

Επίσης για το μάθημα των Θρησκευτικών πιστεύω ότι θα έπρεπε να ήταν περισσότερο αρμοδιότητα της Εκκλησίας ή κάποιου άλλου φορέα και όχι του δημόσιου σχολείου, γιατί εκπαίδευση και κατήχηση σε κάποια συγκεκριμένη θρησκεία δεν μπορούν να συνδέονται άμεσα μεταξύ τους.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής):

Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Μαρία Κοτσολάκου.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΤΣΟΛΑΚΟΥ (Β' Αθήνας): Εγώ θέλω να πω σχετικά με τη θρησκεία που μίλησε ο Βασίλης, σκέφτηκα εντελώς συνειρμικά ένα άλλο θέμα το οποίο νομίζω ότι πρέπει να καίει τη σημερινή πραγματικότητα της νεολαίας. Θα γίνω λίγο πιο σαφής. Η παρέμβαση της Εκκλησίας στο σχολείο και στην εκπαίδευση νομίζω ότι έχει πάρει διαστάσεις τραγικές.

Θα αναφερθώ στο θέμα της σεξουαλικής διαπαιδαγώγησης και στον Κώδικα Οδικής Κυκλοφορίας, τα οποία είναι θέματα που αγγίζουν την καθημερινότητα των νέων και δεν υπάρχει καμία αντιστοιχία εκπαίδευσης και ζωής.

Τώρα, πώς «κολλάει» η Εκκλησία; Το θέμα έχει προταθεί αρκετές φορές στο Υπουργείο Παιδείας, έχω διαβάσει και γνωρίζω και πάντα μπαίνει εμπόδιο, γιατί θα προκληθεί αντίδραση.

Σχετικά με το θέμα των εκτρώσεων. Ο τεράστιος αριθμός των εκτρώσεων κοριτσιών δεκατεσσάρων έως δεκαεπτά ετών πρέπει να προβληματίσει, γιατί δεν υπάρχει ενημέρωση. Δεν φταίνε πάντα τα κορίτσια ή τα αγόρια.

Ένα άλλο θέμα είναι των τροχαίων ατυχημάτων, στα οποία εμπλέκονται νέοι δεκατεσσάρων και δεκαπέντε ετών που παίρνουν το μηχανάκι του πατέρα τους να κάνουν βόλτα.

Πρέπει, λοιπόν, να υπάρχει ενημέρωση και αυτή δεν βρίσκεται σε μία σελίδα στο βιβλίο της Γ' Γυμνασίου για την αντισύλληψη ή στο βιβλίο της Οικιακής Οικονομίας της Β' Γυμνασίου σε ένα κεφάλαιο που βρίσκεται στο τέλος και δεν διδάσκεται. Βέβαια, μεταξύ μας τα συζητάμε, μεταξύ σας τα συζητάτε, αλλά δεν υπάρχει διάλογος και επικοινωνία. Άλλωστε ο κάθε καθηγητής έχει δικαίωμα να βγάλει κάποιο κεφάλαιο εκτός ύλης.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Η Έφηβος Βουλευτής Αναστασία Μαυροπούλου, από το Νομό Ξάνθης, έχει το λόγο.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΜΑΥΡΟΠΟΥΛΟΥ (Νομός Ξάνθης): Το θέμα που με απασχολεί έχει σχέση με τα ΤΕΕ και τις Στρατιωτικές Σχολές. Οι θέσεις που δίνονται γι' αυτές τις σχολές για όλα τα ΤΕΕ είναι μόνο εκατόν είκοσι. Είναι μηδαμινές έως και ελάχιστες οι πιθανότητες να εισαχθούμε στις σχολές αυτές. Είναι δώρον άδωρον το ποσοστό που μας δίνεται. Βέβαια εκεί περιλαμβάνονται και η Αστυνομία και η Πυροσβεστική. Οι θέσεις είναι πάρα πολύ λίγες και το θεωρώ μεγάλη κοροϊδία. Αντίθετα δίνονται δύο και τρεις χιλιάδες θέσεις για ΕΠΟ. Ξέρω τι λέω, γιατί έχω στρατιωτικό συγγενή, ξέρω και πέντε πράγματα, έχω διαβάσει και κάποια βιβλία σχετικά με το Στρατό. Βέβαια είναι ο πρώτος χρόνος και ίσως να αυξηθούν οι θέσεις. Πάντως νομίζω ότι πρόκειται για αδικία και εκτός αυτού χρειάζεται να γράψουμε στις πανελλήνιες δεκαέξι και δεκαεπτά, που είναι ένας δύσκολος βαθμός για έναν μέτριο μαθητή.

Επίσης αυτό είναι άδικο και για τα Ενιαία Λύκεια, που μπορεί να πέφτει η βάση στο δεκατέσσερα, αλλά πάλι με ανώτατο όριο διακόσια είκοσι άτομα για τις Στρατιωτικές Σχολές και πρέπει να γίνει κάτι. Δεν είναι δυνατόν να δίνουν τα παιδιά πανελλήνιες, να πληρώνουν τόσα χρήματα οι γονείς και να μην υπάρχει κάποια ανταπόκριση από την πλευρά τις πολιτείας. Οι θέσεις πραγματικά είναι πάρα πολύ λίγες.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής):

Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Ζάχου Μαριάννα.

ΜΑΡΙΑΝΝΑ ΖΑΧΟΥ (Νομός Λάρισας): Κατά τη διάρκεια αυτής της συνεδρίασης, άκουσα τους συναδέλφους μου να προβληματίζονται για διάφορα θέματα όπως για τον αναλφαβητισμό, το μάθημα των Θρησκευτικών στα σχολεία, τη διαφύλαξη της πολιτιστικής μας κληρονομιάς.

Όμως, εγώ θα ήθελα να αναφερθώ και στον ρατσισμό που υπάρχει στα σχολεία, απέναντι σε ορισμένα παιδιά που ανήκουν σε μειονότητες ή απέναντι σε κάποια παιδιά που έστω και τα εξωτερικά τους χαρακτηριστικά είναι διαφορετικά σε σχέση με τα υπόλοιπα παιδιά. Γνώρισα ένα τέτοιο παιδί που βρίσκεται ανάμεσα στους Βουλευτές, σε άλλη Επιτροπή βέβαια.

Όμως, πέρα από το ρατσισμό, θα ήθελα να αναφερθώ στα δεκαπενταμελή συμβούλια, στα οποία αναφέρθηκε μία άλλη Έφηβος Βουλευτής, και να πω ότι δεν ενδιαφέρονται για τα προβλήματα που αντιμετωπίζει το σχολείο. Οι εργασίες τους αρκούνται μόνο στο να οργανώσουν μία εκδρομή και ενδιαφέρονται κυρίως για τη νυχτερινή διασκέδαση. Δεν ασχολούνται με το να γνωρίσουν τα παιδιά καινούργια πράγματα, να δουν κάποια μουσεία και να μάθουν πράγματα, κάτι που θα τους έκανε πολύ καλό.

Πιστεύω ότι όλα αυτά οφείλονται στην έλλειψη της σωστής παιδείας από το σχολείο. Αυτή είναι η ρίζα του προβλήματος, όπως και όλων των προβλημάτων που έχουν συζητηθεί σήμερα εδώ.

Νομίζω ότι το σχολείο πέρα από όλες τις γνώσεις που πρέπει να μας παρέχει, αν βέβαια αφήσουμε στην άκρη το γεγονός ότι μένει κυρίως στη στείρα αποστήθιση ορισμένων πραγμάτων, θα έπρεπε να παρέχει στους μαθητές κυρίως αξίες και ιδανικά, να προσπαθεί να καταρτίζει ανθρώπους δραστήριους που να μπορούν να σκέπτονται, να είναι συνειδητοποιημένοι, να σέβονται τον εαυτό τους, αλλά και το κοινωνικό σύνολο και τέλος, να έχουν το θάρρος να εκφράσουν αυτούς τους προβληματισμούς και τις θέσεις τους, όπως κάνουμε σήμερα εδώ. Βεβαίως, εμείς έχουμε τη δυνατότητα. Ίσως θα έπρεπε να δίνονται κάποιες δυνατότητες και στους υπόλοιπους ανθρώπους να εκφράζονται γιατί δεν είναι εύκολο. Τριακόσια άτομα που είμαστε σήμερα εδώ, και είμαστε λίγοι, δεν εκπροσωπούμε όλους τους ανθρώπους που έχουν τους διάφορους προβληματισμούς. Πιστεύω ότι υπάρχει έλλειψη παιδείας και δεν έχουν όλοι οι άνθρωποι το θάρρος να εκφραστούν. Νομίζω ότι η έλλειψη παιδείας είναι η ρίζα του προβλήματος. Πρέπει να εργαστούμε και γι' αυτό.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής):

Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Βουκιά Δήμητρα.

ΔΗΜΗΤΡΑ ΒΟΥΚΙΑ (Νομός Τρικάλων): Θέλω να σχολιάσω κάτι στο οποίο αναφέρθηκε προηγουμένως κάποια συμμαθήτριά μας, η οποία υποστήριξε πως δεν είναι δυνατόν εμείς να διερωτώμαστε, να μπορούμε να προβληματιζόμαστε και μάλιστα, λέει, να προτείνουμε και λύσεις στα προβλήματα που ανακύπτουν στο χώρο της παιδείας, ενώ οι ίδιοι οι υπεύθυνοι δεν μπορούν να επιλύσουν αυτά τα προβλήματα.

Εγώ λοιπόν λέω το εξής: Αν δεν ενδιαφερθούμε εμείς οι νέοι, το μέλλον και η νέα γενιά του ελληνικού τόπου που βιώνουμε την κατάσταση στην οποία έχουν περιέλθει τα σχολεία από πρώτο χέρι και καθημερινά, τότε πώς μπορούμε να περιμένουμε να ενδιαφερθούν οι άλλοι; Άλλωστε, πώς μπορούμε να πιστεύουμε στο σύνθημα της Βουλής «φαντασία στην εξουσία», όταν εμείς οι ίδιοι δεν πιστεύουμε στις δυνατότητές μας, στη φαντασία στη δημιουργικότητα και την ικανότητά μας να οραματιζόμαστε και να προτείνουμε;

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής):

Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Αλμπάνη Χρυσούλα.

ΧΡΥΣΟΥΛΑ ΑΛΜΠΑΝΗ (Α΄ Θεσσαλονίκης): Είχα ένα προβληματισμό, ο οποίος πιστεύω ότι αφορά μεγάλο ποσοστό των νέων σήμερα και για τον οποίο δεν έγινε καμιά αναφορά.

Πιστεύω ότι υπάρχει ρατσισμός σε ό,τι αφορά τα κριτήρια εισόδου στις Στρατιωτικές Σχολές. Υπάρχουν πολλά παιδιά που εγκαταλείπουν τις φιλοδοξίες τους ή τα όνειρά τους να μπουν στο Στρατό και να ακολουθήσουν εκεί τη καριέρα τους είτε ως γιατροί είτε ως ψυχολόγοι είτε ως αξιωματικοί εξ' αιτίας των περιορισμών που υπάρχουν όσον αφορά το ύψος.

Θεωρώ άδικο για ένα αγόρι 1,58 ας πούμε και όχι 1,60 ύψος να μην μπορεί να γίνει ένας στρατιωτικός γιατρός ή ένας ψυχολόγος. Δεν θα έχει κάτι περισσότερο να προσφέρει με δύο πόντους παραπάνω! Μπορεί να έχει διαβάσει πάρα πολύ, να έχουν δώσει πολλά λεφτά όχι μονάχα σε φροντιστήρια, αλλά και ο ίδιος να έχει προσπαθήσει να έχει βγάλει τις υψηλές βάσεις που απαιτούνται και για ένα ή δύο πόντους να μην έχει δικαίωμα να ακολουθήσει αυτό που επιθυμεί!

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής):

Η Έφηβος Βουλευτής Κλεοπάτρα Κυρτάτα από τη Β' Αθήνας, έχει το λόγο.

ΚΛΕΟΠΑΤΡΑ ΚΥΡΤΑΤΑ (Β' Αθήνας): Όπως είπε και ο προηγούμενος ομιλητής, είναι πάρα πολύ ωραίο να βλέπεις το ότι η νεανική φλόγα συνδυάζεται με την ωριμότητα. Ασχέτως από το πόσο διαφωνούμε ή συμφωνούμε με όλα αυτά που ειπώθηκαν εδώ, πιστεύω ότι ειπώθηκαν με έναν τρόπο πολύ ωραίο, πολύ ώριμο και συγκροτημένο, που σίγουρα αξίζει την προσοχή μας.

Άλλη συνάδελφος ανεβαίνοντας στο Βήμα έκανε μια μάλλον σκληρή κριτική, μια καυτηρίαση αυτών που ειπώθηκαν και με τη σειρά της δέχτηκε και η ίδια μια κριτική γι' αυτά που είπε. Αλλά πιστεύω ότι, ίσως, ήταν λίγο άδικο, γιατί το συμπέρασμα που έβγαλα εγώ ήταν ότι πράγματι όλοι έχουμε την τάση πολύ έντονα να παραπονιόμαστε, αλλά δεν σκεφτόμαστε και εμείς οι ίδιοι τι μπορούμε να κάνουμε γι' αυτό. Δηλαδή δεν αρκεί μονάχα να κατηγορούμε, όσους θεωρούμε, ότι βρίσκονται ψηλότερα από εμάς.

Θέλω επίσης να τονίσω κάποια πράγματα που άκουσα και μου άρεσαν πάρα πολύ. Είπε μια κοπέλα ότι παρελθόν, δίχως παρόν και μέλλον δεν έχει νόημα και επίσης ότι δεν μπορούμε να απαιτούμε σεβασμό, επειδή έχουμε ένδοξους προγόνους. Και αυτό εκφράζει τη δική μου πεποίθηση ότι μεγαλύτερη σημασία έχει τι γίνεται και όχι τι γεννιέται κανείς. Για να διεκδικούμε κάτι πρέπει οι ίδιοι να το έχουμε κερδίσει.

Γι' αυτό θέλω να καυτηριάσω και εγώ αυτό που ειπώθηκε, ότι όλοι έχουμε την τάση να κατηγορούμε τους καθηγητές ή το εκπαιδευτικό σύστημα και να λέμε ότι δεν έχουμε δυνατότητες να εκφραστούμε και να δημιουργήσουμε ελεύθερα από τη στιγμή που αντικειμενικά εμείς οι ίδιοι δεν προσπαθούμε αρκετά γι' αυτό. Και γιατί να χρησιμοποιούμε ως άλλοθι την πάσχουσα κατάσταση της ελληνικής παιδείας, τη στιγμή που το μεγαλύτερο ποσοστό των μαθητών, όπως βλέπω σε οποιαδήποτε μαθητικά περιβάλλοντα έχω βρεθεί, αποφεύγει συστηματικά κάθε δυνατότητα εκμετάλλευσης, δυνατοτήτων όσο περιορισμένες και αν είναι; Άμα θέλουμε πραγματικά να διεκδικούμε πράγματα, πρέπει πρώτα να αποδείξουμε οι ίδιοι ότι αυτά τα λίγα που μέχρι στιγμής έχουμε, θέλουμε να τα αξιοποιήσουμε και αυτό κάνουμε. Όντως, μεγάλο μερίδιο ευθύνης κατέχει το ελληνικό εκπαιδευτικό σύστημα, όπως αναφέρθηκε ξανά και ξανά, αλλά άμα δεν δείξουμε πρώτα οι ίδιοι οι μαθητές ότι δεν είμαστε αδιάφοροι, δεν έχουμε πολλές πιθανότητες να βελτιωθεί η κατάσταση.

Και τέλος, ένας μαθητής είπε ότι το αν θα διαβάσουμε και πόσο, αποτελεί δική μας ευθύνη και αυτό είναι η βάση για να δημιουργήσουμε μια προσωπικότητα καλύτερη. Δεν θα μπορούσα να συμφωνήσω περισσότερο μαζί του.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Η Έφηβος Βουλευτής Μαϊστράλη Νεφέλη από την Α' Αθήνας, έχει το λόγο.

ΝΕΦΕΛΗ ΜΑΙΣΤΡΑΛΗ (Α΄ Αθήνας): Κατ' αρχήν, θέλω να συμφωνήσω με την προλαλήσασα. Ακριβώς αυτό ήθελα να καταθέσω και εγώ για την ατομική δραστηριότητα. Ο καθένας από εμάς είμαστε μια προσωπικότητα που πρέπει να αγωνιστεί γι' αυτό που πιστεύει και γι' αυτό που θέλει να δείξει στο μέλλον.

Θέλω να αρχίσω αυτή τη σύντομη σκέψη μου, καταθέτοντας μια εμπειρία μου. Πριν από ένα χρόνο είχα στο μυαλό μου ότι οι πολιτικοί, η Κυβέρνηση, η Τοπική Αυτοδιοίκηση, όλοι φταίνε, όλοι είναι υπεύθυνοι για ό,τι μου συμβαίνει. Ξαφνικά, λοιπόν, είχε μπει στην αίθουσα ένας καθηγητής ιστορίας, ο οποίος αρνήθηκε κατηγορηματικά –μιλούσαμε για κάποια διαδήλωση που είχε γίνει στο κέντρο- να πάει σε μια διαδήλωση.

Εγώ, λοιπόν, πήρα το λόγο και του είπα ότι κακώς το έκανε αυτό, διότι, αν δεν πάει στη διαδήλωση, δείχνει και εκείνος ότι συμμαρξίζει τις αδικίες που γίνονται κάτω από τα μάτια μας, ότι δεν αγωνίζεται και ότι στην ουσία μόνο αυτό μπορεί να κάνει. Μου είπε μια κουβέντα που δεν θα την ξεχάσω ποτέ και που μου έκανε τεράστια εντύπωση. Μου είπε, λοιπόν, ότι αν δεν αλλάξεις πρώτα τον εαυτό σου, σε όσες διαδηλώσεις και να πας, δεν πρόκειται να αλλάξει τίποτα άλλο, εκτός από τη συνείδησή σου που θα είναι λίγο πιο ήσυχη.

Εγώ, ως έφηβη και αντιδραστικό πνεύμα, του είπα ότι σαφώς δεν έχει πολύ δίκιο. Μετά συνεχίστηκε το μάθημα και ξεχάστηκε η κουβέντα. Όμως, προσπάθησα να το επεξεργαστώ και μέρα με τη μέρα συνειδητοποιώ ότι αυτά τα λόγια, ίσως, είχαν το μεγαλύτερο δίκιο και τη μεγαλύτερη ουσία που έχω εγώ ακούσει ως τώρα στα 17 μου χρόνια. Διότι βλέπω καθημερινά ότι οι επιλογές είναι δικές μας, ότι εμείς φτιάχνουμε το μέλλον μας, ότι δεν πρέπει διαρκώς να καταστραφολογούμε και να ψέγουμε τους από πάνω, τους από κάτω, τους δίπλα. Αν γυρίσουμε μέσα μας και εντοπίσουμε τα σφάλματά μας, τότε ίσως βρούμε την ουσία. Αν αλλάξουμε εμείς, θα αλλάξει και ο διπλανός και ο παραδιπλανός και μόνο έτσι θα μπορέσει να αλλάξει ο κόσμος, έστω και λίγο.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Η Έφηβος Βουλευτής Μαρία Μαυράκη έχει το λόγο.

ΜΑΡΙΑ ΜΑΥΡΑΚΗ (Β΄ Πειραιά): Από τη χαρά μου θα σας ξαναμιλήσω.

Τουλάχιστον τα δύο-τρία τελευταία χρόνια που παρακολουθώ στενά την επικαιρότητα ειδικά κατά την περίοδο των Πανελληνίων Εξετάσεων, έχω παρατηρήσει ότι υπάρχει ένα κρούσμα «αποτυχημένου» μαθητή. Φέτος έγινε στην Αθήνα. Μια κοπέλα που δεν έγραψε –έτσι τουλάχιστον νόμιζε εκείνη- καλά στα Μαθηματικά

αυτοκτόνησε. Δεν θυμάμαι ακριβώς το περιστατικό που έγινε πέρυσι. Θυμάμαι μόνο το γεγονός. Αναρωτιέμαι τι άλλο θέλει το Υπουργείο Παιδείας, για να θορυβηθεί. Όχι ότι πιστεύω ότι θα λύσει ξαφνικά από τη μια μέρα στην άλλη όλα τα προβλήματά μας, αλλά τι άλλο θέλει, για να κοιτάξει πιο προσεκτικά. Η αφαίρεση τριών μαθημάτων νομίζω ότι είναι απλώς μια ανάσα για τους μαθητές. Δεν βελτιώνεται η κατάσταση. Η αφαίρεση των Πανελληνίων Εξετάσεων από τη Β΄ Λυκείου, οι οποίες μας προετοίμαζαν μαθησιακά και ψυχολογικά, δεν διευκόλυνε την κατάσταση.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Τώρα το λόγο θα πάρει η εισηγήτριά μας.

ΕΥΑ ΚΑΖΑΚΟΥ (Νομός Αργολίδας): Θα ήθελα και εγώ να αναφερθώ σε μια προσωπική εμπειρία όσον αφορά το μάθημα των Θρησκευτικών. Τη σχολική χρονιά που πέρασε η καθηγήτρια των Θρησκευτικών στο Τμήμα μου έκανε κάτι πρωτοποριακό. Αντιπαρέβαλε το κεφάλαιο της Γένεσης με τις σύγχρονες θεωρίες της μεγάλης έκρηξης. Με αυτόν τον τρόπο καταλάβαμε ότι επιστήμη και θρησκεία δεν αλληλοαναιρούνται, αλλά κάνουν διαφορετικές προσεγγίσεις στο θέμα της δημιουργίας του κόσμου και του ανθρώπου.

Επίσης, έχω ένα παράπονο να εκφράσω. Θεωρώ απαράδεκτη την επέμβαση της καθολικής εκκλησίας σε μια διάλεξη επιστημόνων στην οποία συμμετείχε και ο Χόκινς, ο επιστήμονας που κατέχει την έδρα του Πανεπιστημίου Φυσικής στο Κέμπριτζ. Συγκεκριμένα η Εκκλησία είπε: «Κύριοι επιστήμονες, μη συνεχίζετε την έρευνά σας, γιατί πλέον δεν είναι θέμα δικό σας, αλλά του Θεού.» Αυτό πραγματικά θυμίζει τη δράση της Ιεράς Εξέτασης ή κάτι παραπλήσιο. Σίγουρα πάντως οπισθοδρομικό.

Θα ήθελα και οι δύο αυτές επιστήμες, που απαντούν στα κοσμολογικά μας ερωτήματα και δίνουν κάποιες απαντήσεις στην υπαρξιακή αγωνία, που αυτή τη στιγμή σε εμάς, τους έφηβους, είναι σε μεγάλη έξαρση, επιτέλους, να πάψουν να αλληλοαναιρούνται και να δρουν αυτόνομα.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Μαρία – Μαλβίνα Γεωργίου.

ΜΑΡΙΑ-ΜΑΛΒΙΝΑ ΓΕΩΡΓΙΟΥ (Νομός Θεσπρωτίας): Ζω στην Ηγουμενίτσα, μια πολύ μικρή πόλη, η οποία δεν έχει καθόλου ενδιαφέροντα για μας τους νέους.

Το θέμα που θέλω να θίξω δεν ακούστηκε καθόλου εδώ. Στο σχολείο μου δεν μας ενημέρωσαν καθόλου για διάφορα προγράμματα που γίνονται στην Ελλάδα και η ενημέρωση για τη «Βουλή των Εφήβων» ήταν ελάχιστη. Περιορίστηκε σε 5 λεπτά

μέσα στην τάξη, όταν μπήκε μια καθηγήτρια και διέκοψε το μάθημα. Όταν πήγα εγώ και ρώτησα, δεν ήξεραν να μου απαντήσουν για το τι γίνεται εδώ και τι πρέπει εγώ να φέρω μαζί μου.

Θέλω από σας να στέλνετε με λεπτομέρειες προσκλήσεις για όλα αυτά τα προγράμματα, διότι ούτε τα σχολεία μας ενημερώνονται ούτε εμείς ενημερωνόμαστε και ζούμε μια καθημερινότητα, όπου η διασκέδασή μας και όλα αυτά περιορίζονται στις καφετέριες. Και δεν θέλω αυτό να γίνεται, γιατί δεν μπορούμε εμείς οι ίδιοι οι νέοι να αναπτύξουμε την προσωπικότητά μας.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Βουλής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Ευφροσύνη Ζώτου.

ΕΥΦΡΟΣΥΝΗ ΖΩΤΟΥ (Νομός. Πρεβέζης): Ονομάζομαι Ευφροσύνη Ζώτου.

Ένας συνάδελφος Έφηβος Βουλευτής ξεκίνησε να λέει για αμβλώσεις και για κώδικα οδικής κυκλοφορίας και για το ότι δεν συμπεριλαμβάνονται στο εκπαιδευτικό πρόγραμμα.

Όντως, έχει δίκιο. Θέματα σαν αυτά και άλλα, περισσότερο ενδιαφέροντα ίσως ή και του ίδιου ενδιαφέροντος, περιορίζονται, εάν υπάρχουν σε ένα-δύο κεφάλαια σε τάξεις του Γυμνασίου. Σπανίως διδάσκονται και ελάχιστες φορές δίνεται ο απαιτούμενος χρόνος και εξετάζονται διεξοδικά. Αντίθετα, μαθήματα όπως τα Θρησκευτικά, από το Δημοτικό έως την τελευταία τάξη του Λυκείου, τα επαναλαμβάνουμε συνέχεια, χωρίς να αποκομίζουμε κάτι παραπάνω τόσα χρόνια. Αντί να διδασκόμαστε Θρησκευτικά από το Δημοτικό έως το Λύκειο, θα μπορούσαμε να τα αντικαταστήσουμε ή ίσως να περιορίσουμε το χρόνο τους και στον ίδιο χρόνο να ενημερωνόμαστε για άλλα θέματα, όπως οι αμβλώσεις, ο κώδικας οδικής κυκλοφορίας, που μας ενδιαφέρουν και μας αφορούν άμεσα και είναι κρίσιμα για τη ζωή και την ανάπτυξη ενός εφήβου.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Βουλής): Για δύο λεπτά θα πάρουν το λόγο τα μέλη της Επιτροπής του Προγράμματος «Βουλή των Εφήβων», να σας χαιρετήσουν.

Το λόγο έχει ο πατήρ Μεταλληνός.

ΠΑΤΗΡ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΕΤΑΛΛΗΝΟΣ (Καθηγητής Πανεπιστημίου Αθηνών): Ευχαριστώ πολύ. Δεν ξέρω, κυρία Πρόεδρε, αν αυτό επιτρέπεται από τον Κανονισμό...

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Βουλής): Εμείς παρακάμπτουμε λίγο τον Κανονισμό, αφού έχουμε λίγο χρόνο και τα παιδιά θα ήθελαν να σας ακούσουν.

ΠΑΤΗΡ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΕΤΑΛΛΗΝΟΣ (Καθηγητής Πανεπιστημίου Αθηνών): Ήθελα πρώτον να επαναλάβω με δυο λόγια αυτό που είπε ο Πρόεδρος της Επιτροπής μας κ. Καμπανέλλης χθες, ότι κάθε χρονιά ενθουσιαζόμαστε πραγματικά από την ωριμότητα που παρουσιάζετε εσείς οι νέοι. Και θέλω κι εγώ να υπογραμμίσω αυτό το γεγονός. Ενθουσιάστηκα απ' όσα ακούστηκαν σήμερα. Είσαστε νέοι σκεπτόμενοι. Είστε νέοι που μπορείτε να προτείνετε λύσεις στην κοινωνία, όχι μόνο να κάνετε κριτική. Σας συγχαίρω, λοιπόν, και πιστεύω ότι κάθε χρονιά αποδεικνύει ότι δεν ισχύει η παροιμία «κάθε πέρσι και καλύτερα», αλλά κάθε νέα χρονιά και καλύτερα.

Το δεύτερο που θα ήθελα να υπογραμμίσω είναι ότι ως κληρικός –είμαι και Καθηγητής βέβαια, αλλά κληρικός κυρίως, αυτή είναι η βασική μου ιδιότητα- προβληματίστηκα πολύ και θετικά απ' όσα άκουσα με την κριτική της ομάδος σας εδώ στα θέματα της θρησκείας, του μαθήματος των Θρησκευτικών, της στάσεως των κληρικών σε προβλήματα της κοινωνίας. Και ομολογώ ότι ωφελήθηκα πολύ. Θα μπορούσαμε, βέβαια, σε κάποια θέματα να κάνουμε διάλογο, αλλά εδώ δεν μπορεί να γίνει.

Θέλω μόνο να εκφράσω τον ενθουσιασμό μου για μια τελευταία δήλωση σχετικά με το πώς μια Καθηγήτρια Θρησκευτικών, συνάδελφος σε ένα σχολείο, αντιμετώπισε τα προβλήματα της επιστήμης. Άλλο η επιστήμη της πίστεως και άλλο η επιστήμη του κόσμου. Κάθε χώρος έχει τα δικά του προβλήματα και τα δικά του γνωσιολογικά μέσα, για να απαντήσει σε αυτά τα προβλήματα.

Σας θέτω μόνο ένα ερώτημα, στην ησυχία του μεσημεριού να το σκεφτείτε. Γιατί η Ορθόδοξη Εκκλησία –και δεν εννοώ τα πρόσωπα, εννοώ τους Αγίους μας- γιατί η ορθόδοξη παράδοση δεν είχε ποτέ πρόβλημα Γαλιλαίου; Διότι η επιστήμη ελεύθερα ασκεί το έργο της. Η πίστη δεν μπορεί να βάλει φραγμό στην επιστήμη, διότι ο σκοπός της δεν είναι να λύσει τα κοσμολογικά προβλήματα, αλλά να δείξει την ρίζα των πραγμάτων, τους λόγους των όντων, που λένε οι Πατέρες της Εκκλησίας, την άκτιστη ενέργεια και χάρη του Θεού που υπάρχει μέσα στα πράγματα και να μας κατευθύνει προς τον αιώνιο προορισμό μας.

Αυτόν τον αγώνα κάνουμε και εμείς στις θεολογικές σχολές και πιστεύω ότι η Βουλή μας θα δείξει κατανόηση να διατηρήσουμε την αυτοτέλεια ακόμα και της θεολογικής έρευνας. Αλλά είναι ένα τεράστιο θέμα και δεν θέλω να σας κουράσω. Το

μόνο που σας λέω τώρα, διότι πιστεύω ότι θα έχουμε ένα θερμό χειμώνα σ' αυτήν την κατεύθυνση, είναι ότι ο σκοπός των θεολογικών σχολών δεν είναι να γίνουν όργανα κάποιου εκκλησιαστικού κατεστημένου που θα επιβάλλει παπικά, βατικάνια τη θέλησή του, αλλά να μπορεί και ο θεολόγος επιστήμονας να αμφισβητήσει πράγματα με βάση την έρευνα που κάνει.

Σας συγχαίρω λοιπόν και σας ευχαριστώ.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Σας ευχαριστούμε, πατέρα Γεώργιε Μεταλληνέ.

Ένα σύντομο χαιρετισμό και από την κυρία Φάνη Πετραλιά, μέλος της Επιτροπής του Εκπαιδευτικού Προγράμματος.

ΦΑΝΗ ΠΕΤΡΑΛΙΑ (Δημοσιογράφος): Θα ήθελα να αναφερθώ σε έναν άλλο τομέα, καθ' ότι είμαι δημοσιογράφος και ασχολούμαι χρόνια με τα κοινά του επαγγέλματος, δηλαδή είμαι δέκα επτά χρόνια στο Διοικητικό Συμβούλιο της Ένωσης Συντακτών που σημαίνει ότι είμαι σε ένα χώρο που μου έχει δώσει τη δυνατότητα να παρακολουθήσω τις κοινωνικές εξελίξεις.

Αναφερθήκατε στο ρόλο της παιδείας, στην οικογένεια, στους διάφορους παράγοντες που μας διαμορφώνουν ως άτομα. Υπάρχει ο τεράστιος ρόλος των Μ.Μ.Ε. και επιμένω και εγώ από τη δική μου σκοπιά. Δηλαδή, τι ρόλο μπορεί να παίζουν πια αυτά τα Μέσα στον πολιτισμό, στην ενημέρωση, στη διαμόρφωση της συνείδησης του ανθρώπου και της κοινωνίας που ο άνθρωπος φτιάχνει;

Μας έχει απασχολήσει πάρα πολύ η εισβολή της τηλεόρασης τα τελευταία χρόνια και η τρομακτική της δύναμη. Είναι ένα φαινόμενο πάνω στο οποίο πρέπει να σκύψουμε όλοι, γιατί η τηλεόραση εκπέμπει και πληροφόρηση και παιδεία και πολιτισμό. Πρέπει να διεκδικήσουμε την όποια αλλαγή της, γιατί αν πάμε έτσι είναι τρομαχτικό.

Τελειώνοντας, ήθελα να πω στα παιδιά ότι είναι ένας καινούργιος και τρομαχτικός τομέας για την πληροφόρηση και την παιδεία, τα Μέσα Ενημέρωσης, όπως διαμορφώνονται και πρέπει να αρχίσουν να μπαίνουν στον προβληματισμό μας πιο επιθετικά.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Ευχαριστούμε πολύ.

Όντως, ο προβληματισμός είναι μεγάλος και για το ρόλο του Τύπου στην κοινωνική μας και πολιτική μας ζωή.

Εγώ θα ήθελα, κλείνοντας, να σας ευχαριστήσω κάνοντας μόνο μια παρατήρηση. Όποια προσομοίωση γίνεται στις Επιτροπές αυτές, μέσα στα πλαίσια της οργάνωσης αυτής της Βουλής των Εφήβων, δεν έχει καμία σχέση ή τουλάχιστον έχει μια πολύ μικρή σχέση με ό,τι συμβαίνει στο Ελληνικό Κοινοβούλιο. Δηλαδή, οι τοποθετήσεις σας θα μπορούσαν κάλλιστα να είχαν απαντηθεί από τους αρμόδιους Υπουργούς, αλλά δεν συζητείται ένα συγκεκριμένο νομοσχέδιο επί του οποίου θα πρέπει να μιλήσει ένας αρμόδιος Υπουργός, εν προκειμένω η Υπουργός Παιδείας ή οι Υφυπουργοί Παιδείας.

Επομένως δεν μπορούν να παρίστανται υπουργοί σ' αυτές τις συνεδρίες. Υπουργοί θα παρασταθούν, όσοι κρίνουν, στην Ολομέλεια και προφανώς και η Υπουργός Παιδείας, η οποία εκπροσωπεί την Κυβέρνηση στα θέματα της παιδείας.

Θα ήθελα να σας ευχαριστήσω και να εκφράσω και τη δική μου άποψη. Είστε μια πολύ γλυκιά, πολύ καλή επιτροπή. Έτσι να συνεχίσετε. Οι αγωνίες αυτές πραγματικά μας βάζουν σε μεγαλύτερες ευθύνες και δεν είναι απλός λόγος αυτός. Είναι αυτό που μου λέει η ψυχή μου αυτή τη στιγμή.

Πρέπει να καταλάβετε, κυρίες και κύριοι Έφηβοι Βουλευτές, ότι οι Βουλευτές ο καθένας με τις συνειδησιακές τους αντοχές ή πιέσεις που δέχεται, προσπαθεί να κάνει, όσο καλύτερα μπορεί το έργο, το οποίο έχει αναλάβει, άλλοι πολύ και άλλοι περισσότερο, άλλοι καλύτερα και άλλοι λιγότερο καλά.

Σας χαιρετώ και εύχομαι να περάσετε καλά.

Στη συνέχεια και περί ώρα 13.10 λύθηκε η συνεδρίαση.

Η ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ – ΤΣΑΡΟΥΧΑ
ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ ΣΕΡΡΩΝ

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΜΟΡΦΩΤΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

(Α΄ Τμήμα)

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Ο

Στην Αθήνα σήμερα, 4 Σεπτεμβρίου 2005, ημέρα Κυριακή και ώρα 13.00', στην Αίθουσα Γερουσίας του Μεγάρου της Βουλής, συνεδρίασε η Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων (Α΄ Τμήμα) της Βουλής των Εφήβων, υπό την Προεδρία της Βουλευτού Σερρών, κυρίας Μαρίας Κόλλια – Τσαρουχά, με αντικείμενο την εξέταση των θεμάτων: «Αξιολόγηση - Επιμόρφωση των Εκπαιδευτικών, Βιβλία - Βιβλιοθήκες, Γλώσσα (Γλωσσική Πενία - Ιδιόλεκτοι των Νέων), Δυσλεξία, Εκπαιδευτικό Σύστημα – Εξετάσεις (ΤΕΕ, Μουσικά Σχολεία, Εσπερινά και Νυχτερινά Σχολεία), Παιδεία – Εκπαιδευτικά Προβλήματα, Ελληνική Παράδοση, Παραπαιδεία, Κλήρος – Ορθόδοξη Εκκλησία, Επαγγελματικός Προσανατολισμός, Αναλφαβητισμός, Σχολική Ζωή (Ψυχαγωγία, Ελεύθερος Χρόνος, Θέατρο, Χορός, Εορτές), Εκπαίδευση Ελληνοπαίδων Εξωτερικού, Πολιτισμός – Πολιτιστική Κληρονομιά – Πολιτιστική Ανάπτυξη – Τέχνη – Μουσική – Χορός κ.λπ., Βουλή των Εφήβων», που περιλαμβάνονται στη Σύνοψη Κειμένων των μαθητών της Β΄ Τάξης των Λυκείων (Ενιαίων, Δημοσίων, Ιδιωτικών, Ημερησίων, Εσπερινών, Ειδικών, Μουσικών και Γυμνασίων με λυκειακές τάξεις) της Ελλάδας, της Κύπρου και της αντίστοιχης τάξης των Ελληνικών Σχολείων του Εξωτερικού και των μαθητών της τελευταίας τάξης του Α΄ Κύκλου των Τ.Ε.Ε. (Δημοσίων, Ιδιωτικών, Ημερησίων, Απογευματινών, Εσπερινών, Ειδικών) της Ελλάδας, καθώς και της Β΄ Τάξης των Τεχνικών Σχολών της Κύπρου, που συμμετείχαν στο εκπαιδευτικό πρόγραμμα «Βουλή των Εφήβων», Ι' Σύνοδος 2004 – 2005. (2^η συνεδρίαση)

Στη συνεδρίαση της Επιτροπής συμμετείχαν οι Έφηβοι Βουλευτές: Αγορίτσης Σταύρος (Ν. Μαγνησίας), Αλέποβ Κώστας (Ρωσία), Αλμπάνη Χρυσούλα (Α΄ Θεσσαλονίκης), Βλάχου Μαρία (Α΄ Αθήνας), Βούκια Δήμητρα (Ν. Τρικάλων), Γάκη Πολυξένη (Ν. Καβάλας), Γάτσος Σωτήριος (Ν. Ημαθίας), Γεωργίου Μαρία-Μαλβίνα (Ν. Θεσπρωτίας), Γιαννακίδης Βασίλειος (Α΄ Θεσσαλονίκης), Γκασνάκη Άννα (Ν. Ημαθίας), Γλυκού Χριστίνα (Ν. Αττικής), Γρηγορόπουλος Αθανάσιος (Ν. Ευβοίας), Δημόπουλος Λεωνίδας (Ν. Αρκαδίας), Ζαμπούνη Παναγιώτα (Αυστραλία), Ζάχου Μαριάννα (Ν. Λαρίσης), Ζώτου Ευφροσύνη (Ν. Πρεβέζης), Ιακωβίδου Αμάντα (Κύπρος), Καζάκου Εύα (Ν. Αργολίδας), Καπερώνη Μαρία (Β΄ Αθήνας), Καπετανάκη

Αντιόπη (Ν. Δωδεκανήσου), Καπετανάκη Στεφανία (Ν. Ρεθύμνου), Καραδενισλής Δημήτριος (Ν. Λάρισας), Καρδούτσου Βασιλική (Α΄ Αθήνας), Καρόζου Αργυρώ (Ν. Καρδίτσας), Κατσάνου Γεωργία (Ν. Τρικάλων), Κατσιμίχα Μαρία-Άννα (Α΄ Αθήνας), Κιοσσέ Γαρυφαλλιά (Ν. Πιερίας), Κιού Βασιλική (Ν. Μαγνησίας), Κιούλογλου Αικατερίνη (Ν. Μαγνησίας), Κοτσολάκου Μαρία (Β΄ Αθήνας), Κυρτάτα Κλεοπάτρα (Β΄ Αθήνας), Κωνσταντινίδης Ελευθέριος (Επικρατείας), Κώστογλου Μαργαρίτα (Β΄ Αθήνας), Λεβεντάκης Θεόδωρος (Ν. Χανίων), Λιάγκουρας Γεώργιος-Ανδρέας (Ν. Ηλείας), Λυμπέρη Σοφία (Ν. Αχαΐας), Μαϊστράλη Νεφέλη (Α΄ Αθήνας), Μαργιώλας Χρήστος (Ν. Αργολίδας), Μαυράκη Μαρία (Β΄ Πειραιά), Μαυρονάσιου Κωνσταντίνα (Ν. Κορινθίας), Μαυροπούλου Αναστασία (Ν. Ξάνθης), Μηλίδου Μαρίνα (Ν. Ευβοίας) και Μιχελουδάκη Καλλιόπη (Ν. Αφρική).

Επίσης, στη συνεδρίαση παρέστη το μέλος του Εκπαιδευτικού Προγράμματος «Βουλή των Εφήβων», κ. Κλήμης Ναυρίδης, Καθηγητής Πανεπιστημίου.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Αρχίζει η συνεδρίαση. Είναι η δεύτερη μέρα σήμερα των εργασιών του Α΄ Τμήματος της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων της Βουλής των Εφήβων.

Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής κα Χριστίνα Γλυκού από το Νομό Αττικής.

ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΓΛΥΚΟΥ (Νομός Αττικής): Αξιότιμη κυρία Πρόεδρε, αξιότιμα μέλη, Έφηβοι Βουλευτές, θέματα υψίστης σημασίας όπως ο εθνικισμός, η κακώς λειτουργούσα δημοκρατία, ο εκχυδαϊσμός των ανθρωπίνων σχέσεων και πλήθος άλλων στριφογύριζαν στο μυαλό μου. Τελικά σύντομα ανακάλυψα ότι όλα τα ανωτέρω είναι λίγο ως πολύ ειπωμένα στρέφοντας την προσοχή μου στο σχολικό χώρο, κρίνοντας και καυτηριάζοντας όλα εκείνα τα κακώς κείμενα που κάνουν επιτακτική την ανάγκη αλλαγών για την βελτίωσή του.

Όλοι γνωρίζουμε τη σημασία που έχει το σχολείο και τον καθοριστικό ρόλο που διαδραματίζει η διαμόρφωση του εκκολαπτόμενου πολίτη, ο οποίος στα χρόνια αυτά για πρώτη φορά έρχεται σε επαφή με τη συνεργασία, τη φιλία και τον έρωτα. Είναι ο χώρος όπου τίθενται οι βάσεις για την ολοκλήρωσή του, αποκτώντας όλα εκείνα τα εφόδια που θα τον βοηθήσουν αργότερα να επιβιώσει σε μια κοινωνία που, δεδομένων των συχνών, αν όχι καθημερινών περιστατικών βίας και εγκληματικότητας, τείνει να απεμπολήσει τον επιθετικό προσδιορισμό «ανθρώπινη».

Όμως ολοκληρωμένος δεν είναι ο πολίτης εκείνος που περιορίζει την εκμάθηση, που συχνά είναι τόσο επιφανειακή ώστε γρήγορα ξεχνιέται, στείρων γνώσεων από τα σχολικά βιβλία, αλλά εκείνος που αναλαμβάνει πρωτοβουλίες, που

οραματίζεται. Για τη βελτίωση, λοιπόν, του τρόπου λειτουργίας του σχολείου πρέπει να αφυπνιστούμε όλοι εμείς που είμαστε το μέλλον αυτής της χώρας, να αναλάβουμε ευθύνες έτσι ώστε να είμαστε περισσότερο έτοιμοι να βγούμε και να αντιμετωπίσουμε τις προκλήσεις της εποχής μας και να πάψει η παθητική και μεμψίμοιρη στάση, που παρατηρείται δυστυχώς σε αρκετά σχολεία της χώρας, των μαθητικών κοινοτήτων που κανονικά θα έπρεπε να αποτελούν την μαθητική έκφραση στα διάφορα σχολικά προβλήματα και επιτέλους να κινητοποιηθούμε.

Με λύπη μου παρατηρώ να εκλέγονται 5μελή και 15μελή συμβούλια και ο ρόλος τους να είναι καθαρά διακοσμητικός, να αναπαύονται στις δάφνες τους αποστασιοποιημένοι, παθητικοί δέκτες γεγονότων τηρώντας μια στάση εφησυχασμού και αδιαφορίας, απέναντι σε διάφορα προβλήματα, φροντίζοντας μερικές φορές μόνο για την ατομική τους προβολή και όχι για την αντιμετώπιση αρκετών δυσκολιών που οφείλουν να υπερκεράσουν, ζώντας ουσιαστικά το γήρας της νεότητάς τους, αν λάβει κανείς υπόψη του ότι τα νιάτα και η εφηβεία έχουν ταυτιστεί με τη δράση και όχι την οκνηρία.

Υπήρξα κι εγώ μέλος 5μελούς και ομολογώ ότι παρασύροντας ο ένας τον άλλον «πιπιλούσαμε τη γνωστή καραμέλα» ότι εμείς δεν έχουμε χρόνο ν' ασχοληθούμε μ' όλα αυτά. Έτσι, λοιπόν, αρνούμασταν να προβληματιστούμε και τελικά να δραστηριοποιηθούμε, μέχρι που συνειδητοποίησα ότι δε βρίσκομαι τυχαία εκεί, ότι ψηφίστηκα από κάποιους και ότι τελικά έπρεπε κι εγώ κάτι να προσφέρω και να στηρίξω ένα θεσμό που, ενώ ξεκίνησε ιδανικά, σιγά-σιγά αδρανοποιείται. Συνειδητοποίησα, λοιπόν, ότι έπρεπε εν τέλει να κινηθούμε δυναμικά σ' όλους ανεξαρτήτως τους τομείς κι όχι μοναδικό μας μέλημα να είναι η οργάνωση της ετήσιας τετραήμερης ή πενθήμερης εκδρομής, ή έστω μία κατάληψη ως ύστατη λύση των προβλημάτων μας.

Προτείνω, λοιπόν, την ενίσχυση του θεσμού των μαθητικών κοινοτήτων και τη συνεργασία τους τόσο με τους συλλόγους γονέων και κηδεμόνων, όσο και μεταξύ των διαφόρων σχολείων και τη δυναμική τους παρέμβαση σε θέματα που τους αφορούν.

Ενδεικτικά αναφέρω την εισαγωγή ψυχολόγων και συμβούλων στο σχολικό χώρο οι οποίοι σε συνεργασία με τους γονείς θα μπορούν να προσφέρουν τις υπηρεσίες τους ή γενικά θα αποφασίζουν για τρόπους βοήθειας και στήριξης του εφήβου όπου και αν χρειαστεί.

Επιπροσθέτως, το σχολείο οφείλει να φέρνει το μαθητή σε επαφή με τους κανόνες οδικής συμπεριφοράς, πρόταση που νομίζω ότι ειπώθηκε και χθες, καθώς και

να προσφέρει μαθήματα πρώτων βοηθειών. Νοείται σήμερα ο νέος να μη γνωρίζει πώς να προσφέρει πρώτες βοήθειες και να υπάρχει αυτό το μάθημα μόνο στα Επαγγελματικά Λύκεια της αντίστοιχης ειδικότητας;

Καταλήγοντας, λοιπόν, ζητώ τη συμμετοχή και τη συμπαράσταση όλων σας για την υλοποίηση των προτάσεων αυτών γιατί, όπως κάποτε ειπώθηκε από το Θουκυδίδη, ούτε τα γηρατειά, αλλά ούτε και η νεολαία μπορούν να καταφέρουν κάτι χωρίς συμπαράσταση.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής):
Ευχαριστούμε κι εμείς την κ. Γλυκού.

Το λόγο έχει ο κ. Θεόδωρος Λεβεντάκης από το νομό Χανίων.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΛΕΒΕΝΤΑΚΗΣ (Νομός Χανίων): Κυρία Πρόεδρε, σεβαστά μέλη, φίλοι και φίλες Έφηβοι Βουλευτές, τώρα που φθάνει η στιγμή της αποφοίτησής μου κι έχοντας βιώσει το σύγχρονο σχολικό περιβάλλον, θα ήθελα να καταθέσω τις απόψεις μου αναφορικά με τη θέση που κατέχει η τέχνη στα ελληνικά σχολεία του 21^{ου} αιώνα.

Συχνά αναρωτιέμαι. Υπάρχει καθόλου τέχνη μέσα στο σύγχρονο σχολικό περιβάλλον ή αυτή έχει «εξοριστεί» οριστικά απ' αυτό; Χωρίς υπερβολή, θα έλεγα πως η τέχνη και οι διάφορες μορφές της είναι σχεδόν απύσες από τη σημερινή σχολική πραγματικότητα. Βέβαια, στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση περισσότερο και λιγότερο στη δευτεροβάθμια, κυρίως στις τάξεις του Γυμνασίου, υπάρχουν μαθήματα Μουσικής και Καλλιτεχνικών που ως στόχο έχουν να εξοικειώσουν τους μαθητές με τις διάφορες μορφές της τέχνης.

Ωστόσο, αναπολώντας τα έξι χρόνια της φοίτησής μου στο Δημοτικό και τα τρία χρόνια στο Γυμνάσιο, διαπιστώνω ότι η προσπάθεια για εξοικείωση με την τέχνη μένει στα αποσπασματικά και επιφανειακά επίπεδα, καθώς οι ώρες του σχολικού προγράμματος που αφιερώνονται για το αντικείμενο της τέχνης είναι περιορισμένες στο ελάχιστο και αυτές που ήδη διατίθενται καταλήγουν να γίνουν ώρες σχολικής ανεμελιάς κι όχι ώρες πραγματικής καλλιτεχνικής δημιουργικότητας.

Ας έλθουμε τώρα στο Λύκειο, όπου τα μαθήματα που σχετίζονται με τις διάφορες μορφές της τέχνης είναι κυρίως μαθήματα επιλογής, μαθήματα που επιλέγει ο κάθε μαθητής, ανάλογα με τα ενδιαφέροντα και τις κλίσεις του. Είναι, όμως, έτσι τα πράγματα ή οι περισσότεροι μαθητές των Λυκείων επιλέγουν τα εικαστικά ως ώρες χαλάρωσης και αδιαφορίας; Υπάρχει βέβαια μία μερίδα μαθητών που ενδιαφέρονται ν' ασχοληθούν με την τέχνη. Για παράδειγμα, ενδιαφέρονται να εισαχθούν σε ανώτατα ιδρύματα αρχιτεκτονικής, μουσικής, θεάτρου κλπ. Όμως, υπάρχουν και πολλοί που

επιλέγουν τα μαθήματα των εικαστικών και του σχεδίου, διότι γλιτώνουν, όπως χαρακτηριστικά αναφέρουν, την ενδοσχολική εξέταση στο συγκεκριμένο μάθημα στο τέλος της χρονιάς.

Οπότε πιστεύω ιδιαίτερη βαρύτητα πρέπει να δώσει ο εκάστοτε καθηγητής, ώστε να μνήσει αυτούς τους μαθητές στο χώρο της τέχνης, να τους κινήσει το ενδιαφέρον, κάνοντάς τους να προβληματισθούν και να γνωρίσουν την αληθινή προσφορά της καλλιτεχνικής δημιουργίας για τον ίδιο τον εαυτό τους, αλλά και τον κόσμο που τους περιβάλλει γενικότερα. Ποιος, όμως, θα είναι αυτός ο καθηγητής που θα μπορέσει να επιτελέσει αυτό το σημαντικό έργο και που θα ασχοληθεί με αυτούς τους μαθητές, όταν σε πολλά σχολεία της χώρας μας και ιδιαίτερα της επαρχίας παρουσιάζονται πολλές ελλείψεις καθηγητών των εικαστικών; Και το δυστύχημα είναι ότι μαθητές με πραγματική κλίση προς τις τέχνες πληρώνουν αυτό το γεγονός που λαμβάνει χώρα στην Ελλάδα του σήμερα. Αλλά όταν και πάλι υπάρχει ο προαπαιτούμενος καθηγητής, οι ώρες που προκαθορίζονται για τέτοιου είδους μαθήματα, τα οποία ασχολούνται με κάποια μορφή τέχνης, είναι και εδώ περιορισμένες, με αποτέλεσμα οι ίδιοι οι καθηγητές να μην μπορούν να διδάξουν με την κατάλληλη τεχνική και με τον καλύτερο τρόπο το μάθημά τους. Δεν επιτυγχάνεται, λοιπόν, κανενός είδους μύηση, πολύ περισσότερο υποκίνηση των μαθητών για να ασχοληθούν ενεργά και συνειδητά με την τέχνη.

Αυτό που με λύπη παρατηρώ είναι ότι λείπει η πρακτική εξάσκηση σε ορισμένες έστω μορφές τέχνης, όπως θα ήταν εφικτό, παραδείγματος χάρη, μουσική, ζωγραφική, θέατρο και έτσι η επαφή των μαθητών με την τέχνη μένει σε θεωρητικό στερεότυπο και σχεδόν ανίερο επίπεδο. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα πολλοί μαθητές, δηλαδή οι σύγχρονοι νέοι, να μην κατανοούν την ωφελιμότητα της τέχνης για την πρόοδο του ανθρώπινου πολιτισμού, στοιχείο που πολύ εύκολα διαπιστώνει ο καθένας, αρκεί να παρατηρήσει τη συμπεριφορά αρκετών μαθητών στη διάρκεια διαφόρων πολιτιστικών εκδηλώσεων ή επισκέψεων σε χώρους με πολιτιστικό ενδιαφέρον, όπου η έλλειψη καλλιτεχνικής προπαιδείας, οι στοιχειώδεις προετοιμασίες για την εξοικείωση με την τέχνη και τις διάφορες μορφές της προδίδεται αμέσως από τον τρόπο με τον οποίο αντιδρούν.

Επίσης, θα ήθελα να αναφερθώ στο ότι το σύγχρονο σχολείο ενδιαφέρεται να κατασκευάσει ανθρώπους με γνώσεις εξειδικευμένες και χρησιμοθηρικές και όχι απαραίτητα ολοκληρωμένες, καλλιεργημένες και ευαίσθητες προσωπικότητες, γι' αυτό και δίνει προτεραιότητα στα συγκεκριμένα μαθήματα, η γνώση των οποίων θα

προσφέρει στοιχεία στους μαθητές για να ενταχθούν στην αγορά εργασίας διεκδικώντας μια αξιόμαχη θέση. Άρα, η ενασχόληση με τις τέχνες και το χώρο του πνεύματος, σε γενικές γραμμές, δε συμβαδίζει με αυτήν τη λογική, γι' αυτό δυστυχώς περιορίζεται σε μία αποσπασματική και επιφανειακή προσέγγιση. Αλλά και γενικότερα οι αρχές που διέπουν τη φιλοσοφία του σύγχρονου ανθρώπου, όπως αυτές της ήσσονος προσπάθειας, της ματαιοδοξίας, του έντονου και συχνά αθέμιτου ανταγωνισμού, δεν συμβαδίζουν με τις αρχές που εμπνέουν τα διάφορα καλλιτεχνικά δημιουργήματα. Επομένως, η τέχνη δυσκολεύεται να ευδοκιμήσει σε ένα περιβάλλον χρησιμοθηρικό, έντονα ανταγωνιστικό, υποταγμένο στους εκφυλιστικούς σκοπούς της σύγχρονης κοινωνίας.

Συγχρόνως και η αισθητική αγωγή στο σχολείο δημιουργεί στο παιδί αισθητικό κριτήριο, το βοηθάει να αισθάνεται το ωραίο στη ζωή, στη φύση και στα έργα τέχνης, καθώς και το ωθεί να το επιδιώκει. Αν, λοιπόν, η αισθητική αγωγή καταλάβει τη θέση που της αξίζει στο σχολείο, δεν θα βοηθήσει στην αναβάθμιση και βελτίωση της ποιότητας ζωής στη χώρα μας; Στην περίπτωση αυτή όλοι οι νέοι, οι οποίοι θα είναι συνεχιστές του σημερινού ελληνικού κόσμου θα γίνονται από μικρή ηλικία κοινωνοί του ωραίου. Έτσι, η διάχυτη κακογουστιά που χαρακτηρίζει πολλές εκδηλώσεις μας, η οποία είναι αποτέλεσμα της σημερινής ανταγωνιστικής και αγχώδους πραγματικότητας, θα εκλείψει. Δεν θα ήταν ευχής έργο να δούμε σε μερικά χρόνια τις μεγαλουπόλεις της χώρας μας εντελώς ανανεωμένες, χωρίς τις άχαρες και μονότονες κακοκατασκευασμένες πολυκατοικίες με έναν άλλο, νέο χωροταξικό σχεδιασμό, ο οποίος αναδεικνύει με τον πιο λαμπρό τρόπο τις ομορφιές του τόπου μας, τα μνημεία των προγόνων μας, τα περίφημα μνημεία των αρχαίων Ελλήνων; Ας φανταστούμε μία Ελλάδα, όπου σε κάθε γωνιά της θα συνυπάρχουν άρρηκτα συνδεδεμένα τα αριστουργήματα της αρχαιότητας με τα καλλιτεχνικά δημιουργήματα του σήμερα. Με άλλα λόγια, ποιος Έλληνας δεν θα ήθελε να μετατρέψει την Ελλάδα σε μία χώρα μαγική, σε ένα λίκνο πολιτισμού με παγκόσμια ακτινοβολία; Μήπως η προώθηση της χώρας μας στο εξωτερικό πρέπει να βασιστεί και στη βελτίωση της εξωτερικής της εμφάνισης οπότε όλα αυτά μπορούν να επιτευχθούν με την κυριαρχία και τη διεξόδυση της τέχνης στη ζωή μας, μαζί με την οποία πρέπει να μεγαλώσουν και να γαλουχηθούν όλοι οι νέοι από τα πρώτα χρόνια της σχολικής τους σταδιοδρομίας, ώστε να διακρίνουν το ωραίο και να το επιδιώκουν στη μετέπειτα ζωή τους;

Ελπίζω ότι στο μέλλον οι άθλιες αντιαισθητικές εικόνες των σημερινών πόλεων που μεταδίδονται από τα μέσα μαζικής ενημέρωσης και οι κακόγουστες χαμηλού επιπέδου εκδηλώσεις θα περιοριστούν και τελικά θα εκλείψουν οριστικά.

Ολοκληρώνοντας, προτείνω να δημιουργήσουμε ένα εκπαιδευτικό σύστημα που θα ενεργοποιεί το συναισθηματικό κόσμο και τη δημιουργική δραστηριότητα των παιδιών. Θα τα διδάσκει τελικά να βλέπουν με τα δικά τους μάτια τον κόσμο και να υπακούουν στην ίδια τους τη συνείδηση. Θα τα παραδίδει στην κοινωνία δημιουργικά με το συναίσθημα της ευταξίας και την ευφορία της ψυχικής υγείας, δηλαδή ένα εκπαιδευτικό σύστημα συνυφασμένο με την τέχνη, στο οποίο θα κυριαρχεί η επιστήμη με την καλλιτεχνική δημιουργία και το οποίο θα δημιουργεί σιγά-σιγά μία καλαίσθητη παράδοση που θα ανεβάζει το δείκτη του πολιτισμού όλου του λαού.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Η κ. Ευφροσύνη Ζώτου από το Νομό Πρέβεζας έχει το λόγο.

ΕΥΦΡΟΣΥΝΗ ΖΩΤΟΥ (Νομός Πρέβεζας): Αξιότιμη κυρία Πρόεδρε, σεβαστή Επιτροπή, αγαπητοί Έφηβοι, θα μιλήσω για ένα θέμα που αφορά το γενικώς παραδεκτό πλέον γεγονός πως οι σύγχρονοι Έλληνες είναι κατά την πλειοψηφία τους ανιστόρητοι.

Πόσοι γνωρίζουν άραγε, όταν ξεκουράζονται κατά την αργία της 25ης Μαρτίου, τι νόημα έχει η ημέρα αυτή, τι γιορτάζουμε; Ελάχιστοι, θα είναι μάλλον η απάντηση. Η άγνοια φυσικά αυτή δεν περιορίζεται μόνο στη γιορτή της 25ης Μαρτίου, αλλά απαντάται και κατά τον εορτασμό της 28ης Οκτωβρίου, κατά την επέτειο του Πολυτεχνείου κ.ο.κ. Παρομοίως ονόματα σπουδαίων προσωπικοτήτων για το έθνος και τη χώρα μας αντηχούν στα αυτιά πολλών ως κάτι το απόμακρο ή και άγνωστο. Όλα όσα, δηλαδή, έπαιξαν ρόλο καταλυτικό, σηματοδότησαν, χάραξαν την πορεία μας ως Ελλήνων, σε εμάς φαντάζουν παράταιρα ή ανύπαρκτα. Λόγια και πράξεις, πρόσωπα και γεγονότα αξιομνημόνευτα και ανείπωτης σημασίας κατέχουν –εάν και όταν κατέχουν- απειροελάχιστο χώρο στο μυαλό και τη μνήμη μας. Είναι, όμως, κρίμα μεγάλο και σοβαρό αμάρτημα να μην κατέχουμε την ιστορία του έθνους μας. Κρίμα, γιατί ως γνωστόν οι ρίζες της ανέρχονται σε χιλιάδες χρόνια πίσω, καθώς είναι από τις αρχαιότερες ιστορίες, με σπουδαιότητα και ποικιλομορφία ασυναγώνιστες. Αναρίθμητες οι μετατροπές, τα εμπόδια, οι δυσκολίες, αλλά και τόσες οι ένδοξες στιγμές που έχει να επιδείξει. Λάθος τώρα, γιατί η ιστορία με την οποία είναι άρρηκτα συνυφασμένη η παράδοση, προσφέρει στον άνθρωπο τα μέγιστα.

Κατ' αρχάς, η γνώση της ιστορίας συνεπάγεται την επαφή με τις ρίζες μας, την προέλευσή μας. Είναι ίσως ο πιο άμεσος τρόπος να γνωρίσουμε το υπόβαθρό μας και να συνειδητοποιήσουμε πως το παρόν είναι απόρροια, συνέχεια του παρελθόντος και όχι κάτι καινούριο, αυτοδημιούργητο. Παράλληλα, μαθαίνοντας τις περιπέτειες του έθνους, τους αγώνες των προγόνων μας και αναγνωρίζοντας το χαρακτήρα και τα χαρακτηριστικά της φυλής μας, κατακτούμε την αυτογνωσία μας, οδηγούμαστε στην αυτοσυνειδησία και αυτοπροσδιοριζόμαστε. Μέσα από αυτήν ακόμα επιβιώνουν οι εθνικές αυτές αξίες, που, καθώς μεταβιβάζονται από γενιά σε γενιά, καλλιεργούν την εθνική συνείδηση, ενώ τονώνουν το αίσθημα πατριωτισμού.

Στους καιρούς μάλιστα όπου η παγκοσμιοποίηση, η ξеноμανία, οι έντονες μετακινήσεις πληθυσμών, με αποτέλεσμα τη δημιουργία πολυπολιτισμικών κοινωνιών, απειλούν να αλλοιώσουν την ταυτότητα και την ιδιαιτερότητά μας και τείνουν να παγιώσουν ένα παγκόσμιο κοινό πολιτισμό. Με κυρίαρχο το ξενικό στοιχείο των ισχυρών κρατών, η ανάγκη για διατήρηση της εθνικής μας υπόστασης προβάλλει εντονότερη από ποτέ, κάτι που χωρίς γνώσεις ιστορίας φαντάζει ουτοπικό.

Εκτός των άλλων βέβαια, χάρη στην ιστορία μεταλαμπαδεύονται διαχρονικές αξίες, απαραίτητες για την ομαλή λειτουργία της κοινωνίας, όπως η ομόνοια, η διαλλακτικότητα, η συνεργασία, η συλλογική προσπάθεια, η ανάδειξη του κοινωνικού έναντι του ατομικού συμφέροντος. Παρομοίως, εντοπίζονται πολιτικές αξίες με χαρακτηριστικότερες τη δημοκρατία, την ισηγορία, την ισονομία και την αξιοκρατία, ενώ προάγονται βασικές αρχές που το άτομο οφείλει να εφαρμόζει, όπως ο σεβασμός στο συνάνθρωπο, η ειλικρίνεια, η ανιδιοτέλεια, η τήρηση του μέτρου, η απαλλαγή από πάθη και ένστικτα. Εξίσου σημαντική ωφέλεια, τέλος, της ιστορίας είναι πως συνιστά πηγή σοφίας και τον καλύτερο δάσκαλο για το μέλλον. Τα λάθη του παρελθόντος αποτελούν τα σπουδαιότερα διδάγματα και μας αποτρέπουν από το να τα επαναλάβουμε. Η αξία και η σημασία της ιστορίας δεν δικαιολογεί φυσικά ακραίες τάσεις. Απαιτείται πάντα η τήρηση του μέτρου που τόσο εκτιμούσαν οι αρχαίοι Έλληνες. Η προσήλωση, λοιπόν, στην ιστορία, η τάση ωραιοποίησης του παρελθόντος και η κατάκτηση του παρόντος, επιφέρουν αρνητικά αποτελέσματα, καθώς η άγνοια προγονοπληξία και τυπολατρεία οδηγεί στην αποτελμάτωση, τη στασιμότητα. Ούτε, όμως, επιτρέπεται να υπερτονίζουμε το δικό μας ιστορικό παρελθόν και να ανυψώνουμε έναντι των άλλων, καταλήγοντας έτσι σε απαράδεκτες εκφράσεις εθνικισμού.

Έχοντας συνειδητοποιήσει την αναγκαιότητα και τη σημασία της ιστοριογνωσίας και γνωρίζοντας την έκταση του προβλήματος στη χώρα μας, διαγράφεται κατάφορα το χρέος για την αντιμετώπισή του. Η άμβλυνση, λοιπόν, αυτού του προβλήματος ανάγεται βασικά στη σωστή παροχή παιδείας και απαιτεί την εύρυθμη και αποδοτικότερη λειτουργία του εκπαιδευτικού συστήματος.

Έτσι, όντας μαθήτρια, μπορώ να προτείνω αρχικά την αλλαγή των σχολικών εγχειριδίων. Τα βιβλία, με τα οποία διδάσκεται η ιστορία αποδεικνύονται συχνά κακογραμμένα. Πολλά, όντας γεμάτα από παραλείψεις, προχειρότητες, ασάφειες ή λάθη, δημιουργούν προβλήματα στην παρακολούθηση, κατανόηση και αφομοίωση της γνώσης.

Συχνά δεν ακολουθούν σταθερή συλλογιστική πορεία, αφού άλλοτε προσπερνούν, ενώ άλλοτε επαναπραγματεύονται αλήθειες και γεγονότα. Προκαλούν έτσι κενά στην αντίληψη των μαθητών.

Ταυτόχρονα, απαραίτητη θα ήταν μια ανακατανομή και αναδιοργάνωση της ύλης. Κατά τα μαθητικά τους χρόνια από το Δημοτικό έως το Λύκειο οι νέοι εκτός του ότι επαναλαμβάνουν σε ορισμένες περιπτώσεις τα ίδια, αδυνατούν, επιπλέον, να αφομοιώσουν την πληθώρα των γνώσεων και των λεπτομερειών που τους παρέχονται. Ας στοχεύσουμε, συνεπώς, στις βασικές τουλάχιστον και απαραίτητες γνώσεις και όχι στις λεπτομέρειες. Καλός θα ήταν βέβαια και ένας επαναπροσδιορισμός του μαθήματος και των μεθόδων διδασκαλίας. Ο διάλογος, η παράδοση με ερωταποκρίσεις, η μελέτη πηγών και η αξιολόγηση παραθεμάτων μπορούν να αντικαταστήσουν το μονόλογο του καθηγητή, που προκαλεί πλήξη, μειώνει το ενδιαφέρον των μαθητών και κουράζει. Κανείς βέβαια δεν θα μπορούσε να αμφιβάλει πως το μάθημα επιβάλλεται να γίνεται από γνώστες του αντικειμένου και όχι από άλλους. Ωστόσο, δεν είναι λίγες οι περιπτώσεις που ανίδεοι ως προς το μάθημα της Ιστορίας καθηγητές αναλαμβάνουν τη διδασκαλία του. Έτσι, όπως είναι λογικό, οι μαθητές αρκούνται σε μία επιφανειακή σχέση με το μάθημα και χρησιμοθηρική αντιμετώπισή του. Όχι μόνο δεν μπορούν να καλύψουν τα ερωτήματά τους, αλλά αναπόφευκτα καταφεύγουν στη στείρα αποστήθιση γνώσεων, έναν παπαγαλισμό, που οι ίδιοι οι καθηγητές προάγουν, για να καλύψουν τη γνωστική τους ένδεια. Δεν είναι όμως λογικό, κατ' αντιστοιχία με άλλα μαθήματα, όπως για παράδειγμα, τα μαθηματικά ή η φυσική και η ιστορία να διδάσκεται από τα κατάλληλα άτομα; Έτσι δεν πρέπει να γίνεται; Είναι σωστό η έλλειψη δυναμικού ή ακόμη χειρότερα, η ανάγκη

κάποιων εκπαιδευτικών να συμπληρώσουν ώρες, να έχουν σοβαρό αντίκτυπο στις νέες γενιές και κατ' επέκταση στην ίδια την κοινωνία;

Επίσης, χρήσιμο θα ήταν να υπάρχουν στα σχολεία ειδικές, άρτια εξοπλισμένες αίθουσες, όπου να γίνεται το μάθημα. Η διδασκαλία με χάρτες, ηλεκτρονικούς υπολογιστές με κατάλληλο λογισμικό και ειδικές προβολές θα ήταν σαφέστατα πιο ενδιαφέρουσα και πιο εποικοδομητική.

Τέλος, το σχολείο θα όφειλε να ωθεί τους μαθητές να αναπτύσσουν πρωτοβουλίες. Έτσι θα μπορούσαν να οργανώνουν παραστάσεις ή άλλες ομαδικές εργασίες, βασισμένες στον τομέα της Ιστορίας. Κατά τον τρόπο αυτό προτρέπονται σε έρευνα, μελέτη και η γνώση κατακτάται με εύκολο και ευχάριστο τρόπο.

Η Πολιτεία από τη μεριά της ας επιτρέψει ελεύθερη είσοδο σε μουσεία και αρχαιολογικούς τόπους, προτρέποντας συγχρόνως το λαό να τα επισκέπτεται. Διοργανώνοντας ξεναγήσεις, εκδηλώσεις, εκθέσεις ή παρουσιάσεις ευρημάτων θα έκανε προσιτή την ιστορική γνώση στο ευρύ κοινό. Σύμφωνα λοιπόν με την εκτίμησή μου, οι τρόποι και τα μέσα ποικίλουν.

Αυτό που λείπει για να λυθεί το πρόβλημα είναι η θέληση και η δραστηριοποίηση. Ενώ λοιπόν το πρόβλημα είναι γνωστό, εθελοτυφλούμε ή το προσπερνάμε αδιάφορα. Τι περιμένουμε, όμως, ώστε να πάψουμε να είμαστε απαθείς και να αναλάβουμε δράση, δίνοντας στο θέμα την προσοχή που του αξίζει;

(Στο σημείο αυτό εισέρχεται στην Αίθουσα η Πρόεδρος της Βουλής, κυρία Άννα Μπενάκη – Ψαρούδα για να παρακολουθήσει τη συνεδρίαση)

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής):
Καλωσορίζουμε την Πρόεδρο της Βουλής, κυρία Άννα Μπενάκη.

(Χειροκροτήματα)

Κυρία Πρόεδρε, θα θέλατε να πάρετε το λόγο;

ΑΝΝΑ ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ (Πρόεδρος της Βουλής): Αυτή τη φορά προτιμώ να πω και εγώ τις σκέψεις μου, γιατί είναι ο δεύτερος γύρος επισκέψεων που κάνω στις συνεδριάσεις των επιτροπών και εν τω μεταξύ έχω και μια πληρέστερη εικόνα του πώς λειτούργησαν, διότι καθ' όλη τη διάρκεια των συζητήσεων κάτω στο γραφείο μου έχουμε το εσωτερικό κύκλωμα τηλεόρασης και γυρίζοντας από δίαυλο σε δίαυλο μπορώ να βλέπω περίπου πώς διεξάγεται το έργο στις επιτροπές.

Προσωπικά, κυρία Πρόεδρε, κύριοι της Επιτροπής του Προγράμματος –και πιστεύω και τα παιδιά- είμαι ευχαριστημένη, διότι η εικόνα που απεκόμισα μέχρι στιγμής είναι ότι οι εργασίες, οι συζητήσεις εν πάση περιπτώσει, διεξάγονται ομαλά, με

ελευθερία λόγου, με καίριες παρατηρήσεις από τους Έφηβους Βουλευτές και μερικές φορές με διάθεση ανταλλαγής και αντιπαράθεσης απόψεων σε κάποιες επιτροπές.

Πιστεύω ότι με αυτό τον τρόπο πήρατε και μία αίσθηση του πώς λειτουργεί η Βουλή, ιδιαίτερα σε επίπεδο επιτροπών. Και αυτό είναι σημαντικό, γιατί η εικόνα που σχηματίζουμε όλοι μας, παρακολουθώντας από τις τηλεοράσεις και τις εφημερίδες τη λειτουργία της Βουλής είναι κυρίως η εικόνα της Ολομέλειας, που είναι κάτι διαφορετικό.

Διεξάγεται σε επίπεδο πολιτικής αντιπαράθεσης, σε επίπεδο πολιτικών αρχηγών πολλές φορές, όπου, όμως, από τους Βουλευτές δεν παίρνουν πολλοί μέρος. Δεν είναι εύκολο 300 Βουλευτές σε κάθε συζήτηση να ομιλούν. Ούτε οι μισοί, ούτε το 1/3, ούτε και το 1/4 δεν προλαβαίνει να μιλήσει και κυρίως ο χρόνος εξαντλείται στους πολιτικούς αρχηγούς, τους κοινοβουλευτικούς εκπροσώπους, στους εισηγητές των κομμάτων και σε ένα κύκλο δευτερολογιών. Η συμμετοχή των Βουλευτών στη συζήτηση γίνεται περισσότερο στις κοινοβουλευτικές επιτροπές. Και εκεί μπορούν οι Βουλευτές να αντιμετωπίζουν από πιο κοντά ένα νομοσχέδιο, να μιλούν περισσότεροι, διότι είναι μικρότερος ο αριθμός των Βουλευτών και να γίνεται και μια δουλειά λεπτομερειακή στα άρθρα των νομοσχεδίων.

Εδώ, βέβαια, δεν μπορούσαμε να οργανώσουμε τη συζήτηση με το σύστημα των κοινοβουλευτικών επιτροπών. Προσπαθήσαμε, όμως, με τον τρόπο που οργανώθηκε –και γίνεται κάθε χρόνο– να έχετε μια εικόνα της συζήτησης πως διεξάγεται. Βέβαια, όπως ξέρετε το κοινοβουλευτικό σύστημα στη χώρα μας και σε όλες τις δημοκρατίες είναι οργανωμένο επί τη βάσει του κομματικού συστήματος. Υπάρχουν τα κόμματα που στηρίζουν ή αντιπολιτεύονται την εκάστοτε κυβέρνηση και τα κόμματα επιτελούν ένα πολύ σημαντικό ρόλο. Συνήθως, υπάρχει μια διάθεση απαξίωσης των κομμάτων, κάπου μια τάση να εμφανίζονται ως ομάδες συμφερόντων, στην πραγματικότητα, όμως, τα κόμματα είναι οι φορείς της πολιτικής ζωής και αυτά καταστρώνουν και την πολιτική που ακολουθείται από την κυβέρνηση, όταν ένα κόμμα είναι στη συμπολίτευση ή κρίνουν την κυβέρνηση όταν αυτά είναι στην αντιπολίτευση και ταυτόχρονα παρουσιάζουν και το δικό τους πολιτικό πρόγραμμα για να διεκδικήσουν μελλοντικά την εξουσία.

Βέβαια, με αυτό τον τρόπο δεν μπορούσε να οργανωθεί, όπως αντιλαμβάνεστε, η «Βουλή των Εφήβων», γι' αυτό και ο λόγος και αντίλογος δεν έγινε επί τη βάσει πολιτικών, κομματικών θέσεων, αλλά έγινε πάνω στην ουσία των θεμάτων. Διατυπώθηκαν δε και αντίθετες απόψεις οι οποίες τελικά κατέληξαν –μπορεί και να

μην κατέληξαν, αλλά τις περισσότερες φορές απ' ό,τι είδα και θα το δούμε και στα γραπτά κείμενα που θα μας έρθουν- σε συμπεράσματα. Αυτά τώρα τα συμπεράσματα και οι προτάσεις, όπως κάθε χρόνο, συστηματοποιούνται και εκδίδονται σε ένα τόμο από τη Βουλή. Στέλνονται σε εσάς βέβαια, αλλά σημασία έχει ότι αυτά διοχετεύονται στην εκάστοτε κυβέρνηση, στα Υπουργεία που καταστρώνουν κάθε κοινοβουλευτική περίοδο την πολιτική του τόπου. Επίσης, στέλνονται στα κόμματα και σε διάφορους φορείς, οι οποίοι είναι επιφορτισμένοι με συγκεκριμένους τομείς της δημόσιας ζωής. Και έχω την αίσθηση, επειδή παρακολούθησα αρκετά τη δική σας επιτροπή, καθώς και το Β΄ Τμήμα, ότι στα θέματα παιδείας και πολιτισμού που είναι βασικά το αντικείμενό σας, υπήρξαν απόψεις τις οποίες πρέπει να λάβουν σοβαρά υπόψη, όσοι ασχολούνται από τη μια μεριά με τα εκπαιδευτικά θέματα και από την άλλη με τα θέματα πολιτισμού.

Στα εκπαιδευτικά θέματα είδα βέβαια την κοινή αγωνία όλων για τις συχνές αλλαγές του εκπαιδευτικού συστήματος, για την έλλειψη μιας ενιαίας γραμμής στην εκπαίδευση και κυρίως την αγωνία για τη συμπόρευση του εκπαιδευτικού συστήματος με τις ανάγκες της κοινωνίας, τις ανάγκες της οικονομίας, με σκοπό την επαγγελματική αποκατάσταση.

Επίσης, μου έκανε εντύπωση η αγωνία για ένα ουσιαστικό περιεχόμενο στην παιδεία, που θα μεταφέρει μεν οπωσδήποτε το μεγάλο πλούτο, τη μεγάλη προίκα που έχουμε ως χώρα στην παιδεία, αλλά ταυτόχρονα θα κάνει και την προσπάθεια να προσαρμοστεί στις σύγχρονες ανάγκες. Άκουσα τον καημό σας για τα διδακτικά βιβλία και ιδίως για τα βιβλία της ιστορίας, τα οποία πρέπει να γίνουν ελκυστικά για τους μαθητές. Πρέπει να δημιουργούν την ανάγκη προσέγγισης των ιστορικών μνημείων και των ιστορικών γεγονότων και όχι να προκαλούν απώθηση, διότι πρέπει να τα αποστηθίσουν και να μάθουν μόνο την επιφανειακή εικόνα αυτών των γεγονότων.

Βέβαια, δημιουργούνται πια και μοντέρνα προβλήματα στα εκπαιδευτικά θέματα από την πολυπολιτισμική εξέλιξη της κοινωνίας μας. Αυτό φαίνεται ειδικά στα σχολεία αφού έχουμε χρέος και καθήκον να συμβιώνουμε με τους συμπολίτες μας οι οποίοι έχουν έρθει από άλλους πολιτισμούς, έχουν άλλες παραδόσεις και ενδεχομένως διαφορετική θρησκεία. Πρέπει και αυτοί να έχουν το χώρο της ελεύθερης ζωής και ανάπτυξής τους αλλά ταυτόχρονα να είναι και ενσωματωμένοι στην κοινωνία μας. Όλοι δεν πρέπει να ακολουθούμε τους ίδιους κανόνες.

Ήταν ενδιαφέροντα και τα θέματα πολιτισμού που θίξατε στην Επιτροπή σας. Σ' αυτά τα θέματα έχω μια ευαισθησία, ίσως, λίγο μεγαλύτερη από όση έχω στα

εκπαιδευτικά θέματα. Έχω θητεύσει στο Υπουργείο Παιδείας. Προέρχομαι από το πανεπιστήμιο και είχα πάντα επαφή με τον φοιτητικό κόσμο. Γνωρίζω τα ειδικότερα προβλήματα της ανώτατης εκπαίδευσης. Όσοι πάτε στην τριτοβάθμια εκπαίδευση θα τα δείτε και θα δείτε πόσο προβληματικά είναι εκεί τα πράγματα. Ειδικά, όμως, στο θέμα του πολιτισμού, επειδή έκανα περισσότερα χρόνια στο Υπουργείο Πολιτισμού, αισθάνομαι την ανάγκη να υπάρξει σοβαρή πολιτική ενασχόληση με τον πολιτισμό, όχι επιφανειακή, αλλά αντιμετώπιση βάθους, αντιμετώπιση της ποιότητας. Τιμούμε τον πολιτισμό μας. Ξέρουμε την πολιτιστική παραγωγή του τόπου μας ή προσπαθούμε να τη γνωρίσουμε. Είμαστε υπερήφανοι γι' αυτή, αλλά το θέμα είναι πώς εξελίσσονται αυτά και πώς τα παραδίδουμε στις νεώτερες γενιές. Τα συνδέουμε με την ποιότητα που είχαν δώσει οι πρόγονοί μας ή τα ευτελίζουμε, ίσως, μιμούμενοι και πρότυπα, τα οποία έρχονται από το εξωτερικό; Εδώ είναι η μεγάλη πρόκληση, διότι ζούμε πια διεθνοποιημένοι και παγκοσμιοποιημένοι. Οι πολιτισμοί αναμειγνύονται και αυτό είναι καλό. Ανταλλαγές πρέπει να γίνονται για να υπάρχει η γνωριμία, αλλά το μεγάλο διακύβευμα για μας τους Έλληνες είναι πώς, ενώ θα είμαστε απολύτως ενσωματωμένοι στον παγκόσμιο πολιτισμό, θα διατηρούμε και θα μεταλαμπαδεύουμε αυτά στα οποία συνίσταται ο δικός μας πολιτισμός. Αυτό είναι θέμα του σχολείου.

Βλέπουμε πως εδώ στην Επιτροπή σας είναι αλληλένδετα τα θέματα. Γι' αυτό τα θέματα της παιδείας και του πολιτισμού ανήκουν στην ίδια κοινοβουλευτική επιτροπή. Βλέπουμε ότι είναι αλληλένδετα τα θέματα του πολιτισμού και της παιδείας, αλλά από εκεί και πέρα το θέμα είναι ποια ευθύνη έχουμε εμείς ως πολίτες που έχουμε αποδεσμευθεί από την εκπαίδευση, για να διατηρούμε και να συντηρούμε την ποιότητα σε όλες τις πολιτιστικές εκδηλώσεις μας.

Εδώ βέβαια υπάρχουν πάρα πολλοί κίνδυνοι, υπάρχουν πάρα πολλές επιρροές. Η αλματώδης εξέλιξη των μέσων μαζικής ενημέρωσης είναι και καλή, αλλά είναι και κακή, διότι η αγωνία της τηλεθέασης –της σύνδεσης του θεάματος με τα οικονομικά συμφέροντα και την επιδίωξη μεγαλύτερης ακροαματικότητας- βλέπουμε πόσο μπορεί να επηρεάσει την ποιότητα του παρεχόμενου θεάματος, τελικά την ποιότητα της πολιτιστικής δημιουργίας.

Αυτά όλα εγώ τα αντελήφθηκα πίσω από τα λόγια σας και είναι θέματα που μας καίνε όλους και τους Βουλευτές, αλλά εδώ είναι δύσκολη η αντιμετώπιση, διότι βλέπετε ότι αυτά τα κατεξοχήν πνευματικά θέματα, οι πνευματικές όψεις της ζωής μας διαπλέκονται –να χρησιμοποιήσω και έναν όρο της μόδας- και με την οικονομία, τη

ντόπια, αλλά και την παγκόσμια και καταλαβαίνετε εκεί πλέον πόσο δύσκολο είναι να τα ξεδιαλύνουμε.

Όπλο μας είναι ο κοινοβουλευτικός διάλογος. Εδώ στη Βουλή έρχονται αυτά τα θέματα. Μπορούν να αντιμετωπίζονται και στα νομοσχέδια που έχουν εκπαιδευτικό περιεχόμενο ή περιεχόμενο του Υπουργείου Πολιτισμού, αλλά αντιμετωπίζονται και στον κοινοβουλευτικό έλεγχο, δηλαδή στην κριτική που κάνει η αντιπολίτευση στην κυβέρνηση. Πρέπει να σας πω ότι αυτά τα εκπαιδευτικά, κυρίως, θέματα είναι πολύ συχνά στο πρόγραμμα της Βουλής.

Πιστεύω ότι απ' όλο αυτό το μεγάλο προβληματισμό και από την προσπάθεια που καταβάλλουμε εδώ οι Βουλευτές όλων των κομμάτων, συνεννοούμεθα πρώτα απ' όλα μεταξύ μας. Και μην κοιτάτε που διαπληκτιζόμαστε και παρουσιάζουμε και μια εικόνα μάχης καμιά φορά –ανήκει αυτό στο πολιτικό παιχνίδι- κατά βάθος συνεννοούμεθα. Αντιλαμβανόμεθα ο ένας τον άλλο –οι περισσότεροι έχουμε διατελέσει και στα έδρανα της συμπολίτευσης και στα έδρανα της αντιπολίτευσης- και προσπαθούμε, μέσα από αυτό το διάλογο, κάπου κάποτε, να καταλήγουμε είτε εμφανώς με τη συμφωνία που έχουμε σε πολλά θέματα –ιδίως στο χώρο του πολιτισμού και της παιδείας υπήρξαν και νομοσχέδια που ψηφίστηκαν ομόφωνα ή από τα δύο μεγάλα τουλάχιστον κόμματα στη Βουλή- αλλά υπάρχουν και θέματα στα οποία δεν συμφωνούμε και εκεί απομένει πλέον στον ελληνικό λαό να εκτιμήσει τι πρεσβεύει ο ένας, τι υποστηρίζει ο άλλος και να κάνει τις επιλογές του.

Θέλουμε να ελπίζουμε ότι θα βγείτε απ' όλη αυτή τη διαδικασία –τώρα φτάσατε άλλωστε και στο τέλος των συζητήσεων- με κάποιο κέρδος, κέρδος προσωπικό, επαφής και κέρδος δημοκρατίας και εμείς θα σας παρακολουθούμε και θα είμαστε πάντα στη διάθεσή σας, προσπαθώντας και με τις επόμενες γενιές που θα έρθουν του χρόνου, τον παραπάνω χρόνο, να κάνουμε, όσο γίνεται, πιο στενή τη σχέση μεταξύ της νεολαίας και του Κοινοβουλίου.

Ευχαριστώ πάρα πολύ και εδώ, ιδίως, την Πρόεδρο και τα μέλη της Επιτροπής του Προγράμματος που παρακολούθησαν και διεύθυναν αυτές τις εργασίες και εσάς που είχατε μια τόσο ζωντανή συμμετοχή. Έχουμε και μια ευχάριστη συνέχεια απόψε, που είναι η δεξίωσή μας και αύριο θα κλείσουμε με όλη την επισιμότητα που επιβάλλεται στην Ολομέλεια της Βουλής των Εφήβων.

Ευχαριστώ πάρα πολύ, να είστε καλά.

(Χειροκροτήματα)

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής):

Ευχαριστούμε και μεις.

Συνεχίζουμε, λοιπόν, κυρίες και κύριοι Έφηβοι Βουλευτές.

Η Έφηβος Βουλευτής Σοφία Λυμπέρη από το Νομό Αχαΐας έχει το λόγο.

ΣΟΦΙΑ ΛΥΜΠΕΡΗ (Νομός Αχαΐας): Αξιότιμη κυρία Πρόεδρε, σεβαστά μέλη της Επιτροπής, Έφηβοι Βουλευτές, το θέμα μου περιστρέφεται γύρω από το βιβλίο και το ρόλο που αυτό διαδραματίζει στη ζωή του εφήβου.

Μέχρι τα μέσα του 15^{ου} αιώνα τα βιβλία, επειδή ήταν χειρόγραφα, ήταν ακριβά και σπάνια. Παρ' όλη την ανακάλυψη των κινητών μεταλλικών στοιχείων για την εκτύπωση των βιβλίων από το Γουτεμβέργιο το 1450 και την ανάπτυξη της τυπογραφίας, οι αγροτικές περιοχές συνέχιζαν να είναι αναλφάβητες και να μην έχουν πρόσβαση στα βιβλία. Σήμερα, όμως, που τα μέσα συγκοινωνίας έχουν βελτιωθεί, οι αποστάσεις έχουν -θεωρητικά, αλλά και πρακτικά- σχεδόν εκμηδενιστεί και η τεχνολογία αναπτύσσεται με ραγδαίους ρυθμούς, δίνεται πλέον η δυνατότητα σε όλους όσους θέλουν και ενδιαφέρονται να αποκτήσουν πρόσβαση στο καλό βιβλίο.

Ο ρόλος του βιβλίου είναι πολύπλευρος. Είναι ψυχαγωγικός, πνευματικός, διδακτικός, πολιτικός, ηθικός και κοινωνικός. Είναι επίσης καθοριστικός για την περαιτέρω διαμόρφωση του χαρακτήρα των εφήβων. Σήμερα οι έφηβοι ζουν μέσα στα βιβλία, κυρίως τα σχολικά, αλλά και τα εξωσχολικά. Οι έφηβοι αποκομίζουν πολλά οφέλη από τα εξωσχολικά βιβλία. Τα σωστά εξωσχολικά βιβλία είναι εκείνα που θα οξύνουν την κρίση του νέου και θα προάγουν το πνεύμα του. Θα τον βοηθήσουν να αποκτήσει αυτοκριτική και αυτογνωσία και θα του αποβάλουν τάσεις ζήλιας, φανατισμού και μισαλλοδοξίας. Τα σωστά βιβλία θα κοινωνικοποιήσουν τον έφηβο και θα του προβάλλουν τρόπους συμπεριφοράς. Είναι εκείνα τα βιβλία που θα του μάθουν τις παραδόσεις, την ιστορία του έθνους του, που θα συμβάλλουν στην προσέγγιση των λαών για την επίλυση των παγκόσμιων προβλημάτων. Γιατί τα βιβλία, που το περιεχόμενό τους εξυπηρετεί σκοπιμότητες, αποβλέπουν στον αποπροσανατολισμό, στη σκανδαλοθηρία, στην προπαγάνδα και αποτελούν κίνδυνο για τον έφηβο, ο οποίος δεν έχει αποκτήσει ακόμη αρκετές γνώσεις και δεν έχει αναπτύξει ολοκληρωμένα την κριτική του σκέψη, ώστε να μπορεί να αντισταθεί. Καθοριστικό ρόλο στην απόκτηση αντικειμενικών γνώσεων παίζουν τα σχολικά βιβλία. Μέσα απ' αυτά διευρύνονται οι γνώσεις των εφήβων σε πολλούς και διάφορους τομείς, έστω κι αν τώρα πολλές απ' αυτές τις θεωρούμε άχρηστες και περιττές. Παραδείγματος χάρη, ένας μαθητής της Θεωρητικής της Β' Λυκείου θεωρεί περιττές

τις γνώσεις σχετικά με τη Χημεία, τη Βιολογία, τα Μαθηματικά, ενώ ένας μαθητής της Θετικής θεωρεί άχρηστες τις γνώσεις σχετικά με την Ιστορία και τα Αρχαία.

Ωστόσο, στην πραγματικότητα και την καθημερινή ζωή αποδεικνύεται ότι δεν συναναστρεφόμαστε μόνο άτομα που ενδιαφέρονται για τις θεωρητικές ή θετικές επιστήμες αποκλειστικά. Ζούμε μέσα σε ένα περιβάλλον που αποτελείται από άτομα με ποικίλα ενδιαφέροντα και αποδεικνύεται ότι οι γενικές γνώσεις που μας παρέχει το σχολείο μας δίνουν τη δυνατότητα να συμμετάσχουμε σε μια συζήτηση, να πούμε τη γνώμη μας και να μην νιώθουμε αποκομμένοι από το περιβάλλον μας.

Βέβαια, αν τα σχολικά βιβλία ήταν πιο καλογραμμένα και προσεγμένα στη διατύπωση των εννοιών τους, θα είχαν καταφέρει να κάνουν τους μαθητές να τα αγαπήσουν, να τα σέβονται και να τα θεωρούν θησαυρούς γνώσεων. Δυστυχώς, όμως, τα περισσότερα βιβλία είναι δυσκολονόητα, με αποτέλεσμα οι μαθητές να τα θεωρούν χρήσιμα και απαραίτητα μόνο για να πάρουν καλό βαθμό και μετά τα καταστρέφουν, σκίζοντάς τα, μόλις τελειώσουν οι εξετάσεις. Θεωρούν, δηλαδή, ότι ο ρόλος τους μέχρι εκεί ήταν και τίποτα περισσότερο. Για να αγαπήσει, όμως, ο αναγνώστης ένα βιβλίο, θα πρέπει πρώτα απ' όλους να το έχει αγαπήσει εκείνος που το έγραψε, να έχει δώσει μέσα σ' αυτό κομμάτι της ψυχής του και να μην το έχει κάνει καθαρά και μόνο για κερδοσκοπικούς σκοπούς.

Μετά απ' όλα αυτά, προτείνω την ίδρυση σχολικών βιβλιοθηκών που θα παρέχουν στους μαθητές πρόσβαση σ' ένα μεγάλο αριθμό καλών και επιλεγμένων βιβλίων. Έπειτα, οι γονείς, καθώς και οι καθηγητές, οφείλουν να ωθήσουν το νέο στην ανάγνωση σωστών βιβλίων που θα τον βοηθήσουν να αναπτύξει την κριτική του ικανότητα. Τέλος, ο Τύπος και τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης έχουν καθήκον τη διαφήμιση ηθικών βιβλίων που θα βοηθήσουν τον έφηβο στη σωστή διάπλαση του χαρακτήρα του.

Τελειώνοντας, σας υπενθυμίζω ότι είμαστε έφηβοι, είμαστε μαθητές και πρέπει μέσα σε μικρό σχετικά χρονικό διάστημα να μάθουμε και να αφομοιώσουμε μια μεγάλη ποικιλία γνώσεων. Κάντε μας να αγαπήσουμε τα βιβλία, παρουσιάζοντάς τα πιο προσεγμένα και κατανοητά, λαμβάνοντας υπόψη σας τη δική μας ηλικία και τις δικές μας γνωστικές ικανότητες και όχι τη δική σας ηλικία και το δικό σας γνωστικό επίπεδο.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Αντιόπη Καπετανάκη από τα Δωδεκάνησα.

ΑΝΤΙΟΠΗ ΚΑΠΕΤΑΝΑΚΗ (Νομός Δωδεκανήσων): Αξιότιμη κυρία Πρόεδρε, αγαπητοί Έφηβοι, το θέμα, για το οποίο θα σας μιλήσω, θίχτηκε και προηγουμένως πολύ όμορφα και αφορά την τέχνη και όλες τις πτυχές και τους τομείς έκφρασής της. Τη θέση που κατέχει η τέχνη στα σημερινά σχολεία νομίζω πως όλοι μας την γνωρίζουμε καλά. Στόχος μου δεν είναι να αναφερθώ σε αυτήν, αλλά να προτείνω τρόπους με τους οποίους η κατάσταση θα αλλάξει ή έστω θα βελτιωθεί κάπως.

Αυτό που καταρχάς προτείνω είναι να διορίζονται καθηγητές, αρμόδιοι σε όλα τα σχολεία που θα βοηθούν και θα καθοδηγούν τους μαθητές στην ανακάλυψη και καλλιέργεια των κλίσεων και των ταλέντων που αναμφίβολα κάθε μαθητής έχει. Και κάνοντας λόγο για καθηγητές, δεν αναφέρομαι μόνο σε καθηγητές καλλιτεχνικών, όπως συμβαίνει συνήθως, αλλά και μουσικής, θεάτρου, χορού και μπαλέτου. Δεύτερον, πόσο καλό θα ήταν να γίνουν προσαρμογές στα σχολικά προγράμματα, έτσι ώστε να υπάρχει χώρος ειδικά στο λύκειο για μαθήματα που αφορούν στην τέχνη! Δεν μπορεί, αλήθεια, να γίνει αυτό; Δυστυχώς, καλλιτεχνικό, κυρίως, μάθημα υπάρχει μόνο ως επιλεγόμενο μάθημα, κάτι που μειώνει την ύψιστη σημασία του και κάνει μαθητές και καθηγητές να θεωρούν αμελητέα τα καλλιτεχνικά μαθήματα.

Αναγκαίο είναι, επίσης, αν καθιερωθούν ως υποχρεωτικά μαθήματα τα καλλιτεχνικά, η μουσική, ο χορός και η θεατρολογία να είναι δημιουργικά, να δίνουν ερεθίσματα στους νέους και πρακτικά οφέλη, να διδάσκονται, μέσω της τέχνης, πώς θα γίνουν καλύτεροι άνθρωποι, να απελευθερώνονται, να εκφράζονται και να δημιουργούν, να γευτούν τη μοναδική ικανότητα της τέχνης να σταματά το χρόνο και να μεταφέρει τον άνθρωπο αλλού, πέρα από τις καθημερινές ανησυχίες και το άγχος και να τον οδηγήσουν στην ανακάλυψη του εαυτού του.

Επιπρόσθετα, αυτό που με ενδιαφέρει κυρίως και στο οποίο θέλω να σταθώ, είναι η αντιμετώπιση των παιδιών που πραγματικά έχουν κλίσεις, δεξιότητες και ταλέντα, των παιδιών που αγαπούν την τέχνη σε όλο της το μεγαλείο, των νέων που από μικροί ασχολούνται με τη μουσική, τα καλλιτεχνικά, το χορό και το θέατρο. Τι γίνεται, αλήθεια, με όλους αυτούς που έχουν τόσο πολλά να μας δώσουν, μα δεν μπορούν; Τι γίνεται, όταν φθάνουν στην τρίτη λυκείου και μοιραία διαπιστώνουν πως πρέπει να συμβιβαστούν με κάτι κατώτερο από αυτό που θέλουν, με κάτι που δεν τους ικανοποιεί και δεν τους εκφράζει, απλώς επειδή δεν υπάρχει επαγγελματική αποκατάσταση και ούτε πλήρως εξοπλισμένες σχολές για αυτούς;

Το αποτέλεσμα είναι λυπηρό και αποκαρδιωτικό ιδιαίτερα για τα ίδια αυτά παιδιά: Πρώτον, γιατί στο σχολείο δεν τους δίνεται η δυνατότητα να καλλιεργήσουν τα

ταλέντα τους και, δεύτερον, επειδή η κοινωνία που πρέπει να ενταχθούν μετά από την αποφοίτησή τους από το σχολείο δεν τους παρέχει πολλές ευκαιρίες.

Όλοι θαυμάζουμε μνημεία, γλυπτά, καλλιτεχνικά έργα και πίνακες ζωγραφικής που γεμίζουν τα αρχαιολογικά μουσεία όχι μόνο της Ελλάδας, αλλά και όλου του κόσμου, μνημεία που μας έκαναν γνωστούς, που ανέδειξαν τον πολιτισμό μας και που μέχρι σήμερα μας συγκινούν και μας αγγίζουν. Έχει αναρωτηθεί, όμως, κανείς τι γίνεται με το μέλλον; Πώς θα εξελίξουμε τον πολιτισμό και πώς θα προχωρήσουμε, ώστε να κατακτήσουμε νέες θέσεις, αν δεν δίνουμε στην τέχνη τη θέση που της αρμόζει και αν καταπνίγουμε τη φωνή των εκφραστών της; Είναι κρίμα που παιδιά που το αξίζουν, να μένουν στο περιθώριο και να είναι ανήμπορα να εκφραστούν μέσω της τέχνης τους και άδικο να μη μπορούν να πουν αυτό που θέλουν με το δικό τους τρόπο.

Μπορεί προσωπικά να μην έχω ανακαλύψει κάποια ιδιαίτερη κλίση και ταλέντο μου, γιατί, ίσως, ποτέ δεν μου δόθηκε η ευκαιρία και ο χρόνος να το αξιοποιήσω. Λυπάμαι γι' αυτό, αλλά ωστόσο δεν μπορώ να το αλλάξω. Κάνω, όμως, έκκληση να καλλιεργηθούν τα ταλέντα χαρισματικών πραγματικά παιδιών. Ο σημαντικός ρόλος της τέχνης στη ζωή και την πορεία του ανθρώπου επιβάλλει την ευαισθητοποίησή μας σε αυτό το θέμα. Άλλωστε, η τέχνη δεν είναι πολυτέλεια, αλλά ανάγκη και μάλιστα από τις πιο βασικές.

Ας μη μένουμε, λοιπόν, στο παρελθόν και ας κάνουμε κάτι, ό,τι περνά από το χέρι μας, για να αφήσουμε ένα ηχηρό αποτύπωμα για το μέλλον.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Μαρία Μαυράκη.

ΜΑΡΙΑ ΜΑΥΡΑΚΗ (Β΄ Πειραιά): Κάτι που δεν άκουσα στις ομιλίες, παρ' όλο που υπάρχει στα κείμενα είναι για την ευρωπαϊκή συνείδηση. Πιστεύω ότι στα σχολεία, ειδικά στα λύκεια, θα πρέπει και ενόψει της Ευρωπαϊκής Ένωσης που είμαστε κράτος-μέλος, να αφιερώνεται μια ώρα πιστεύω για την καλλιέργεια της ευρωπαϊκής συνείδησης. Δεν μπορώ να σκεφθώ αυτή τη στιγμή τρόπους πώς μπορεί να γίνει αυτό, αλλά πιστεύω ότι οι αρμόδιοι θα έχουν καλύτερες ιδέες από εμένα.

Επίσης, προτείνω να υπάρξει μια αμερόληπτη επιτροπή ανά περιφέρεια που θα ασκεί έλεγχο στο έργο των καθηγητών και θα παρακολουθεί τη σχολική ζωή και θα έχει δικαίωμα επέμβασης σε ακραίες καταστάσεις. Τα μέλη της φυσικά θα πρέπει να είναι επιλεγμένα και υπεύθυνα άτομα με άκαμπτες ηθικές αρχές. Ευχαριστώ.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Η Έφηβος Βουλευτής Αλμπάνη Χρυσούλα έχει το λόγο.

ΧΡΥΣΟΥΛΑ ΑΛΜΠΑΝΗ (Α΄ Θεσσαλονίκης): Προτείνω να γίνουν αλλαγές στον τρόπο που διεξάγονται οι προσωπικές συνεντεύξεις, γιατί ειπώθηκε πόσο ουσιαστικός είναι αυτός ο θεσμός.

Σχετικά με την ευρωπαϊκή συνείδηση, είχα ακούσει για ένα πρόγραμμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης το οποίο επιτρέπει τις ανταλλαγές μαθητών στο εξωτερικό. Από συζητήσεις που κάναμε με τους συμμαθητές μου για το θεσμό αυτό, οι περισσότεροι δεν είναι ενημερωμένοι γι' αυτό. Επομένως, θα πρέπει να υπάρξει μια αρμόδια επιτροπή που θα υποστηρίζεται από την πολιτεία ή κάποια έντυπα που θα μοιράζονται στους καθηγητές για να ενημερώνονται τα παιδιά.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Σε ό,τι έχει να κάνει με τις επιτροπές αυτές, είναι γνωστό ότι υπάρχουν ανταλλαγές σχολείων με θέματα τα οποία κάθε φορά αποφασίζονται στα προγράμματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης και προγράμματα του Υπουργείου Παιδείας σε σχέση με τις άλλες χώρες. Εγώ θα σας πω για το comenius όπου εκεί υπάρχουν ανταλλαγές σχολείων. Δηλαδή συνεργάζονται σχολεία διαφόρων χωρών και σε κάποιο συγκεκριμένο σημείο στη χώρα μας ή κάπου αλλού που έχει οριστεί από το πρόγραμμα, θα γίνεται η παρουσίαση του προγράμματος. Αυτό εννοείτε;

ΧΡΥΣΟΥΛΑ ΑΛΜΠΑΝΗ (Α΄ Θεσσαλονίκης): Δεν αναφέρομαι σε αυτό. Φέτος μας είχαν πει για ένα πρόγραμμα στο οποίο μπορεί μια ομάδα μαθητών από οκτώ παιδιά με δικιά τους ευθύνη, ίσως με κάποιο γονέα συνοδό να πάνε στο εξωτερικό για να φιλοξενηθούν και όχι σε κάποιο σχολείο με κάποιο καθηγητή. Πιθανώς με έξοδα που κάνει η Ευρωπαϊκή Ένωση.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Δεν αποκλείεται και αυτό το πρόγραμμα που λέτε. Πάντως, τέτοια προγράμματα υπάρχουν.

Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής κ. Δημόπουλος Λεωνίδας από την Αρκαδία.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ (Νομός Αρκαδίας): Κυρία Πρόεδρε, είδαμε φέτος να έχουμε μεγάλη μείωση εισακτέων στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, κυρίως, σε μια συγκεκριμένη Σχολή στην οποία θα ήθελα να αναφερθώ, την Ιατρική. Πέρσι νομίζω ότι μπήκαν στην Ιατρική Αθήνας 335 και φέτος μειώθηκαν σε 160, ενώ στο τελευταίο έτος φτάνουν να είναι 500 και 600 αυτοί που έρχονται από το εξωτερικό. Πώς είναι δυνατόν να μειώνουμε τους εισακτέους από την Ελλάδα και μετά όλοι αυτοί που σπουδάζουν

Ρουμανία, Βουλγαρία και σε άλλες χώρες, να έρχονται και να πενταπλασιάζεται ο αριθμός των αποφοίτων;

Θα πρότεινα να θεσπιστεί ένα σύστημα, όπως το ΑΣΕΠ ή δεν ξέρω πώς θα ονομαστεί, όπου οι εξετάσεις να είναι πολύ σοβαρές και όχι όπως συνέβαινε παλιά με κάποιες γελοίες εξετάσεις, με αποτέλεσμα να μπαίνουνε όλοι, να γίνεται ό,τι γίνεται και να μειώνονται μετά οι εισακτέοι από την Ελλάδα.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Μαϊστραλή Νεφέλη, από την Α' Αθήνας.

ΝΕΦΕΛΗ ΜΑΙΣΤΡΑΛΗ (Α' Αθήνας): Χθες επεσήμανα τον τρόπο με τον οποίο μπορούμε να ζήσουμε αξιοπρεπώς και τώρα θέλω να επισημάνω κάτι το εντελώς αντίθετο. Άπτεται των θρησκευτικών θεμάτων και συγκεκριμένα με τον τρόπο που πρέπει να αντιμετωπίζουμε τους νεκρούς. Είναι μακάβριο το θέμα. Συγκεκριμένα σχετίζεται με την καύση των νεκρών και περιλαμβάνεται στη Σύνοψη Κειμένων.

Είχα συζητήσει προσφάτως το θέμα με την οικογένειά μου, διότι είχε γίνει μία σύγκρουση μεταξύ των γονέων μου. Η μητέρα μου μετά το θάνατό της θα ήθελε να καεί το σώμα της –είναι μακάβριο το θέμα, αλλά πρέπει να το συζητήσουμε- και ο πατέρας μου και γενικότερα η οικογένειά του, που είναι περισσότερο προσκολλημένη στη χριστιανική παράδοση, θεωρεί ότι κάτι τέτοιο εναντιώνεται και στην ελληνική και στη χριστιανική παράδοση, αλλά και στα έθιμά μας.

Ωστόσο, έχει παρατηρηθεί ότι οι Έφηβοι ρέπουν προς την καύση των νεκρών. Θεωρούν δηλαδή ότι, λόγω του ότι ως χώρα δεν έχουμε αρκετούς χώρους ενταφιασμού των νεκρών, η καύση των νεκρών θα ήταν μία αξιοπρεπής λύση για ένα τέτοιο θέμα. Προσωπικά είμαι υπέρ της καύσης, αλλά νομίζω και η πλειοψηφία των παιδιών, είναι υπέρ της καύσης των νεκρών. Δεν ξέρω. Ίσως συμφωνήσει.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Αθανάσιος Γρηγορόπουλος από την Εύβοια.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΓΡΗΓΟΡΟΠΟΥΛΟΣ (Νομός Εύβοιας): Θα ήθελα να αναφερθώ στο Εκπαιδευτικό Πρόγραμμα «Βουλή των Εφήβων».

Θα ήθελα να προτείνω αρχικά να συνεδριάζουν μαζί Έφηβοι και ενήλικες Βουλευτές, ώστε να αναπτύσσουμε έναν υγιή διάλογο, να υπάρξει άμεση ανταλλαγή απόψεων και να αντιπαρατίθενται, ώστε να βλέπουμε τη σύγκρουση των δύο γενεών. Θα ήταν πιο ενδιαφέρον πιστεύω, παρ' ό,τι να μας κοιτάτε απλά και να μη μπορείτε να απαντήσετε.

Επίσης, θα ήθελα να προτείνω και την εδραίωση του θεσμού της «Βουλής των Εφήβων» με αύξηση του αριθμού των συνεδριάσεων, και να γνωστοποιούνται οι ψηφισμένες αποφάσεις μας, όχι μόνο μέσα από το διαδίκτυο, αλλά και από την κρατική Ελληνική Τηλεόραση, κάτι που δεν γνωρίζω αν γίνεται.

Θα ήθελα, επίσης, να προτείνω, να ξανασυνεδριάζει η «Βουλή των Εφήβων», όπως είμαστε με αυτήν τη σύσταση στο τέλος της κάθε σχολικής χρονιάς, ώστε οι εκπρόσωποι της εξουσίας να μας ενημερώνουν για τις αποφάσεις μας, αν γίνεται να πραγματοποιηθεί κάτι και με ποιο τρόπο.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής):
Ευχαριστούμε πολύ.

Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Μαργιώλας Χρήστος.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΡΓΙΩΛΑΣ (Νομός Αργολίδας): Θα ήθελα να αναφερθώ στο μάθημα της πληροφορικής και τη θέση που κατέχει στα σχολεία. Σήμερα είναι παντού γνωστό ότι η χρήση των ηλεκτρονικών υπολογιστών συναντιέται σε πολλούς τομείς της ζωής μας. Παρ' όλα αυτά, το μάθημα της πληροφορικής στα σχολεία είναι υποβαθμισμένο, όπως στο γυμνάσιο ή στο λύκειο έχει πέσει στο σημείο να είναι μάθημα επιλογής. Πιστεύω ότι θα ήταν αρκετά καλύτερο να παρέχονταν τέσσερις διδακτικές ώρες κάθε εβδομάδα γι' αυτό το μάθημα, από την Γ' ή την Δ' Δημοτικού και μετά.

Επίσης, θα ήθελα να μιλήσω και για το λογισμικό που έχουν οι υπολογιστές στα εργαστήρια των σχολείων. Πάντα είναι μονοπώλιο, ανήκει στη Microsoft. Από τη στιγμή, όμως, που θέλουμε να έχουμε μία αυτόνομη αγορά σε σχέση με την αμερικάνικη στην Ενωμένη Ευρώπη ευρύτερα και μία παιδεία και εκπαίδευση που δεν θα δένει μαζί της, θα έπρεπε να χρησιμοποιήσουμε λογισμικό που δεν θα εξαρτιέται από μία μόνο εταιρεία, αλλά και λογισμικό ανοιχτού κώδικα, το οποίο για πολλούς θεωρείται το μέλλον της Ευρώπης.

Μία σύντομη αναφορά για το τι είναι το λογισμικό ανοιχτού κώδικα για όσους δεν γνωρίζουν. Είναι προγράμματα τα οποία κατασκευάζονται από ομάδες προγραμματιστών που βρίσκονται σε όλο τον κόσμο και διανέμονται δωρεάν, οπότε καταλαβαίνουμε πολύ εύκολα ότι το κόστος για όλο το δημόσιο και για τα σχολεία, για την αγορά λογισμικού, θα είναι πολύ μικρότερο, οπότε το βρίσκω κουτό δηλαδή να μην στραφούμε σε μια τέτοια λύση. Παράλληλα θα ήθελα να τονίσω ότι οι καθηγητές πληροφορικής στα σχολεία θα έπρεπε να έχουν καλύτερη ενημέρωση και διάφορα σεμινάρια πάνω στον τομέα τους, γιατί είναι πολύ αρκετά πίσω, κακά τα ψέματα.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Γάκη Πολυξένη.

ΠΟΛΥΞΕΝΗ ΓΑΚΗ (Νομός Καβάλας): Η χθεσινή παρέμβαση της συναδέλφου Μαρίας Κοτσολάκου περί σεξουαλικής διαπαιδαγώγησης, μου έδωσε το έναυσμα να τονίσω ότι είναι πολύ λυπηρό το γεγονός ότι δεν υπάρχει κάποιο μάθημα στο σχολείο, που να αναφέρεται σε θέματα υγείας και να ενημερώνει τους νέους.

Νομίζω ότι είναι απαραίδεκτο, Έφηβοι και μαθητές γυμνασίου και λυκείου, να μην γνωρίζουν τι είναι ο σακχαρώδης διαβήτης π.χ. και πώς αντιμετωπίζεται, τι είναι ο καρκίνος και ότι δεν είναι κάτι μεταδοτικό, ότι δεν μπορεί μία κοπέλα να μείνει έγκυος μέσω ενός απλού φιλιού και τέτοια παραδείγματα, που υπάρχουν πολλά. Έτσι νομίζω ότι, αν υπήρχε κάποιο ανάλογο μάθημα, θα φαινόταν και ο ρατσισμός και οι διακρίσεις. Θα ήταν πολύ σημαντικό να υπάρχει κάποιο ανάλογο μάθημα μέσα στο σχολείο.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Μηλίδου Μαρίνα.

ΜΑΡΙΝΑ ΜΗΛΙΔΟΥ (Νομός Εύβοιας): Αξιότιμη Κυρία Πρόεδρε και μέλη της Επιτροπής, θα ήθελα να μιλήσω για τον πολιτισμό και συγκεκριμένα να δώσω έναν ορισμό που πιστεύω ότι έχει σημασία να ακουστεί. Πολιτισμός, λοιπόν, πιστεύω ότι είναι ο βαθμός ποιότητας που επιδιώκουμε να έχει η καθημερινή μας ζωή. Αυτό είναι που ύστερα αντανακλάται στην αρχιτεκτονική, είναι ό,τι αντανακλάται στην καθημερινότητα των ανθρώπων. Οτιδήποτε άλλο αποτελεί προϊόν του πολιτισμού, διότι τον πολιτισμό αυτόν καθ' αυτόν τον φέρουμε μέσα μας, όλοι μας και ο καθένας ξεχωριστά. Αν είχαμε πολιτισμό, δεν θα διατηρούσαμε εφεκτική στάση όσον αφορά την έκθεσή του. Μάλλον, θα επιζητούσαμε τη σύγκριση. Αν, όντως, συνέχιζε να μας διέπει η καλαισθησία, δεν θα φυτεύαμε μόλις τον περσινό Ιούλιο, τελευταία στιγμή δηλαδή, μερικούς θάμνους και δενδρύλλια, ώστε να αποκτήσει λίγο πράσινο η πρωτεύουσα, ίσα - ίσα για τα μάτια των ξένων. Ακόμη, αν κατανοούσαμε την αξία του πολιτισμού, θα ενεργούσαμε δραστικά, για να διαφυλαχθεί ακέραιη η πολιτιστική μας κληρονομιά σε όποια χώρα και αν βρίσκεται, αρκεί να είναι ασφαλής. Την ώρα που επιζητούμε μανιωδώς την επιστροφή των Ελγινείων Μαρμάρων –το λέω, γιατί το είδα ως πρόταση- στη γενέτειρά τους, τα υπολείμματα της ελληνικής μειονότητας στην Ίμβρο, στην Κωνσταντινούπολη και στην Τένεδο χάνουν σημαντικότερες κοινοτικές περιουσίες τη μία μετά την άλλη, οι οποίες, σύμφωνα με εκτιμήσεις των αρμοδίων προσώπων, θα μπορούσαν να διασωθούν. Αρκεί να προσφύγουμε στο Ευρωπαϊκό

Δικαστήριο διεκδικώντας τις. Φαίνεται, όμως, πως η επιμονή αυτή με το θέμα των Ελγινείων και κάθε Ελγινείων οφείλεται περισσότερο στο φθόνο μας για τα οικονομικά κέρδη των ξένων παρά σε ο,τιδήποτε άλλο. Την άγνοια μας για την πραγματικά ανεκτίμητη αξία των πολιτιστικών μας στοιχείων μαρτυρά η αδιαφορία μας για τα ήδη υπάρχοντα. Επιπλέον, αυτή η χαρακτηριστική μας απάθεια αποδεικνύει πόσο κοντόφθαλμοι είμαστε, μιας και αν τα αναδεικνύαμε, θα προσκομίζαμε και οικονομικό κέρδος χάρη στην αντίστοιχη ανάπτυξη στον τομέα του τουρισμού που θα ακολουθούσε.

Αν ρίξετε μια ματιά σε οποιοδήποτε μέρος της Ελλάδος, θα δείτε πόσα κτίρια με ενδιαφέρουσα αρχιτεκτονική άποψη, ιδιαίτερα τα κτίρια που καθρεφτίζουν την αστική ανάπτυξη της Ελλάδας από την Απελευθέρωση και ύστερα, αντί να έχουν αναπαλαιωθεί, στέκονται δεκαετίες τώρα απαρατήρητα σε κάθε γωνιά του δρόμου. Τα στολίδια των ελληνικών πόλεων και χωριών περιμένουν τώρα τη λύτρωση από μια μπουλντόζα και έτσι τα όμορφα ελληνικά τοπία γίνονται άμορφα.

Ένα άλλο δείγμα του πολιτισμού που μας κληροδότησε η αρχαία Ελλάδα, για το οποίο δεν μεριμνούμε, όσο θα έπρεπε, είναι το δημοκρατικό πολίτευμα. Εφησυχάζουμε μόνο και μόνο, επειδή η δημοκρατία εφαρμόζεται σχεδόν σε όλον τον κόσμο ή, για να ακριβολογούμε, στις περισσότερες ανεπτυγμένες χώρες. Είναι παιδαριώδες να μην αγωνιούμε για τη διαφύλαξη της δημοκρατίας, όταν έχει καταντήσει να περιορίζεται η ισχύς της μόνο στην ονομασία της, όταν λειτουργεί μόνο ως υπνωτικό για τυχόν εξεγερθέντες και όταν την επικαλούνται μόνο και μόνο, για να δικαιολογήσουν την καταστροφική πολεμική επέμβαση στο Ιράκ.

Κάνουμε το λάθος να πιστεύουμε πως όλες οι λέξεις στο λεξικό είναι δεδομένες. Δεν είναι έτσι. Οπότε επιστρέφω στην υπογράμμιση της ανάγκης για ουσιαστικότερη καλλιέργεια του πνεύματος. Τότε μόνο θα είμαστε αρκετά οξύνοες, για να συνειδητοποιήσουμε, εκτός πολλών άλλων, πως η δημοκρατία δεν είναι ένας σταθμός στον οποίο φθάνεις, αλλά ένας τρόπος με τον οποίο ταξιδεύεις, δηλαδή δημιουργείς, ανησυχείς, συγκρούεσαι, διεκδικείς. Ίσως τελικά εκεί ακριβώς έγκειται η αξία του πολιτισμού, στο ότι καλύπτοντας όλο το φάσμα της ζωής μας αποκαλύφθηκε κάθε έλλειψή μας και κάθε απειλή εναντίον μας και άρα, και μας βοηθά να βελτιωνόμαστε και να διατηρούμε αλώβητη την ελευθερία μας.

Ανόητο και υπερβολικό εκ μέρους μου βέβαια θα ήταν να υποσχεθώ ότι με τον πολιτισμό ξαφνικά όλα γίνονται τέλεια. Είμαι όμως σίγουρη ότι αυτός είναι το εφιαλτήριο στον αγώνα αναζήτησης της τελειότητας.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Σωτήρης Γάτσος από την Ημαθία.

ΣΩΤΗΡΙΟΣ ΓΑΤΣΟΣ (Νομός Ημαθίας): Θα ήθελα να προτείνω: πρώτον, τη μείωση του ποσοστού προσμέτρησης των βαθμών τετραμήνων για την προαγωγή στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, που επί του παρόντος είναι 30%, καθώς πιστεύω πως δεν είναι απόλυτα αντικειμενικό κριτήριο και δεύτερον την αύξηση του αριθμού των επιστημονικών πεδίων που μπορούμε να δηλώσουμε στο μηχανογραφικό δελτίο από δύο σε τρία, κάτι που θα έδινε περισσότερες επιλογές φοίτησης στους μαθητές.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Εύα Καζάκου από το Νομό Αργολίδας.

ΕΥΑ ΚΑΖΑΚΟΥ (Νομός Αργολίδας): Αξιότιμη κυρία Πρόεδρε, αξιότιμα μέλη της Επιτροπής μας, φίλες και φίλοι Έφηβοι Βουλευτές, επηρεασμένα από προσωπικά σχολικά βιώματα, θα ήθελα να μιλήσω για λίγο για τον τρόπο με τον οποίο θα πρέπει να διδάσκονται δύο μαθήματα. Τα μαθήματα της φυσικής και των μαθηματικών, παρά το ότι είναι σημαντικά για τη νοητική και πνευματική ανάπτυξη κάθε μαθητή, είναι κακοποιημένα όσον αφορά στον τρόπο διδασκαλίας τους.

Τα Μαθηματικά θεωρούνται από πολλούς ως ένα «βασιλείο» που ανήκει σ' αυτούς που μπορούν να δουν, τους λεγόμενους οραματιστές. Οι οραματιστές είναι εκείνοι που κατέχουν τη μαθηματική διαίσθηση και αντλούν τη δύναμή τους από ένα αίσθημα άπειρης ανωτερότητας.

Ωστόσο, η φιγούρα του μαθηματικού στα σχολεία είναι εντελώς διαφορετική, ένας καθηγητής απαιτητικός και ιδιαίτερα αυστηρός με τους μαθητές του, που συνήθως δεν τους αφήνει να φανταστούν μαθηματικά, να δημιουργήσουν. Παρ' ότι η ίδια η μαθηματική εργασία είναι κάτι σαν γραμματική άσκηση με εξαιρετικά αυστηρούς κανόνες, δε στερείται φαντασίας και ελευθερίας. Ξεκινώντας από τους επιλεγμένους βασικούς ισχυρισμούς, ο μαθηματικός συνθέτει μία «αλυσίδα» από περαιτέρω ισχυρισμούς. Όταν μάλιστα καταλήγει σ' ένα σωστό συμπέρασμα, παίρνει το πλατύτερο χαμόγελό του, αυτό που πολλοί ονομάζουν μαθηματικό μειδίαμα. Μάλιστα, θα μπορούσαμε να πούμε ότι αισθάνεται για όλους τους μη μαθηματικούς, ό,τι αισθάνονται οι πιλότοι των αεροπλάνων για το προσωπικό εδάφους.

Όλοι γνωρίζουμε, όμως, ότι τα μαθηματικά είναι η γλώσσα της φυσικής, πράγμα που αποδεικνύει ότι η εξέλιξη της μιας επιστήμης εξαρτάται απ' αυτήν της άλλης. Το κοινό τους σημείο, πάντως, είναι ότι και οι δύο μπορούν μ' ένα απλό πρόβλημα να μεταδώσουν το δέος. Ακόμα, μπορούμε να πούμε με σιγουριά ότι η

μελέτη της φύσης δίνει στον επιστήμονα φυσικό την ίδια αισθητική απόλαυση με τη μελέτη ενός έργου τέχνης.

Ωστόσο, ο τρόπος διδασκαλίας και των δύο μαθημάτων στα σχολεία είναι τουλάχιστον απαράδεκτος. Πραγματικά αμφιβάλλω, αν οι άνθρωποι των θετικών επιστημών κρίθηκαν ικανοί να κλείσουν έναν τόσο μαγικό κόσμο σε δύο σχολικά βιβλία. Πολύ φοβάμαι ότι δεν το κατάφεραν επιτυχώς.

Προτείνω, λοιπόν, πρώτον η παράδοση του μαθήματος της Φυσικής να γίνεται υποχρεωτικά στο εργαστήριο, ώστε οι μαθητές να εξοικειωθούν με την πειραματική διαδικασία και να νιώσουν για λίγο ως ερευνητές. Ειδικά πάνω στα κεφάλαια του ηλεκτρομαγνητισμού και των μηχανικών ταλαντώσεων θεωρώ ότι πρέπει να γίνονται πειραματικές εργασίες από τους μαθητές και να αξιολογούνται από τους καθηγητές κατά τον ίδιο τρόπο που αξιολογείται ένα διαγώνισμα ή μία προφορική εξέταση. Μ' αυτόν τον τρόπο θεωρώ ότι οι μαθητές θα μάθουν να εφαρμόζουν τη θεωρία του βιβλίου και θα συνειδητοποιήσουν τη χρησιμότητα των γνώσεών τους. Επιπλέον, προτείνω να γίνονται εκδρομές σε μεγάλα ερευνητικά κέντρα της Ελλάδας ή του εξωτερικού τουλάχιστον στην τελευταία τάξη του Λυκείου, γιατί πρέπει επιτέλους να καταλάβουμε ότι οι εκδρομές δεν έχουν μόνο ψυχαγωγικό χαρακτήρα, αλλά και εκπαιδευτικό.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει η κ. Μαυροπούλου από την Ξάνθη.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΜΑΥΡΟΠΟΥΛΟΥ (Νομός Ξάνθης): Προτείνω να καταργηθούν τα ΤΕΕ (Τεχνικά Επαγγελματικά Εκπαιδευτήρια) και να δημιουργηθούν τα ΤΕΛ (Τεχνικά Επαγγελματικά Λύκεια), τα οποία υπήρχαν μέχρι πριν από λίγα χρόνια. Πιστεύω ότι ήταν πολύ λάθος κίνηση το ότι καταργήθηκαν τα ΤΕΛ. Αυτό δε συμφέρει τους μαθητές, γιατί έχουν υποβαθμιστεί πάρα πολύ τα ΤΕΕ και δεν είναι σε καμία περίπτωση στην ίδια θέση στην οποία ήταν κάποτε τα ΤΕΛ.

Και συμπληρώνω την πρότασή μου «και όσοι αποφοιτούν από τα ΤΕΛ, να μπορούν να πάνε στα Α.Ε.Ι., προσθέτοντας στην ύλη δύο μαθήματα ακόμη».

Επίσης, θα ήθελα να μιλήσω για κάτι το οποίο μου συνέβη, για να δείξω ότι υπάρχει τρομερή προκατάληψη για τα παιδιά των ΤΕΕ. Ήμουν αντιπρόσωπος του σχολείου μου στο Νομαρχιακό Συμβούλιο της Ξάνθης και η Πρόεδρος του Νομαρχιακού Συμβουλίου, η οποία είναι και εκπαιδευτικός σε ένα από τα καλύτερα ενιαία σχολεία της Ξάνθης, μου είπε, τελειώνοντας την ομιλία μου –ήλθε προς το μέρος μου- «κρίμα... έχεις λέγειν... κρίμα που είσαι σε ΤΕΕ». Νομίζω ότι είναι

απαράδεκτο αυτό που είπε, όχι ως άνθρωπος, αλλά ως εκπαιδευτικός. Ήταν ντροπή αυτό που είπε. Αν δεν είναι προκατάληψη αυτό, τότε θέλω να μου πείτε εσείς τι είναι.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Η Έφηβος Βουλευτής Ευφροσύνη Ζώτου από την Πρέβεζα έχει το λόγο.

ΕΥΦΡΟΣΥΝΗ ΖΩΤΟΥ (Νομός Πρεβέζης): Εγώ θα ήθελα να κάνω μία επισήμανση για τη διδασκαλία των ξένων γλωσσών στο λύκειο και γενικά στη δημόσια εκπαίδευση. Τόσο τα αγγλικά που διδάσκονται μέχρι το τέλος του λυκείου, όσο και τα γαλλικά που είναι έως το γυμνάσιο υποχρεωτικά, μετά γίνονται μάθημα επιλογής, διδάσκονται θεωρητικά, αλλά οι μαθητές δεν αποκομίζουν τίποτα από τις ώρες διδασκαλίας αυτών των μαθημάτων στο δημόσιο τομέα, αλλά καταφεύγουν για μια ακόμη φορά στα φροντιστήρια και στην ιδιωτική εκπαίδευση. Θα ήθελα, λοιπόν, να προτείνω να καταργηθούν, ούτως ώστε και οι μαθητές να μην παιδεύονται στο σχολείο με επιπλέον ώρες διδασκαλίας από τις οποίες δεν κερδίζουν κάτι, δεν ωφελούνται ...

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Προτείνετε να καταργηθούν οι ξένες γλώσσες, αν καταλάβουμε ...

ΕΥΦΡΟΣΥΝΗ ΖΩΤΟΥ (Νομός Πρεβέζης): Αν δεν βελτιωθεί ο τρόπος διδασκαλίας...

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Να καταργηθούν εντελώς από τα σχολεία λέτε.

ΕΥΦΡΟΣΥΝΗ ΖΩΤΟΥ (Νομός Πρεβέζης): Βασικά δεν είναι αυτό που θα προτιμούσα. Θα προτιμούσα να βελτιωθεί η διδασκαλία, αλλά από την άλλη αν δεν έχουν να κερδίσουν κάτι οι μαθητές, γιατί δεν μπορούν να αρκεστούν στις γνώσεις που τους προσφέρει μέχρι στιγμής το σχολείο. Καλό θα ήταν να τους δώσουν να καταλάβουν ότι θα πρέπει να αρκεστούν στα φροντιστήρια, οπότε δεν θα παιδεύονται, ούτε θα σπαταλούν ώρες από το καθημερινό τους πρόγραμμα. Και επίσης τα βιβλία τα οποία από κάποιο σημείο και μετά δεν τα προσφέρει το σχολείο, αλλά τα αγοράζουμε εμείς οι ίδιοι, θα μπορούσαν είτε να παρέχονται, ή να γίνει κάτι άλλο.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Η κα Γεωργίου Μαρία - Μαλβίνα από τη Θεσπρωτία έχει το λόγο.

ΜΑΡΙΑ - ΜΑΛΒΙΝΑ ΓΕΩΡΓΙΟΥ (Νομός Θεσπρωτίας): Αναφέρθηκαν κάποιοι φίλοι εδώ πέρα στο σχέδιο και την πληροφορική και πρότειναν να γίνουν υποχρεωτικά μαθήματα. Πιστεύω πως αυτό δεν είναι σωστό, γιατί πολλά παιδιά σαν εμένα δεν ενδιαφέρονται καν γι' αυτά τα μαθήματα και επιλέγουν άλλα μαθήματα τα οποία είναι

επιλογής, όπως και το σχέδιο και την πληροφορική και ειδικά στις τελευταίες τάξεις του λυκείου. Προτείνω να μη γίνουν υποχρεωτικά μαθήματα.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Η Έφηβος Βουλευτής Δήμητρα Βούκια έχει το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΑ ΒΟΥΚΙΑ (Νομός Τρικάλων): Θέλω να αναφερθώ στη διδασκαλία των ειδικών μαθημάτων στα σχολεία και ιδιαίτερα του σχεδίου. Γνωρίζουμε πως για την εισαγωγή στην Αρχιτεκτονική απαιτείται σχέδιο, ελεύθερο και γραμμικό, το οποίο είναι φυσικά μάθημα επιλογής στο σχολείο και διδάσκεται ελάχιστες ώρες. Η διδασκαλία είναι ελλιπής και γίνεται από ανειδίκευτους καθηγητές. Θα αναφέρω ενδεικτικά ότι η προετοιμασία που γίνεται από ειδικά φροντιστήρια είναι τουλάχιστον δώδεκα ώρες, ενώ στο σχολείο νομίζω ότι είναι δύο ώρες.

Επίσης, για την εισαγωγή στις στρατιωτικές σχολές απαιτούνται ειδικά αθλήματα, για τα οποία δεν υπάρχει η δυνατότητα εξάσκησης στις δύο ώρες της γυμναστικής, ούτε υπάρχουν και οι κατάλληλοι χώροι, ούτε οι καθηγητές-γυμναστές έχουν τις γνώσεις που απαιτούνται.

Θέλω, λοιπόν, να προτείνω να αυξηθούν οι ώρες του σχεδίου, ελεύθερου και γραμμικού για τους μαθητές που επιθυμούν να εισαχθούν στις ανάλογες σχολές και το μάθημα να γίνεται από ειδικευμένους καθηγητές σχεδίου. Επίσης για την ένταξη στις στρατιωτικές σχολές προτείνω να γίνεται η προετοιμασία των μαθητών σε ειδικούς αθλητικούς χώρους από έμπειρους γυμναστές και με δαπάνη του κράτους.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Αν μου επιτρέπετε, θα σας κάνω μια πρόταση και ανάλογα θα αποφασίσετε. Θα ήθελα να ακούσω το μικρό Θανάση Αρτοποιοί, ο οποίος μας τιμά με την παρουσία του, ως τιμώμενος μικρός δημοσιογράφος για την Εφημερίδα τα ΝΕΑ.

Θα ήθελα, κύριε Αρτοποιέ, να μας πείτε τη γνώμη σας και τις εντυπώσεις σας από τις συνεδριάσεις που παρακολουθήσατε πάρα πολύ προσεκτικά αυτές τις δύο μέρες.

ΘΑΝΑΣΗΣ ΑΡΤΟΠΟΙΟΣ: Κατάλαβα, μέσα από τις ομιλίες των Εφήβων Βουλευτών, ότι ήρθαν στη Βουλή των Ελλήνων για να πουν τα προβλήματά τους και για να βρουν λύση σε αυτά. Εγώ πιστεύω ότι όλα, όσα θέλουν να μάθουν, είναι πολύ σωστά και μπορούν να κρίνουν την πορεία και το μέλλον κάθε έφηβου μαθητού ή έφηβης μαθήτριας.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Ευχαριστούμε πολύ.

Θα θέλατε να μας πείτε τι τάξη θα πάτε τη νέα σχολική χρονιά;

ΘΑΝΑΣΗΣ ΑΡΤΟΠΟΙΟΣ: Στην Α' Γυμνασίου.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Καλή επιτυχία.

Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Μαριάννα Ζάχου.

ΜΑΡΙΑΝΝΑ ΖΑΧΟΥ (Νομός Λάρισας): Θα ήθελα να εκφράσω τη δυσαρέσκειά μου πάνω σε ένα θέμα.

Επειδή φοιτώ και εγώ σε ιδιωτικό σχολείο, θα ήθελα να σας πω ότι από τη χρονιά που πήγαινα στην Ε' Τάξη του Δημοτικού τα βιβλία του Οργανισμού δεν μας τα δίνουν δωρεάν, αλλά τα αγοράζουμε. Αυτό είναι ένα γεγονός που μας έχει ενοχλήσει όλους ιδιαίτερα, διότι αισθανόμαστε σαν να είμαστε διαφορετικά παιδιά. Όλα τα υπόλοιπα παιδιά παίρνουν τα βιβλία του Οργανισμού δωρεάν και εμείς αναγκαζόμαστε να δαπανούμε επιπλέον χρήματα κάθε χρόνο.

Υπάρχει και κάτι ακόμα. Στις περισσότερες πόλεις, τουλάχιστον στη Λάρισα, υπάρχουν μαθητικά εισιτήρια για τα λεωφορεία της πόλης, με κάποιο μαθητικό πάσο. Πήγα, έβγαλα πάσο. Κάποια στιγμή το χρησιμοποίησα, έβγαλα μαθητικό εισιτήριο και ο οδηγός βλέποντας στην καρτέλα πάνω σ' αυτό το πάσο ότι φοιτώ σε ιδιωτικό σχολείο μου είπε ότι δεν μπορείς να χρησιμοποιήσεις μειωμένο εισιτήριο, μαθητικό, διότι πας σε ιδιωτικό σχολείο.

Θα ήθελα να μάθω, αν μπορείτε να μου πείτε, κυρία Πρόεδρε, για ποιο λόγο συμβαίνει αυτό το πράγμα και απλώς θα ήθελα να καταργηθεί. Εγώ, βέβαια, τώρα τελειώνω και είναι η τελευταία χρονιά που θα αγοράσω τα βιβλία. Αλλά, ίσως, θα έπρεπε να γίνει κάτι για τα επόμενα παιδιά. Και με τα φροντιστήρια οι μετακινήσεις είναι ένα επιπλέον έξοδο.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Αυτό που μπορώ εγώ να πω έτσι πρόχειρα τώρα, κρίνοντας από ό,τι γνωρίζω, είναι το εξής. Είστε μαθήτρια της ιδιωτικής εκπαίδευσης. Η δημόσια εκπαίδευση έχει κάποια προνόμια, τα οποία είναι αποφασισμένα από το κράτος. Υπάρχουν επιχορηγήσεις στα εισιτήρια των μαθητών και των φοιτητών. Συνήθως, αυτά γίνονται με προκηρύξεις, σε διαγωνισμούς δηλαδή όπου τα αναλαμβάνουν διάφοροι φορείς μεταφορικοί. Με αυτή τη λογική, λοιπόν, -δεν κρίνουμε το τι ισχύει, καλώς ή κακώς- για τα παιδιά που φοιτούν σε δημόσια εκπαίδευση το Υπουργείο Παιδείας είναι υποχρεωμένο να καλύπτει, κατά βάση, τα έξοδα της δημόσιας εκπαίδευσης. Ανάμεσα σ' αυτά θεωρεί ότι είναι και τα μεταφορικά τους. Νομίζω ότι αυτή είναι η απάντηση.

Τώρα το αν είναι σωστό ή όχι είναι μια άλλη συζήτηση. Είναι θέμα και του Υπουργείου.

Να ακούσουμε και τον Κωνσταντίνο Αλέποβ από τη Σταυρούπολη της Ρωσίας. Σταυρούπολη, Κωνσταντίνε, λέγεται η πόλη σου;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΛΕΠΟΒ (Ρωσία): Η πόλη.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Η πόλη λέγεται Σταυρούπολη; Στη γλώσσα εκεί πώς λέγεται; Πώς λέγεται στα ρώσικα η Σταυρούπολη;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΛΕΠΟΒ (Ρωσία): Σταυρούπολη. Είναι ελληνικό όνομα...

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Να ρωτήσουμε κιόλας με την ευκαιρία. Είναι εκτός διαδικασίας, αλλά δεν πειράζει. Νομίζω ότι έχει ενδιαφέρον. Πόσοι Έλληνες ζουν εκεί;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΛΕΠΟΒ (Ρωσία): Εφτά χιλιάδες στην πόλη μου.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Εφτά χιλιάδες, οι οποίοι ήταν εγκατεστημένοι, από την ιστορία που μας είπατε, από ποια περίπου περίοδο;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΛΕΠΟΒ (Ρωσία): Από το 1937, αλλά όχι όλοι. Περίπου.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Εσείς φοιτάτε σε ποια τάξη τώρα εκεί;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΛΕΠΟΒ (Ρωσία): Εγώ φοιτώ στην δέκατη και ήθελα να σας πω για τα προβλήματα, τα οποία είναι γραμμένα στη Σύνοψη Κειμένων και όποια υπάρχουν στη Ρωσία και την πόλη μου. Διδάσκονται λίγες ώρες μαθήματα ελληνικής γλώσσας -αυτό είναι το πρώτο- γιατί το ελληνικό σχολείο μας που υπάρχει στη Σταυρούπολη δεν είναι σχολείο σαν αυτά εδώ. Δεν μαθαίνουμε μαθηματικά και όλα τα μαθήματα δεν γίνονται στα ελληνικά. Έχουμε μόνο δύο ώρες της εβδομάδας ελληνική γλώσσα και πηγαίνουμε και στο ρωσικό σχολείο.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Και τι μαθήματα κάνετε ελληνικής γλώσσας; Μόνον ελληνικά, ελληνική γλώσσα δηλαδή;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΛΕΠΟΒ (Ρωσία): Ελληνικά, ιστορία της Ελλάδας, τραγούδια παραδοσιακά, χορούς...

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Και τα υπόλοιπα μαθήματα πού τα κάνετε;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΛΕΠΟΒ (Ρωσία): Τα υπόλοιπα στο ρωσικό σχολείο.

Συχνά τα ελληνικά σχολεία δεν είναι προσιτά, γιατί οι κατοικίες βρίσκονται σε μακρινές αποστάσεις από τις σχολικές εγκαταστάσεις. Το ελληνικό σχολείο υπάρχει μόνο στη Σταυρούπολη, αλλά σε όλη τη Ρωσία υπάρχουν τμήματα της ελληνικής γλώσσας στα πανεπιστήμια κι εμείς, οι Έλληνες που ζούμε στη Ρωσία, θέλουμε να υπάρχουν πιο πολλά τέτοια τμήματα.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Όταν λέτε τμήματα, τι ακριβώς κάνουν τα τμήματα; Δηλαδή τι διδάσκεται εκεί; Πάλι ελληνική γλώσσα; Μόνο ελληνική γλώσσα;

ΚΩΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΛΕΠΟΒ (Ρωσία): Πάλι γλώσσα.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Αδιακρίτως ηλικίας ή πάλι σε παιδιά της σχολικής ηλικίας; Δηλαδή και σε μεγάλους που έχουν τελειώσει...;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΛΕΠΟΒ (Ρωσία): Όχι. Για πιο μεγαλύτερους.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Εσείς δηλαδή, τα παιδιά της σχολικής ηλικίας μέχρι τα 18 τουλάχιστον χρόνια μαθαίνετε τη γλώσσα στα σχολεία.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΛΕΠΟΒ (Ρωσία): Μαθαίνουμε τη γλώσσα στο σχολείο, αλλά το σχολείο είναι μόνο στη Σταυρούπολη και υπάρχουν και οι ελληνικές κοινότητες κάπου, στη Μόσχα, στην Πετρούπολη.

ΚΩΣΤΑΣ ΑΛΕΠΟΒ (Ρωσία): Η Σταυρούπολη είναι μακριά, είναι δύο ώρες με το αεροπλάνο από τη Μόσχα.

Θα ήθελα αν αυτό μπορεί να γίνει, να υπάρξει στη Ρωσία ένα κανάλι στην τηλεόραση ελληνικό για να μπορούμε να ακούσουμε τη γλώσσα.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Η Έφηβος Βουλευτής Αργυρώ Καρόζου, Νομού Καρδίτσας, έχει το λόγο.

ΑΡΓΥΡΩ ΚΑΡΟΖΟΥ (Νομός Καρδίτσας): Σχετικά με το είδος και το περιεχόμενο των μαθημάτων που διδάσκονται στο σχολείο, πιστεύω πως λυσιτελές για όλους και για μας και για την κοινωνία θα ήταν να επικεντρωθούμε γύρω από τον άξονα των πρακτικών μαθημάτων, κυρίως, με ανθρωπιστικό περιεχόμενο. Νομίζω πως πρέπει να μας δοθούν οι γνώσεις ζωής, δηλαδή να προετοιμαστούμε, ώστε να μπορούμε ομαλά τουλάχιστον στο στίβο της ζωής, γιατί είναι πολύ δύσκολα τα προβλήματα που πρόκειται να αντιμετωπίσουμε και πιστεύω πως αυτό θα ήταν πιο ουσιαστικό για όλους, χωρίς βέβαια να σημαίνει, πως πρέπει να παραγκωνιστούν τα άλλα μαθήματα.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Πείτε μας τι έχετε στο μυαλό σας, ένα παράδειγμα για να μας βοηθήσετε.

ΑΡΓΥΡΩ ΚΑΡΟΖΟΥ (Νομός Καρδίτσας): Για παράδειγμα, μιλήσαμε για σεξουαλική διαπαιδαγώγηση.....

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Εντάξει, αυτό το είπαμε. Κάτι άλλο;

ΑΡΓΥΡΩ ΚΑΡΟΖΟΥ (Νομός Καρδίτσας): ...για ψυχολογία και γενικά κυρίως ανθρωπιστικού περιεχομένου.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Ωραία.

Εγώ θα ήθελα, κλείνοντας να σας ευχαριστήσω και να σας πω έτσι πολύ ειλικρινά ότι χάρηκα πάρα πολύ αυτές τις δύο μέρες που βρεθήκαμε και ανταλλάξαμε απόψεις, γιατί και εγώ είπα κάποια πράγματα παρ' όλο που η διαδικασία του Προγράμματος δεν το επιτρέπει. Όμως, είμαστε και ελεύθεροι πολίτες και ανθρώπινες ψυχές που έχουμε ο καθένας μας, η καθεμιά μας τον τρόπο μας να εκφραστούμε έστω και αν είμαστε Βουλευτές. Σίγουρα κινούμαστε μέσα στα πλαίσια των διαδικασιών που είναι θεσμοθετημένες, αλλά η ψυχή είναι ψυχή και πρέπει να εκφραστεί, όπως και η καρδιά. Εγώ δε προσωπικά –όσο και αν αυτό κάποιες φορές είναι σωστό ή δεν είναι- εκφράζομαι με την ψυχή μου. Αυτό δεν ξέρω πόσο πολιτικό είναι, αλλά έτσι θέλω να εκφράζομαι!

Ειλικρινά σας λέω και πάλι, ότι χάρηκα πολύ αυτές τις δύο μέρες. Όντως, οι προβληματισμοί σας είναι βάσιμοι, όντως υπάρχουν προβλήματα στην ελληνική εκπαίδευση, στον πολιτισμό. Μου έκανε προσωπικά εντύπωση ότι αναφερθήκατε πολλοί από εσάς στην τέχνη και πόσο αυτή παρουσιάζεται στο ελληνικό σχολείο. Είναι πραγματικά ένα σημείο το οποίο θα πρέπει να επεξεργαστεί το Υπουργείο Παιδείας και η Ελληνική Βουλή.

Θα σας ευχηθώ από βάθους καρδιάς να είστε πρώτα απ' όλα γεροί, να έχετε καλό κουράγιο για το δύσκολο σχολικό χρόνο που μπαίνει. Εύχομαι, λοιπόν, με καθαρό μυαλό και καθαρή καρδιά να διαβάσετε και να έχετε μία καλή επιτυχία. Πάντως, όλα δεν τελειώνουν και δεν αρχίζουν μόνο με τις επιτυχίες στο πανεπιστήμιο. Η ζωή συνεχίζεται και η ζωή μας είναι γεμάτη από επιτυχίες και αποτυχίες αρκεί να μπορούμε να τις αντιμετωπίσουμε ψύχραιμα, με σοφία και με σύνεση!

Σας εύχομαι, λοιπόν, καλή πρόοδο παιδιά. Εύχομαι αυτές τις εμπειρίες, όπως σας είπα και χθες, να τις χαράξετε στην ψυχή σας και να έχετε τις καλύτερες δυνατές εντυπώσεις από την Ελληνική Βουλή. Και πάντως, όπως σας είπε και η κυρία

Πρόεδρος, αλλά και εγώ σας λέω, στα πλαίσια των αντιπαραθέσεων, ίσως, κάποιες φορές τα μέσα μαζικής ενημέρωσης να εστιάζονται σε συγκεκριμένες φάσεις, ας μου επιτραπεί η έκφραση, οι οποίες σίγουρα «γράφουν» στο φακό και δημιουργούν, ίσως, ένα πολιτικό ή και παραπολιτικό ενδιαφέρον, όμως δεν είναι μόνο αυτό. Γίνεται μία αντίκρουση και σύνθεση ιδεών εδώ, αυτό που θέλει και η Δημοκρατία μας.

Σε αυτό, λοιπόν, τον ιερό χώρο στον βωμό της δημοκρατίας, στο Ελληνικό Κοινοβούλιο, στο οποίο έχουμε την τιμή εμείς εκλεγμένοι αντιπρόσωποι του Ελληνικού Λαού και εσείς ως αντιπρόσωποι των νέων της Ελλάδας, πρέπει να δίνουμε τον καλύτερο δυνατό εαυτό μας, γιατί «κρατάμε» τις τύχες της Ελλάδας και των Ελλήνων στις αποφάσεις μας, στα χέρια μας.

Καλή πρόοδο, καλή σχολική χρονιά και ό,τι επιθυμεί ο καθένας.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

Τώρα θα κάνουμε ένα διάλειμμα. Θα με αντικαταστήσει η Βουλευτής κυρία Ζέττα Μακρή, διότι έχω μια υποχρέωση, που με αναγκάζει να φύγω.

(Διακοπή)

(ΜΕΤΑ ΤΗ ΔΙΑΚΟΠΗ)

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Καλησπέρα σε όλες και όλους.

Σας καλωσορίζω, σας συγχαίρω για την επιλογή σας και βεβαίως σας συγχαίρω και για τη διάθεσή σας να πάρετε μέρος στη Βουλή των Εφήβων.

Η κυρία Κόλλια, η συνάδελφός μου από τις Σέρρες που προήδρευε στην Επιτροπή σας, φαντάζομαι ότι θα σας εξήγησε τι σπουδαιότητα έχει για μας ο θεσμός και τι σημασία δίνουμε. Και εγώ θεωρώ εξαιρετικά ενθαρρυντικό το ότι νέα παιδιά και θα μου επιτρέψετε να το πω, πολλές γυναίκες παίρνουν μέρος σε αυτή τη διαδικασία.

Το είπα και στην Επιτροπή Δημόσιας Διοίκησης, στην οποία προήδρευα εγώ πριν από λίγο, το λέω και σ' εσάς πάλι ότι για μας είναι και ενθαρρυντικό, αλλά και αναζωογονητικό το ότι νέα παιδιά έχουν διάθεση να μοιραστούν τις απόψεις τους, τις προτάσεις τους και τις σκέψεις τους με εμάς τους μεγαλύτερους, που πιθανόν να έχουμε αγκυλώσεις, στρεβλώσεις ή να έχουμε χάσει το ρομαντισμό και την αισιοδοξία που εσείς, λόγω της ηλικίας, έχετε και δικαιούστε να έχετε.

Εγώ ονομάζομαι Ζέττα Μακρή. Είμαι Βουλευτής από τη Μαγνησία και είναι η δεύτερη θητεία μου στη Βουλή. Βρήκα και τρεις συμπατριώτες μου εδώ πέρα. Η μια είναι και κόρη πολύ καλού μου φίλου. Έχω παιδιά μεγαλύτερα από εσάς βέβαια, ο

ένας είναι στο τρίτο έτος στο Πολυτεχνείο και ο άλλος πέρασε φέτος. Θέλω να πιστεύω ότι δεν έχω χάσει επαφή με τους νέους, αλλά πάντως διέκρινα στην άλλη Επιτροπή της Δημόσιας Διοίκησης στην οποία προήδρευα εγώ –γιατί είμαι και Πρόεδρος αυτής της Επιτροπής στο Κοινοβούλιο- παιδιά τα οποία είχαν διεισδυτικό πνεύμα, κάνανε ουσιαστικές παρατηρήσεις και διέκρινα διάθεση και αποφασιστικότητα πολλά κακώς κείμενα, να αλλάξουν και να βελτιωθούν.

Εγώ θέλω να σας συγχαρώ και πάλι. Θα σας συμβουλευσω να μην χάσετε αυτόν το δυναμισμό, να μη σταματήσετε τον αγώνα και να μην απογοητευθείτε.

Επίσης, θα ήθελα να κάνω άλλη μία παρατήρηση. Θα ήθελα να διατηρηθεί αυτή η μεγάλη συμμετοχή γυναικών και στο Εθνικό Κοινοβούλιο, όπου δεν έχουμε συνηθίσει μία τέτοια εικόνα και είμαστε πολύ λίγες οι γυναίκες, απολύτως αναντίστοιχες με το ποσοστό των γυναικών που είναι 51%.

Από ό,τι με ενημέρωσε η Πρόεδρός σας έχετε τελειώσει τη συζήτηση. Φαντάζομαι ότι όσοι και όσες θέλατε πήρατε το λόγο και είπατε τις απόψεις σας. Ο Κανονισμός τώρα απαιτεί να ψηφίσουμε επί της αρχής, επί των άρθρων, δηλαδή επί των συγκεκριμένων προτάσεων, και στο σύνολο τις προτάσεις που υπάρχουν στη Σύνοψη Κειμένων, που πιστεύω ότι έχετε όλοι μπροστά σας. Η δική μας Επιτροπή έχει αρμοδιότητα να ψηφίσει τις προτάσεις που περιλαμβάνονται στις σελίδες 1 έως 31. Στη συνέχεια, θα σας διαβάσω τις νέες προτάσεις που τέθηκαν κατά την προφορική συζήτηση που είχατε χθες και σήμερα και οι οποίες είναι πρόσθετες, δηλαδή είναι εκτός του κειμένου που έχετε μπροστά σας, γιατί αναπτύχθηκαν κατά τη συζήτηση και τότε τέθηκαν. Μετά θα κληρώσουμε τους τρεις Εφήβους Βουλευτές που θα μιλήσουν αύριο στην Ολομέλεια. Σύμφωνα με τον Κανονισμό, στην Ολομέλεια της Βουλής των Εφήβων μιλάει η εισηγήτρια και άλλοι τρεις ομιλητές, οι οποίοι θα προκύψουν από κλήρωση.

Η ψηφοφορία γίνεται με την ανάταση του χεριού και αποφασίζετε, αν ψηφίζετε τις προτάσεις ομόφωνα ή κατά πλειοψηφία.

Επαναλαμβάνω ότι τώρα ψηφίζουμε τις προτάσεις που περιλαμβάνονται στη Σύνοψη Κειμένων από τις σελίδες 1 έως και 31. Θα σας ζητήσω να σηκώσετε το χέρι και, όσοι συμφωνείτε, επί της αρχής των προτάσεων που περιλαμβάνονται σε αυτές τις σελίδες. Όσοι συμφωνούν, λοιπόν, σηκώνουν το χέρι τους. Πρόκειται για τις προτάσεις που έγραψαν οι 14.000 περίπου μαθητές που συμμετείχαν στο πρόγραμμα και περιλαμβάνονται σ' αυτό το γραπτό κείμενο (Σύνοψη Κειμένων). Αυτές οι προτάσεις θα συμπληρωθούν με τις προτάσεις που διατυπώσατε χθες και σήμερα

κατά την προφορική συζήτηση και οι οποίες, αφού ψηφισθούν, θα ενσωματωθούν στην Έκθεση, που θα στείλουμε στην Ολομέλεια της Βουλής των Εφήβων.

Ερωτώ: Γίνεται δεκτή η Σύνθεση Κειμένων, αρμοδιότητας της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων επί της αρχής;

Οι αποδεχόμενοι τις προτάσεις να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι όλοι οι Έφηβοι Βουλευτές)

Συνεπώς, η Σύνθεση Κειμένων, αρμοδιότητας της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων έγινε δεκτή, ομοφώνως.

Στη συνέχεια συνεχίστηκε η ψηφοφορία, δια ανατάσεως της χειρός, κατά θέμα.

Το θέμα 1: «Αξιολόγηση – Επιμόρφωση των Εκπαιδευτικών» (έγινε δεκτό, ομόφωνα)

Το θέμα 2: Βιβλία – Βιβλιοθήκες (έγινε δεκτό, ομόφωνα)

Το θέμα 3: Γλώσσα (Γλωσσική Πενία - Ιδιόλεκτοι των Νέων) (έγινε δεκτό, κατά πλειοψηφία)

Το θέμα 4: Δυσλεξία (έγινε δεκτό, ομόφωνα)

Το θέμα 5: Εκπαιδευτικό Σύστημα – Εξετάσεις (ΤΕΕ, Μουσικά Σχολεία, Εσπερινά και Νυχτερινά Σχολεία) (έγινε δεκτό, ομόφωνα)

ΜΙΑ ΕΦΗΒΟΣ ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ: Αν κάποια επισήμανση δεν την επικροτούμε;

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Εσείς το αποφασίζετε. Εσείς αποφασίζετε, αν αυτή η αντίρρηση είναι ισχυρή, ώστε να απορρίψετε το θέμα. Μπορεί εσείς να αποφασίσετε ότι αυτή η αντίρρηση που έχετε, δεν είναι τόσο ισχυρή, ώστε να σας κάνει να απορρίψετε άλλες που περιλαμβάνονται στο θέμα.

ΜΙΑ ΕΦΗΒΟΣ ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ: Μπορούμε να αιτιολογήσουμε, γιατί απορρίπτουμε έστω μία επισήμανση του θέματος;

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Όχι, διότι νομίζω ότι αυτά τα συζητήσατε εκτενώς, όταν έγινε ο προφορικός διάλογος.

ΕΝΑΣ ΕΦΗΒΟΣ ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ: Σε μερικές περιπτώσεις υπάρχουν αντίθετες απόψεις μέσα στις προτάσεις.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Η Σύνθεση Κειμένων περιλαμβάνει τις προτάσεις όλων των παιδιών που συμμετείχαν στο Πρόγραμμα. Επομένως, αυτό ναι υπάρχει, διότι πρόκειται για δύο προτάσεις από 2 παιδιά, που έχουν αντίθετη άποψη για το ίδιο θέμα. Αυτό πιστεύω ότι επισημάνθηκε κατά την

προφορική συζήτηση; Αν δεν επισημάνθηκε, δεν ξέρω πως τα αναλύσατε, αλλά εσείς θα τα σταθμίσετε, εσείς έχετε την κρίση, δικές σας εισηγήσεις είναι.

Το θέμα 6: Παιδεία – Εκπαιδευτικά Προβλήματα (έγινε δεκτό, ομόφωνα)

Το θέμα 7: Ελληνική Παράδοση (έγινε δεκτό, κατά πλειοψηφία)

Το θέμα 8: Παραπαιδεία (έγινε δεκτό, κατά πλειοψηφία)

Το θέμα 9: Κλήρος – Ορθόδοξη Εκκλησία (έγινε δεκτό, κατά πλειοψηφία)

Το θέμα 10: Επαγγελματικός Προσανατολισμός (έγινε δεκτό, κατά πλειοψηφία)

Το θέμα 11: Αναλφαβητισμός (έγινε δεκτό, κατά πλειοψηφία)

Το θέμα 12: Σχολική Ζωή (Ψυχαγωγία, Ελεύθερος Χρόνος, Θέατρο, Χορός, Εορτές) (έγινε δεκτό, κατά πλειοψηφία)

Το θέμα 13: Εκπαίδευση Ελληνοπαίδων Εξωτερικού (έγινε δεκτό, κατά πλειοψηφία)

Το θέμα 14: Πολιτισμός – Πολιτιστική Κληρονομιά – Πολιτιστική Ανάπτυξη – Τέχνη – Μουσική – Χορός (έγινε δεκτό, κατά πλειοψηφία)

Το θέμα 15: «Βουλή των Εφήβων» (έγινε δεκτό, κατά πλειοψηφία)

Ολοκληρώθηκε η ψήφιση των θεμάτων, όπως αυτά περιλαμβάνονται στη Σύνοψη Κειμένων και προχωρούμε τώρα στις νέες προτάσεις που διατυπώθηκαν στην Επιτροπή σας, δηλαδή στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων στο Α΄ Τμήμα της.

Θα ήθελα εδώ να σας εξηγήσω ότι πιθανόν να διατυπώσατε και προτάσεις που δεν θα ακούσετε τώρα να τίθενται σε ψηφοφορία. Και αυτό γίνεται είτε γιατί περιλαμβάνονται ήδη στη Σύνοψη Κειμένων είτε γιατί δεν είναι της αρμοδιότητας της Επιτροπής στην οποία συμμετέχετε.

Η Έφηβη Βουλευτής Εύα Καζάκου από το Νομό Αργολίδας κάνει τις εξής προτάσεις, οι οποίες και τίθενται σε ψηφοφορία.

1.«Αναθεώρηση των σχολικών βιβλίων ανά πενταετία». (έγινε δεκτή ομόφωνα)

2. «Δημιουργία ηλεκτρονικής βιβλιοθήκης σε κάθε σχολείο τη λειτουργία της οποίας θα αναλάβει βιβλιοθηκονόμος και όχι άσχετος καθηγητής». (έγινε δεκτή, κατά πλειοψηφία)

3. «Υποχρεωτική παράδοση του μαθήματος της Φυσικής στα εργαστήρια και καθιέρωση πειραματικών εργασιών που θα αξιολογούνται ως διαγωνίσματα». (απορρίπτεται, κατά πλειοψηφία)

4. «Διοργάνωση εκπαιδευτικών εκδρομών στα μεγάλα ερευνητικά κέντρα της Ελλάδος και του Εξωτερικού». (έγινε δεκτή, κατά πλειοψηφία)

Ο Έφηβος Βουλευτής Λεωνίδα Δημόπουλος από το Νομό Αρκαδίας προτείνει:

1. «Αντιστοιχία της ύλης των μαθημάτων και των θεμάτων των εξετάσεων για την εισαγωγή στα ΑΕΙ, προς τις δυνατότητες των μαθητών». (έγινε δεκτή, κατά πλειοψηφία)
2. «Δημιουργία συστήματος για τον περιορισμό και τον έλεγχο των μετεγγραφών των φοιτητών εξωτερικού». (έγινε δεκτή, κατά πλειοψηφία)

Η Έφηβη Βουλευτής Χρυσούλα Αλμπάνη από την Α΄ Θεσσαλονίκης προτείνει:

1. «Συνεχής επιμόρφωση των εκπαιδευτικών σε θέματα μουσειολογίας και ίδρυση τμήματος μουσειολογίας στις αντίστοιχες πανεπιστημιακές σχολές». (έγινε δεκτή κατά πλειοψηφία)
2. «Αλλαγή του συστήματος εισαγωγής στις στρατιωτικές σχολές». (απορρίπτεται, κατά πλειοψηφία)

Ο Έφηβος Βουλευτής Αθανάσιος Γρηγορόπουλος από το Νομό Ευβοίας προτείνει: 1. «Διεξαγωγή πανελλαδικών εξετάσεων και στις τρεις τάξεις του Λυκείου ώστε να λαμβάνεται υπόψη η συνολική πορεία του μαθητή για την εισαγωγή στην τριτοβάθμια εκπαίδευση». (απορρίπτεται, κατά πλειοψηφία)

2. «Αρτιότερη λειτουργία των τμημάτων πρόσθετης διδακτικής στήριξης». (έγινε δεκτή, κατά πλειοψηφία)

3. «Κοινή συνεδρίαση Βουλευτών του Εθνικού Κοινοβουλίου και Εφήβων Βουλευτών». (έγινε δεκτή, κατά πλειοψηφία)

4. «Συνεδρίαση της Βουλής των Εφήβων στο τέλος της σχολικής χρονιάς με στόχο την ενημέρωση για την πορεία υλοποίησης των αποφάσεών της». (έγινε δεκτή, κατά πλειοψηφία)

Ο Έφηβος Βουλευτής Βασίλειος Γιαννακίδης από την Α΄ Θεσσαλονίκης προτείνει: 1. «Απομάκρυνση των θρησκευτικών συμβόλων από το σχολικό περιβάλλον». (απορρίπτεται, κατά πλειοψηφία)

2. «Ανάπτυξη δραστηριοτήτων στο σχολείο για την υποβοήθηση των μαθητών στην επιλογή θρησκειώματος». (έγινε δεκτή, κατά πλειοψηφία)

Η Έφηβη Βουλευτής Μαρία - Μαλβίνα Γεωργίου από το νομό Θεσπρωτίας προτείνει: 1. «Υποχρεωτική επίσκεψη των μαθητών στα μουσεία και στους αρχαιολογικούς χώρους του νομού τους». (έγινε δεκτή, κατά πλειοψηφία)

2. «Αύξηση των ωρών διδασκαλίας του ελεύθερου και γραμμικού σχεδίου».

Πρόταση της Βουλευτού του Νομού Τρικάλων, Δήμητρας Βούκια: «Δυνατότητα προετοιμασίας στα αθλήματα που απαιτούνται για την εισαγωγή των μαθητών στις στρατιωτικές σχολές». (έγινε δεκτή, κατά πλειοψηφία)

Ο Έφηβος Βουλευτής κ. Κωνσταντίνος Αλέποβ από τη Ρωσία προτείνει: 1. «Πρόσκληση του Υπουργείου Παιδείας για την εκπαίδευση δασκάλων από τη Ρωσία στην Ελλάδα οι οποίοι στη συνέχεια θα διδάξουν τους τοπικούς δασκάλους». (έγινε δεκτή, ομοφώνως)

2. «Πρόγραμμα χορήγησης βιβλίων και εποπτικών μέσων στα ελληνικά σχολεία της Ρωσίας». (έγινε δεκτή, κατά πλειοψηφία)

3. «Συχνότερες επισκέψεις στην Ελλάδα μαθητών από τη Ρωσία, αδελφοποιήσεις σχολείων και αύξηση των προγραμμάτων φιλοξενίας από τους δήμους και τις κοινότητες». (έγινε δεκτή, ομοφώνως)

4. «Επιχορήγηση μέσω προγραμμάτων από το ελληνικό κράτος των δασκάλων της ελληνικής γλώσσας στα σχολεία της Ρωσίας και κάλυψη των εξόδων λειτουργίας των τάξεων διδασκαλίας της ελληνικής γλώσσας». (απορρίπτεται, κατά πλειοψηφία)

5. «Ίδρυση δίγλωσσων διαπολιτισμικών σχολείων που θα εξελιχθούν σε μορφωτικά κέντρα για τη γλώσσα και τον πολιτισμό Ελλάδας και Ρωσίας». (έγινε δεκτή, κατά πλειοψηφία)

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΛΕΠΟΒ (Ρωσία): Εννοώ την ίδρυση αυτών των σχολείων και στις δύο χώρες, στην Ελλάδα και στη Ρωσία.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Άλλη πρόταση του κ. Αλέποβ.

6. «Ίδρυση κέντρου ποντιακού πολιτισμού». (έγινε δεκτή, κατά πλειοψηφία)

7. «Συγκρότηση Επιτροπής κατόπιν διακρατικής συμφωνίας μεταξύ Ρωσίας, Γεωργίας, Τουρκίας και Ελλάδας για την έρευνα του ιστορικού παρελθόντος των Ποντίων». (έγινε δεκτή, κατά πλειοψηφία)

8. «Αύξηση των ωρών διδασκαλίας της ελληνικής γλώσσας για τους ομογενείς της Ρωσίας». (έγινε δεκτή, κατά πλειοψηφία)

9. «Δημιουργία τμημάτων εκμάθησης της ελληνικής γλώσσας για ενήλικες σ' όλη τη Ρωσία». (έγινε δεκτή, κατά πλειοψηφία)

10. «Εγκατάσταση ελληνικού τηλεοπτικού σταθμού στη Ρωσία ή δορυφορική λήψη ελληνικών καναλιών, ώστε να υποβοηθηθούν οι ομογενείς στην εκμάθηση της ελληνικής γλώσσας». (έγινε δεκτή, ομόφωνα)

Η Έφηβος Βουλευτής κ. Αναστασία Μαυροπούλου από το Νομό Ξάνθης προτείνει: 1. «Ενημέρωση από την πολιτεία και τις τοπικές αρχές των μουσουλμανικών οικογενειών σχετικά με την εκπαίδευση των παιδιών τους ανεξάρτητα από το φύλο τους». (έγινε δεκτή, κατά πλειοψηφία)

2. «Δημιουργία μηχανισμών κοινωνικής ένταξης για τα παιδιά των μουσουλμάνων». (έγινε δεκτή, κατά πλειοψηφία)

3. «Ίδρυση νηπιαγωγείων και παιδικών σταθμών στους μουσουλμανικούς οικισμούς».

ΛΕΥΤΕΡΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ (Επικρατείας): Όταν λέτε «δημιουργία νηπιαγωγείων και παιδικών σταθμών» εννοείτε μέσα στους καταυλισμούς των μουσουλμάνων; Δηλαδή, να αποτελείται μόνο από μουσουλμάνους;

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΜΑΥΡΟΠΟΥΛΟΥ (Νομός Ξάνθης): Καταρχήν είναι μειονοτικά τα σχολεία αυτά. Εκεί μόνο μουσουλμάνοι υπάρχουν.

ΛΕΥΤΕΡΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ (Επικρατείας): Να μην πω τον προβληματισμό μου, απλά επειδή περισσότερο επιθυμούμε την κοινωνική ενσωμάτωση και όχι τον αποκλεισμό....

ZETTA ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Είναι σαφής η πρόταση, την επαναλαμβάνω: Ίδρυση νηπιαγωγείων και παιδικών σταθμών στους μουσουλμανικούς οικισμούς. (απερρίφθη, κατά πλειοψηφία)

4. «Επιλογή κατάλληλων βιβλίων, γλωσσική διδασκαλία με σύγχρονες παιδαγωγικές μεθόδους και μείωση των διπλών αργιών για τα μουσουλμανικά σχολεία». (έγινε δεκτή, κατά πλειοψηφία)

5. «Κατάργηση των ΤΕΕ και επαναφορά των ΤΕΛ με ταυτόχρονη αναμόρφωση των προγραμμάτων σπουδών». (δεκτή, κατά πλειοψηφία)

Η Έφηβος Βουλευτής Πολυξένη Γάκη από το νομό Καβάλας προτείνει: 1. «Κατάργηση των ενδιάμεσων εξετάσεων από το δημοτικό μέχρι την Γ΄ Λυκείου». (απερρίφθη, κατά πλειοψηφία)

2. «Παρακολούθηση μιας επιπλέον τάξης προπαρασκευαστικής για την εισαγωγή στο πανεπιστήμιο». (απερρίφθη, κατά πλειοψηφία)

3. «Εισαγωγή μαθημάτων για την ενημέρωση των μαθητών σε θέματα υγείας». (έγινε δεκτή, ομόφωνα)

Η Έφηβη Βουλευτής Δήμητρα Βούκια από το νομό Τρικάλων προτείνει: Σύνταξη προτάσεων και διορθώσεων πάνω στη διδακτέα ύλη μέσω ερωτηματολογίου που απευθύνεται στους μαθητές. (δεκτή, κατά πλειοψηφία)

Η Έφηβη Βουλευτής Αμάντα Ιακωβίδου από την Κύπρο προτείνει: 1. «Συνεργασία των Υπουργείων Ελλάδας και Κύπρου και ανταλλαγή Κυπρίων με Ελλαδίτες μαθητές, με στόχο τη δημιουργία κοινής συνείδησης». (έγινε δεκτή, ομόφωνα)

2. «Συνεργασία Ελληνοκυπρίων και Τουρκοκυπρίων εκπαιδευτικών, σπουδαστών και μαθητών που θα αποτελέσει γέφυρα επικοινωνίας για τη διαφύλαξη της αρχαιολογικής κληρονομιάς και την προστασία χριστιανικών εκκλησιών και μουσουλμανικών τζαμιών». (έγινε δεκτή, κατά πλειοψηφία)

3. «Εκστρατεία καταγραφής των μνημείων της Κύπρου υπό την αιγίδα και με χρηματοδότηση του διεθνούς Οργανισμού Αναστήλωσης και Συντήρησης Μνημείων της Ουνέσκο». (έγινε δεκτή, ομόφωνα)

Η Έφηβη Βουλευτής Στεφανία Καπετανάκη από το Νομό Ρεθύμνου προτείνει: Έγκαιρη ενημέρωση των μαθητών για τη σημασία και το ρόλο των μαθητικών κοινοτήτων. (έγινε δεκτή, κατά πλειοψηφία)

Ο Έφηβος Βουλευτής Ελευθέριος Κωνσταντινίδης, Βουλευτής Επικρατείας, προτείνει: «Σχολεία δεύτερης ευκαιρίας και ενίσχυση του θεσμού «Επανένταξη των μαθητών» που έχουν διακόψει τη φοίτηση». (έγινε δεκτή, ομόφωνα)

Η Έφηβη Βουλευτής Μαρίνα Μηλίδου από το Νομό Ευβοίας προτείνει: «Διδασκαλία του μαθήματος των Θρησκευτικών με έμφαση στην ουσία και με παράλληλη μετάφραση αποσπασμάτων της Παλαιάς και Καινής Διαθήκης». (απερρίφθη, κατά πλειοψηφία)

Η Έφηβη Βουλευτής Μαρία Κοτσολάκου από τη Β' περιφέρεια της Αθήνας προτείνει: «Εκτενέστερη ενημέρωση σε θέματα σεξουαλικής διαπαιδαγώγησης». (έγινε δεκτή, ομόφωνα)

Η Έφηβη Βουλευτής Χριστίνα Γλυκού από το Νομό Αττικής προτείνει: «Εισαγωγή των μαθημάτων Πρώτων Βοηθειών και κυκλοφοριακής αγωγής στα Λύκεια». (έγινε δεκτή, κατά πλειοψηφία)

Η Έφηβη Βουλευτής Ευφροσύνη Ζώτου από το Νομό Πρεβέζης προτείνει:

1. «Διοργάνωση παραστάσεων και άλλων ομαδικών δραστηριοτήτων βασισμένων στον τομέα της ιστορίας». (έγινε δεκτή, κατά πλειοψηφία)

2. «Δωρεάν χορήγηση των βιβλίων ξένων γλωσσών σε όλες τις τάξεις». (έγινε δεκτή, ομόφωνα)

Η Έφηβη Βουλευτής Αντιόπη Καπετανάκη από το Νομό Δωδεκανήσου προτείνει: «Διορισμό ειδικών καθηγητών που θα υποβοηθούν τους μαθητές στην ανακάλυψη των καλλιτεχνικών κλήσεων και ταλέντων τους». (έγινε δεκτή, κατά πλειοψηφία)

Η Έφηβη Βουλευτής Μαρία Μαυράκη από τη Β' περιφέρεια του Πειραιά προτείνει: «Σύσταση ειδικής επιτροπής κατά περιφέρεια που θα ασκεί έλεγχο στο έργο των καθηγητών».

ΜΑΡΙΑ ΜΑΥΡΑΚΗ (Β' Πειραιώς): Δεν την είχα διατυπώσει ακριβώς έτσι.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Μπορείτε να μας πείτε πώς ήταν διατυπωμένο;

ΜΑΡΙΑ ΜΑΥΡΑΚΗ (Β' Πειραιώς): Είχα προτείνει να θεσπιστεί μια αμερόληπτη επιτροπή κατά περιφέρεια, η οποία θα ασκεί έλεγχο στο έργο των εκπαιδευτικών, θα παρακολουθεί τη σχολική ζωή, δηλαδή δραστηριότητες κ.λ.π. και σε ακραίες περιπτώσεις θα έχει δικαίωμα επέμβασης.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Την συμπληρώνετε δηλαδή;

ΜΑΡΙΑ ΜΑΥΡΑΚΗ (Β' Πειραιώς): Όχι, έτσι ακριβώς την είχα διατυπώσει.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Οι κυρίες της Γραμματείας με ενημερώνουν ότι περιορίστηκαν στην αναφορά μόνο επιτροπής που θα ασκεί έλεγχο στο έργο των καθηγητών, γιατί τα υπόλοιπα που εσείς προτείνετε τώρα, είναι ήδη διατυπωμένα στις γενικές αρχές που περιλαμβάνονται στη Σύνοψη Κειμένων.

Επαναλαμβάνω την πρόταση της κ. Μαυράκη: «Σύσταση ειδικής επιτροπής κατά περιφέρεια που θα ασκεί έλεγχο στο έργο των καθηγητών». (έγινε δεκτή, κατά πλειοψηφία)

Ο Έφηβος Βουλευτής Χρήστος Μαργιώλας από το Νομό Αργολίδας προτείνει: 1. «Αύξηση των ωρών διδασκαλίας του μαθήματος της πληροφορικής». (απερρίφθη, κατά πλειοψηφία)

2. «Καθιέρωση του μαθήματος της πληροφορικής ως υποχρεωτικού». (απερρίφθη, κατά πλειοψηφία)

3. «Δυνατότητα χρησιμοποίησης λογισμικού από διάφορες πηγές». (έγινε δεκτή, κατά πλειοψηφία)

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΡΓΙΩΛΑΣ (Νομός Αργολίδας): Είχα αναφερθεί και σε ένα άλλο θέμα. Είχα πει, επίσης, να μη γίνεται συνεργασία της Εκκλησίας με κάποια πολιτικά κόμματα, είτε για πολιτικό παιχνίδι είτε για προώθηση συμφερόντων, πρόταση που δεν αναφέρθηκε.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Υποθέτω, κύριε Μαργιώλα -σας το είπα και πριν προχωρήσουμε στη ψήφιση αυτών των προτάσεων και με βεβαιώνει και η Γραμματεία ότι έτσι είναι- ότι όσες προτάσεις κάνατε και δεν περιλαμβάνονται στο επιπλέον κείμενο που σας διαβάζω είναι γιατί περιλαμβάνονται στο αρχικό κείμενο και δεν επανερχόμαστε σ' αυτές και όχι επειδή δεν λαμβάνονται σοβαρώς υπόψη ή απορρίπτονται. Ενδεχομένως ορισμένες –εγώ το αντιμετώπισα στην επιτροπή μου- δεν είναι αρμοδιότητα της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων, στην οποία συμμετέχετε. Η δική σας, όπως μου λέει η Γραμματεία, περιλαμβάνεται στη Σύνοψη Κειμένων, το οποίο έχουμε μπροστά μας.

Ο Έφηβος Βουλευτής Σωτήριος Γάτσος από το Νομό Ημαθίας προτείνει: «Μείωση του ποσοστού προσμέτρησης των βαθμών τετραμήνων και δυνατότητα επιλογής περισσότερων επιστημονικών πεδίων στο μηχανογραφικό δελτίο για την εισαγωγή στα ΑΕΙ». (απερρίφθη, κατά πλειοψηφία)

Η Έφηβη Βουλευτής Μαριάννα Ζάχου από το Νομό Λάρισας προτείνει: «Δωρεάν χορήγηση βιβλίων και μαθητικού εισιτηρίου για τους μαθητές των ιδιωτικών σχολείων». (απερρίφθη, κατά πλειοψηφία)

Ολοκληρώσαμε λοιπόν και με τις νέες προτάσεις.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Για τα Πρακτικά λοιπόν διορθώνω και λέω ότι η Έφηβος Βουλευτής Μαρία- Μαλβίνα Γεωργίου είχε κάνει την πρόταση για την υποχρεωτική επίσκεψη των μαθητών στα μουσεία και στους αρχαιολογικούς χώρους του νομού τους, η οποία έγινε δεκτή κατά πλειοψηφία. Η κυρία Βούκια εισηγήθηκε να αυξηθούν οι ώρες διδασκαλίας του ελεύθερου και γραμμικού σχεδίου, που απορρίφθηκε κατά πλειοψηφία. Εισηγήθηκε επίσης τη δυνατότητα προετοιμασίας στα αθλήματα που απαιτούνται για την εισαγωγή των μαθητών στις στρατιωτικές σχολές, που έγινε δεκτή κατά πλειοψηφία. Τέλος, εισηγήθηκε και τη σύνταξη προτάσεων και διορθώσεων πάνω στη διδακτέα ύλη μέσω ερωτηματολογίου που απευθύνεται στους μαθητές, που και αυτή έγινε δεκτή κατά πλειοψηφία.

Τελειώσαμε λοιπόν και με αυτές τις νέες προτάσεις.

Ψηφίσαμε επί της αρχής τη Σύνοψη Κειμένων, ψηφίσαμε τα θέματα, όπως είναι διατυπωμένα σε αυτήν, καθώς και τις νέες προτάσεις που σας διάβασα και τώρα θα σας ζητήσω να ψηφίσετε στο σύνολο τη Σύνοψη Κειμένων, τα θέματα με τις προτάσεις, καθώς και τις νέες προτάσεις για να διατυπωθεί η Έκθεση της Επιτροπής μας προς την Ολομέλεια της Βουλής των Εφήβων.

Μετά από ψηφοφορία, δι' ανατάσεως της χείρας η Σύνοψη Κειμένων με τις προτάσεις και τις νέες προτάσεις έγινε δεκτή και στο σύνολό της, κατά πλειοψηφία.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Η διαδικασία ολοκληρώθηκε. Οι ομιλητές από ό,τι έχω αντιληφθεί είχαν το χρόνο και την άνεση να διατυπώσουν τις προτάσεις τους.

Θα προχωρήσουμε τώρα στην κλήρωση των τριών ομιλητών που θα μιλήσουν στην Ολομέλεια.

Για τα παιδιά από την Κύπρο και τον Απόδημο Ελληνισμό, κατά τον Κανονισμό, θα γίνει ειδική κλήρωση. Από τα υπόλοιπα παιδιά θα κληρωθούν τρεις εισηγητές. Παρακαλώ την εισηγήτρια, που δεν έχει κανένα συμφέρον, αν δεν έχετε αντίρρηση, να κάνει την κλήρωση.

ΜΑΡΙΝΑ ΜΗΛΙΔΟΥ (Νομός Εύβοιας): Μπορώ να κάνω μια ερώτηση;

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Μπορείτε να ρωτήσετε ό,τι θέλετε.

ΜΑΡΙΝΑ ΜΗΛΙΔΟΥ (Νομός Εύβοιας): Αυτοί οι τρεις που θα κληρωθούν, θα μιλήσουν γι' αυτό που είχαν γράψει και τις προτάσεις που έκαναν ή μπορούν να μιλήσουν και για κάτι νέο;

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Κανείς δεν σας περιορίζει. Μπορείτε να μιλήσετε για ό,τι θέλετε, αρμοδιότητας της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων.

Στο σημείο αυτό γίνεται η κλήρωση των Εφήβων Βουλευτών, που θέλουν να μιλήσουν στην Ολομέλεια.

Κληρώθηκαν οι: Γεωργίου Μαρία-Μαλβίνα από το νομό Θεσπρωτίας, Καπετανάκη Στεφανία από το νομό Ρεθύμνης και Κυρτάτα Κλεοπάτρα από τη Β' Αθηνών.

(Χειροκροτήματα)

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Ευχαριστούμε πολύ.

Με την ψηφοφορία ολοκληρώσαμε και αυτό το μέρος της συνεδρίασης. Αύριο θα συνεδριάσετε σε Ολομέλεια, θα ακούσετε και συναδέλφους σας που συμμετείχαν σε άλλες Επιτροπές. Ελπίζω να ήταν μια χρήσιμη εμπειρία για σας. Για μας τους μεγαλύτερους ήταν σίγουρα πολύ χρήσιμη και ελπίζω αυτή η επαφή σας με το Κοινοβούλιο να σας έδωσε ερέθισμα, ώστε να ασχοληθείτε με τα κοινά, να έχετε ενδιαφέρον, να είστε ενεργοί πολίτες.

Σας εύχομαι με όλη μου την καρδιά κάθε επιτυχία στα όνειρά σας και στα σχέδιά σας. Να είστε καλά!

Τέλος και περί ώρα 17.00'λύθηκε η συνεδρίαση.

Η ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

**ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ
ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ**

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΦΗΒΩΝ

Ι΄ ΣΥΝΟΔΟΣ 2004 - 2005

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΜΟΡΦΩΤΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ (Α΄ Τμήμα)

ΠΡΑΚΤΙΚΟ - ΕΚΘΕΣΗ

Της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων της Βουλής των Εφήβων στα θέματα «Αξιολόγηση - Επιμόρφωση των Εκπαιδευτικών, Βιβλία - Βιβλιοθήκες, Γλώσσα (Γλωσσική Πενία - Ιδιόλεκτοι των Νέων), Δυσλεξία, Εκπαιδευτικό Σύστημα – Εξετάσεις (ΤΕΕ, Μουσικά Σχολεία, Εσπερινά και Νυχτερινά Σχολεία), Παιδεία – Εκπαιδευτικά Προβλήματα, Ελληνική Παράδοση, Παραπαιδεία, Κλήρος – Ορθόδοξη Εκκλησία, Επαγγελματικός Προσανατολισμός, Αναλφαβητισμός, Σχολική Ζωή (Ψυχαγωγία, Ελεύθερος Χρόνος, Θέατρο, Χορός, Εορτές), Εκπαίδευση Ελληνοπαίδων Εξωτερικού, Πολιτισμός – Πολιτιστική Κληρονομιά – Πολιτιστική Ανάπτυξη – Τέχνη – Μουσική – Χορός κ.λπ., Βουλή των Εφήβων», που περιλαμβάνονται στη Σύνοψη Κειμένων των μαθητών της Β΄ Τάξης των Λυκείων (Ενιαίων, Δημοσίων, Ιδιωτικών, Ημερησίων, Εσπερινών, Ειδικών, Μουσικών και Γυμνασίων με λυκειακές τάξεις) της Ελλάδας, της Κύπρου και της αντίστοιχης τάξης των Ελληνικών Σχολείων του Εξωτερικού και των μαθητών της τελευταίας τάξης του Α΄ Κύκλου των Τ.Ε.Ε. (Δημοσίων, Ιδιωτικών, Ημερησίων, Απογευματινών, Εσπερινών, Ειδικών) της Ελλάδας, καθώς και της Β΄ Τάξης των Τεχνικών Σχολών της Κύπρου, που συμμετείχαν στο εκπαιδευτικό πρόγραμμα «Βουλή των Εφήβων», Ι΄ Σύνοδος 2004 – 2005.

Προς την Ολομέλεια της Βουλής των Εφήβων

Η Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων (Α΄ Τμήμα) της Βουλής των Εφήβων συνήλθε στις 3 και 4 Σεπτεμβρίου 2005, σε δύο συνεδριάσεις, που διήρκεσαν συνολικά περίπου 8 ώρες, υπό την προεδρία της Βουλευτού Σερρών κυρίας Μαρίας Κόλλια – Τσαρουχά, με αντικείμενο την εξέταση των θεμάτων της Σύνοψης Κειμένων, που ανήκουν στην αρμοδιότητά της.

Στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων της Βουλής των Εφήβων συμμετείχαν οι Έφηβοι Βουλευτές: Αγορίσης Σταύρος (Ν. Μαγνησίας), Αλέποβ Κώστας (Ρωσία),

Αλμπάνη Χρυσούλα (Α΄ Θεσσαλονίκης), Βλάχου Μαρία (Α΄ Αθήνας), Βούκια Δήμητρα (Ν. Τρικάλων), Γάκη Πολυξένη (Ν. Καβάλας), Γάτσος Σωτήριος (Ν. Ημαθίας), Γεωργίου Μαρία-Μαλβίνα (Ν. Θεσπρωτίας), Γιαννακίδης Βασίλειος (Α΄ Θεσσαλονίκης), Γκασνάκη Άννα (Ν. Ημαθίας), Γλυκού Χριστίνα (Ν. Αττικής), Γρηγορόπουλος Αθανάσιος (Ν. Ευβοίας), Δημόπουλος Λεωνίδας (Ν. Αρκαδίας), Ζαμπούνη Παναγιώτα (Αυστραλία), Ζάχου Μαριάννα (Ν. Λαρίσης), Ζώτου Ευφροσύνη (Ν. Πρεβέζης), Ιακωβίδου Αμάντα (Κύπρος), Καζάκου Εύα (Ν. Αργολίδας), Καπερώνη Μαρία (Β΄ Αθήνας), Καπετανάκη Αντιόπη (Ν. Δωδεκανήσου), Καπετανάκη Στεφανία (Ν. Ρεθύμνου), Καραδενισλής Δημήτριος (Ν. Λάρισας), Καρδούτσου Βασιλική (Α΄ Αθήνας), Καρόζου Αργυρώ (Ν. Καρδίτσας), Κατσάνου Γεωργία (Ν. Τρικάλων), Κατσιμίχα Μαρία-Άννα (Α΄ Αθήνας), Κιοσσέ Γαρυφαλλιά (Ν. Πιερίας), Κιού Βασιλική (Ν. Μαγνησίας), Κιούλογλου Αικατερίνη (Ν. Μαγνησίας), Κοτσολάκου Μαρία (Β΄ Αθήνας), Κυρτάτα Κλεοπάτρα (Β΄ Αθήνας), Κωνσταντινίδης Ελευθέριος (Επικρατείας), Κώστογλου Μαργαρίτα (Β΄ Αθήνας), Λεβεντάκης Θεόδωρος (Ν. Χανίων), Λιάγκουρας Γεώργιος-Ανδρέας (Ν. Ηλείας), Λυμπέρη Σοφία (Ν. Αχαΐας), Μαϊστράλη Νεφέλη (Α΄ Αθήνας), Μαργιώλας Χρήστος (Ν. Αργολίδας), Μαυράκη Μαρία (Β΄ Πειραιά), Μαυρονάσιου Κωνσταντίνα (Ν. Κορινθίας), Μαυροπούλου Αναστασία (Ν. Ξάνθης), Μηλίδου Μαρίνα (Ν. Ευβοίας) και Μιχελουδάκη Καλλιόπη (Ν. Αφρική).

Κατά τη διάρκεια των συνεδριάσεων, έλαβαν το λόγο η Εισηγήτρια Έφηβος Βουλευτής Εύα Καζάκου και οι Έφηβοι Βουλευτές: Κλεοπάτρα Κυρτάτα, Μαρία Μαυράκη, Λεωνίδας Δημόπουλος, Νεφέλη Μαϊστράλη, Χρυσούλα Αλμπάνη, Αργυρώ Καρόζου, Αθανάσιος Γρηγορόπουλος, Μαργαρίτα Κώστογλου, Βασίλειος Γιαννακίδης, Κωνσταντίνα Μαυρονάσιου, Μαριάννα Ζάχου, Σωτήρης Γάτσος, Μαλβίνα – Μαρία Γεωργίου, Άννα Γκασνάκη, Γεώργιος – Ανδρέας Λιάγκουρας, Κώστας Αλέποβ, Χρήστος Μαργιώλας, Αναστασία Μαυροπούλου, Πολυξένη Γάκη, Δήμητρα Βούκια, Βασιλική Καρδούτσου, Αικατερίνη Κιούλογλου, Σταύρος Αγορίσης, Μαρίνα Μηλίδου, Αμάντα Ιακωβίδου, Στεφανία Καπετανάκη, Βασιλική Κιού, Ελευθέριος Κωνσταντινίδης, Μαρία Κοτσολάκου, Ευφροσύνη Ζώτου, Χριστίνα Γλυκού, Θεόδωρος Λεβεντάκης, Σοφία Λυμπέρη και Αντιόπη Καπετανάκη, οι οποίοι διατύπωσαν τις απόψεις τους επί των θεμάτων της Σύνθεσης Κειμένων, αρμοδιότητας της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων, καθώς και προτάσεις επί των θεμάτων αυτών.

Η Εισηγήτρια Έφηβος Βουλευτής Εύα Καζάκου (Ν. Αργολίδας) είπε τα εξής: «Είμαι ιδιαίτερα χαρούμενη, που θα διαπραγματευτούμε όλοι μαζί θέματα, κυρίως, εκπαιδευτικά, μιας και μας αφορούν άμεσα.

Βέβαια, οφείλω να ομολογήσω τη δυσκολία που συνάντησα, προσπαθώντας να συνοψίσω τις θεματικές ενότητες της Επιτροπής μας στον ελάχιστο δυνατό χρόνο. Κάτι άλλο, όμως, με απασχολεί περισσότερο. Παρότι είμαι ιδιαίτερα ευχαριστημένη, που μου δίνεται η ευκαιρία να εκφραστώ πάνω σε θέματα της μόρφωσης, που μας παρέχεται, αυτής της μόρφωσης που βιώνουμε καθημερινά, έχω ένα πρόβλημα συνειδησιακό. Θα αξιολογηθούν άραγε οι προτάσεις μας από τα θεσμικά όργανα; Θα πάρουν οι ιδέες μας σάρκα και οστά;

Θα ήθελα να ξεκινήσω με μια φράση του Πάολο Κοέλιο, που θεωρώ ότι αποδεικνύει την τεράστια σημασία της παιδείας, τη δυσκολία μετάδοσής της, αλλά και τη δύναμη αυτού, που την κατέχει να γνωρίσει καλύτερα τον κόσμο, άρα και τον εαυτό του. Λέει λοιπόν: «Το να διδάσκεις είναι να δείχνεις αυτό, που είναι δυνατό. Το να μαθαίνεις είναι να το κάνεις δυνατό για τον εαυτό σου».

Παρά το γεγονός ότι η παιδεία είναι ένα άκρως σημαντικό ζήτημα, φαίνεται πως παραμελήθηκε από την Πολιτεία. Το εκπαιδευτικό έργο των καθηγητών δεν αξιολογείται, ενώ ορισμένα μαθήματα δεν διδάσκονται από τον καθηγητή της αντίστοιχης ειδικότητας.

Μήπως, επίσης, θα έπρεπε να γινόταν μια καλύτερη αξιοποίηση των κονδυλίων για την παιδεία;

Ένα άλλο αγκάθι του εκπαιδευτικού συστήματος αποτελούν τα κακογραμμένα βιβλία και η έλλειψη βιβλιοθηκών. Ίσως θα έπρεπε να γίνεται αναθεώρηση των σχολικών βιβλίων, κάθε πέντε χρόνια, από ανθρώπους, που έχουν, ήδη, εκπαιδευτική πείρα.

Δε νομίζετε, επίσης, πως θα ήταν σκόπιμο να υπάρχει σε κάθε σχολείο μια ηλεκτρονική βιβλιοθήκη, τη λειτουργία της οποίας να αναλαμβάνει ένας βιβλιοθηκονόμος και όχι κάποιος άπειρος καθηγητής;

Πολλοί προβληματισμοί εκφράζονται και για τη γλωσσική πενία. Γιατί η ελληνική γλώσσα, η πιο πλούσια γλώσσα στον κόσμο, να υφίσταται μία τόσο μεγάλη κακομεταχείριση από τα Μέσα Ενημέρωσης, τους «ξύλινους» λόγους των πολιτικών και τη χρήση αρκτικόλεξων; Ένα μεγάλο ποσοστό ευθύνης ανήκει σε μας τους ίδιους, που δε διαβάζουμε, παρά μόνο τη σχολική ύλη, λόγω του επιβαρυσμένου προγράμματός μας.

Καθοριστική, επίσης, είναι και η κυριαρχία της αγγλικής γλώσσας σε διεθνές επίπεδο, που υποκινείται από τον πολιτισμικό ιμπεριαλισμό της Αγγλίας και των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής, καθώς και το φαινόμενο της παγκοσμιοποίησης,

που έχει λάβει ανεξέλεγκτες διαστάσεις. Οι τάσεις ξενομανίας, που μαστίζουν τον Έλληνα, απόρροια των συμπλεγμάτων κατωτερότητας απέναντι στο ξένο, λειτουργούν διαβρωτικά για το γλωσσικό του αισθητήριο.

Θα ήταν, λοιπόν, σωστό η εκμάθηση της γλώσσας να αποτελεί προτεραιότητα από τα πρώτα σκαλοπάτια της εκπαιδευτικής μας πορείας. Με αυτόν τον τρόπο, θα λύναμε και το πρόβλημα του λειτουργικού αναλφαριθμητισμού, που πλήττει τις μειονεκτούσες κοινωνικά ομάδες.

Τα παράπονά μας, όμως, δεν σταματούν εδώ. Πώς άλλωστε να σταματήσουν, όταν τα εκπαιδευτικά προβλήματα ολοένα αυξάνονται; Η έλλειψη σχολικών υποδομών, οι αυξημένες τιμές στα κυλικεία, η αδυναμία σύνδεσης των νέων τεχνολογικών μέσων με την εκπαιδευτική διαδικασία, επιβαρύνουν το κλίμα στα σχολεία. Γιατί να μη γίνεται η παράδοση του μαθήματος, με τη χρήση εποπτικών μέσων και ηλεκτρονικών συσκευών; Γιατί ο αριθμός των μαθητών στην τάξη πρέπει να ξεπερνά, πολλές φορές, τα τριάντα άτομα;

Και οι καθηγητές; Μήπως, τελικά, φταίνε αυτοί, που επαναπαύονται στην απλή ολοκλήρωση της ύλης; Και γιατί όχι, αφού το σχολείο από χώρος μάθησης έχει μετατραπεί σε χώρο εξέτασης; Όταν, μάλιστα, οι καθηγητές γνωρίζουν εκ των προτέρων ότι οι μαθητές τους καταφεύγουν στους φροντιστές για τη βαθύτερη ανάλυση του μαθήματος, νιώθουν πως εμείς οι ίδιοι θέτουμε κάποια όρια στη δουλειά τους.

Σημαντικό πρόβλημα είναι και ο ελλιπής σχολικός επαγγελματικός προσανατολισμός, ακόμα ένα αίτιο της ανεργίας. Και το σχολείο, που μόνο στην πνευματική ολοκλήρωση των μαθητών δεν στοχεύει, μοιράζει κάθε χρονιά απολυτήρια στους μελλοντικούς ανέργους, σε μας.

Όσο για την καλλιέργεια της ψυχής και του σώματος, τι θα μπορούσα να πω; Οι καλλιτεχνικές και αθλητικές δραστηριότητες των μαθητών είναι σχεδόν ανύπαρκτες. Δεν υπάρχουν ούτε ειδικές αίθουσες μουσικής και θεάτρου, ούτε αρκετές αθλητικές εγκαταστάσεις.

Στο επίκεντρο του ενδιαφέροντος βρίσκεται ο τρόπος εξέτασης των μαθητών της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης. Πράγματι, το εκπαιδευτικό σύστημα είναι μία μεγάλη παγίδα. Στο γυμνασιακό κύκλο, ο βαθμός είναι αποτέλεσμα, κυρίως, προφορικών εξετάσεων. Ο μαθητής δεν ασκείται στο γραπτό είδος εξέτασης και, συχνά, έχει την αίσθηση ότι αδικείται. Αντίθετα, στο Λύκειο η γραπτή εξέταση έχει

μεγαλύτερη σημασία, αλλά συχνά υποβαθμίζεται, γιατί έχει ως μοναδικό σκοπό τη βαθμολογία.

Και η βαθμολόγηση, με τη σειρά της, έχει βαριές ψυχολογικές επιπτώσεις σε μας. Πιστεύω πως όλοι θα νιώσαμε, πριν από κάποιο διαγώνισμα, να μας κυριεύει ένα άγχος, αρρωστημένο και όχι δημιουργικό. Γιατί θα πρέπει η δωδεκάχρονη εκπαιδευτική μας πορεία να κρίνεται σε μια σειρά τριώρων εξετάσεων; Δεν είναι άδικο; Πρέπει να το αλλάξουμε. Τον τελευταίο καιρό, συζητείται μια προσπάθεια μετατροπής του Λυκείου σε αυτόνομη εκπαιδευτική βαθμίδα, μια προσπάθεια «απόσυρσης» των πανελλαδικών εξετάσεων. Για να δούμε. Θα μειωθεί άραγε το κόστος της υποτιθέμενης δωρεάν παιδείας;

Θα καταλήξω σε θέματα του κλήρου, που μας πίκραναν φέτος και κλόνισαν, αδικώς βέβαια, την πίστη του λαού. Η αξιοποίηση της εκκλησιαστικής περιουσίας θα πρέπει να έχει ως σκοπό την ενίσχυση όσων έχουν ανάγκη. Η ανεξιθρησκία πρέπει, επιτέλους, να κατοχυρωθεί στα σχολεία. Και ο ρόλος των θρησκευτικών; Προσπάθεια κατήχησης ή απλός λόγος για τις διάφορες θρησκείες, ώστε να καταλάβουμε ότι κάθε άνθρωπος προσεγγίζει το Θεό με ένα διαφορετικό τρόπο;

Κάπου εδώ, όμως, πρέπει να σταματήσω. Μαζεύτηκαν, ήδη, πολλά παράπονα. Νομίζω πως πρέπει να ευχαριστήσουμε, από τα βάθη της καρδιάς μας, τους συντελεστές του Προγράμματος της «Βουλής των Εφήβων», που μας δίνουν το δικαίωμα να ακουστούν οι φωνές μας, να μεταδώσουμε τη δική μας αλήθεια.

Θα ήθελα, μόνο, να πω τι περιμένω, σε τι ελπίζω. Ελπίζω, λοιπόν, να βρεθεί για τον καθένα από εμάς ένας καθηγητής, ένα βιβλίο, μια σχολική εμπειρία, μέσω της οποίας θα ανακαλύψει το χάρισμά του. Ο καθένας από εμάς έχει και από ένα χάρισμα. Δεν υπάρχει άνθρωπος χωρίς χάρισμα. Και η μαγεία είναι ότι, όταν το ανακαλύψει και αρχίσει να το καλλιεργεί, θα νιώσει εντελώς περίεργα, πως ξεχνάει το χρόνο. Θα καταλάβει πως τη ροή του χρόνου εμείς οι ίδιοι την καθορίζουμε.

Με άλλα λόγια, θα νιώσει τη σχετικότητα του χρόνου. Μπορεί κάποιος να ξεχνάει το χρόνο παίζοντας θέατρο, λύνοντας ασκήσεις μαθηματικών ή προσπαθώντας να μεταμορφώσει τις ιδέες του σε σκέψεις, γράφοντας ποιήματα.

Πάντως, όπως και να 'χει, είναι σημαντικό να ξεχνάς το χρόνο. Νιώθεις πως μένεις, για λίγα λεπτά, το ίδιο νέος. Σαν να σταμάτησε να γυρίζει η γη και να αρχίσεις να γυρίζεις εσύ γύρω από αυτή. Η διαφορά είναι ότι στην πρώτη περίπτωση σε κινεί κάτι άλλο, κάτι ξένο, ενώ στη δεύτερη η κινητήρια δύναμη πηγάζει από εσένα τον ίδιο. Νιώθεις, πλέον, ικανός να κατακτήσεις ό,τι επιθυμείς, ό,τι χρειάζεσαι, διότι έχεις

γνωρίσει καλύτερα τον εαυτό σου, άρα και τον κόσμο, αφού εσύ τον αποτερείς. Βαδίζεις στο μονοπάτι της γνώσης, επομένως, μαθαίνεις. Μόνο έτσι θεωρώ ότι το σχολείο μπορεί να κάνει τους μαθητές του να μάθουν, ανακαλύπτοντας το προσωπικό τους χάρισμα.

Ευχαριστώ για την προσοχή σας.»

Οι Έφηβοι Βουλευτές Εύα Καζάκου, Λεωνίδα Δημόπουλος, Χρυσούλα Αλμπάνη, Αθανάσιος Γρηγορόπουλος, Βασίλειος Γιαννακίδης, Μαλβίνα – Μαρία Γεωργίου, Κώστας Αλέποβ, Αναστασία Μαυροπούλου, Πολυξένη Γάκη, Δήμητρα Βούκια, Αμάντα Ιακωβίδου, Στεφανία Καπετανάκη, Ελευθέριος Κωνσταντινίδης, Μαρίνα Μηλίδου και Μαρία Κοτσολάκου, Χριστίνα Γλυκού, Ευφροσύνη Ζώτου, Αντιόπη Καπετανάκη, Μαρία Μαυράκη, Χρήστος Μαργιώλας, Σωτήριος Γάτσος και Μαριάννα Ζάχου, διατύπωσαν προτάσεις, που δεν περιλαμβάνονται στη Σύνοψη Κειμένων, αρμοδιότητας της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων.

Όσες από τις νέες προτάσεις, μετά από ψηφοφορία, έγιναν δεκτές, καταγράφονται στην Έκθεση της Επιτροπής.

Στη συνέχεια η Σύνοψη Κειμένων, αρμοδιότητας της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων, έγινε δεκτή, κατ' αρχήν, ομόφωνα, κατά θέμα και στο σύνολό της, κατά πλειοψηφία.

Ειδικότερα, τα θέματα «Αξιολόγηση - Επιμόρφωση των Εκπαιδευτικών, Βιβλία - Βιβλιοθήκες, Δυσλεξία, Εκπαιδευτικό Σύστημα – Εξετάσεις (ΤΕΕ, Μουσικά Σχολεία, Εσπερινά και Νυχτερινά Σχολεία), Παιδεία – Εκπαιδευτικά Προβλήματα» έγιναν δεκτά, ομόφωνα.

Τα θέματα «Γλώσσα (Γλωσσική Πενία - Ιδιόλεκτοι των Νέων), Ελληνική Παράδοση, Παραπαιδεία, Επαγγελματικός Προσανατολισμός, Αναλφαβητισμός, Σχολική Ζωή (Ψυχαγωγία, Ελεύθερος Χρόνος, Θέατρο, Χορός, Εορτές), Εκπαίδευση Ελληνοπαίδων Εξωτερικού, Πολιτισμός – Πολιτιστική Κληρονομιά – Πολιτιστική Ανάπτυξη – Τέχνη – Μουσική – Χορός κ.λπ., Βουλή των Εφήβων» έγιναν δεκτά, κατά πλειοψηφία.

Το θέμα «Κλήρος – Ορθόδοξη Εκκλησία» απορρίφθηκε, κατά πλειοψηφία.

ΕΚΘΕΣΗ

Η Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων (Α΄ Τμήμα) της Βουλής των Εφήβων κατά την εξέταση των θεμάτων «Αξιολόγηση - Επιμόρφωση των Εκπαιδευτικών, Βιβλία - Βιβλιοθήκες, Γλώσσα (Γλωσσική Πενία - Ιδιόλεκτοι των Νέων), Δυσλεξία, Εκπαιδευτικό Σύστημα – Εξετάσεις (ΤΕΕ, Μουσικά Σχολεία, Εσπερινά και Νυχτερινά Σχολεία), Παιδεία – Εκπαιδευτικά Προβλήματα, Ελληνική Παράδοση, Παραπαιδεία, Κλήρος – Ορθόδοξη Εκκλησία, Επαγγελματικός Προσανατολισμός, Αναλφαβητισμός, Σχολική Ζωή (Ψυχαγωγία, Ελεύθερος Χρόνος, Θέατρο, Χορός, Εορτές), Εκπαίδευση Ελληνοπαίδων Εξωτερικού, Πολιτισμός – Πολιτιστική Κληρονομιά – Πολιτιστική Ανάπτυξη – Τέχνη – Μουσική – Χορός κ.λπ., Βουλή των Εφήβων», που περιλαμβάνονται στη Σύνοψη Κειμένων των μαθητών της Β΄ Τάξης των Λυκείων (Ενιαίων, Δημοσίων, Ιδιωτικών, Ημερησίων, Εσπερινών, Ειδικών, Μουσικών και Γυμνασίων με λυκειακές τάξεις) της Ελλάδας, της Κύπρου και της αντίστοιχης τάξης των Ελληνικών Σχολείων του Εξωτερικού και των μαθητών της τελευταίας τάξης του Α΄ Κύκλου των Τ.Ε.Ε. (Δημοσίων, Ιδιωτικών, Ημερησίων, Απογευματινών, Εσπερινών, Ειδικών) της Ελλάδας, καθώς και της Β΄ Τάξης των Τεχνικών Σχολών της Κύπρου, που συμμετείχαν στο εκπαιδευτικό πρόγραμμα «Βουλή των Εφήβων», Ι΄ Σύνοδος 2004 – 2005, αφού έλαβε υπόψη τις αγορεύσεις της Εισηγήτριας Εύας Καζάκου, καθώς και των μελών της, αποδέχθηκε τη Σύνοψη των Κειμένων, κατ' αρχήν, ομόφωνα, κατά θέμα και στο σύνολό της, κατά πλειοψηφία, και εισηγείται την ψήφισή της από την Ολομέλεια της Βουλής των Εφήβων, με την προσθήκη των παρακάτω νέων προτάσεων, που έγιναν, κατά τη συζήτηση στην Επιτροπή, από τους Έφηβους Βουλευτές:

1. Αναθεώρηση των σχολικών βιβλίων ανά πενταετία. (ομόφωνα)
2. Δημιουργία ηλεκτρονικής βιβλιοθήκης σε κάθε σχολείο, τη λειτουργία της οποίας θα αναλάβει βιβλιοθηκονόμος και όχι άπειρος καθηγητής. (κατά πλειοψηφία)
3. Διοργάνωση εκπαιδευτικών εκδρομών στα μεγάλα ερευνητικά κέντρα της Ελλάδας και του εξωτερικού. (κατά πλειοψηφία)
4. Αντιστοιχία της ύλης των μαθημάτων και των θεμάτων των εξετάσεων για την εισαγωγή στα Α.Ε.Ι. προς τις δυνατότητες των μαθητών. (κατά πλειοψηφία)

5. Δημιουργία συστήματος για τον περιορισμό και τον έλεγχο των μετεγγραφών των φοιτητών εξωτερικού. (κατά πλειοψηφία)
6. Συνεχής επιμόρφωση των εκπαιδευτικών σε θέματα μουσειολογίας και ίδρυση Τμήματος Μουσειολογίας στις αντίστοιχες Πανεπιστημιακές Σχολές. (κατά πλειοψηφία)
7. Αρτιότερη λειτουργία των Τμημάτων Πρόσθετης Διδακτικής Στήριξης. (κατά πλειοψηφία)
8. Κοινή συνεδρίαση Βουλευτών του Εθνικού Κοινοβουλίου και Εφήβων Βουλευτών. (κατά πλειοψηφία)
9. Συνεδρίαση της Βουλής των Εφήβων, στο τέλος της σχολικής χρονιάς, με στόχο την ενημέρωση για την πορεία υλοποίησης των αποφάσεών της. (κατά πλειοψηφία)
10. Ανάπτυξη δραστηριοτήτων στο σχολείο για την υποβοήθηση των μαθητών στην επιλογή θρησκειύματος. (κατά πλειοψηφία)
11. Υποχρεωτική επίσκεψη των μαθητών στα Μουσεία και στους αρχαιολογικούς χώρους του νομού τους. (κατά πλειοψηφία)
12. Δυνατότητα προετοιμασίας στα αθλήματα, που απαιτούνται για την εισαγωγή των μαθητών στις Στρατιωτικές Σχολές. (κατά πλειοψηφία)
13. Σύνταξη προτάσεων και διορθώσεων επάνω στη διδακτέα ύλη, μέσω ερωτηματολογίου, που απευθύνεται στους μαθητές. (κατά πλειοψηφία)
14. Πρόσκληση του Υπουργείου Παιδείας για την εκπαίδευση δασκάλων από τη Ρωσία στην Ελλάδα, οι οποίοι, στη συνέχεια, θα διδάξουν τους τοπικούς δασκάλους. (ομόφωνα)
15. Πρόγραμμα χορήγησης βιβλίων και εποπτικών μέσων στα ελληνικά σχολεία της Ρωσίας. (κατά πλειοψηφία)
16. Συχνότερες επισκέψεις στην Ελλάδα μαθητών από τη Ρωσία, αδελφοποιήσεις σχολείων και περισσότερα προγράμματα φιλοξενίας από τους Δήμους και τις Κοινότητες. (ομόφωνα)
17. Ίδρυση δίγλωσσων διαπολιτισμικών σχολείων, που θα εξελιχθούν σε μορφωτικά κέντρα για τη γλώσσα και τον πολιτισμό Ελλάδας και Ρωσίας. (κατά πλειοψηφία)
18. Ίδρυση Κέντρων Ποντιακού Πολιτισμού στην Ελλάδα και τη Ρωσία. (κατά πλειοψηφία)

19. Συγκρότηση Επιτροπής, κατόπιν διακρατικής συμφωνίας μεταξύ Ρωσίας, Γεωργίας, Τουρκίας και Ελλάδας, για την έρευνα του ιστορικού παρελθόντος των Ποντίων. (κατά πλειοψηφία)
20. Αύξηση των ωρών διδασκαλίας της ελληνικής γλώσσας για τους Ομογενείς της Ρωσίας. (κατά πλειοψηφία)
21. Δημιουργία τμημάτων εκμάθησης της ελληνικής γλώσσας για ενήλικες σε όλη τη Ρωσία. (κατά πλειοψηφία)
22. Εγκατάσταση ελληνικού τηλεοπτικού σταθμού στη Ρωσία ή δορυφορική λήψη ελληνικών καναλιών, ώστε να υποβοηθηθούν οι Ομογενείς στην εκμάθηση της ελληνικής γλώσσας. (ομόφωνα)
23. Ενημέρωση από την Πολιτεία και τις τοπικές αρχές των μουσουλμανικών οικογενειών, σχετικά με την εκπαίδευση των παιδιών τους, ανεξάρτητα από το φύλο τους. (κατά πλειοψηφία)
24. Δημιουργία μηχανισμών κοινωνικής ένταξης για τα παιδιά των μουσουλμάνων. (κατά πλειοψηφία)
25. Επιλογή κατάλληλων βιβλίων, γλωσσική διδασκαλία με σύγχρονες παιδαγωγικές μεθόδους και μείωση των διπλών αργιών για τα μουσουλμανικά σχολεία. (κατά πλειοψηφία)
26. Κατάργηση των Τ.Ε.Ε. και επαναφορά των Τ.Ε.Λ., με ταυτόχρονη αναμόρφωση των προγραμμάτων σπουδών. (κατά πλειοψηφία)
27. Εισαγωγή μαθημάτων για την ενημέρωση των μαθητών σε θέματα υγείας. (ομόφωνα)
28. Συνεργασία των Υπουργείων Ελλάδας και Κύπρου και ανταλλαγή Κυπρίων με Ελλαδίτες μαθητές, με στόχο τη δημιουργία κοινής συνείδησης. (ομόφωνα)
29. Συνεργασία Ελληνοκυπρίων και Τουρκοκυπρίων εκπαιδευτικών, σπουδαστών και μαθητών, που θα αποτελέσει γέφυρα επικοινωνίας για τη διαφύλαξη της αρχαιολογικής κληρονομιάς και την προστασία χριστιανικών εκκλησιών και μουσουλμανικών τζαμιών. (κατά πλειοψηφία)
30. Εκστρατεία καταγραφής των μνημείων της Κύπρου, υπό την αιγίδα και με χρηματοδότηση του Διεθνούς Οργανισμού Αναστήλωσης και Συντήρησης Μνημείων της UNESCO. (ομόφωνα)
31. Έγκαιρη ενημέρωση των μαθητών για τη σημασία και το ρόλο των μαθητικών κοινοτήτων. (κατά πλειοψηφία)

32. Σχολεία δεύτερης ευκαιρίας και ενίσχυση του θεσμού επανένταξης των μαθητών, που έχουν διακόψει τη φοίτηση. (ομόφωνα)
33. Εκτενέστερη ενημέρωση σε θέματα σεξουαλικής διαπαιδαγώγησης. (ομόφωνα)
34. Εισαγωγή μαθημάτων Πρώτων Βοηθειών και Κυκλοφοριακής Αγωγής στα Λύκεια. (κατά πλειοψηφία)
35. Διοργάνωση παραστάσεων και ανάπτυξη άλλων ομαδικών δραστηριοτήτων, βασισμένων στον τομέα της Ιστορίας. (κατά πλειοψηφία)
36. Δωρεάν χορήγηση των βιβλίων ξένων γλωσσών σε όλες τις τάξεις. (ομόφωνα)
37. Διορισμός ειδικών καθηγητών, που θα υποβοηθούν τους μαθητές στην ανακάλυψη των καλλιτεχνικών κλίσεων και ταλέντων τους. (κατά πλειοψηφία)
38. Σύσταση Ειδικής Επιτροπής κατά περιφέρεια, που θα ασκεί έλεγχο στο έργο των καθηγητών. (κατά πλειοψηφία)
39. Δυνατότητα χρησιμοποίησης λογισμικού από διάφορες πηγές. (κατά πλειοψηφία)

Αθήνα, 4 Σεπτεμβρίου 2005

**Η ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
ΜΟΡΦΩΤΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ (Α΄ Τμήμα)**

**ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ - ΤΣΑΡΟΥΧΑ
ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ ΣΕΡΡΩΝ**